

Euroopan unionin virallinen lehti

C 136 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

55. vuosikerta
11. toukokuuta 2012

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2010–2011

Istunnot 18.–20. tammikuuta 2011

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 108 E, 7.4.2011.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 18. tammikuuta 2011

2012/C 136 E/01

Yhteisön humanitaarista apua koskeva konsensus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. tammikuuta 2011 yhteisön humanitaarista apua koskevan konsensuksen täytäntöönpanosta: toimintasuunnitelman väliarviointi ja tulevat toimet (2010/2101(INI)) 1

2012/C 136 E/02

Maatalouden tunnustaminen strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. tammikuuta 2011 maatalouden tunnustamisesta strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä (2010/2112(INI)) 8

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

2012/C 136 E/03

Vapaaehtoiset FLEGT-kumppanuussopimukset

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 vapaaehtoisesta FLEGT-kumppanuussopimuksesta 16

2012/C 136 E/04

EY:n ja Tyynenmeren valtioiden väliaikainen kumppanuussopimus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 väliaikaisesta kumppanuussopimuksesta Tyynenmeren valtioiden ja Euroopan yhteisön välillä 19

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2012/C 136 E/05	Kansainvälinen adoptio Euroopan unionissa Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 kansainvälisestä adoptiosta Euroopan unionissa ...	24
2012/C 136 E/06	EY:n ja Serbian välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 Serbian yhdentymisestä Euroopan unioniin	27
2012/C 136 E/07	Alzheimerin tautia ja muita dementioita koskeva eurooppalainen aloite Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 Alzheimerin tautia ja muita dementioita koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta (2010/2084(INI))	35
2012/C 136 E/08	Astmasumutteen Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 vetoomuksesta nro 0473/2008 (Christoph Klein, Saksan kansalainen), komission puutteellisesta toiminnasta kilpailuasiassa ja tämän haitallisista vaikutuksista asianomaiseen yritykseen	44
2012/C 136 E/09	Haitin tilanne vuosi maanjäristyksen jälkeen: humanitaarinen apu ja jälleenrakentaminen Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 Haitin tilanteesta vuosi maanjäristyksen jälkeen: humanitaarinen apu ja jälleenrakennus	46
2012/C 136 E/10	Ilmaisunvapauden rikkominen ja seksuaalisen suuntautumisen perusteella tapahtuva syrjintä Liettuassa Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 ilmaisunvapauden loukkaamisesta ja seksuaalisen suuntautumisen perusteella tapahtuvasta syrjinnästä Liettuassa	50
Torstai 20. tammikuuta 2011		
2012/C 136 E/11	Kristittyjen tilanne ja uskonnonvapaus Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 kristittyjen tilanteesta ja uskonnonvapaudesta	53
2012/C 136 E/12	Valko-Venäjän tilanne Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 Valko-Venäjän tilanteesta	57
2012/C 136 E/13	Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus 2009 Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 kilpailupolitiikkaa koskevasta kertomuksesta 2009 (2010/2137(INI))	60
2012/C 136 E/14	Pohjoisimpien alueiden kestävä EU-politiikka Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 pohjoisimpien alueiden kestävästä EU-politiikasta (2009/2214(INI))	71
2012/C 136 E/15	Mustaamerta koskeva EU:n strategia Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 Mustaamerta koskevasta EU:n strategiasta (2010/2087(INI))	81
2012/C 136 E/16	Pakistan: Punjabin kuvernöörin Salmaan Taseerin murha Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 Pakistanista ja erityisesti kuvernööri Salmaan Taseerin murhasta	90

Tiistai 18. tammikuuta 2011

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Yhteisön humanitaarista apua koskeva konsensus

P7_TA(2011)0005

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. tammikuuta 2011 yhteisön humanitaarista apua koskevan konsensuksen täytäntöönpanosta: toimintasuunnitelman väliarviointi ja tulevat toimet (2010/2101(INI))

(2012/C 136 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisön humanitaarista apua koskevan konsensuksen, jonka Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja, Euroopan parlamentin puhemies ja Euroopan komission puheenjohtaja allekirjoittivat 18. joulukuuta 2007,
- ottaa huomioon 29. toukokuuta 2008 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan toimintasuunnitelmasta, joka sisältää konkreettisia toimenpiteitä konsensuksen panemiseksi täytäntöön (SEC(2008)1991),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen humanitaarista apua koskevan 214 artiklan,
- ottaa huomioon humanitaarisesta avusta 20. kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi 23. joulukuuta 2005 annetut Euroopan unionin suuntaviivat, joita on ajantasaistettu joulukuussa 2009, sekä 8. joulukuuta 2009 kokoontuneen neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon pelastuspalvelun rahoitusvälineen perustamisesta 5. maaliskuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/162/EY ⁽²⁾, Euratom,
- ottaa huomioon yhteisön pelastuspalvelumekanismien perustamisesta 8. marraskuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/779/EY, Euratom ⁽³⁾,
- ottaa huomioon neuvoston joulukuussa 2007 esittämät päätelmät, joissa kehoitettiin komissiota hyödyntämään mahdollisimman hyvin yhteisön pelastuspalvelumekanismia ja vahvistamaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä,
- ottaa huomioon korkean edustajan / Euroopan komission varapuheenjohtajan Catherine Ashtonin ja Euroopan komission jäsenen Kristalina Georgievan yhteisen asiakirjan, jossa käsitellään sitä, mitä Euroopan unionin toimista Haitin katastrofin aikaan on otettava opiksi,

⁽¹⁾ EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 71, 10.3.2007, s. 9.⁽³⁾ EUVL L 314, 1.12.2007, s. 9.

Tiistai 18. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon komission 10. syyskuuta 2003 päivätyn tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Euroopan unioni ja Yhdistyneet Kansakunnat: monenvälisyys” (KOM(2003)0526), jossa kehoitetaan vahvistamaan huomattavasti EU:n ja YK:n suhteita ja ottamaan ne huomioon järjestelmällisellä poliittisella vuoropuhelulla, tiiviimmällä alan yhteistyöllä, paremmalla kriisien hallinnalla ja ehkäisemisellä sekä komission ja valikoitujen YK:n elinten strategisella kumppanuudella,
- ottaa huomioon komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 5. maaliskuuta 2008 antaman tiedonannon Euroopan unionin katastrofivalmiuksien lujittamisesta (KOM(2008)0130) ja Euroopan parlamentin 19. kesäkuuta 2008 antaman päätöslauselman Euroopan unionin katastrofivalmiuksien lujittamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission 23. helmikuuta 2009 päivätyn tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Euroopan unionin tukistrategia kehitysmaiden katastrofiriskin vähentämiseksi” (KOM(2009)0084),
- ottaa huomioon komission 31. maaliskuuta 2010 päivätyn tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Humanitaarinen elintarvikeapu” (KOM(2010)0126),
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan humanitaarisen avun pääosaston toimintastrategiasta vuonna 2010,
- ottaa huomioon Michel Barnier’n toukokuussa 2006 julkistetun kertomuksen Euroopan pelastuspalvelujoukoista ”For a European civil protection force: Europe aid”,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksessa 10. joulukuuta 1948 hyväksytyn ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1949 tehdyt Geneven yleissopimukset ja niihin vuonna 1977 tehdyt lisäpöytäkirjat,
- ottaa huomioon heinäkuussa 1951 hyväksytyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen ja sen valinnaisen, lasten osallistumista aseellisiin selkkauksiin koskevan pöytäkirjan, jotka hyväksyttiin YK:n yleiskokouksessa 20. marraskuuta 1989,
- ottaa huomioon elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Lontoossa 13. huhtikuuta 1999 ja jossa Euroopan yhteisö sitoutui vastaamaan elintarvikkeita koskeviin hätätilanteisiin ja muihin elintarvikkeita koskeviin kehitysmaiden tarpeisiin ⁽²⁾,
- ottaa huomioon vuonna 1994 hyväksytyt Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun kansainvälisen liikkeen sekä kansalaisjärjestöjen pelastustoimintaohjelmia koskevat menettelysäännöt (Code of Conduct for the International Red Cross and Red Crescent Movement and NGOs in Disaster Response Programmes),
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2003 Tukholmassa hyväksytyt hyvää humanitaarista apua koskevat periaatteet ja käytännöt (GHD),
- ottaa huomioon kumppanuuden periaatteet, jotka Yhdistyneet kansakunnat ja humanitaariset järjestöt hyväksyivät vuonna 2007 maailmanlaajuisessa humanitaarisen avun foorumissa (Global Humanitarian Platform, GHP),
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2006 annetut Yhdistyneiden kansakuntien tarkistetut ohjeet sotilas- ja siviilipuolustusvoimavarojen käytöstä YK:n humanitaarisen avustustoiminnan tukemiseen luonnonkatastrofeissa (Oslo suuntaviivat),
- ottaa huomioon maaliskuussa 2003 annetut ohjeet sotilas- ja siviilipuolustusvoimavarojen käytöstä Yhdistyneiden kansakuntien humanitaarisen avustustoiminnan tukemiseen monitahoisissa hätätilanteissa (MCDA-suuntaviivat),

⁽¹⁾ EUVL C 286 E, 27.11.2009, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 163, 4.7.2000, s. 37.

Tiistai 18. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon Kobessa (Hyogon maakunnan pääkaupungissa Japanissa) 18.–22. tammikuuta 2005 pidetyssä katastrofiriskien vähentämistä koskevassa maailmankonferenssissa hyväksytyyn Hyogon toimintaohjelman (Hyogo Framework for Action),
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien humanitaaristen asioiden ja avustustoiminnan apulaispääsihteerin elokuussa 2005 teettämän katsauksen humanitaarisesta toiminnasta "Humanitarian Response Review",
 - ottaa huomioon vuotta 2010 koskevan humanitaarisen avun indeksin, jonka on määrittänyt tutkimusjärjestö DARA (Development Assistance Research Associates), joka tutkii ja luokittelee suurimpien avunantajamaiden tapaa vastata katastrofi-, konflikti- ja hätätilanteisiin joutuneiden ihmisten tarpeisiin,
 - ottaa huomioon Genevessä vuonna 2007 pidetyssä Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun 30. kansainvälisessä konferenssissa hyväksytyyn kansainvälistä katastrofiapua koskevien lakien, sääntöjen ja periaatteiden ohjelman ("IDRL-suuntaviivat") sekä sen, että Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat sitoutuneet yhdessä noudattamaan sitä,
 - ottaa huomioon 14. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman humanitaarista apua koskevasta eurooppalaisesta konsensuksesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman Haitin äskettäisestä maanjäristyksestä ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 14. joulukuuta 2010 antamansa suosituksen ⁽³⁾ neuvostolle Euroopan unionin nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomisesta,
 - ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman Israelin sotilasoperaatiosta humanitaarista laivasaattuetta vastaan ja Gazan saarrosta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon Somalian humanitaarista kriisiä koskevan päätöslauselmaesityksen, jonka Oreste Rossi on laatinut työjärjestyksen 120 artiklan mukaisesti (B7-0489/2010),
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa humanitaarisen avun toimittamisesta kolmansiin maihin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A7-0375/2010),
- A. muistuttaa humanitaarista apua koskevasta yhteisestä visiosta, joka vahvistetaan humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa, jossa korostetaan Euroopan unionin haluavan tehdä tiivistä yhteistyötä tällä alalla tehokkuutensa optimoimiseksi, puolustaa ja edistää inhimillisyyttä, puolueettomuutta, tasapuolisuutta ja riippumattomuutta koskevia humanitaarisia peruseriaatteita ja puolustaa tarmokkaasti kansainvälistä humanitaarista oikeutta,
- B. ottaa huomioon, että konsensuksesta juontavat sitoumukset koskevat sekä jäsenvaltioita että komissiota ja että komission ja jäsenvaltioiden on useimmissa tapauksissa toteutettava yhteistyössä toimintasuunnitelmaan sisältyvät toimenpiteet,
- C. ottaa huomioon, että erityisesti ihmisen toiminnasta johtuvasta ilmastonmuutoksesta aiheutuvien luonnonkatastrofien määrä ja rajuus ovat kasvaneet huomattavasti ja että teollisuusmaat ovat historiallisesti vastuussa tästä; ottaa huomioon, että monimutkaisten kriisien määrä on kasvanut eri syistä, mukaan luettuina konfliktien muuttuva luonne, huono hallinto, epävakaat tilanteet, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksien paheneminen ja humanitaarisen toimintatilan kaventuminen,

⁽¹⁾ EYVL C 282 E, 6.11.2008, s. 273.

⁽²⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 5.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0235.

Tiistai 18. tammikuuta 2011

- D. ottaa huomioon, että avun antamisesta on tulossa yhä vaikeampaa ja vaarallisempaa, että humanitaarisen avustushenkilökunnan turvattuus lisääntyy ja että 122 humanitaarista avustustyöntekijää sai surmansa vuonna 2008,
- E. katsoo, että heikommassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten naisiin, lapsiin ja asuinsijoiltaan siirtymään joutuneisiin henkilöihin, olisi kiinnitettävä entistä enemmän erityishuomiota ja että sukupuoleen perustuvan ja seksuaalisen väkivallan lisääntyminen on suuri ongelma humanitaarisissa kriisitilanteissa, joissa järjestelmällisiä raiskauksia käytetään toisinaan sodankäynnin aseena,
- F. katsoo, että muiden kuin humanitaaristen toimijoiden kasvava osallistuminen humanitaaristen kriisien torjuntatoimiin aiheuttaa merkittävän riskin, että sotilaalliset ja humanitaariset toimijat sekoitetaan toisiinsa, ja hämärtää puolueettoman, tasapuolisen ja riippumattoman humanitaarisen avun rajoja,
- G. katsoo, että Haitin ja Pakistanin viimeaikaiset tragediat ovat osoittaneet uudelleen, että Euroopan unionin käytettävissä olevien välineiden (humanitaarisen avun ja yhteisön pelastuspalvelumekanismien) tehokkuutta, nopeutta ja koordinoitua on parannettava ja niiden näkyvyyttä on lisättävä katastrofeihin vastaamiseksi, ja katsoo, että nämä katastrofit ovat jälleen kerran korostaneet sitä, että EU:n on luotava nopeiden avustustehtävien valmiudet,
- H. katsoo, että maailmanlaajuinen humanitaarinen tilanne on huonontunut, että humanitaariset haasteet ja tarpeet ovat valtavia ja että konsensuksen ja sitä koskevan toimintasuunnitelman sekä maailmanlaajuisen koordinoinnin ja vastuunjaon täytäntöönpanoa on välttämätöntä tehostaa ottaen huomioon niiden maiden alueellinen vastuu, joiden mahdollisuudet antaa humanitaarista apua ovat suuret,
- I. ottaa huomioon, että komission ja erityisesti humanitaarisen avun pääosaston määrärahoja ei ole ainoastaan pidetty ennallaan vaan niiden todellinen arvo on laskenut jonkin verran viimeisten viiden vuoden aikana,

Eurooppalainen konsensus humanitaarisesta avusta ja sitä koskeva toimintasuunnitelma

1. pitää valitettavana sitä, ettei humanitaarista apua koskevaa konsensusta tunneta edelleenkaan riittävän hyvin muualla kuin humanitaaristen kumppaneiden keskuudessa, ja vaatii järjestämään sitä käsittelevää koulutusta erityisesti Euroopan ulkosuhdehallinnossa sekä jäsenvaltioiden diplomaattien ja sotilaallisten toimijoiden keskuudessa;
2. pitää valitettavana sitä, etteivät jäsenvaltiot ole osallistuneet konsensuksen täytäntöönpanoon, ja katsoo, että humanitaarista apua ja elintarvikeapua käsittelevän neuvoston työryhmän (COHAF) roolia pitäisi vahvistaa, jotta konsensuksen täytäntöönpanoa voidaan seurata paremmin – esimerkiksi järjestämällä erityisistuntoja konsensuksen sisällyttämisestä kansallisiin humanitaarisen avun strategioihin tai antamalla vuosittainen toimintakertomus – ja jotta työryhmä voi tehtävänsä mukaisesti puolustaa humanitaarista apua aktiivisemmin suhteissaan neuvoston muihin työryhmiin sekä poliittisten asioiden ja turvallisuusasioiden komiteaan (COPS) samalla kun keskitytään edelleen tehokkaaseen ja nopeaan koordinointiin;
3. kannustaa kolmansissa maissa olevia unionin edustustoja edistämään aktiivisesti konsensuksen ja sen toimintasuunnitelman levittämistä ja täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden edustustoissa;
4. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta vaihtaa vuosittain EU:n kansallisten parlamenttien kanssa parhaita käytäntöjä siitä, miten ne panevat täytäntöön konsensuksen sitoumuksia;
5. kehottaa korottamaan humanitaarisen avun määrärahoja, sillä toiminta-alueiden määrä kasvaa, ja vaatii budjettivallan käyttäjää siirtämään hätäapuvaramäärän kokonaan tai osittain suoraan humanitaarisen avun pääosaston alkuperäiseen talousarvioon; korostaa, että on tärkeää saavuttaa vuoteen 2015 mennessä OECD ja kehitysapukomitean (Development Assistance Committee, DAC) tavoite, joka on 0,7 prosenttia BKT:stä;
6. kehottaa myös laatimaan realistisia talousarvioita, joissa luonnonkatastrofien hoitamiseen tai humanitaariseen toimintaan osoitetaan määrärahoja kustannuksista aikaisempina vuosina kertyneiden toistuvien kokemusten perusteella;

Tiistai 18. tammikuuta 2011

7. vaatii toteuttamaan lisätoimia luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien jälkeisten operaatioiden rahoittamisen vauhdittamiseksi ja päätöksentekoprosessin ja talousarvion toteuttamista koskevien valtuutusmenettelyjen yksinkertaistamiseksi; korostaa, että komission yksiköiden on toimittava tiiviissä yhteistyössä Euroopan ulkosuhdehallinnon pelastuspalvelurakenteen kanssa operaatioiden nopean rahoituksen mahdollistamiseksi niiden alkuvaiheessa;
8. muistuttaa, että on tärkeää ylläpitää tasapainoisia avustustoimia samalla kun kiinnitetään erityistä huomiota niin kutsuttuihin unohdettuihin kriiseihin;
9. kehottaa lisäämään rahoitusta ja tehostamaan valmiuksien ja resurssien kehittämistä, jotta varmistetaan, että humanitaarinen apu ja pelastuspalvelu säilyvät yksinomaan siviilitehtävinä;
10. tukee humanitaarisen avun verkoston NOHAn (ensimmäinen yliopistojen verkosto, joka tarjoaa koulutusta humanitaarisen avun alalla Euroopan tasolla) tärkeää roolia toiminnassa, jolla tehdään tunnetuksi maailman humanitaarista tilannetta ja erityisesti EU:n politiikkaa, jolla vastataan heikommassa asemassa olevien tarpeisiin eurooppalaisille nuorille suunnatun koulutuksen avulla;

Humanitaariset periaatteet, kansainvälinen humanitaarinen oikeus sekä humanitaarisen toimintatilan turvaaminen

11. vahvistaa konsensukseen sisältyvät humanitaarisen avun periaatteet ja tavoitteet; muistuttaa, ettei Euroopan unionin humanitaarinen apu ole kriisinhallintaväline, ja pitää valitettavana humanitaarisen avun kasvavaa politisoitua ja sitä, miten asia vaikuttaa humanitaarisen toimintatilan kunnioittamiseen;
12. katsoo, että Lissabonin sopimukseen kirjatun Euroopan unionin ulkosuhdehallinnon on noudatettava humanitaarista apua koskevassa konsensuksessa annettuja periaatteita ja sitoumuksia, ja katsoo, että unionin olisi tärkeimpänä kansainvälisenä avunantajana käytettävä poliittista painoarvoaan ja vaikutusvaltaansa edistääkseen tiukasti humanitaarisia periaatteita;
13. pyytää myös humanitaarisiin toimiin tai operaatioihin osallistuvaa sotilas- ja siviilihenkilöstöä ja humanitaarista avustushenkilöstöä toimimaan puolueettomuuden, riippumattomuuden ja tasapuolisuuden periaatteiden mukaisesti;
14. pitää myönteisenä sitä, että Euroopan unionin suuntaviivoja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi tarkistettiin joulukuussa 2009, ja katsoo, että komissiolla ja jäsenvaltioilla on niiden täytäntöönpanossa poliittisesti merkittävä asema; toivoo myös, että Euroopan ulkosuhdehallinnossa tarjottaisiin erityiskoulutusta kansainvälisestä humanitaarisesta oikeudesta;
15. pyytää komissiota varmistamaan toimintakohteissa, että varataan lisää määrärahoja toimiin, joilla edistetään kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamista aseellisten joukkojen, nuorten, poliitikkojen ja kansalaisyhteiskunnan keskuudessa;
16. muistuttaa, että vuonna 2003 hyväksytyissä humanitaarisen avun periaatteissa ja hyvissä käytännöissä korostetaan, että on edistettävä vastuunkantoa ja humanitaarisissa kriiseissä toteutettujen kansainvälisten toimien säännöllistä arviointia, mukaan luettuna avunantajien tehokkuuden arviointi, ja korostaa, että näissä arvioinneissa on kuultava laajasti eri tahoja, erityisesti humanitaarisia toimijoita;

Avun antamisen yhteiset puitteet

Avun laatu

17. muistuttaa, että apua on annettava yksinomaan tarpeen ja haavoittuvuuden asteen perusteella ja että avun laatuun ja määrään vaikuttaa ennen kaikkea alkuarviointi, jota on vielä parannettava, erityisesti haavoittuvuusperusteiden soveltamisen osalta varsinkin kun on kyse naisista, lapsista ja vammaisista henkilöistä;
18. muistuttaa, että avunsaajien tehokas ja jatkuva mukanaolo avun hallinnoinnissa – ja jos mahdollista osallistuminen siihen – on yksi olennaisista edellytyksistä humanitaaristen toimien laadulle etenkin pitkäkestoisissa kriiseissä;

Tiistai 18. tammikuuta 2011

19. katsoo, että luonnonkatastrofien tai ihmisen aiheuttamien katastrofien yhteydessä annettavalla unionin avulla olisi pyrittävä tukemaan paikallista talouselämää esimerkiksi siten, että hankitaan mahdollisimman paljon paikallisesti tai alueellisesti tuotettuja elintarvikkeita, sekä varmistamaan maanviljelijöille tarvittavat aineelliset resurssit;
20. kehottaa yhtenäistämään eri toimijoiden käyttämiä menetelmiä ja kannustaa Yhdistyneiden kansakuntien humanitaarisen avun koordinoitintoimistoa (Office for the Coordination of Humanitarian Affairs, OCHA) jatkamaan työtään sellaisten yhteisten menettelytapojen laatimiseksi, joissa asetetaan etusijalle paikallisten toimijoiden, myös valtioista riippumattomien toimijoiden, tehokas ja nopea toiminta ja otetaan ne mahdollisuuksien mukaan pysyvästi mukaan toimintaan;
21. kannustaa komissiota voimakkaasti jatkamaan työtään ravitsemuksen, suojelun, naisten ja miesten tasa-arvon ja seksuaalisen väkivallan, pakolaisten, paluumuuttajien ja maansisäisten pakolaisten kaltaisissa asioissa ja kehottaa ottamaan sukupuolten välistä tasa-arvoa koskevat näkökohdat ja lisääntymissterveyteen liittyvät asiat järjestelmällisesti huomioon ensiapuna annettaviin terveydenhoitopalveluihin liittyvissä humanitaarisissa toimissa;
22. kehottaa neuvostoa panemaan täytäntöön Barnier'n mietinnössä esitetyn suosituksen, että EU:n syrjäisimpiä alueita olisi käytettävä (ei kuitenkaan pelkästään) tukipisteinä, joilla helpotettaisiin elintärkeiden tuotteiden ja logistiikan ennakoivaa sijoittamista, mikä puolestaan helpottaisi käytettävissä olevien EU:n henkilöstön ja aineellisten voimavarojen käyttöönottoa, mikäli tulee tarvetta kiireelliselle humanitaariselle toiminnalle Euroopan unionin ulkopuolella;
23. kannustaa komissiota tarkastelemaan jatkuvasti humanitaarisen avun mahdollista negatiivista vaikutusta avustettavilla alueilla ja erityisesti taloudellisten ja sosiaalisten rakenteiden mahdollista murtumista ja luonnonympäristöön kohdistuvia vaikutuksia ja kehottaa sitä laatimaan asianmukaisia strategioita, joilla mahdollistetaan tämän vaikutuksen huomioonottaminen jo hankkeen suunnitteluvaiheessa;

Moninaisuus ja laatu osana kumppanuutta

24. kehottaa kunnioittamaan kansainvälisten humanitaaristen ohjelmien täytäntöönpanoon ja rahoittamiseen osallistuvien toimijoiden – kuten YK:n, Kansainvälisen Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun liikkeen sekä kansalaisjärjestöjen – moninaisuutta ja kannustaa parantamaan paikallisten toimijoiden toimintaedellytyksiä; kehottaa kaikkien mukana olevien toimijoiden väliseen todelliseen koordinointiin ja tietojenvaihtoon;
25. pyytää kaikkia hallituksen elimiä kunnioittamaan kansalaisjärjestöjen tärkeää tehtävää varojen keräämisessä yksityisten lahjoitusten kautta;
26. kannattaa humanitaaristen uudistusten jatkamista YK:ssa ja kehottaa vahvistamaan humanitaarisen avun koordinoitijärjestelmää, lisäämään avoimuutta, ottamaan käyttöön vastaanottajalähtöisemmän tarkastelutavan, joustavoittamaan yhdistettyjen varojen ("pooled funds") käyttömahdollisuuksia ja tekemään YK:n ihmisoikeusraporttien suosituksiin perustuen ja avoimuus- ja vastuuvollisuusperiaatteita vahvistaen niin sanottuun klusterijärjestelmään (alakohtainen vastuu) tiettyjä parannuksia, jotka liittyvät muun muassa yhteistyöhön paikallisten rakenteiden ja valtioista riippumattomien toimijoiden kanssa, alojen välisten näkökohtien huomioon ottamiseen sekä klustereiden väliseen koordinointiin;

Toimien koordinointi kansainvälisellä ja EU:n tasolla

27. vahvistaa, että Yhdistyneillä kansakunnilla, erityisesti YK:n humanitaaristen asioiden koordinoitintoimistolla, on keskeinen tehtävä kansainvälisten humanitaaristen toimien koordinoinnissa;
28. suhtautuu myönteisesti aloitteisiin, joilla pyritään lisäämään EU:n kriisintorjuntavälineiden yhtenäisyyttä, ja pitää tervetulleena humanitaarisen avun ja pelastuspalvelun yhdistämistä samaan pääosastoon; vaatii kuitenkin, että niiden tehtävät, roolit ja voimavarat on pidettävä virallisesti erillään;
29. kehottaa komissiota ja neuvostoa ottamaan käyttöön Euroopan ulkosuhdehallinnon ja komission välistä yhteistyötä ja koordinoitinta koskevat tarkat ja avoimet säännöt Euroopan unionin ulkopuolisten laajojen kriisien hallintaa varten ja kehottaa niitä myös työskentelemään aktiivisesti EU:n näkyvyyden lisäämiseksi paikan päällä käytettyjen voimavarojen ja valmiuksien osalta;
30. muistuttaa, että Euroopan unionin ulkoisen strategian olisi lapsen oikeuksien alalla perustuttava ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja eritoten sen 3, 16, 18, 23, 25, 26 ja 29 artiklassa sekä lapsen oikeuksista tehdyssä YK:n yleissopimuksessa ja sen lisäpöytäkirjoissa määriteltyihin periaatteisiin ja arvoihin;

Tiistai 18. tammikuuta 2011

Pelastuspalvelujen ja sotilaallisten voimavarojen ja valmiuksien käyttö

31. vahvistaa, että sotilaallisten toimijoiden ja humanitaaristen toimijoiden tehtävät on pidettävä selvästi erillään erityisesti luonnonkatastrofeista ja aseellisista konflikteista kärsineillä alueilla ja että sotilaallisia voimavaroja ja valmiuksia on hyvin tärkeää käyttää vain tarkkaan rajatuissa tapauksissa ja viimeisenä keinona tukea humanitaarisia avustusooperaatioita YK:n suuntaviivojen (MCDA-suuntaviivojen ja Oslon suuntaviivojen) mukaisesti ⁽¹⁾;

32. muistuttaa komissiolle ja jäsenvaltioille, että humanitaarista apua ja pelastuspalvelua on pidettävä kaikilta osin siviilitehtävinä ja ne on näin ollen toteutettava sellaisina;

33. pyytää komissiota käynnistämään humanitaarisen avun erityisluonnetta Euroopan unionin ulkopoliitikassa käsitteleviä tiedustustoimia ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden asevoimat noudattavat ja soveltavat YK:n suuntaviivoja, ja myös valvomaan sitä; pitää lisäksi sotilaallisten ja humanitaaristen toimijoiden välistä vuoropuhelua tarpeellisenä keskinäisen ymmärryksen lisäämiseksi;

34. vahvistaa, että pelastuspalvelun voimavarojen käytön humanitaarisissa kriiseissä täytyy perustua tarpeisiin, täydentää humanitaarista apua ja olla johdonmukaista humanitaarisen avun kanssa ja että luonnonkatastrofien tapauksessa näillä voimavaroilla voidaan tukea tietyin tavoin humanitaarisia toimia, jos niitä käytetään YK-järjestöjen välisen pysyvän komitean (Inter-Agency Standing Committee, IASC) asiaa koskevien periaatteiden mukaisesti;

35. kehottaa komissiota esittämään kunnianhimoisia lainsäädäntöehdotuksia yhteisön nykyisen pelastuspalvelujärjestelmän optimointiin ja kansallisten olemassa olevien voimavarojen yhteiskäyttöön perustuvien eurooppalaisten pelastuspalvelujoukkojen perustamisesta, josta ei aiheudu huomattavia lisäkustannuksia ja jossa otetaan vaikutteita valmistelutoimien yhteydessä testatuista menettelytavoista; katsoo, että pelastuspalvelujoukkojen rahoituksen on täydennettävä humanitaarisen hätäavun rahoitusta;

36. katsoo, että Euroopan pelastuspalvelujoukot voisivat käsitellä tiettyjen jäsenvaltioiden sitoumuksen asettamaa vapaaehtoisesti saataville ennalta määrättyjä asiaankuuluvia pelastuspalveluyksiköitä, jotka olisivat valmiita välittömiin toimiin seuranta- ja tiedotuskeskuksen (Monitoring and Information Centre, MIC) koordinoimissa unionin operaatioissa, ja katsoo myös, että useimmat, jo nyt kansallisella tasolla saatavilla olevat yksiköt jäisivät jäsenvaltioiden valvontaan ja että näiden valmiustilassa olevien yksiköiden käyttöön-otto olisi unionin pelastuspalvelun keskus, josta käsin ryhdyttäisiin toimiin EU:ssa ja sen ulkopuolella tapahtuvissa katastrofeissa;

Avun jatkuvuus***Katastrofiriskin vähentäminen ja ilmastonmuutos***

37. pitää myönteisenä sitä, että helmikuussa 2009 hyväksyttiin EU:n uusi tukistrategia kehitysmaiden katastrofiriskin vähentämiseksi; vaatii komissiota kehittämään edunsaajamaissa kansallisten hallitusten, paikallisviranomaisien ja kansalaisjärjestöjen kanssa ohjelmia, joilla edistetään katastrofien ennaltaehkäisyä ja kykyä toimia hätätilanteissa, ja kehottaa panemaan tukistrategian täytäntöön nopeasti;

38. pyytää toteuttamaan huomattavia toimia katastrofiriskin vähentämistä koskevan ulottuvuuden ottamiseksi järjestelmällisemmin osaksi kehitysapupolitiikkaa ja humanitaarisen avun politiikkaa;

39. kehottaa korottamaan tätä ulottuvuutta varten varattuja määrärahoja huomattavasti ja korostaa, miten tärkeää on jatkaa pienimuotoista rahoitusta sen varmistamiseksi, että toimitaan kulloisenkin tilanteen mukaisesti ja että paikalliset toimijat sitoutuvat hankkeisiin;

40. pyytää, että ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevien asioiden käsittely sovitettaisiin paremmin yhteen katastrofiriskin vähentämiseen tähtävien toimien kanssa;

⁽¹⁾ MCDA-suuntaviivat: ohjeet sotilas- ja siviilipuolustusvoimavarojen käytöstä Yhdistyneiden kansakuntien humanitaarisen avustustoiminnan tukemiseen monitahoisissa hätätilanteissa; maaliskuu 2003. Oslon suuntaviivat: ohjeet sotilas- ja siviilipuolustusvoimavarojen käytöstä katastrofiapua annettaessa; marraskuu 2007.

Tiistai 18. tammikuuta 2011*Hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltäminen*

41. pitää valittavana sitä, että konkreettiset hankkeet hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämisen alalla ovat edelleen rajallisia, vaikka poliittisten sitoumusten määrä onkin viime vuosina kasvanut;

42. korostaa, että oikea-aikainen siirtyminen hätäavusta kehitystyöhön erityisten kriteerien ja perin pohjaisesti toteutetun tarvearvioinnin perusteella on tärkeää;

43. vaatii lisäresursseja avun jatkuvuuden varmistamiseksi ja pyytää, että keskusteluissa keskityttäisiin olemassa olevien rahoitusvälineiden joustavuuteen ja keskinäiseen täydentävyyteen hätäavun ja kehitysyhteistyön välisten siirtymävaiheiden aikana;

44. kehottaa parantamaan vuoropuhelua ja koordinoitua toiminta-alueilla työskentelevien humanitaaristen järjestöjen ja kehitysyhteistyövirastojen välillä sekä EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden vastaavissa yksiköissä;

*

* *

45. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Yhdistyneiden kansakuntien humanitaarisen avun koordinoitumistolle.

Maatalouden tunnustaminen strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä

P7_TA(2011)0006

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. tammikuuta 2011 maatalouden tunnustamisesta strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä (2010/2112(INI))

(2012/C 136 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta vuoden 2013 jälkeen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 13. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n maataloudesta ja ilmastonmuutoksesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ”Oikeudenmukaiset tulot maanviljelijöille: Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä SEC(2010)1058,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman elintarvikkeiden hintojen noususta Euroopan unionissa ja kehitysmaissa ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0286.

⁽²⁾ EUVL C 46 E, 24.2.2010, s. 10.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 71.

Tiistai 18. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n poliittinen toimintakehys kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista”,
 - ottaa huomioon YK:n vuosituhannen kehitystavoitteet, joihin sisältyy nälästä kärsivien lukumäärän puolittaminen maailmassa vuoteen 2015 mennessä verrattuna vuoteen 1990,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A7-0376/2010),
- A. ottaa huomioon, että elintarviketurvan varmistaminen Euroopan kansalaisille, terveellisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden tarjoaminen kuluttajille kohtuullisin hinnoin ja maataloustuottajien toimeentulon turvaaminen ovat olleet yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) keskeisiä tavoitteita sen alusta lähtien ja että ne ovat edelleen Euroopan unionin tärkeimpiä tavoitteita,
- B. ottaa huomioon, että ruoan ja raaka-aineiden hintavaihtelut ovat aiheuttaneet vakavaa huolta Euroopan ja maailman elintarvikeketjujen toiminnasta ja että elintarvikkeiden hintojen nousu on vaikuttanut eniten heikoimmassa asemaassa oleviin väestönsosiin,
- C. ottaa huomioon, että maatalouden hintavaihtelu on luonteeltaan pysyvää, sillä hinnat reagoivat kohtuuttoman voimakkaasti tuotantomäärien pieniin muutoksiin, mikä on usein seurausta keinottelusta,
- D. ottaa huomioon, että EU korosti äskettäisessä FAO:n maailman elintarviketurvakomitean kokouksessa äärimmäisten hintavaihtelujen ongelmaa ja että uudelta korkean tason asiantuntijaryhmältä on pyydetty lausunto hintavaihtelujen syistä ja tarvittavista toimista,
- E. ottaa huomioon, että muun muassa ilmastoon liittyvät tapahtumat saattavat johtaa siihen, että valtiot turvautuvat protektionismiin, mikä näkyy Venäjän ja Ukrainan – joiden yhteenlaskettu osuus maailman vehnänviennistä on noin 30 prosenttia – asettamissa vehnän vientikielloissa,
- F. ottaa huomioon, että monet tekijät, kuten tuholaisien ja tautien vaikutukset, luonnonvarojen saatavuus ja luonnonkatastrofit, voivat vakavasti haitata maailman elintarviketuotantoa, mistä osoituksena ovat vuonna 2010 Venäjällä pitkään kestänyt kuivuus ja tulipalot sekä Pakistanin laajamittaiset tulvat,
- G. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos kasvattaa luonnonkatastrofien esiintymistiheyttä ja heikentää siten elintarviketurvaa,
- H. katsoo, että haasteena on tuottaa ”enemmän vähemmästä” siten, että luonnonvaroihin kohdistuvan paineen vuoksi painopiste on kestävässä tuotannossa,
- I. ottaa huomioon, että EU on maataloustuotteiden suurin nettotuoja ja liian pitkälti riippuvainen proteiinin, kasviöljytuotteiden ja maissin tuonnista karjanhoitoalansa tarpeisiin, sekä suurin hedelmien ja vihannesten tuoja, mihin vaikuttaa se, että EU:n tuottajat eivät saa käyttää samoja tuotantomenetelmiä kuin muualla näitä tuotteita tuottaessa,
- J. ottaa huomioon, että FAO:n mukaan maailman väestön arvioitu kasvu 7 miljardista 9,1 miljardiin edellyttää 70 prosentin lisäystä elintarviketarjonnassa vuoteen 2050 mennessä,
- K. ottaa huomioon, että köyhyyttä ja nälkää esiintyy yhä Euroopan unionissa ja että 79 miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa elää köyhyysrajan (60 prosenttia asuinmaansa keskitulosta) alapuolella; ottaa huomioon, että 16 miljoonaa EU-kansalaista sai viime talvena ruoka-apua hyväntekeväisyysjärjestöiltä,
- L. toteaa, että elintarviketurva ei merkitse pelkästään elintarvikkeiden saantia, vaan FAO:n mukaan siihen kuuluu myös oikeus elintarvikkeisiin ja terveellisen ravinnon saatavuus kaikille; toteaa, että kilpailukykyään lisäämällä Eurooppa voi edistää globaalia elintarviketurvaa,

Tiistai 18. tammikuuta 2011

- M. ottaa huomioon, että yhteiskunnan köyhimpien jäsenten elintarviketurva on heikentynyt entisestään maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin takia,
- N. ottaa huomioon, että maanviljelijöiden tulot laskivat dramaattisesti vuonna 2009 vuosikymmenen ajan kestäneen tulojen nolllakasvun jälkeen, mikä johtui pääasiassa vaikeista markkinaolosuhteista ja tuotantokustannusten noususta; ottaa huomioon, että maatalouden tulotaso on huomattavasti (arviolta 40 prosenttia työyksikköä kohti) alempi kuin muun talouden tulotaso ja että maaseutualueilla tulotaso on huomattavasti (noin 50 prosenttia) alempi kuin kaupunkialueilla,
- O. ottaa huomioon, että maanviljelijöiden osuus elintarvikkeiden tuotantoketjun tuottamasta lisäarvosta on jatkuvasti alenemassa ja että samaan aikaan elintarviketeollisuuden osuus on jatkuvassa kasvussa; katsoo, että sen varmistaminen, että maanviljelijät saavat oikeudenmukaisen hinnan tuotteistaan, edellyttää elintarvikkeiden tuotantoketjun asianmukaista toimintaa,
- P. ottaa huomioon, että jopa 50 prosenttia EU:ssa tuotetuista elintarvikkeista haaskantuu niiden tuotannon, kuljetuksen ja kulutuksen yhteydessä,
- Q. ottaa huomioon, että vain 7 prosenttia EU:n maanviljelijöistä on alle 35-vuotiaita,
- R. ottaa huomioon, että elintarviketurva on keskeinen tekijä Euroopassa ja että se edellyttää seuraavien eri politiikanalojen toimien yhteensovittamista EU:n tasolla: YMP, energiapolitiikka, tutkimusohjelmat, kehitysyhteistyö- ja kauppapolitiikka sekä varainhoitoasetus,
1. korostaa, että voimakkaalla YMP:llä varmistettu vahva ja kestävä maatalousala Euroopan unionissa ja kestävä ja kukoistava maaseutuympäristö ovat ratkaisevia tekijöitä vastattaessa elintarviketurvaa koskeviin haasteisiin;
 2. vahvistaa, että EU soveltaa maailman korkeimpia maatalous- ja elintarviketuotannon vaatimuksia siten, että se korostaa vahvasti elintarvikkeiden turvallisuutta ja laatua sekä maatalouden ekologista kestävyyttä;
 3. katsoo, että on hyödynnettävä kaikkia tuotantotapoja, jotta voidaan ruokkia Eurooppa ja kolmannet maat;

Elintarviketurva Euroopassa ja maailmassa

4. katsoo, että oikeus elintarviketurvaan on ihmisen perusoikeus ja toteutuu silloin, kun kaikilla ihmisillä on jatkuvasti fyysinen ja taloudellinen mahdollisuus saada soveltuvaa, terveydelle vaaratonta ja ravintoainepitoista ravintoa, jotta he voivat tyydyttää ravinnontarpeensa ja toteuttaa elintarvikemielityksiään aktiivisen ja terveen elämän hyväksi;
5. toistaa, että EU:lla on velvollisuus ruokkia kansalaisensa ja että EU:n maataloustuotannon jatkuminen on tässä avainasemassa; muistuttaa, että maatilojen tulot ovat vähentyneet EU:ssa tuotantokustannusten nousun ja hintojen vaihtelun myötä, mikä hankaloittaa mahdollisuuksia jatkaa tuotantoa; painottaa kustannuksia, joita Euroopan maataloustuottajille aiheutuu elintarvikkeiden turvallisuutta, ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja työvoimaa koskevien maailman tiukimpien vaatimusten noudattamisesta; tähdentää, että maataloustuottajien on saatava korvauksia näistä lisäkustannuksista ja julkisten hyödykkeiden järjestämisestä yhteiskunnalle; painottaa, että EU:hun kolmansista maista tuotavien elintarvikkeiden on täytettävä samat tiukat vaatimukset, jotta Euroopan maataloustuottajien kilpailukyky ei heikentyisi;
6. tunnustaa, että elintarvikkeiden riittävän tarjonnan takaaminen on elintarviketurvan olennainen osatekijä, mutta myöntää toisaalta, että elintarvikkeiden saanti ja edullisten elintarvikkeiden tarjonta vaativat myös huomion kiinnittämistä riittävän elintason takaamiseen kaikille ihmisille ja erityisesti niille, joiden taloudelliset resurssit ovat puutteelliset ja jotka usein ovat lapsia, ikääntyneitä henkilöitä, siirtolaisia, pakolaisia tai työttömiä;
7. kannattaa kaavaa ”elintarviketurva – ravitsemus – laatu – läheisyys – innovointi – tuottavuus”; uskoo, että tulevassa YMP:ssä on otettava huomioon yleisön odotukset siitä, että YMP:n olisi oltava paitsi maatalouspolitiikkaa myös elintarvikopolitiikkaa, jolla valistetaan terveellisestä ravinnosta;

Tiistai 18. tammikuuta 2011

8. katsoo, että EU:n olisi luotava paremmat edellytykset ravintoa koskevien ohjelmien (kuten kouluhoidelmä- ja koulumaito-ohjelmien) toteuttamiselle jäsenvaltioissa ja tuettava enemmän tuotteiden alkuperää ja ravintoa koskevia koulutus- ja valistusohjelmia, koska tietoon perustuvat ruokavaliovalinnat voivat estää sairauksia ja vähentää sosiaalimenojen kasvupaineita Euroopassa; kehottaa luomaan lisää ruokavaliota tukevia ohjelmia, joiden hallinnollista räsitusstä olisi vähennettävä, ja kehottaa lisäämään näiden ohjelmien määrärahoja; pyytää komissiota arvioimaan näiden ohjelmien käytännön järjestelyjä;
9. vahvistaa tukensa EU:n heikoimmassa asemassa olevia henkilöitä koskevalle ohjelmalle; muistuttaa, että Yhdysvaltojen maatalouslain kautta annetaan huomattavaa tukea Yhdysvaltojen ruoka-apuohjelmalle (Supplemental Nutrition Assistance Programme), joka luo huomattavia tuloja alalle ja taloudelle yleensä sen lisäksi, että se auttaa osittain tyydyttämään Yhdysvaltojen köyhimpien ihmisten elintarviketarpeita;
10. on tietoinen suuresta haasteesta, jonka ilmastonmuutos asettaa elintarviketurvan saavuttamiselle erityisesti poikkeuksellisten ilmastoilmiöiden kuten kuivuuden, tulvien, tulipalojen ja myrskyjen esiintymistehyden lisääntymisenä ja vaikutusalan kasvuna; korostaa vesivarojen niukkuuden pahenevaa haastetta ja sen vaikutusta elintarviketuotantoon; korostaa vesivarojen hallinnan ongelman ja ilmastonmuutoksen ratkaisemisen kiireellisyyttä;
11. muistuttaa, että energiaturva liittyy hyvin tiiviisti elintarviketurvaan; tunnustaa, että energiakustannukset ovat oleellisen tärkeä tekijä öljystä pitkälti riippuvaisen maatalouden kannattavuuden määrittämisessä; kannustaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla maanviljelijöitä rohkaistaan parantamaan energiatehokkuuttaan ja kehittämään vaihtoehtoisia energialähteitä; muistuttaa, että tutkimuksen kehittämistä ja neuvontapalveluja on tuettava johdonmukaisemmin;
12. katsoo kuitenkin, että huolimatta lisääntyneestä innosta uusiutuvien energialähteiden kehittämiseksi ja vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseksi on otettava huomioon vaikutus elintarvikkeiden tuotantoon ja tarjontaan; korostaa elintarvike- ja polttoainetarpeiden täyttämisen herkkää tasapainoa;
13. toteaa, että EU on riippuvainen proteiini- ja kasviöljytuotteiden tuonnista kolmansista maista, mikä vaikuttaa kielteisesti elintarvike- ja maatalousalaa ja erityisesti karjankasvatusalaa hintapiikkien esiintyessä;
14. kehottaa komissiota ehdottamaan teknistä ratkaisua siihen, että tuontituotteet, jotka eivät ole muuntogeenisiä, sisältävät vähäisiä määriä muuntogeenistä materiaalia, ja ehdottamaan uuden muuntogeenisen rehulajikkeen nopeutettua hyväksymisprosessia EU:ssa, kun se on todettu turvalliseksi;
15. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että yleisöllä on käytettävissään tiedot elintarviketurvaa koskevien tarkastusten tuloksista, ja näin lisäämään avoimuutta Euroopan unionin tasolla;
16. on huolissaan uudesta ilmiöstä eli maananastuksesta ja sen vaikutuksista kehitysmaiden elintarviketurvaan sekä maatalouden ja maataloustuottajien tulevaisuuteen; kehottaa komissiota tarkastelemaan tätä tilannetta suhteessa maan hallintaoikeuteen ja luonnonvaroihin;
17. toteaa, että EU:n karjatilojen tilanne on huonontunut suurten rehukustannusten vuoksi; kehottaa siksi hyödyntämään kohdennetusti yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 yhteydessä käytettävissä olevia välineitä markkinoiden vakauttamiseksi ja kriisin torjumiseksi;
18. uskoo, että jatkossa tuottavuuden kasvu uusissa jäsenvaltioissa tulee lisäämään käytettävissä olevaa viljelyalaa ja tarjoaa mahdollisuuden lisätä proteiini- ja kasviöljytuotteiden tuotantoa EU:ssa;
19. toteaa, että elintarviketurvaa ei voida taata, jos ei varmisteta geenivarojen vapaata saatavuutta ravinnon ja maatalouden kannalta; tunnustaa kasvi geenivaroja koskevan FAO:n kansainvälisen sopimuksen merkityksen välineenä, jolla säilytetään maaseudun luonnon monimuotoisuus ja hillitään siten ilmastonmuutoksen seurauksia;
20. korostaa, että suunnitteilla olevat kestävä energiakasviviljelyä koskevat kannustimet eivät saisi mitenkään vaarantaa kansalaisten elintarviketurvaa;

Tiistai 18. tammikuuta 2011

21. pyytää jäsenvaltioita kehittämään ja toteuttamaan konkreettisia maataloustoimenpiteitä sisältäviä ohjelmia, joiden tarkoituksena on hillitä ilmastonmuutoksen vaikutuksia ja helpottaa niihin sopeutumista;
22. korostaa, että olisi aiheellista tukea sellaisen kuluttajille suunnatun tiedotuskampanjan käynnistämistä, jolla tiedotetaan maanviljelijöiden ja maatalousalan toimista ympäristön suojelemiseksi ja elintarviketurvan takaamiseksi;

Maatalous, rahoitusmarkkinat ja hintavaihtelut

23. uskoo, että rahoitus- ja maatalousmarkkinat ovat nykyisin sidoksissa toisiinsa enemmän kuin koskaan; katsoo, että eurooppalaiset toimet eivät yksinään enää riitä ja että olisi toimittava yhdessä kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa hintavaihteluja ja elintarviketurvaa koskevilla kysymyksillä; tukee G20-maiden puheenjohtajavaltion tässä tarkoituksessa tekemiä aloitteita;
24. korostaa niitä maataloustuottajien ongelmia, jotka johtuvat markkinoiden ja hintojen äärimmäisestä epävakauksesta; kiinnittää huomiota maataloustuottajien hankalaan tilanteeseen, kun he pyrkivät suunnittelemaan tulevaisuuttaan äärimmäisen epävakaisissa oloissa; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön pysyvät ja tehokkaat toimet, joilla nopeasti puututaan maatalousmarkkinoiden epävakauteen; katsoo, että edellä mainittu vaikuttaa ratkaisevasti tuotannon ylläpitämiseen Euroopan unionissa;
25. panee merkille, että maataloustuotteiden hintaindeksi rahoitusmarkkinoilla ei ole koskaan ollut niin epävakaa kuin nykyisin; mainitsee esimerkkinä äskettäisen vehnäsopimusten hinnannousun, joka oli 70 prosenttia kahden kuukauden aikana, samalla kun kyseisten sopimusten kauppa kaksinkertaistui Pariisin raaka-ainemarkkinoilla;
26. korostaa, että nämä tapahtumat johtuvat vain osittain markkinoiden perustekijöistä kuten kysynnästä ja tarjonnasta ja ovat suurelta osin seurausta keinottelusta; panee merkille, että keinottelun osuus äskettäisestä hintojen noususta on jopa 50 prosenttia; korostaa oikeutta riittävään ravintoon käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien erityisedustajan päätelmiä, joiden mukaan suurten yhteisösjoiittajien kuten hedgerahastojen, eläkerahastojen ja investointipankkien – jotka yleensä eivät ole kiinnostuneita maatalousmarkkinoista – toimilla johdannaismarkkinoilla on vaikutusta raaka-ainekäyttöihin;
27. tukee tässä yhteydessä voimassa olevan rahoitusvänelainsäädännön uudistusta, jossa pitäisi säätää avoimemmasta kaupankäynnistä; muistuttaa, että rahoitusvälineiden pitäisi palvella taloutta ja auttaa maataloustuotantoa voittamaan kriisit ja ilmastoilmiöt; katsoo myös, että keinottelun ei saa antaa uhata muuten tehokkaita maataloja;
28. pitää ilahduttavana komission ehdotusta asetukseksi OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä; toivoo, että turvaverkoilla torjutaan äärimmäistä hintavaihtelua ja että turvaverkkoja käytetään nopean toiminnan kriisinhallintavälineenä; toivoo, että lainsäädäntöä koordinoidaan EU:n ja kolmansien maiden kuten Yhdysvaltojen välillä niin, että voidaan vähentää keinottelijoiden mahdollisuuksia käyttää epäoikeutetusti hyväkseen eri sääntelyjärjestelmien välisiä eroja;
29. kannattaa voimakkaampia eurooppalaisia toimia keinottelun torjumiseksi, mukaan luettuna se, että keinottelun vähentäminen annetaan sääntelijöiden ja valvontaelimien tehtäväksi; katsoo, että raaka-ainejohdannaiset eivät ole samanlaisia kuin muut rahoitusjohdannaiset ja että niiden käsittelyn pitäisi kuulua vain sellaisille meklareille, joilla on oikeutettua etua maataloushyödykkeiden suojelusta riskiltä, ja muille henkilöille, jotka ovat suoraan yhteydessä maataloustuotantoon; kehottaa komissiota huolehtimaan siitä, että kaupankäynti elintarvikeraaka-ainejohdannaisilla rajoitetaan mahdollisuuksien mukaan sijoittajiin, joilla on suora yhteys maatalousmarkkinoihin;
30. on huolissaan viljakaupan voimakkaasta keskittymisestä, jonka vuoksi asianomaiset yhtiöt kykenevät vaikuttamaan markkinahintoihin; katsoo tämän saattavan johtaa hintojen heilahtelun lisääntymiseen, sillä viljakauppaa käyvät yhtiöt ovat keinottelumielessä kiinnostuneita mittavasta hintojen vaihtelusta; katsoo tämän myös osoittavan, että tarvitaan interventiovarastoja tai muita turvaverkkoja, jotta voidaan varmistaa hintojen vakaus ja puolustaa siten maataloustuottajien ja kuluttajien etuja;

Tiistai 18. tammikuuta 2011

31. korostaa, että voimakkaita hintavaihteluja ei voida torjua tehokkaasti ilman interventiovarastoja tai strategisia varastoja; katsoo, että tämän vuoksi tulevassa YMP:ssä on vahvistettava markkinoita koskevien interventiotoimien roolia;

32. korostaa, että elintarvikkeiden toimitusketjun avoimuutta ja oikeudenmukaisuutta on lisättävä, jotta voidaan varmistaa maataloustuottajien oikeudenmukainen tulotaso, oikeudenmukaiset voitot ja hinnoittelu elintarvikeketjussa ja elintarviketurvan varmistava elinkelpoinen maataloustuotanto; kehottaa komissiota esittämään mainittua asiaa koskevia konkreettisia ja tehokkaita ehdotuksia;

33. korostaa, että hintojen vaihtelu tekee elintarvikepulasta kärsivistä alhaisen tulotason maista entistä haavoittuvampia;

Maailman elintarvikevarastot maailman elintarviketurvan kannalta

34. panee merkille, että nykyisin maailman kokonaiselintarviketarjonta on riittävää ja että monien ihmisten elintarviketurvan esteenä ovat pikemminkin huono saatavuus ja korkeat hinnat;

35. toteaa kuitenkin, että maailman elintarvikevarastot ovat paljon pienemmät kuin aikaisemmin, sillä niiden määrä putosi vuoden 2007 elintarvikekriisin aikana ennätysmäisen alas ja riittää maailmanlaajuisesti 12 viikoksi; toteaa, että maailman elintarviketuotanto on yhä haavoittuvampi ilmastonmuutokseen liittyville äärimmäisille ilmastoilmiöille, kaupungistumisesta aiheutuille globaalisti voimistuville maankäyttöpaineille ja tuholaisen ja tautien lisääntymiselle, jotka saattavat aiheuttaa äkillistä ja odottamatonta elintarvikepulaa;

36. katsoo siten, että maailmanlaajuinen elintarvikevarastojärjestelmä (häätävarastot nälän torjumista varten ja varastot raaka-ainehintojen sääntelemistä varten) olisi hyödyksi, sillä se helpottaisi maailmankauppaa hintapiikkien esiintyessä, torjuisi palaamista protektionismiin ja vähentäisi maailman elintarvikemarkkinoihin kohdistuvaa painetta; katsoo, että yhteisen elimen olisi hallinnoitava näitä varastoja Yhdistyneiden kansakuntien tai FAO:n suojeluksessa ja käytettävä täysimääräisesti hyväksi FAO:n ja YK:n elintarvikeohjelman keräämää kokemusta; kehottaa komissiota kartoittamaan asiaa pikaisesti ja raportoimaan parlamentille tehokkaimmista tavasta tämän toteuttamiseksi; kehottaa lisäksi komissiota toimimaan johtavassa roolissa tämän kohdennetun maailmanlaajuisen elintarvikevarastojärjestelmän puolestapuhujana;

37. muistuttaa, että EU on tähän mennessä reagoinut antamalla apua ja rahaa muun muassa elintarvike-kerahoituväliseen kautta; toivoo saavansa raportteja tämän välineen tehokkuudesta ja syiden ja oireiden torjunnan edistymisestä ja kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta ottaa väline käyttöön auttamaan nälän torjunnassa maailmassa;

38. korostaa, että kehitysmaiden maataloutta on kehitettävä ja korostaa, että asianmukainen osuus EU:n myöntämästä suorasta kehitysavusta on suunnattava maatalouteen; pitää valitettavana sitä, että maataloudelle osoitetun kehitysavun osuus on vähentynyt dramaattisesti 1980-luvulta lähtien, ja pitää myönteisenä sen tunnustamista, että mainittu kehityssuunta olisi käännettävä päinvastaiseksi; kehottaa komissiota asettamaan maatalouden etusijalle kehitysavussaan, mukaan lukien maanviljelijöiden markkinoille pääsyn edistäminen;

39. on järkyttynyt Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 2010 huippukokouksen tekemistä vuosituhannen kehitystavoitteita koskevista päätelmistä, ja toteaa, että kehittyneet maat eivät vielä ole lähimainkaan toteuttaneet virallista kehitysapua koskevia sitoumuksiaan;

40. on tyytyväinen Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 2010 huippukokouksessa tehtyyn vuosituhannen kehitystavoitteita koskevaan Maailmanpankin aloitteeseen, joka koskee Maailmanpankin tuen lisäämistä maatalousalalle tulojen, työllisyyden ja elintarviketurvan lisäämiseksi etenkin alhaisen tulotason alueilla;

Uusi YMP, joka vastaa haasteisiin

41. vahvistaa YMP:n tulevaisuudesta vuoden 2013 jälkeen hyväksymässään mietinnössä vahvistetun kannan; vahvistaa olevansa sitoutunut vahvaan maatalous- ja maaseudun kehittämissä politiikkaan, jolla varmistetaan elintarviketurva kaikille, pidetään kiinni Euroopan maaseudun elinvoimaisuudesta, varmistetaan maataloustuotannon jatkuminen kaikkialla EU:n alueella, tuetaan innovaatioita, kilpailukykyä ja työllisyyttä ja

Tiistai 18. tammikuuta 2011

vastataan osaltaan ilmastonmuutoksen kaltaisiin maailmanlaajuisiin haasteisiin; korostaa myös, että YMP:ta on yksinkertaistettava entisestään ja sen virkavaltaisuutta on vähennettävä, jotta voidaan vähentää edunsaajille aiheutuvia täytäntöönpanon kustannuksia;

42. painottaa roolia, joka nuorilla viljelijöillä on oltava tulevassa YMP:ssä; korostaa, että ainoastaan seitsemän prosenttia Euroopan viljelijöistä on alle 35-vuotiaita ja että jopa 4,5 miljoonaa viljelijää siirtyy eläkkeelle seuraavien kymmenen vuoden kuluessa; toivoo, että lisätään nuoria viljelijöitä tukevia toimenpiteitä, joita ovat esimerkiksi perustamispalkkiot, lainojen korkotuet ja muut kannustimet, joita jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön maaseudun kehittämistä koskevien määrärahojensa avulla; vahvistaa nuorten vaihto-ohjelmaa koskevan budjettitarkistuksensa keskeisen sisällön ja toivoo, että ohjelma toteutetaan pilottihankkeena; pyytää myös poistamaan kaikki hallinnolliset esteet nuorten ryhtymiseltä maatalousyrittäjiksi;

43. katsoo, että tutkimus ja innovointi ovat keskeisiä tekijöitä, jos halutaan vastata elintarviketurvan haasteeseen siten, että tuotantoa lisätään samalla kun luonnonvarojen käyttöä vähennetään; korostaa maataloustuotantoalan ammattikoulutuksen edistämisen, koulutuksen saatavuuden, tietämyksen siirtämisen ja parhaiden käytänteiden vaihtamisen merkitystä; toistaa, että YMP:tä ja muita politiikan aloja on koordinoitava keskenään, jotta tutkimuksen ja innovoinnin tulokset ovat paremmin saatavilla maataloudessa;

44. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman tarjoamia mahdollisuuksia tutkimuksen ja teknisten innovaatioiden alalla, jotta saataisiin parannettua tuottavuutta energiatehokkuuden ja kestäväen kehityksen kriteerejä samalla noudattaen;

45. toteaa, että maataloustuotantoon käytettävissä oleva maa-ala vähenee vuosittain ilmastonmuutoksen ja kaupungistumisen seurauksena;

46. korostaa erityisesti Euroopan maatalouden monimuotoisuuden merkitystä ja sitä, että olisi varmistettava erilaisten maatalousmallien rinnakkainelo, varsinkin pienviljelyyn perustuvien mallien, jotka luovat työpaikkoja Euroopan maaseudulle, sekä erityisesti lyhyestä elintarvikeketjusta peräisin olevien pientiloilla ja käsityönä tehtyjen elintarviketuotteiden ja ravitsemuksen moninaisuus ja laatu kaikkialla Euroopassa, jotta voidaan tehostaa maaseutualueiden kehitystä ja säilyttää alueiden elintarvike- ja viinintuotannon perintö;

47. panee merkille, että paikalliset perinteiset maatalouden käytännöt kuten perheviljely, pienviljely ja luomuviljely voivat merkittäväällä tavalla myötävaikuttaa elintarviketurvaan, koska ne ovat usein tehokkaita tapoja hyödyntää maata menetelmillä, jotka on erityisesti kehitetty tietyillä alueilla pitkän ajan kuluessa, ja auttaa muodostamaan tuotteen ja sen alkuperän välille kiinteä yhteys, joka kertoo tuotteen laadusta ja aitoudesta; tähdentää, että näiden maataloustuotantotyyppien on voitava säilyä rinnatusten kestävien ja nykyaikaisten maatalojen kanssa, joilla suuri tuottavuus yhdistyy kestäväan maankäyttöön;

48. korostaa myös, että viljelymaan liiallinen pirstoutuminen eräissä jäsenvaltioissa on esteenä maatalouden tuottavuudelle ja että olisi toteutettava toimenpiteitä pienten maatalojen yhdistämiseksi;

49. korostaa, että EU:n maataloustuotannon monimuotoisuus on säilytettävä ja arvostaa paikallisia markkinoita, joilta saa tuoreita ja paikallisesti tuotettuja maataloustuotteita, koska nämä markkinat ovat ekologisia ja tukevat vakiintuneita maatalousyhteisöjä; korostaa maatalouden merkitystä epäsuotuisilla alueilla; kehottaa komissiota tarkastelemaan monimuotoisia eurooppalaisia maatalousmalleja tulevassa YMP-esityksessään, mukaan luettuna mahdollisuutta luoda erityisiä taloudellisia kannustimia ja tunnustusjärjestelmiä;

50. korostaa, että YMP:n on oltava oikeudenmukainen niin, että varmistetaan tuottajille annettavan tuen tasapainoinen jakautuminen sekä jäsenvaltioissa että niiden kesken, parempi alueellinen yhtenäisyys, vientitukien asteittainen käytöstä poistaminen samanaikaisesti sen kanssa, että EU:n kauppakumppanit poistavat kaikki vientitukien muodot, ja että otetaan käyttöön kaikkia sellaisia vientitoimia koskevia määräyksiä, joilla on vastaava vaikutus;

Tiistai 18. tammikuuta 2011

51. tunnustaa, että YMP:n uudistukset ovat merkittävästi vähentäneet EU:n maataloustuotannon vaikutusta kehitysmaihin, koska vientituet on poistettu lähes kokonaan; kehottaa EU:ta tunnustamaan maatalouden tukemisen merkityksen kehitysmaissa erityisesti varmistamalla maatalouden asettamisen etusijalle kehitysmaissa ja EU:n kehitysavun määrärahoissa;

*

* *

52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

Vapaaehtoiset FLEGT-kumppanuussopimukset

P7_TA(2011)0008

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 vapaaehtoisesta FLEGT-kumppanuussopimuksesta

(2012/C 136 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (10028/2010) (Kongon tasavalta) ja ehdotuksen neuvoston päätökseksi (12796/2010) (Kamerun),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kongon tasavallan vapaaehtoiseksi kumppanuussopimukseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja Euroopan unioniin suuntautuvasta puutuotteiden kaupasta (FLEGT) (07636/2010),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kamerunin tasavallan vapaaehtoiseksi kumppanuussopimukseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja Euroopan unioniin suuntautuvasta puutuotteiden kaupasta (FLEGT) (13187/2010),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan ja 218 artiklan 7 alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0170/2010 ja C7-0339/2010),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen (yleiskokouksen 13. syyskuuta 2007 hyväksymä päätöslauselma 61/295),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 995/2010, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen,
- ottaa huomioon ehdotuksista neuvoston päätöksiksi vapaaehtoisten kumppanuussopimusten (FLEGT) tekemisestä Kongon tasavallan ⁽²⁾ ja Kamerunin tasavallan ⁽³⁾ kanssa 19. tammikuuta 2011 vahvistamansa kannat,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,

1. suhtautuu myönteisesti vapaaehtoisiin kumppanuussopimuksiin Kamerunin tasavallan ja Kongon tasavallan kanssa; katsoo, että näistä vapaaehtoisista kumppanuussopimuksista käytävien neuvottelujen perusteella voitaisiin laatia hyviä käytänteitä koskevat suuntaviivat, joita käytettäisiin ohjeena muissa meneillään olevissa vapaaehtoisia kumppanuussopimusneuvotteluja koskevissa neuvotteluissa puutavaraa tuottavien maiden kanssa;

2. korostaa sekä EU:n että trooppisia puutuotteita EU:n markkinoille toimittavien maiden yhteistä vastuuta laittomien hakkuiden ja niihin liittyvän kaupan hävittämisessä ja toimien tehostamisessa metsävarojen suojelemiseksi ja kestäväksi käyttämiseksi kaikkialla maailmassa;

3. pitää tässä yhteydessä ilahduttavana asianomaisten osapuolten sitoumuksia metsien hallinnan parantamiseen ja olemassa olevan lainsäädännön uudistamiseen, kun se on tarpeen sen varmistamiseksi, että metsäalan toimet ovat avoimia ja alkuperäiskansojen oikeuksia kunnioittavia eivätkä osaltaan aiheuta haitallisia ympäristövaikutuksia; pitää myös ilahduttavana EU:n sitoutumista toimintavalmiuksien kehittämistä koskevan avun antamiseen, mukaan luettuna erityisesti puutavaran ja puutuotteiden jäljitettävyyttä ja laillisuuden varmistamista koskevien järjestelmien luominen puutavaraa tuottaviin maihin;

⁽¹⁾ EUVL L 295, 12.11.2010, s. 23.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0010.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0009.

Metsien biologinen monimuotoisuus, ilmasto ja kestävä ihmisen kehitys

4. muistuttaa, että vapaaehtoisten kumppanuussopimusten tavoitteena on yhdessä lopettaa laittomasti korjatun puutavaran ja siitä tehtyjen puutuotteiden kauppa ja osallistua ponnistuksiin, joilla pyritään pysäyttämään metsäkato ja metsien tilan heikentyminen ja niihin liittyvät hiilidioksidipäästöt sekä luonnon monimuotoisuuden väheneminen ja edistämään kestävää talouskasvua, kestävää ihmisen kehitystä, kestävää elintarvikkeiden tuotantoa ja alkuperäiskansojen ja paikallisväestön kunnioitusta;

5. palauttaa mieliin, että lisääntyvä trooppisten metsien ja muiden biologisesti erittäin monimuotoisten metsien ja arvokkaiden hiilivarastojen laajamittainen hyödyntäminen ei ole kestävää, ja saattaa johtaa yhä suurempaan metsäkatoon ja metsien tilan heikentymiseen ja osaltaan maailman ympäristön tuhoon; panee merkille, että vapaaehtoiisiin kumppanuussopimuksiin sisältyy jännite, joka johtuu siitä, että kun EU edistää puutuotteiden kauppaa maista, joilla on laajoja luonnonmetsiä, se saattaa samalla heikentää tavoitteitaan, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen torjumiseen, biologisen monimuotoisuuden suojeluun ja kestävään käyttöön, köyhyyden vähentämiseen ja metsäkadon pysäyttämiseen maailmassa; kehottaa sen vuoksi komissiota varmistamaan, että EU:n politiikka on johdonmukaista ja että vapaaehtoisten kumppanuussopimusten tukemat toimet auttavat tehokkaalla tavalla saavuttamaan vapaaehtoisten kumppanuussopimusten kaikkien osapuolten kansainväliset sitoumukset; kehottaa komissiota ja neuvostoa yksilöimään, mitä toimenpiteitä vapaaehtoisten kumppanuussopimusten lisäksi on suunniteltu jotta voidaan torjua metsäkatoa ja luonnonmetsien tilan heikkenemistä ja edistää niiden suojelua;

6. muistuttaa, että vaikka metsät kuuluvat sen valtion yksinomaiseen hallintavaltaan, jossa ne sijaitsevat, metsäympäristö on ihmiskunnan yhteistä perintöä ja sitä on suojeltava, vaalittava ja tarvittaessa ennallistettava pyrkien viime kädessä elävän luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemitointimien säilyttämiseen kaikkialla maailmassa, ilmastonuojeluun sekä alkuperäiskansojen ja metsistä riippuvaisten yhteisöjen oikeuksien suojelemiseen; kehottaa sen vuoksi Afrikan ja kolmansien maiden kumppanijhallituksia kehittämään maankäyttö- ja resurssienhallintasuunnitelmia, joilla nämä tavoitteet saavutetaan, ja tunnistamaan, missä ja kuinka paljon tukea tarvitaan ulkomaalaisilta kumppaneilta ja kansainvälisiltä järjestöiltä, jotta kyseiset tavoitteet etenevät;

7. pyytää tähän liittyen komissiota valvomaan erityisesti, että vapaaehtoiset kumppanuussopimukset eivät kannusta metsien teollisten hakkuiden lisäämiseen koskemattomilla metsäalueilla ja huolehtimaan Kamerunin tasavallan ja Kongon tasavallan hallitusten ja kaikkien vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia tulevaisuudessa tekevien hallitusten kanssa seurannasta ja toteuttamaan toimia, joilla torjumaan luonnontilaisissa metsissä suoritettavien kaupallisten hakkuiden sekä suorat että epäsuorat negatiiviset vaikutukset;

Neuvottelujen eteneminen

8. pitää ilahduttavana vapaaehtoista, avointa, osallistavaa ja yhteisymmärrykseen pyrkivää lähestymistapaa, jonka avulla sopimukset on saavutettu; suosittelee, että tämän lähestymistavan olisi oltava sääntönä vapaaehtoisista kumppanuussopimuksista neuvoteltaessa muiden puutavaraa tuottavien kumppanimaiden kanssa;

9. painottaa, että riippumattomien kansalaisyhteiskunnan ja ulkopuolisten tarkkailijoiden rooli on olennaisen tärkeä tarkkailtaessa, että kaikki asianomaiset osapuolet panevat sopimukset asianmukaisesti täytäntöön ja että kansalliset osapuolet esimerkiksi sitoutuvat osallistumaan täytäntöönpanoprosessin valvontaa varten perustettuihin sekakomiteoihin; korostaa, että paikalliset kansalaisyhteiskunnan järjestöt olisi valtuutettava suorittamaan riippumatonta lainvalvonnan ja metsähallinnon uudistusten täytäntöönpanon seuranta;

10. pyytää komissiota ottamaan käyttöön mekanismeja, joilla varmistetaan, että vapaaehtoisten kumppanuussopimusten noudattamista valvotaan tehokkaasti ja ajoissa täytäntöönpanon eri vaiheissa ja että varmistetaan erityisesti paikallisten osapuolten valmiuksien parantaminen ja paikallisyhteisöjen ja alkuperäisväestön suora osallistuminen toteuttamisvaiheessa, jotta voidaan varmistaa vapaaehtoisten kumppanuussopimusten alkuvaiheessa toteutettujen uudistusten laaja hyväksyntä sekä EU:hun suuntautuvan tuonnin perinpohjainen tarkastaminen;

FLEGT-luvat ja oikeudelliset kehykset

11. muistuttaa, että metsäalan oikeudellisen kehyksen ja sääntelykehyksen tarkistaminen on välttämätöntä, jotta vapaaehtoinen kumppanuussopimus vastaisi FLEGT-toimintasuunnitelman tavoitteita ja jotta voitaisiin varmistaa, että vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen täytäntöönpano edistää ympäristöllisiä ja sosiaalisia yleissopimuksia ja kansainvälisiä sopimuksia, joihin vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen osapuolet ovat sitoutuneet;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

12. muistuttaa, että vapaaehtoisten kumppanuussopimusten tavoitteena ovat myös sosiaalisen oikeudenmukaisuuden parantaminen ja paikallisten ja alkuperäisyhteisöjen oikeuksien kunnioittaminen ja että siksi avoimuutta ja tasaveroista osallistumista koskevat periaatteet sisältyvät sopimuksiin;

13. muistuttaa, että nämä lainsäädännön parannukset on saatava valmiiksi ennen kuin FLEGT-lupia myönnetään;

Paikallisväestön oikeuksien täytäntöönpano

14. pyytää komissiota esittämään kuuden kuukauden kuluessa jokaisen vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen voimaantumisen jälkeen kertomuksen toimista, joihin on ryhdytty, jotta osapuolten ja kansalaisyhteiskunnan, paikallis- ja alkuperäisväestöt mukaan lukien, vuoropuhelu jatkuu ja että se säilytetään täytäntöönpanovaiheen aikana; katsoo, että tämän kertomuksen olisi sisällettävä myös arviointi vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen sisällön todellisista vaikutuksista EU:n ja allekirjoittajamaan ympäristöä ja kestävää kehitystä koskevien kansainvälisten sitoumuksiin, erityisesti mitä tulee luonnon monimuotoisuusresurssien säilyttämiseen ja kestävään hoitoon;

15. pyytää vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen molempia osapuolia varmistamaan, että kansalaisyhteiskunta sekä paikallis- ja alkuperäisväestö kykenevät vapaasti ja luottavaisesti osallistumaan vapaaehtoisten kumppanuussopimusten täytäntöönpanoon ja noudattamisen valvontaan; katsoo, että yhteisen täytäntöönpanokomitean olisi annettava kansalaisyhteiskunnalle sekä paikallis- ja alkuperäisväestön järjestöille valitusoikeuden ja veto-oikeuden siltä varalta, että valitus ei tuota tulosta;

16. pyytää komissiota varmistamaan, että se ymmärtää vallitsevan ihmisoikeustilanteen kaikissa vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen potentiaalisissa kumppanimissa ja suosittelee, että komissio ei ryhtyisi asioimaan yhdenkään sellaisen maan kanssa, jossa ei ole perusihmisoikeuksia ja sosiaalisia oikeuksia suojaavaa oikeudellista kehystä; toistaa, että kaikissa maissa, joita vapaaehtoinen kumppanuussopimus koskee, keskustelun on oltava avointa ja niissä on oltava sananvapaus, myös uskonnollisen vakaumuksen vapaus, jotta kaikkia mahdollisesti esitettäviä moitteita kuullaan;

17. pyytää komissiota laatimaan ja esittämään säännöllisesti parlamentille kertomuksen kaikkien nykyisten ja tulevien vapaaehtoisten kumppanuussopimusten eri määräysten täytäntöönpanosta;

18. odottaa, että tulevina vuosina allekirjoitetaan useampia vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia, jotka edellyttävät erityistä lisärahoitusta teknisten ja inhimillisten voimavarojen kehittämiseksi; pyytää komissiota ja EU:n jäsenvaltioita täsmentämään, mitä varoja käytetään kyseisten sopimusten neuvottelemisen ja täytäntöönpanon tukemiseen;

Euroopan parlamentin rooli

19. kehottaa komissiota antamaan parlamentille kertomuksen nykyisiä ja tulevia vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia koskevista neuvotteluista ja niiden täytäntöönpanosta ja tiedottamaan parlamentille hyvissä ajoin yhteisen täytäntöönpanokomitean työstä, toimittamaan riippumattoman valvojan tarkastusmatkaraportit ja tarkastuskertomukset, sopimuksen täytäntöönpanon arviointiraportit, myös sosiaalisia, taloudellisia ja ympäristövaikutuksia koskevat tutkimukset, ja luettelon niiden yritysten nimistä, joille toimilupia myönnetään;

*

* *

20. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä kaikkien niiden maiden hallituksille, joita vapaaehtoinen kumppanuussopimus koskee.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

EY:n ja Tyynenmeren valtioiden väliaikainen kumppanuussopimus

P7_TA(2011)0011

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 väliaikaisesta kumppanuussopimuksesta Tyynenmeren valtioiden ja Euroopan yhteisön välillä

(2012/C 136 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön viidennestä ministerikokouksesta Cancúnissa ⁽¹⁾, 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Maailman kauppajärjestön yleisneuvostossa 1. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen jälkeen ⁽²⁾, 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽³⁾, 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽⁴⁾, 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽⁵⁾, 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myönteisen vaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽⁶⁾, 7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kehitysohjelmia koskevien neuvottelujen keskeyttämisestä ⁽⁷⁾, 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁸⁾, 12. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁹⁾, 5. kesäkuuta 2008 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 964/2007 ja (EY) N:o 1100/2006 muuttamisesta ⁽¹⁰⁾ sekä 25. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman väliaikaisesta kumppanuussopimuksesta Tyynenmeren valtioiden ja Euroopan yhteisön välillä ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren valtioiden väliaikaisen kumppanuussopimuksen,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT-valtiot) ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),
- ottaa huomioon talouskumppanuussopimukset vahvistavissa tai niiden vahvistamiseen johtavissa sopimuksissa määrättyjen järjestelyjen soveltamisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän (AKT) tietyistä valtioista peräisin oleviin tuotteisiin 20. joulukuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1528/2007 ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon talouskumppanuussopimuksista (KOM(2007)0635),
- ottaa huomioon tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) ja erityisesti sen XXIV artiklan,
- ottaa huomioon WTO:n neljännen ministerikokouksen julistuksen, joka hyväksyttiin Dohassa 14. marraskuuta 2001,

⁽¹⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 285 E, 26.11.2009, s. 126.

⁽¹¹⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 118.

⁽¹²⁾ EUVL L 348, 31.12.2007, s. 1.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon Hongkongissa 18. joulukuuta 2005 hyväksytyn WTO:n ministerikokouksen kuudennen kokouksen julistuksen,
 - ottaa huomioon "Aid for Trade" -työryhmän kertomuksen ja suositukset, jotka WTO:n yleisneuvosto hyväksyi 10. lokakuuta 2006,
 - ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun Yhdistyneiden Kansakuntien Vuosituhannen julistuksen, jossa esitellään kansainvälisen yhteisön yhteisesti laatimat vuosituhannen kehitystavoitteet köyhyyden nujertamiseksi,
 - ottaa huomioon Kigalissa Ruandassa 22. marraskuuta 2007 kokoontuneen AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen antaman julistuksen,
 - ottaa huomioon 14. joulukuuta 2006 Fidžin tilanteesta antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾, jossa se tuomitsee ankarasti Fidžin asevoimien tekemän vallankaappauksen,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston laatiman 103 suosituksen luettelon, joka on julkaistu yleistä jaksottaista seurantaa käsittelevän työryhmän raportissa 23. maaliskuuta 2010, ja ottaa huomioon Fidžin hallituksen 10. kesäkuuta 2010 antaman vastauksen, jossa todetaan, että kauan vaaditut ja usein lykätty yleiset vaalit on tarkoitus pitää vuonna 2014 ja että tästä ajankohdasta ei neuvoteltaisi,
 - ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 komissiolle esitetyn kysymyksen Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren valtioiden välisen väliaikaisen kumppanuussopimuksen tekemisestä (O-0212/2010 – B7-0807/2010,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että 1. tammikuuta 2008 lähtien EU:n aiemmat kauppasuhteet AKT-maiden kanssa – AKT-maat saivat yksipuolisen etuuskohtelun EU:n markkinoilla – eivät olleet WTO:n sääntöjen mukaiset,
- B. katsoo, että taluskumppanuussopimukset ovat WTO:n sääntöjen mukaisia sopimuksia, joilla pyritään tukemaan AKT-valtioiden alueellista yhdentymistä ja edistämään niiden asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen, mikä edistää niiden yhteiskunnan ja talouden kestävä kehitystä ja tukee yleisiä pyrkimyksiä poistaa köyhyys AKT-valtioista,
- C. katsoo, että taluskumppanuussopimuksilla pitäisi pyrkiä rakentamaan pitkäaikaisia suhteita, joissa kaupalla tuetaan kehitystä,
- D. ottaa huomioon, että peräkkäisten Lomé'n yleissopimusten mukainen sokeria koskeva pöytäkirja ja Cotonoun sopimus tuottivat ennakoituja tuloja pienille Tyynenmeren saarille, joiden maatalousalan monipuolistumismahdollisuudet ovat rajalliset,
- E. ottaa huomioon, että väliaikaiset taluskumppanuussopimukset (IEPA) ovat tavaroiden kauppaa koskevia sopimuksia, joilla on tarkoitus välttää keskeytykset AKT-maiden ja Euroopan unionin välisessä kaupassa,
- F. katsoo, että tämänhetkinen rahoitus- ja talouskriisi tekee kauppapolitiikasta kehitysmaille tärkeämpää kuin koskaan,
- G. ottaa huomioon, että Tyynenmeren AKT-valtiosta tähän mennessä ainoastaan Papua-Uusi-Guinea ja Fidži ovat allekirjoittaneet väliaikaisen taluskumppanuussopimuksen vuoden 2009 lopulla; ottaa huomioon, että muilla Tyynenmeren AKT-valtioilla on tulli- ja kiintiövapaa pääsy EU:n markkinoille joko Everything But Arms -aloitteen tai yleisen tullietuusjärjestelmän perusteella,

⁽¹⁾ EUVL C 317 E, 23.12.2006, s. 898.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- H. ottaa huomioon, että sopimuksen väliaikainen soveltaminen Papua-Uuden-Guinean osalta alkoi 20. joulukuuta 2009; ottaa huomioon, että Fidžisaarten tasavallassa soveltamisen ehtona on Fidžisaarten tasavallan ilmoitus joko väliaikaisesta soveltamisesta tai ratifioimisesta,
- I. ottaa huomioon, että neuvottelut kattavasta talouskumppanuussopimuksesta ovat käynnissä kaikkien 14 Tyynenmeren AKT-valtion kanssa,
- J. ottaa huomioon, että väliaikainen talouskumppanuussopimus kattaa kaikki tavarakauppasopimuksen asiat,
- K. katsoo, että sopimukseen sisältyvien sitoumusten vaikutukset maille ja Tyynenmeren alueelle voisivat olla merkittävät,
- L. ottaa huomioon, että väliaikainen talouskumppanuussopimus vaikuttaa Papua-Uuden-Guinean ja Fidžisaarten tasavallan sekä muiden kauppakumppaneiden välisten tulevien sopimusten laajuuteen ja sisältöön ja alueen neuvotteluasemaan,
- M. ottaa huomioon, että Euroopan unionin ja Tyynenmeren valtioiden välinen kilpailu on vähäistä, koska suurin osa EU:n viennistä koostuu pääasiassa tuotteista, joita Tyynenmeren valtiot eivät tuota mutta joita ne tarvitsevat usein joko suoraan kulutukseen tai kotimaisen teollisuuden raaka-aineeksi,
- N. ottaa huomioon, että kalastuksen ja siihen liittyvän toiminnan sekä kalatalousteollisuuden aloilla on parhaat mahdollisuudet kasvattaa vientiä tulevaisuudessa edellyttäen, että kalastusta harjoitetaan ympäristön kannalta kestäväällä tavalla,
- O. katsoo, että uudet kauppasäännöt on laadittava niin, että niillä tuetaan kotimaisen teollisuuden kehittämistä ja suojaudutaan luonnonvarojen ehtymistä ja ilmastonmuutosta vastaan ja niiden myötä on annettava enemmän tukea kauppaan liittyvälle avulle,
- P. ottaa huomioon, että kaupan kehittämiseksi annettavalla avulla (Aid for Trade) pyritään kehittämään kehitysmaiden valmiuksia hyötyä uusista kauppamahdollisuuksista,
- Q. ottaa huomioon, että Euroopan unionin ja AKT-maiden kesken on neuvoteltu uudet, entistä joustavammat ja paremmat alkuperäsäännöt, joista tulee olemaan huomattavaa etua, jos ne pannaan moitteettomasti täytäntöön sopimuksen tarkoitusta täysimääräisesti noudattaen ja alhaisempi suoritustaso otetaan asianmukaisesti huomioon,
- R. ottaa huomioon, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen alkuperäsäännöistä myönnettäviin poikkeuksiin sisältyy koko tuotantoketju raaka-aineiden hankinnasta niiden jalostukseen, kaupan pitoon ja vientiin,
- S. ottaa huomioon, että tonnikalatuotteiden suuren kysynnän vuoksi niillä on erityispiirteitä, muun muassa niiden nopea reagointi hintojen vaihteluun, minkä vuoksi ne luetteloidaan "aroksi tuotteiksi" kansainvälisillä markkinoilla, mikä on otettava huomioon kaikissa kauppaneuvotteluissa,
- T. ottaa huomioon, että Länsi- ja Keski-Tyynenmeren kalastuskomissio (WCPFC), joka on Tyynenmeren alueellinen kalastusjärjestö, jonka tehtävänä on valvoa kalavarojen kestävyttä tällä alueella, on julkaisut tietoja, joiden mukaisesti kolmannet maat, erityisesti Kiina, jotka ovat investoineet suuriin teollisuushankkeisiin Papua-Uudessa-Guineassa uusien alkuperäsääntöjen olemassaolosta alkaen, ovat kasvattaneet valtavasti kalastuskapasiteettiaan alueella ja pyrkivät kasvattamaan sitä edelleen, mikä lisää kalavarojen liikakalastuksen riskiä,
1. katsoo, että tämän alueen ja EU:n välisillä kauppasuhteilla olisi edistettävä ja tehostettava kauppaa, kestävää kehitystä, alueellista yhdentymistä ja samalla edistettävä talouden monipuolistamista ja köyhyyden vähentämistä; huomauttaa, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen on autettava saavuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteet;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

2. korostaa, että Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin kanssa käytävien väliaikaista talouskumppanuussopimusta koskevien neuvotteluiden saattaminen myönteiseen päätökseen osoittaa, että Euroopan unioni on erittäin kiinnostunut jatkamaan läheisiä korkean tason taloussuhteita Tyynenmeren valtioiden kanssa; toivoo, että tällainen väliaikainen talouskumppanuussopimus, joka rajoittuu nyt kahteen maahan, voisi avata tietä entistä laajemmalle sopimukselle, johon sisältyisi muita Tyynenmeren alueen maita;
3. korostaa, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen tarkoituksena on pitää markkinat avoinna Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin vientituotteille ja mahdollistaa neuvottelut kattavasta talouskumppanuussopimuksesta, jos asianomaiset maat näin haluavat;
4. huomauttaa, että Papua-Uusi-Guinea ja Fidžisaarten tasavalta – ainoat Tyynenmeren AKT-valtiot, joilla on edes jossain määrin merkittävää vientiä Euroopan unioniin – ovat tähän mennessä olleet ainoat Tyynenmeren alueryhmittymän jäsenet, jotka ovat tehneet sopimuksen, ja että muut ryhmittymän jäsenet ovat päättäneet olla allekirjoittamatta, koska niillä on vähemmän tavaroiden kauppaa Euroopan unionin kanssa;
5. muistuttaa, että vaikka väliaikainen sopimus voidaan katsoa sopimusprosessin ensimmäiseksi vaiheeksi, se on oikeudellisesti täysin erillinen kansainvälinen sopimus, joka ei automaattisesti johda kattavaan talouskumppanuussopimukseen eikä siihen, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen kaikki alkuperäiset allekirjoittajat allekirjoittaisivat kattavan talouskumppanuussopimuksen;
6. muistuttaa EU:n toimielimiä ja hallituksia siitä, että talouskumppanuussopimuksen tekeminen tai siitä luopuminen ei saisi johtaa tilanteeseen, jossa AKT-valtio voi joutua epäsuotuisampaan asemaan kuin se oli Cotonoun sopimukseen sisältyneitä kauppaa koskevia määräyksiä sovellettaessa;
7. korostaa, että vaikka parlamentti antaisi puoltavan lausunnon väliaikaisesta talouskumppanuussopimuksesta, tämä ei määrittele ennakkoon parlamentin kantaa kattavan talouskumppanuussopimuksen hyväksymiseen, koska menettelyssä on kyse kahdesta erillisestä kansainvälisestä sopimuksesta;
8. muistuttaa, että aidot alueelliset markkinat ovat väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen – samoin kuin tulevien kattavien talouskumppanuussopimusten – menestyksellisen täytäntöönpanon välttämätön perusta ja että alueellinen yhdentyminen ja yhteistyö ovat ensiarvoisen tärkeitä Tyynenmeren valtioiden sosiaaliselle ja taloudelliselle kehitykselle; katsoo, että tähän on kiinnitettävä erityistä huomiota täytäntöönpanon aikana;
9. korostaa, että kalatuotteiden alkuperäsääntöjä koskevien erityissäännösten tarkoituksena on Tyynenmeren alueen AKT-valtioiden kalatuotteiden jalostuskapasiteetin kehittäminen maissa paikallisen työllisyyden ja tulonhankinnan edistämiseksi;
10. toteaa, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen avulla Papua-Uudessa-Guineassa on voitu kehittää teollisuushankkeita kuten PMIZ (Pacific Marine Industrial Zone) Madanginlahdella, jonka on ennakoitu tuottavan kahdessa vuodessa yli 400 000 tonnia tonnikalasäilykkeitä;
11. ilmaisee tässä suhteessa myös huolensa Papua-Uuden-Guinean viranomaisten toteuttamista toimista, kuten ympäristölainsäädännön tarkistaminen, jonka mukaan tämäläisistä hankkeista ei käytännössä tarvitse tehdä ympäristövaikutusten arviointia ja jotka vaikeuttavat korvausmenettelyitä;
12. painottaa, että kalastusala on ensisijainen ja erityisesti naisten työllistäjä Tyynenmeren alueella; katsoo, että komission olisi tarjottava poliittista, taloudellista ja teknistä apua naisten työllistämismahdollisuuksien edistämiseksi Tyynenmeren alueen valtioissa;
13. panee huolestuneena merkille WCPFC:n tiedot, joiden mukaan kolmansien maiden kalastuskapasiteetti on kasvanut kyseisillä Tyynenmeren alueilla ja että tämän vuoksi vaarana on LIS-kalastus (laiton, ilmoittamaton ja sääntelemätön kalastus) ja liikakalastus, mikä ei suinkaan edistä paikallisen kalatalouden kestävästä kehitystä;
14. korostaa, että vaikka Papua-Uudella-Guinealla ja Fidžillä on rajallinen kalastuskapasiteetti ja sen vuoksi rajallinen koko pyynnin määrä ja jalostuskapasiteetti maissa, jalostettujen kalastustuotteiden alkuperäsääntöjä koskeva poikkeuslupa, jota Papua-Uusi-Guinea aktiivisesti käyttää, on tehnyt maasta varsinaisen kauttakulkupisteen, jossa jalostetaan valtavia määriä tonnikalaa eri alkuperämaista (Filippiinit, Thaimaa, Kiina, Yhdysvallat, Australia jne.); kiinnittää huomiota siihen, että alkuperäsäännöistä poikkeamisella voi olla horjuttava vaikutus EU:n kalanjalostusteollisuuteen ja säilyketeollisuuteen;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

15. kehottaa komissiota esittämään parlamentille mahdollisimman pian kertomuksen näistä Tyynenmeren valtioiden kalatalousalan erityisistä näkökohdista samoin kuin kalavarojen hoidosta Tyynellämerellä ja kestäväen kehityksen menetelmistä; kehottaa komissiota aloittamaan viipymättä väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan II 6 artiklan 6 kohdan a alakohdassa säädetty kuulemiset ja keskeyttämään alkuperäsääntöjä koskevat poikkeusjärjestelyt, mikäli arviointikertomuksissa osoitetaan EU:n jalostus- ja säilyketeollisuuteen kohdistuva horjuttava vaikutus;
16. huomauttaa, että tällainen erityisiä alkuperäsääntöjä koskevien säännösten täytäntöönpanoa koskeva kertomus on laadittava vuoden 2011 aikana, eli kolme vuotta sen jälkeen, kun Papua-Uudelle-Guinealle ilmoitettiin asetuksen (EY) N:o 1528/2007 sääntöjen hyväksymisestä, ja että siinä olisi tarkasteltava yleisen hankintoja koskevan poikkeuksen taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia Papua-Uuden-Guinean asukkaille ja erityisesti rannikkoyhteisöille; pyytää tässä yhteydessä välittömästi tietoja kertomuksen viitekehystä ja siitä, kuullaanko kaikkia sidosryhmiä ja osapuolia, mukaan lukien Papua-Uuden-Guinean kansalaisjärjestöjä, kertomuksen valmistelun aikana;
17. kannustaa Fidžiä noudattamaan kansainvälisen yhteisön suosituksia ja panemaan täytäntöön hyvän hallintotavan käytäntöjä; katsoo, että tällaisten toimien pitäisi johtaa sokerialalle annettavan taloudellisen tuen vapauttamiseen; tunnustaa, että näitä varoja tarvitaan kipeästi sokerialan tukemiseen, sillä se on keskeinen työllistäjä Fidžillä;
18. korostaa, että kaikkien alueellisten talouskumppanuussopimusten ehtona olisi oltava, että kaikki Fidžin tasavallan asianosaiset poliittiset ryhmittymät hyväksyvät demokraattisiin vaaleihin tähtäävän etene-
missuunnitelman;
19. suosittelee joustavaa, epäsymmetristä ja käytännöllistä lähestymistapaa käynnissä olevissa neuvotte-
luissa kattavasta talouskumppanuussopimuksesta; vaatii kehitysyhteistyötä koskevan luvun sisällyttämistä
kattavaan talouskumppanuussopimukseen;
20. huomauttaa, että sopimuksella saattaa myös olla vaikutuksia Tyynenmeren alueen suhteisiin sen
lähisimpien ja suurimpien kauppakumppaneiden, Australian ja Uuden-Seelannin, kanssa ja että on varmis-
tettava, että nykyisen sopimuksen määräykset eivät ole este tuleville kauppasopimuksille näiden maiden
kanssa;
21. muistuttaa, että talouskumppanuussopimuksen on paitsi rakenteeltaan ja sisällöltään, myös täytän-
töönpanotavaltaan ja -hengeltään oltava sellainen, että se tukee Tyynenmeren valtioiden kehitystavoitteita,
-politiikkaa ja -painopisteitä;
22. muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin EU:n "Aid for Trade" -strategia, jossa EU:n kollektiivista
kauppaaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä 2 miljardiin euroon vuodessa (1
miljardi euroa yhteisöltä, 1 miljardi euroa jäsenvaltioilta); vaatii, että Tyynenmeren alueelle annetaan asiaan-
kuuluva ja oikeudenmukainen osuus tästä avusta;
23. kehottaa määrittelemään ja varaamaan varhaisessa vaiheessa Tyynenmeren alueen osan "Aid for
Trade" -varoista; korostaa, että tämän tuen olisi oltava lisäresurssi eikä vain Euroopan kehitysrahaston tukea
uudessa paketissa, että sen olisi sovittava Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin tasavallan sekä laajemmin Tyy-
nenmeren alueen ensisijaisiin tavoitteisiin ja että se olisi maksettava oikea-aikaisesti, ennakoitavasti ja linjassa
kansallisten ja alueellisten strategisten kehityssuunnitelmien toteuttamisaikataulun kanssa;
24. kehottaa komissiota, ottaen huomioon neuvoston syyskuussa 2007 antamat sitoumukset, jotka kos-
kevat teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista (TRIPS) tehtyä sopimusta ja lääkkeiden
saatavuutta, olemaan neuvottelematta lääkkeisiin liittyvistä TRIPS+-määräyksistä, joilla on vaikutuksia kan-
santerveyteen ja lääkkeiden saatavuuteen talouskumppanuussopimuksessa, pidättäytymään patenttisyhteistyö-
sopimukseen ja patenttilakisopimukseen liittymisestä tai niissä asetettujen velvoitteiden hyväksymisestä,
pidättäytymään direktiivin 2004/48/EY⁽¹⁾ säännösten sisällyttämisestä sopimukseen ja olemaan ottamatta
talouskumppanuussopimukseen muun kuin alkuperäisen tietokantasuojauksen kaltaisia sääntöjä;

(1) EUVL L 157, 30.04.2004, s. 45.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

25. kannattaa edelleen kattavaa talouskumppanuussopimusta Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren alueen välillä; on yhtä mieltä siitä, että tärkeimpiin neuvoteltaviin asioihin kuuluvat
- a) teollis- tai tekijänoikeusneuvottelut, jotka eivät kata ainoastaan länsimaista teknologiaa vaan myös perinteistä tietämystä;
 - b) julkisten hankintojen avoimuus eurooppalaisten urakoitsijoiden kannalta sellaisessa vaiheessa, joka sopii Tyynenmeren valtioiden tarpeisiin;
 - c) työviisumien saatavuus Tyynenmeren saarten kansalaisille vähintään 24 kuukaudeksi, jotta he voivat työskennellä hoitotehtävissä ja muissa vastaavissa ammateissa;
26. pyytää kuitenkin komissiota jatkamaan työtä entistä kattavamman sopimuksen puolesta ja etsimään mahdollisia käyttökelpoisia vaihtoehtoja, joilla taataan WTO:n sääntöjen mukainen markkinoillepääsy ja käytetään luovasti kaikkea sääntöjen sallimaa joustoa, mukaan lukien poikkeuksia, niille maille, jotka eivät halua sitoutua väliaikaiseen tai kattavaan talouskumppanuussopimukseen;
27. katsoo, että kattavassa talouskumppanuussopimuksessa sen täytäntöönpanoa valvomaan olisi asetettava parlamentaarinen valiokunta ja että sen kokoonpanon EP:n osalta pitäisi olla samanlainen kuin Cariforum-valtioiden ja EU:n parlamentaarisisessa sekavalioikunnassa;
28. korostaa, että sekä väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen että kattavan talouskumppanuussopimuksen pitäisi sisältää tarkistuslauseke, jossa säädetään vaikutusten yleisarvioinnista, mukaan luettuina taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät vaikutukset sekä kustannukset ja täytäntöönpanon seuraukset, jotka pitäisi toteuttaa 3–5 vuoden kuluessa niiden allekirjoittamisesta; korostaa, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen ja sen jälkeen talouskumppanuussopimuksen tarkistuslausekkeeseen olisi sisällettävä määräys siitä, että kaikilla allekirjoittajilla on mahdollisuus vedota tarkistuslausekkeeseen edellä mainitun vaikutusten arvioinnin perusteella; pyytää Euroopan parlamentin ja Tyynenmeren valtioiden parlamenttien ottamista mukaan sopimuksen tarkistamiseen;
29. kannattaa tässä yhteydessä komission kompromissia, jonka mukaan kyseinen yleinen poikkeaminen alkuperäsäännöistä on poikkeus eikä sääntö tulevaisuuden talouskumppanuussopimuksissa;
30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja AKT-valtioiden hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n neuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariselle edustajakokoukselle.

Kansainvälinen adoptio Euroopan unionissa

P7_TA(2011)0013

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 kansainvälisestä adoptiosta Euroopan unionissa

(2012/C 136 E/05)

Euroopan parlamentti, joka,

- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 20. marraskuuta 1989 hyväksymän lapsen oikeuksien yleissopimuksen ja erityisesti sen 21 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1967 hyväksytyyn lasten adoptointia koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen,

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon vuoden 1993 Haagin yleissopimuksen lasten suojelusta ja yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa (allekirjoitettu Haagissa 29. toukokuuta 1993) ja 25. tammikuuta 1996 tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen lasten oikeuksien käytöstä (ETS N:o 160),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 24 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 ja 5 kohdan,
 - ottaa huomioon 12. joulukuuta 1996 antamansa päätöslauselmansa alaikäisten adoptiota koskevan lainsäädännön ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön parantamisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 16. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman: lasten oikeuksia koskevasta EU:n strategiasta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. katsoo, että jokaisen lapsen hyvinvointi ja lasten etujen turvaaminen on äärimmäisen tärkeää, ja että lapsen oikeuksien suojeleminen kuuluu Euroopan unionin päämääriin,
- B. ottaa huomioon, että lasten adoptointi kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan ja että jäsenvaltiot vastaavat asiaankuuluvista toimenpiteistä lasten etujen mukaisesti,
- C. ottaa huomioon, että lasten suojelusta ja vanhempainvastuusta on tehty yleissopimuksia, kuten alaikäisten adoptiota koskeva vuoden 1967 Euroopan neuvoston yleissopimus, jonka tarkoituksena on lähentää jäsenvaltioiden lainsäädäntöä tapauksissa, joissa adoptoitava lapsi muuttaa maasta toiseen, sekä vuoden 1993 yleissopimus lasten suojelusta ja yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa (Haagin yleissopimus),
- D. ottaa huomioon, että kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat Haagin yleissopimuksen allekirjoittajavaltioita,
- E. ottaa huomioon, että Haagin yleissopimuksen ansiosta on saavutettu merkittävää edistymistä,
- F. ottaa huomioon, että Yhdistyneiden kansakuntien lapsen oikeuksia koskevassa yleissopimuksessa ja Haagin yleissopimuksessa perhe kuvataan yhteiskunnan perusyksikkönä ja luonnollisena ympäristönä lasten kasvuun ja hyvinvointiin ja useimmissa tapauksissa lapsen ensisijaisena hoitomahdollisuutena,
- G. katsoo, että jos perhe ei voi tarjota ensisijaista hoitomahdollisuutta, adoption olisi kuuluttava luonteviin toissijaisiin vaihtoehtoihin ja että lapsen sijoittamisen laitoshoidon olisi oltava vasta viimeinen vaihtoehto,
- H. ottaa huomioon, että Euroopassa erityisesti hylättyjen laitoksiin suljettujen lasten epävarma lapsuus on edelleen merkittävä ja kiireellinen ongelma, johon on suhtauduttava äärimmäisen vakavasti,
- I. toteaa, että lasten oikeuksien loukkaaminen, lapsiin kohdistuva väkivalta ja lapsikauppa laitonta adoptiota, prostituutiota, laitonta työtä, pakkoavioliittoja ja kadulla kerjäämistä tai mitä tahansa muuta laitonta syytä varten, ovat edelleen ongelma EU:ssa,
- J. katsoo, että on tärkeää turvata lapsen oikeus perhe-elämään ja varmistaa, että lapset eivät joudu elämään pitkiä aikoja orpokodeissa,
- K. toteaa, että Lissabonin sopimuksen myötä Euroopan unionin perusoikeuskirjasta on tullut sitova; toteaa, että perusoikeuskirjan 24 artiklan mukaisesti ”lapsella on oikeus hänen hyvinvoinnilleen välttämättömään suojelemaan ja huolenpitoon”, ja että Lissabonin sopimuksen 3 artiklan mukaisesti ”lapsen oikeuksien suojeleminen” kuuluu unionin päämääriin,

⁽¹⁾ EYVL C 20, 20.1.1997, s. 176.

⁽²⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 24.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

1. kehottaa tarkastelemaan mahdollisuutta koordinoida unionin tasolla kansainväliseen adoptioon liittyviä toimintalinjoja ja strategioita YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen ja muiden kansainvälisten normien mukaisesti sekä lisäämään tiedotuspalveluihin, kansainvälisen adoption valmisteluun ja kansainvälisten adoptiohakemusten käsittelyyn sekä adoption jälkihoitopalveluihin annettavaa tukea, sillä kaikissa lasten oikeuksien turvaamisesta tehdyissä kansainvälisissä yleissopimuksissa tunnustetaan orpolasten tai hylättyjen lasten oikeus perheeseen ja suojeluun;
 2. kehottaa komissiota tutkimaan kansallisten järjestelmien toimivuutta eurooppalaisella tasolla;
 3. katsoo, että aina kun se on mahdollista ja lapsen edun mukaista, olisi kannustettava etusijassa adoptiota lapsen kotimaassa tai vaihtoehtoisia perhehoitoratkaisuja, kuten sijaisperhettä ja laitoshoidtoa, tai etsittävä perhe kansainvälisen adoption avulla kansallisen lainsäädännön ja kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti ja että sijoittamista laitoksiin olisi käytettävä vain tilapäisratkaisuna;
 4. korostaa, että lasta kansainväliseen adoptioon etsivän perheen alkuperämaan kansallista lainsäädäntöä on sovellettava lapsen oikeuksien suojelussa pitkällä aikavälillä;
 5. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota luomaan yhdessä Haagin konferenssin, Euroopan neuvoston ja lastensuojelujärjestöjen kanssa puitteet, joilla voidaan varmistaa avoimuus ja hylättyjen ja adoptoitujen lasten kehityksen tehokas seuranta, ja koordinoimaan toimensa toimet lapsikaupan estämiseksi;
 6. kehottaa kaikkia unionin toimielimiä toimimaan aktiivisemmin Haagin konferenssissa ja painostamaan konferenssia parantamaan, yksinkertaistamaan ja helpottamaan kansainvälistä adoptiota ja samalla kunnioittamaan kolmansista maista kotoisin olevien lasten oikeuksia ja huolehtimaan niiden suojelusta;
 7. kehottaa toimivaltaisia kansallisia viranomaisia tiedottamaan säännöllisesti alkuperäjäsenvaltiolle kansainvälisesti adoptoidun lapsen kehityksestä;
 8. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon, että lapsen viemisellä pois synnyinmaastaan voi olla erilaisia psykologisia, emotionaalisia, fyysisiä sekä sosiaalisia ja koulutukseen liittyviä seurauksia, sekä tarjoamaan asianmukaista apua adoptiovanhemmille ja adoptoiduille lapsille;
 9. kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota lapsiin, joilla on erityistarpeita, esimerkiksi lääketieteellistä hoitoa tarvitseviin lapsiin ja vammaisiin lapsiin;
 10. tunnustaa, että menettelylliset takeet ja kaikkien adoptioasiakirjojen, myös syntymätodistuksen, asianmukainen valvonta, auttavat suojelemaan lasta oikeusloukkauksilta, jotka johtuvat hänen ikäänsä tai henkilöllisyyttään koskevista epäselvyyksistä; katsoo, että luotettavien syntymätodistusten järjestelmä voi ehkäistä lapsikauppaa adoptoinnin tarkoituksiin ja vaatii kiinnittämään huomiota oikeudellisiin ratkaisuihin, joilla voidaan edistää adoptoinnin kannalta välttämättömien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista;
 11. kehottaa kaikkia unionin toimielimiä ja kaikkia jäsenvaltioita toimimaan aktiivisesti laittoman adoptiotoiminnan lopettamiseksi;
 12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.
-

Keski viikko 19. tammikuuta 2011

EY:n ja Serbian välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus

P7_TA(2011)0014

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 Serbian yhdentymisestä Euroopan unioniin

(2012/C 136 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen, joka on jäsenvaltioiden ja Euroopan parlamentin ratifioitavana, sekä Euroopan yhteisön ja Serbian tasavallan välisen väliaikaisen sopimuksen kaupasta ja kaupan liitännäistoimenpiteistä, joka tuli voimaan 1. helmikuuta 2010,
- ottaa huomioon neuvoston 25. lokakuuta 2010 tekemät päätelmät, joissa komissiota kehoitetaan antamaan lausunto Serbian hakemuksesta liittyä Euroopan unionin jäseneksi, sekä neuvoston 14. kesäkuuta 2010 tekemät päätelmät,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999), kansainvälisen tuomioistuimen 22. heinäkuuta 2010 antaman neuvoo-antavan lausunnon Kosovon yksipuolisen itsenäisyysjulistuksen kansainvälisen oikeuden mukaisuudesta ja YK:n yleiskokouksen 9. syyskuuta 2010 antaman päätöslauselman, jossa hyväksyttiin lausunnon sisältö ja pidettiin tervetulleena EU:n valmiutta helpottaa Belgradin ja Pristinän välistä vuoropuhelua ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Serbian Eurooppa-kumppanuuden periaatteista, ensisijaisista tavoitteista ja ehdoista sekä päätöksen 2006/56/EY kumoamisesta 18. helmikuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/213/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission Serbiaa koskevan vuoden 2010 edistymiskertomuksen ⁽³⁾ ja komission 9. marraskuuta 2010 antaman tiedonannon ”Laajentumisstrategia sekä vuosien 2010 ja 2011 tärkeimmät haasteet” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon EU:n ja Serbian parlamenttien välisen edustajakokouksen 4.–5. lokakuuta 2010 antaman yhteisen lausuman,
- ottaa huomioon 8. marraskuuta 2007 tehdyn Euroopan yhteisön ja Serbian tasavallan välisen sopimuksen luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamisesta ⁽⁵⁾ ja luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta 30. marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1244/2009 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon neuvostolle 25. lokakuuta 2007 antamansa suosituksen Euroopan unionin ja Serbian suhteista ⁽⁷⁾ ja 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Länsi-Balkanin maita, Islantia ja Turkia koskevasta komission vuoden 2009 laajentumisstrategia-asiakirjasta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTY) pääsyyttäjän 18. kesäkuuta 2010 ja 6. joulukuuta 2010 YK:n turvallisuusneuvostolle antamat raportit,
- ottaa huomioon korkean edustajan / varapuheenjohtajan Catherine Ashtonin 8. syyskuuta 2010 antaman lausunnon YK:n seuraavista toimista Kosovoa koskevan neuvoo-antavan lausunnon suhteen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,

⁽¹⁾ A/RES/64/298.⁽²⁾ EUVL L 80, 19.3.2008, s. 46.⁽³⁾ SEC(2010)1330.⁽⁴⁾ KOM(2010)0660.⁽⁵⁾ EUVL L 334, 19.12.2007, s. 46.⁽⁶⁾ EUVL L 336, 18.12.2009, s. 1.⁽⁷⁾ EYVL C 263 E, 16.10.2008, s. 626.⁽⁸⁾ EYVL C 285 E, 21.10.2010, s. 47.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että Thessalonikissa 19. ja 20. kesäkuuta 2003 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmissä annettiin kaikille Länsi-Balkanin valtioille sitoumus niiden liittymisestä Euroopan unioniin, kun ne täyttävät asetetut vaatimukset, ja että tämä sitoumus toistettiin 14. ja 15. joulukuuta 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän laajentumista koskevan uuden konsensuksen sekä neuvoston 25. lokakuuta 2010 tekemien Serbiaa koskevien päätelmien yhteydessä,
- B. ottaa huomioon, että nopeus, jolla Länsi-Balkanin maat yhdentyvät EU:hun, on yksilöllinen ja riippuu kunkin maan ansioista erityisesti suhteessa siihen, miten ne täyttävät kaikki vaatimukset, noudattavat kaikkia velvoitteita, toteuttavat uudistukset ja hyväksyvät tarvittavat toimenpiteet, joita EU:n jäsenyys edellyttää,
- C. ottaa huomioon, että rakentava suhtautuminen alueelliseen yhteistyöhön ja hyvät naapurussuhteet ovat vakautus- ja assosiaatioprosessin keskeisiä elementtejä; katsoo, että ne ovat keskeisessä asemassa muunnettaessa Länsi-Balkanin aluetta pitkäaikaisen vakauden ja kestäväen kehityksen alueeksi,
- D. ottaa huomioon, että Serbialla on mahdollisuus tulla tärkeäksi tekijäksi alueen turvallisuuden ja vakauden takaamisessa,
- E. ottaa huomioon, että EU itse perustuu sellaisiin periaatteisiin kuin sovinto, kompromissi ja rauhanomainen rinnakkaiselo; ottaa huomioon, että EU:n Länsi-Balkaniin soveltama politiikka noudattaa samoja tavoitteita alueen kansojen välisten suhteiden parantamiseksi; ottaa huomioon, että tämän politiikan mukaisesti EU tuomitsee kaikki entisessä Jugoslaviassa tapahtuneet sotarikokset ja tukee kansainvälisen rikostuomioistuimen ja paikallisten sotarikostuomioistuinten työtä niiden pyrkiessä varmistamaan oikeuden toteutumisen ja vastuunalaisuuden,
1. vahvistaa, että Serbian tulevaisuus on EU:ssa, ja kannustaa maata jatkamaan pyrkimyksiään kohti tätä tavoitetta; antaa tunnustusta Serbian uudistusprosessissa saavutetusta edistyksestä; pitää myönteisenä neuvoston 14. kesäkuuta 2010 tekemää päätöstä Serbian kanssa tehdyn vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ratifiointimenettelyn aloittamisesta sekä sitä, että yksitoista jäsenvaltiota on jo ratifioinut sopimuksen; kehottaa jäljellä olevia jäsenvaltioita etenemään nopeasti ratifiointimenettelyssä;
2. pitää myönteisenä Serbian 22. joulukuuta 2009 jättämää hakemusta Euroopan unionin jäseneksi liittymiseksi ja neuvoston 25. lokakuuta 2010 tekemää päätöstä pyytää komissiota tarkastelemaan Serbian hakemusta; katsoo, että neuvoston päätös antaa Serbialle positiivisen viestin ja kannustaa sitä tehostamaan uudistuksia, jotka ovat tarpeen Kööpenhaminan kriteerien täyttämiseksi; korostaa, että neuvoston päätös edustaa tärkeää panosta Länsi-Balkanin vakauden puolesta; kehottaa komissiota valmistelemaan aiheesta lausunnon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaisesti;
3. pitää myönteisenä neuvoston päätöstä viisumijärjestelmän vapauttamisesta, mikä mahdollistaa Serbian kansalaisille viisumivapaan matkustamisen Schengen-alueelle 19. joulukuuta 2009 alkaen; pitää myönteisenä Serbian hallituksen päätöstä sallia EU:n kansalaisille matkustaminen Serbiaan henkilötodistuksella ja kehottaa laatimaan lisäaloitteita ihmisten välisten yhteyksien ja henkilöiden liikkumisen helpottamiseksi Länsi-Balkanin alueella; kehottaa Serbian viranomaisia toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä ja kaikin tavoin rajoittamaan mahdollisuuksia viisumivapauden väärinkäyttöön ja varmistamaan etenkin, että Serbian kansalaiset saavat asianmukaista tietoa viisumivapaudesta aiheutuvista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan;
4. panee tyytyväisenä merkille, että IPA-tuki toimii hyvin Serbiassa; kannustaa sekä hallitusta että EU:ta yksinkertaistamaan IPA-rahoitukseen liittyviä hallinnollisia menettelyjä, jotta pienemmillä ja hajautetuilla edunsaajilla on paremmat mahdollisuudet saada tukea; korostaa tarvetta säilyttää riittävä liittymistä edeltävä tuki EU:n rahoituskehityksen tulevan tarkistamisen yhteydessä;
5. pitää myönteisenä EU:n ja Serbian yhteistä päätöslauselmaa Kansainvälisen tuomioistuimen neuvoantavasta lausunnosta Kosovon yksipuolisen itsenäisyysjulistuksen kansainvälisen oikeuden mukaisuudesta, joka hyväksyttiin suosionosoituksin YK:n yleiskokouksessa 9. syyskuuta 2010; pitää myönteisenä Serbian hallituksen halukkuutta ryhtyä uuteen vuoropuheluun Kosovon kanssa unionin puitteissa ja kehottaa aloittamaan keskustelut viipymättä; kehottaa Serbiaa aloittamaan vuoropuhelun Kosovon kanssa ja lopettamaan viittaukset uusiin Kosovon asemaa koskeviin neuvotteluihin; suhtautuu luottavaisesti siihen, että voidaan

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

omaksua vaiheittainen lähestymistapa, joka on eduksi kaikille Kosovon asukkaille; korostaa, että vuoropuhelu vaatii onnistuakseen kummaltakin osapuolelta sitoutumista ja valmiutta kompromisseihin niiden yhteistä eurooppalaista tulevaisuutta ja alueen pitkäaikaisen rauhan ja vakauden aikaansaamista ja ihmisten hyvinvoinnin parantamista koskevaa yhteistä etua silmällä pitäen; korostaa, että kyky edistää tätä prosessia on testi EU:n uskottavuudelle ja poliittiselle näkemykselle koko alueella; muistuttaa, että hyvät naapurisuhteet ovat kaikkien Länsi-Balkanin maiden kannalta yksi tärkeimmistä edellytyksistä niiden edistymiselle kohti unionin jäsenyyttä;

6. panee tyytyväisenä merkille parantuneen yhteistyön EULEXin kanssa, mutta korostaa tarvetta lisätä näitä ponnisteluja etenkin tiedonvaihdon parantamiseksi; kehottaa Serbian viranomaisia helpottamaan EULEXin yhteistyötä Kosovon serbien kanssa sen pyrkiessä täytäntöönpanemaan oikeusvaltion standardeja Pohjois-Kosovossa;

7. kehottaa Serbian hallitusta purkamaan Kosovossa sijaitsevat päällekkäiset rakenteet, jotka heikentävät hajauttamisprosessia ja estävät serbialaisyhteisön täysipainoisen integroitumisen Kosovon elimiin; pyytää tässä yhteydessä Serbian viranomaisia ottamaan rakentavan roolin kunnallisten elinten perustamisessa ja toiminnassa Ibar-joen pohjois- ja eteläpuolella sijaitsevista Serbian monietnisisistä kunnissa;

8. kehottaa Serbian viranomaisia suhtautumaan rakentavasti Kosovon tuleviin vaaleihin; huomauttaa, että Kosovon vakaat ja monietniset elimet ovat sekä Serbian että muiden naapurimaiden etujen mukaisia, ja katsoo tässä yhteydessä, että Kosovon serbien osallistuminen vaaliprosessiin on korvaamaton tekijä Kosovon serbiyhteisön marginalisoitumisen torjunnassa;

9. panee merkille, että sekä Serbia että Kosovo yrittävät löytää vuosien 1998–1999 konfliktissa kadonneet henkilöt käyttäen apunaan työryhmää, joka tutkii Kosovon tapahtumiin liittyviä katoamisia; pitää asian ratkaisemista tärkeänä, jotta vuosien 1998–1999 konfliktista päästään eteenpäin; panee lisäksi merkille, että arviolta 1 862 henkilöä on edelleen kateissa, ja kehottaa sekä Serbiä että Kosovoa tekemään kaikin mahdollisin tavoin yhteistyötä toistensa, Punaisen Ristin kansainvälisen komitean, EULEXin ja muiden tahojen kanssa näiden ihmisten löytämiseksi;

10. korostaa, että alueellisen yhteistyön kehittäminen säilyy EU:n keskeisenä prioriteettina ja että sen tarkoituksena on edistää sovintoa, hyviä naapurisuhteita ja ihmisten välisiä suhteita Länsi-Balkanilla; pyytää näin ollen Serbiä suhtautumaan rakentavasti entistä osallistavampaan alueelliseen yhteistyöhön, jotta Kosovon edustus alueellisissa foorumeissa voitaisiin ratkaista käytännöllisellä ja kestäväällä tavalla; panee näin ollen tyytyväisenä merkille Sarajevossa 2. kesäkuuta 2010 järjestetyn EU:n ja Länsi-Balkanin korkean tason tapaamisen;

11. muistuttaa, että täysimittainen yhteistyö Jugoslavia-tuomioistuimen (ICTY) kanssa on perusedellytys Serbian edistymiselle kohti unionin jäsenyyttä; panee merkille, että Serbia vastaa edelleen asianmukaisesti Jugoslavia-tuomioistuimen avustuspyyntöihin, ja pyytää Serbian hallitusta jatkamaan läheistä yhteistyötä tuomioistuimen kanssa, kaikkien pyydettyjen asiakirjojen nopea toimittaminen ja tuomioistuimen takaisin siirtämien tapausten oikea-aikainen loppuunsaattaminen mukaan luettuina; huomauttaa kuitenkin, että entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTY) pääsyyttäjän viimeisen arvioinnin mukaan Serbian pyrkimyksissä pidättää kaksi jäljellä olevaa pakoilevaa henkilöä on edelleen ongelmia; korostaa, että ainoastaan jäljellä olevien kahden oikeutta pakoilevan henkilön pidättäminen ja luovuttaminen Haagin rikostuomioistuimeen voidaan katsoa vakuuttavimmaksi osoitukseksi täysimittaisesta yhteistyöstä, ja pyytää toteuttamaan järjestelmällisempiä toimia näiden henkilöiden pidättämiseksi, jotta tuomioistuimen valtuutus voidaan viimeinkin panna täytäntöön; kehottaa erityisesti arvioimaan nykyiset toimet uudelleen Jugoslavia-tuomioistuimen suositusten mukaisesti; korostaa, että Serbia voi saavuttaa ehdokasvaltion aseman ja/tai voi päästä käynnistämään avoimet liittymisneuvottelut EU:n kanssa vain sillä ehdolla, että Jugoslavia-tuomioistuimen (ICTY) erityissyyttäjän virasto arvioi, että Serbia tarjoaa täydellistä yhteistyötä;

12. pitää myönteisenä Serbian parlamentin hyväksymää Srebrenicaa koskevaa päätöslauselmaa katsoen sen olevan merkittävä askel eteenpäin siinä prosessissa, jolla lisätään tietoisuutta lähimenneisyydessä tehdyistä hirmuteoista ja alueellisesta sovinnonteosta; antaa presidentti Tadićille tunnustusta hänen päätöksensä osallistua Srebrenican kansanmurhan 15. vuosipäivän muistotilaisuuteen pitäen sitä etenemisenä edelleen tähän suuntaan sekä vierailustaan Vukovarin kaupunkiin, jossa hän kunnioitti vuoden 1991 Ovcaran verilöylyn uhrien muistoa ja esitti heille anteeksipyyntönsä, mikä antaa uutta pontta Serbian ja Kroatian välisille hyvälle naapurussuhteille; pitää myönteisenä sotarikosasioiden erityissyyttäjän viraston sitoutumista ja ammattitaitoa, myös sen nopeaa reagoitua Perućac-järven tutkinta-asiaassa;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

13. panee merkille oikeuslaitosta koskevan uudistuksen ja kehottaa edelleen tekemään tarmokkaasti työtä tuomareiden riippumattomuuden ja puolueettomuuden varmistamiseksi ja tuomioistuinten työn tehokkuuden parantamiseksi; pitää myönteisenä poliittista päätöstä käynnistää tuomarien uudelleennimittämistä koskeva menettely, mutta korostaa, että se olisi toteutettava avoimesti ja taaten niille tuomareille, joita ei nimitetä uudelleen, tosiasiallisen oikeuden hakea muutosta tällaiseen päätökseen, ja varoittaa tämän prosessin politisoitumisesta; kiinnittää huomiota viivästymisiin asiaa koskevan lainsäädännön hyväksymisessä ja pyytää hallitusta lähettämään jäljellä olevat lakiesitykset nopeasti parlamenttiin; kehottaa oikeudenkäytön täydelliseen avoimuuteen; kehottaa lisäksi varaamaan enemmän rahoitusta ja hallinnollisia resursseja tuomioistuimille, perustuslakituomioistuimien mukaan lukien, niiden toiminnan parantamiseksi ja kerääntyneiden tapausten ruuhkan purkamiseksi; katsoo tässä yhteydessä, että omaisuuden palauttamisen entisille omistajille olisi oltava ensisijaisessa asemassa; korostaa, että syyttömyysolettama on yksi keskeisistä oikeusvaltion takaavista oikeudellisista välineistä; kehottaa viranomaisia ja etenkin toimeenpanoelimiä noudattamaan tätä periaatetta tiukasti;

14. muistuttaa, että oikeusvaltion ylläpitämiseksi tehtävän työn olisi oltava viranomaisten ehdoton prioriteetti; pitää myönteisenä korruption torjumisessa saavutettua edistymistä, jonka ilmentymiä ovat muun muassa viimeaikaiset merkittävät syytteenpanotapaukset ja asianmukaisen oikeudellisen kehityksen perustaminen sekä korruptiontorjuntaviraston toiminnan käynnistyminen tammikuussa 2010, mutta korostaa, että korruptio on edelleen laajalle levinnyttä, ja kehottaa ryhtymään lisätoimiin sen kitkemiseksi; panee erityisesti merkille ihmiskaupan roolin ja ne kielteiset vaikutukset, joita sillä sekä muunlaisilla laittomilla toimilla on rikollisverkostojen ylläpitämisessä; kiinnittää huomiota siihen käytäntöön, että sama henkilö on kahden viran haltija, mikä aiheuttaa vakavan eturistiriidan riskin ja mihin puuttumista olisi pidettävä etusijalla; on tämän vuoksi huolissaan korruptiontorjuntavirastoa koskevan lain viimeaikaisista muutoksista, jotka näyttäisivät vaikuttavan vastakkaiseen suuntaan, ja panee merkille, että virasto on vienyt tämän säännöksen perustuslaillisuutta koskevan kysymyksen perustuslakituomioistuimen käsiteltäväksi; pyytää viranomaisia antamaan kaiken tarvittavan poliittisen ja hallinnollisen tuen korruptiontorjuntaviraston toiminnalle ja korostaa tarvetta tutkia virastolle ilmoitetut korruptiotapaukset nopeasti; pyytää hyväksymään poliittisten puolueiden rahoitusta koskevan lain muutokset puoluerahoituksen seurantajärjestelmän täyden avoimuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi; kannustaa viranomaisia hyväksymään lainsäädäntöä, jolla tarjotaan tehokas suoja ilmiantajille; korostaa omaisuuden palauttamisen merkitystä tärkeänä edistysaskeleena oikeudenkäytössä; korostaa, että on tärkeää tinkimättä noudattaa vahvistettuja menettelyjä, jotta vahvistetaan yhteiskunnan luottamusta oikeudenkäytön puolueettomuuteen;

15. pitää myönteisenä edistymistä julkisen hallinnon uudistuksessa; korostaa, että olisi tehtävä enemmän työtä riippumattoman virkamieskunnan luomiseksi, ja kehottaa tässä tarkoituksessa ottamaan käyttöön ansioihin perustuvan urajärjestelmän, ammattimainen ja avoin palvelukseenottomenettely ja tehokas henkilöstöhallinto mukaan lukien, ja kiinnittää tässä yhteydessä huomiota siihen vahingolliseen käytäntöön, että henkilöstöä rekrytoidaan virkamieslain ulkopuolella, usein poliittisten yhteyksien pohjalta; kiinnittää huomiota kansallisten vähemmistöjen aliedustukseen julkishallinnossa ja tuomioistuimissa sekä valtio-omisteisissa yrityksissä; kiinnittää huomiota jatkuvaan tarpeeseen kehittää hallinnon valmiuksia sekä kansallisella että paikallisella tasolla; pyytää vahvistamaan julkisen hallinnon valmiuksia ja koordinoitua EU-integraation alalla ja pyytää komissiota jatkamaan viranomaisten avustamista tässä tarkoituksessa koordinoitusti muiden avunantajien kanssa;

16. pitää myönteisenä edistymistä poliisilaitoksen uudistamisessa ja naapurivaltioiden ja EU-maiden kanssa tehtävän poliisialan yhteistyön lisäämisessä; pitää erityisen tervetulleena Kroatian, Montenegron sekä Bosnian ja Hertsegovinan kanssa tehtyä poliisiyhteistyötä koskevaa sopimusta; panee tyytyväisenä merkille, että on allekirjoitettu Europol-yhteistyötä koskeva toimintasuunnitelma, jolla pyritään operatiiviseen sopimukseen tämän EU:n poliisiviraston kanssa; korostaa kuitenkin, että tarvitaan tehostettuja ponnisteluja, jotta voidaan vastata toimintasuunnitelman haasteisiin erityisesti aloilla, jotka liittyvät henkilötietojen ja turvaluokiteltujen tietojen suojeluun, koska nämä ovat avainelementtejä myös Eurojust-yhteistyösopimuksen tekemisen kannalta;

17. kiinnittää huomiota tapauksiin, joissa poliisit eivät ole käyttäytyneet asianmukaisesti, mukaan lukien ne tapaukset, joissa poliisit ovat käyttäneet kansalaisiin kohdistettua kohtuutonta määräsvaltaa ja väkivaltaa, ja pyytää tekemään edelleen tarmokkaasti työtä tällaiseen käytökseen syyllistyneiden rankaisemiseksi; pitää tältä osin tervetulleena poliisin yhteistyötä riippumattomien valvontaviranomaisten kanssa ja näiden tutkimusten tulosten täytäntöönpanoa; pitää ensisijaisen tärkeänä, että poliisivoimat ja muut lainvalvontaelimet kohtelevat kaikkien vähemmistöjen jäseniä puolueettomasti, ja kehottaa viranomaisia parantamaan tietoisuutta lisäävää koulutusta tällä alalla; panee tyytyväisenä merkille toimet, joilla edistetään naisten mukaantuloa poliisivoimiin;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

18. pitää lisäksi tervetulleina tähänastisia ponnisteluja, joilla pyritään eliminoimaan turvallisuusjoukkojen aikaisemman toiminnan raskas painolasti; huomauttaa, että turvallisuusalalla tarvitaan edelleen uudistamista erityisesti turvallisuuspalvelujen poliittisten puhdistusten ja parlamentaarisen valvonnan lisäämisen kannalta; huomauttaa viranomaisille, että salaisen palvelun arkistojen julkistaminen on tarpeen alueellisen sovinnon onnistumiseksi, etenkin mitä tulee toisen maailmansodan aikana ja sen jälkeen tapahtuneisiin hirmutekoihin; kiinnittää huomiota riittämättömään yksityisten oikeuksien suojaan ja kehottaa toteuttamaan tältä osin lisää uudistuksia;

19. pitää myönteisenä poliisin ja syyttäjien välisen koordinoinnin parantumista, jolla on alettu aikaansaada tuloksia torjuttaessa järjestäytyneitä rikollisuutta ja huumekauppaa, jotka ovat EU:n ja Serbian yhteinen haaste; panee merkille Latinalaisen Amerikan maiden kanssa allekirjoitetun yhteisymmärryspöytäkirjan, jolla pyritään tehokkaammin torjumaan kansainvälistä huumekauppaa; kehottaa lisäponnisteluihin, joilla parannetaan poliisin ja tuomioistuinten sisäistä toimintakykyä, ja korostaa, että Serbiasta ja sen kautta käytävä huumekauppa huolestuttaa EU:ta edelleen;

20. muistuttaa hyvin toimivan parlamentin tärkeydestä demokraattisen järjestelmän keskeisenä elimenä ja pitää tervetulleena kansalliskokousta koskevan uuden lain hyväksymisen mukanaan tuomia menettelyuudistuksia; kehottaa välittömästi lopettamaan perustuslain vastaisen "avointen valtuutusten" käytännön, joka tarjoaa poliittisille puolueille mahdollisuuden valvoa parlamentin jäsenten toimintaa; kehottaa myös lopettamaan parlamenttipaikkojen mielivaltaisen jakamisen; kehottaa poliittisia puolueita hyväksymään asiaa koskevia määräyksiä eurooppalaisia demokraattisia standardeja vastaavasti mahdollisimman pian ja joka tapauksessa tämän vaalikauden kuluessa; pitää myönteisenä uuden parlamentin työjärjestyksen hyväksymistä, pyytää vahvistamaan hallituksen toimien valvontaa ja ilmaisee tyytymättömyytensä julkisten kuulemisten viralliseen käyttöönottoon työjärjestyksessä tässä tarkoituksessa; pitää tervetulleena sitä, että työjärjestykseen on ensimmäistä kertaa sisällytetty määräyksiä, jotka mahdollistavat riippumattomien elinten harjoittaman valvonnan, mutta on huolissaan parlamentin mahdollisesta sekaantumisesta näiden elinten toimintaan; kehottaa laatimaan Venetsian komission suosituksia noudattaen uusia määräyksiä, joissa määritetään oikeudellinen kehys sille, että nämä elimet voivat tehdä työtään riippumattomasti;

21. antaa tunnustusta työlle, jota oikeusasiamies tekee kansalaisten oikeuksien suojelemiseksi valtiollisten instituutioiden moitteettoman toiminnan suhteen, mukaan lukien myös toimet lasten ja vähemmistöjen oikeuksien puolesta sekä valtiollisella että alueellisella tasolla; kehottaa valtiollisia viranomaisia helpottamaan näitä pyrkimyksiä ja varmistamaan oikeusasiamiehen suositusten asianmukaisen seurannan; pitää tervetulleena, että oikeusasiamies on perustanut kolme paikallistoimistoa (Preševo, Bujanovac ja Medvedja);

22. muistuttaa vahvojen ja riippumattomien tiedotusvälineiden olevan äärimmäisen tärkeitä demokratian kannalta ja pyytää toteuttamaan toimia sen varmistamiseksi, että ne ovat riippumattomia suhteessa poliittiseen painostukseen ja muuhun vaikutusvaltaan; pitää tervetulleina Serbian hallituksen pyrkimyksiä luoda oikeudellinen kehys, jolla turvataan sananvapaus, mutta on huolissaan yrityksistä valvoa tiedotusvälineitä ja puuttua niiden toimintaan; on huolestunut Večernje novosti -päävälehdien yksityistämiseen liittyvistä kiistoista ja kehottaa hallitusta turvaamaan yhtäläisen kohtelun kaikille ulko- ja kotimaisille sijoittajille; tuomitsee serbialaisiin toimittajiin kohdistetut hyökkäykset ja uhkaukset ja pyytää viranomaisia tutkimaan ne perinpohjaisesti ja tuomaan syylliset oikeuden eteen; kiinnittää huomiota omistuksen keskittymiseen ja avoimuuden puutteeseen media-alalla; kiinnittää huomiota tapauksiin, joissa henkilötietoja on julkaistu, ja korostaa, että toimittajien on toteutettava itsesääntelyä ja noudatettava käyttäytymissääntöjä; panee merkille, että internetin käyttömahdollisuudet ovat vähäiset, tunnustaa internetin tärkeyden tiedotusvälineiden vapauden kannalta ja kehottaa viranomaisia positiivisiin toimiin tällä alalla;

23. korostaa hajautusprosessin merkitystä valtion toiminnan parantamisessa, koska se tuo valtion lähemmäs kansalaisia siten, että samalla kunnioitetaan kansalaisten oikeutta alueelliseen autonomiaan ja paikalliseen itsehallintoon; pitää tässä yhteydessä tervetulleena, että on hyväksytty kansallisia vähemmistöneuvostoja koskeva laki, jolla säädetään kansallisten vähemmistöneuvostojen toimivallasta ja valitsemisesta tavalla, joka vastaa kansainvälisiä standardeja; antaa tunnustusta sille, että marraskuun 2006 perustuslain täytäntöönpanossa on Vojvodinan itsehallintoa ja toimivaltaa koskevien lakien hyväksymisen myötä edistytty; pyytää jatkamaan vallan siirtämistä hyväksymällä verotuloja koskevan lain sekä Vojvodinan ja paikallishallintojen omaisuutta koskevan lain, jotka antavat Vojvodinalle mahdollisuuden aloittaa uuden itsehallintolain mukaisen vallan käyttämisen; pyytää lisäksi toteuttamaan edelleen poliittisia toimia Preševon laakson albanialaisvähemmistön paikallishallintoa koskevien toiveiden käsittelemiseksi tarjoamalla nopeasti asianmukaiset

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

varat, jotka jaetaan Preševon, Bujanovacin ja Medvedjan kuntien koordinointielintä kuullen; korostaa samalla albaanivähemmistön edustajien keskeistä vastuuta ja kehottaa heitä pidättymään jyrkästä kansallisesta ja irtautumista vaativasta retoriikasta, joka on jyrkässä ristiriidassa eurooppalaisten perusarvojen kanssa; korostaa myös, että on tärkeää ottaa serbit mukaan näihin paikallishallinnon elimiin;

24. pitää tervetulleena Serbian ponnisteluja vähemmistöjen suojelun alalla; korostaa kuitenkin, että tiedon ja koulutuksen saantia vähemmistökielillä on edelleen parannettava etenkin bosniakki-, bulgarialais-, bunjevci- ja romanialaisvähemmistöjen tapauksessa;

25. pitää myönteisenä, että vähemmistöt ovat muodostaneet suurimman osan kansallisneuvostoistaan, jotka antavat niille mahdollisuuden tehdä päätöksiä koulutuksen, kulttuurin, vähemmistökielen käytön ja tiedottamisen aloilla; pitää tärkeänä, että nämä vähemmistöjen itsehallintoelimet voivat käyttää toimivaltaansa täysimääräisesti ja että niille annetaan riittävästi talousarviotukea, joka taataan kansallisia vähemmistöneuvostoja koskevassa laissa; panee merkille valitukset, jotka koskevat valmisteluprosessin säännönmukaisuuksia ja neuvostojen perustamiseen liittyviä oikeudellisia vaatimuksia, sekä valitukset, joiden mukaan jotkut ministeriöt ja paikallisviranomaiset rikkovat kansallisneuvostojen taattua toimivaltaa, ja pyytää viranomaisia vastaamaan niihin; on huolissaan bosniakkien kansallisneuvoston muodostamisesta ja pyytää saattamaan prosessin nopeasti päätökseen sääntöjen mukaisesti ja sallimaan bosniakeille lainmukaisen edustuksen neuvostossa; on huolissaan jännitteiden lisääntymisestä Sandžakissa, mikä on ilmentynyt muun muassa viimeaikaisissa väkivaltaisissa välikohtauksissa, ja kehottaa painokkaasti ratkaisemaan poliittiset kiistat vuoropuhelun kautta ja demokraattisten elinten puitteissa;

26. pitää tervetulleena sukupuolten tasa-arvon edistämisen alalla saavutettua edistystä ja erityisesti sitä, että on hyväksytty tasa-arvolaki sekä kansallinen suunnitelma naisten aseman parantamiseksi ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi; muistuttaa kuitenkin, että näiden toimenpiteiden täytäntöönpano on edelleen kesken ja että naisia syrjitään edelleen erityisesti työmarkkinoilla; kehottaa siksi Serbian viranomaisia panemaan sukupuolten tasa-arvon uuden lainsäädäntökehityksen nopeasti täytäntöön ja puuttumaan sukupuoleen perustuvan syrjinnän laajempiin kysymyksiin, kuten Serbian lisääntyvään perheväkivaltaan;

27. pyytää toteuttamaan lisätoimia syrjinnän vastaisen lain panemiseksi kokonaisuudessaan täytäntöön ja pitää myönteisenä tällä alalla saavutettua edistystä, erityisesti tasa-arvovaltuutetun viran perustamista, joka on tärkeä askel kaikkien kansalaisten yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi Serbiassa;

28. muistuttaa, että ilmaisu- ja kokoontumisvapaus ovat keskeisiä eurooppalaisia arvoja ja pitää tervetulleena, että Belgradissa järjestettiin 10. lokakuuta 2010 ensimmäinen gay pride -kulkue; pitää tätä tapahtumaa urauurtavan tärkeänä askeleena avoimen, suvaitsevaisen ja monimuotoisen yhteiskunnan perustamisen kannalta sekä osoituksena hallituksen sitoutumisesta EU:n suvaitsevaisuusstandardien noudattamiseen ja yhteiskunnan haavoittuvien vähemmistöjen suojeluun; panee tyytyväisenä merkille, että kulkueeseen osallistujien suojaamiseksi toteutettiin asianmukaiset turvallisuustoimet;

29. pitää kuitenkin valitettavana kulkueeseen liittyneitä väkivaltaisia yhteenottoja, joiden tuloksena monta henkilöä loukkaantui, heistä suurin osa poliiseja; kiinnittää huomiota siihen, että mukana olleet ääriliikkeiden jäsenet saivat epäsuoraa tukea tietyiltä poliittisilta puolueilta ja kirkon merkkihenkilöiltä; kehottaa Serbian viranomaisia varmistamaan oikeusvaltion periaatteen noudattamisen asettamalla kulkueen väkivaltaisuuksista vastanneet henkilöt syytteeseen ja kieltämällä käytännössä heidän äärijärjestönsä; panee merkille, että nämä järjestöt olivat vastuussa aikaisemmista vakavista väkivaltaisuuksista ja erityisesti 17. helmikuuta 2008 ja eräissä urheilutapahtumissa tapahtuneista väkivaltaisuuksista; panee tässä yhteydessä merkille, että perustuslakituomioistuimen käsittelyä odottaa tällä hetkellä useita tällaisia tapauksia; vaatii hyväksymään soveltuvat toimet kaikenlaisten ääriliikkeiden ja radikalismien torjumiseksi yhteiskunnassa;

30. korostaa, että monet romanit elävät yhä äärimmäisessä köyhyydessä, jolla on erityisen kielteinen vaikutus nuorten romanien mahdollisuuksiin elämässä; huomauttaa lisäksi, että suurin osa romaneista kärsii syrjinnästä työmarkkinoilla ja että vain viidellä prosentilla heistä on pysyvä työpaikka; pyytää viranomaisia toteuttamaan tilanteessa kiireellisesti toimenpiteitä heidän varustamiseksi henkilökorteilla, heidän asuinolojensa parantamiseksi ja edistääkseen heidän pääsyään työmarkkinoille, koulutukseen ja terveydenhuoltopalvelujen piiriin; kiinnittää huomiota romaniväestön jatkuvaan syrjintään ja viimeaikaisiin heihin kohdettuihin väkivaltaisuuksiin sekä tapauksiin, joissa Serbian viranomaiset ovat väkisin siirtäneet romaneita muualle;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

31. huomauttaa, että Serbiassa on eniten maansisäisiä ja muita pakolaisia Euroopassa; korostaa heidän vaikeaa tilannettaan, mitä tulee asumisoloihin ja köyhyyteen, ja kehottaa Serbian viranomaisia tarkistamaan kansallista pakolaistrategiaa; panee tyytyväisenä merkille Serbian aloitteet elvyttää kestävän ratkaisun löytämiseen pakolaisongelmiin tähtäävä alueellinen prosessi ja pyytää Sarajevon julistuksen allekirjoittajamaita tehostamaan ponnistelujaan edistymisen saavuttamiseksi tällä alalla; muistuttaa tässä yhteydessä Serbian ja Kroatian presidenttien yhteisestä sitoumuksesta selvittää kadonneiden henkilöiden kohtalo ja löytää ratkaisut pakolais- ja paluuongelmiin; pyytää komissiota käyttämään poliittista vaikutusvaltaansa alueen EU-jäsenedokasmaihin ja mahdollisiin ehdokasmaihin sen varmistamiseksi, että esteet pakolaisten paluulta poistetaan; palauttaa lisäksi mieliin, että paluumuuttajien määrän ennakoidaan olevan jopa 150 000 unionin jäsenvaltioiden kanssa tehtyjen takaisinottosopimusten seurauksena, ja katsoo, että heidän kotouttamisensa onnistuminen edellyttää perusteellisia valmisteluja erityisesti paikallisviranomaisilta; korostaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen tärkeää roolia tässä prosessissa;

32. panee tyytyväisenä merkille armeijassa tehdyt uudistukset ja etenkin Serbian armeijan muuttamisen ammattiarmeijaksi, joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2011 ja joka on merkittävä askel kohti armeijan modernisointia ja armeijan siviilivalvonnan lisäämistä edelleen;

33. korostaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen tärkeää roolia politiikan painopisteiden määrittelyssä; painottaa kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa käytävän vuoropuhelun merkitystä ja korostaa kansalaisyhteiskunnan toimijoiden olennaisen tärkeää roolia sosiaalisia ja poliittisia näkökohtia koskevan alueellisen yhteistyön lisäämisessä; on tyytyväinen, että vuonna 2009 hyväksytyt uudet yhdistyksiä koskeva laki on selventänyt kansalaisjärjestöjen oikeudellista asemaa ja että yhteistyö Serbian viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan välillä on parantunut; panee merkille hallituksen pyrkimykset kuulla kansalaisyhteiskuntaa; kehottaa viranomaisia ryhtymään lisätoimiin, jotta kansalaisyhteiskunnan toimijoiden osallistuminen poliittiseen päätöksentekoon ja viranomaisten toiminnan valvontaan virallistettaisiin ja jotta niiden osallistumista lisättäisiin; korostaa, että on suojeltava kansalaisoikeuksien puolustajia, etenkin LGBT-aktivisteja, sotarikosten selvittäjiä ja niitä, jotka yrittävät parantaa Serbian ja Kosovon suhteita;

34. ilmaisee tähän liittyen tukensa RECOM-aloitteelle (alueellinen komissio, joka selvittää totuutta ja kertoo sen entisessä Jugoslaviassa suoritetuista sotarikoksista ja muista vakavista ihmisoikeusrikkomuksista), jonka tarkoituksena on edetä kohti tietoisuus- ja sovintoprosessia Länsi-Balkanilla, ja pyytää Serbian ja muiden asianosaisten maiden viranomaisia tukemaan sitä;

35. korostaa koulutusjärjestelmän äärimmäistä tärkeyttä maan nuorison ja tulevaisuuden talousnäkökymien kannalta; painottaa, että nykyaikainen ja korkeatasoinen koulutus, joka tuottaa korkeasti koulutettuja työntekijöitä, kuuluu yhteiskunnallisen ja taloudellisen kehityksen keskeisiin edellytyksiin; pitää maan korkeaa työttömyyttä, etenkin nuorisotyöttömyyttä, ja korkeakoulututkinnon suorittaneiden alhaista määrää valitettavana; pyytää viranomaisia panemaan Bolognan prosessin säännökset täysimittaisesti täytäntöön ja saattamaan Serbian koulutusjärjestelmän eurooppalaisten vaatimusten mukaiseksi; iloitsee tieteen ja tutkimuksen alalla saavutetusta edistyksestä, mutta painottaa, että lisäponnisteluja tarvitaan, jos Serbia aikoo liittyä eurooppalaiseen tutkimusalueeseen; pyytää viranomaisia lisäämään investointejaan kansallisiin tutkimusvalmiuksiin, jotta Serbian tutkimusstandardit ja -kapasiteetti eivät jäisi jälkeen eurooppalaisista;

36. panee merkille laajennetun yleisen työehtosopimuksen, jonka Serbian viranomaiset allekirjoittivat ammattiliittojen ja työnantajien järjestön kanssa marraskuussa 2008; kannustaa Serbian hallitusta lopettamaan sopimuksen meneillään olevan keskeytyksen; korostaa, että ammattiliittojen oikeudet ovat edelleen rajalliset huolimatta perustuslaillisista takeista, ja kehottaa Serbiaa vielä lisäämään ammattiyhdistysten ja -liittojen oikeuksia; on huolestunut siitä, että työmarkkinaosapuolten välinen vuoropuhelu pysyy vähäisenä ja että työmarkkinaosapuolia ei kuulla säännöllisesti; toteaa, että sosiaalinen ja taloudellinen neuvosto on kokoontunut useammin ja että kaikki erikoistuneet elimet ovat toiminnassa, mutta on huolissaan siitä, että sen toimintakyky on edelleen heikko; pyytää toteuttamaan lisätoimia taloudellisen ja sosiaalisen neuvoston vahvistamiseksi sen varmistamiseksi, että se voi ottaa aktiivisen roolin työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun lisäämisessä ja että se voi aktiivisemmin olla neuvonantajana lainsäädännässä;

37. kiinnittää huomiota vankeinhoitojärjestelmän vaikeaan tilanteeseen ja pyytää toteuttamaan toimia tilahtausongelman korjaamiseksi, parantamaan huonoja vankiloita ja tarjoamaan vangeille asianmukaisia kuntoutusohjelmia ja koulutusta;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

38. korostaa finanssikriisin vaikutusten olleen vahingollisia Serbiassa; panee merkille IMF:n kanssa tehdyn valmiusluottosopimuksen äskettäisen tarkistamisen, johon liittyi maan makrotaloudellista politiikkaa koskeva myönteinen arvio, ja suhtautuu positiivisesti Länsi-Balkanin investointikehityksen perustamiseen yhdentymisen ja alueen taloudellisen elpymisen edistämiseksi, sillä kehys mahdollistaa lainat ensisijaisesti infrastruktuurihankkeisiin; pyytää laajentamaan kehystä siten, että siihen sisällytettäisiin tuki pienille ja keskiuurille yrityksille, ja kehottaa Serbiaa hyödyntämään näitä uusia rahoitusvaroja ja IPA-tuen antamia mahdollisuuksia yhteiskunnan haavoittuvien väestöryhmien suojelemiseksi tehokkaammin kriisin vaikutuksilta;

39. muistuttaa, että monopolit haittaavat pahoin toimivan markkinatalouden kehittymistä; kehottaa näin ollen hallitusta ryhtymään aktiivisiin toimiin sen takaamiseksi, että ne poistetaan tehokkaan kilpailupolitiikan avulla; korostaa, että esteet, joita pienet ja keskiuuriset yritykset kohtaavat talouselämään mukaan pääsemisessä, ovat edelleen toivottua suuremmat; on tyytyväinen markkinavalvojen perustamiseen eri aloilla ja luottaa siihen, että viranomaiset varmistavat näiden elinten riippumattomuuden, jotta voidaan estää niiden "valtaukset";

40. toteaa lisäksi, että maan kansalliset ja taloudelliset tilastot edellyttävät vielä kehittämistä, ja pyytää viranomaisia parantamaan niitä;

41. kehottaa Serbian viranomaisia ja poliittisia liikkeitä sitoutumaan tiiviimmin työllisyyspolitiikkaan ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja luomaan ympäristön, joka edistää demokratian kehittymistä, oikeusvaltiota, vapaata markkinataloutta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista;

42. kehottaa tekemään edelleen työtä julkisen liikenteen kestävä verkon kehittämiseksi Serbiassa ja kaikkialla Länsi-Balkanilla ja tieinfrastruktuurin parantamiseksi, erityisesti liikennekäytävä X:n saamiseksi nopeasti valmiiksi, mutta myös rautatie- ja sisävesiliikenteen parantamiseksi; korostaa yhdenmätyn liikennejärjestelmän tärkeyttä sekä Serbian alueiden taloudellisen kehityksen että alueellisen kaupan määrän kasvattamisen kannalta; on erityisen kiinnostunut Tonava-strategian kehittämisestä yhteis- ja viestintäjärjestelmien parantamiseksi (kattaen erityisesti liikenteen, energia-asiat ja tietoyhteiskunnan), ympäristön säilyttämiseksi, luonnonuhkien estämiseksi ja sosiaalis-taloudellisen kehityksen vahvistamiseksi;

43. pitää tältä osin valitettavana julkisen liikenteen ja erityisesti rautateiden heikkoa kuntoa; kehottaa Serbian hallitusta hyödyntämään täysimääräisesti IPA-rahoitusta rautatieverkon kehittämiseen, parantamiseen ja modernisointiin ja parantamaan sekä henkilö- että tavaraliikenteen yhteentoimivuutta naapurimaiden kanssa;

44. antaa Serbialle tunnustusta ympäristön alalla saavutetusta edistyksestä; kannustaa kuitenkin lisäponnisteluihin uudistuvien energiavarojen ja energiatehokkuuden alalla ja huomauttaa, että uudistuvaa energiaa koskevan yhteisön säännösten tärkeimmät osat on vielä saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä ja että energiatehokkuutta koskeva lainsäädäntökehys on vielä hyväksyttävä;

45. on tyytyväinen kemikaaliviraston hyväksymään säännöstöön, jossa asetetaan rajat tai kiellot sellaisten kemikaalien tuotannolle, jotka uhkaavat ihmisten terveyttä tai ympäristöä, ja joka tuo kemikaalialan lähemmäksi EU:n sääntelyä; pitää kuitenkin valitettavana, että tiettyjen edistynyttä teknologiaa ja investointeja edellyttävien säännösten soveltaminen on viivästynyt, koska teollisuuden edustajien mukaan se johtaisi taloudellisiin tappioihin ja teollisuuden liiketoimien keskeytymiseen Serbiassa; vaatii panemaan nopeasti ja täysipainoisesti täytäntöön vuoden 2009 vihreän lainsäädäntöpakettin;

46. pitää myönteisenä Montenegron ja Kroatian välisiä sopimuksia, jotka mahdollistavat näiden maiden järjestäytyneeseen rikollisuuteen osallistumisesta epäiltyjen kansalaisten luovuttamisen, sekä suunniteltuja neuvotteluja Serbian ja Kroatian välisen rajan määrittämisestä; kannustaa Serbian hallitusta tekemään vastavia sopimuksia muiden naapureidensa kanssa ja pitää Serbian ja Montenegron tässä asiassa toteuttamia toimia myönteisinä; kannustaa Serbiaa jakamaan edelleen naapurimaiden kanssa tietoja ja todisteita rajan alueen rikosverkoista, etenkin huumausaineiden kauppaa harjoittavista verkoista, jotta voitaisiin tehokkaasti torjua rajat ylittävää järjestäytyntä rikollisuutta Balkanin alueella;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

47. painottaa Serbian tärkeää roolia koko Länsi-Balkanin vakauden kannalta ja erityisesti Bosnian ja Hertsegovinan vakauden ja koheesion kannalta; kehottaa tässä yhteydessä Serbian viranomaisia tukemaan aktiivisesti kaikkia tarvittavia perustuslaillisia muutoksia, jotka mahdollistaisivat Bosnian ja Hertsegovinan valtiollisten elinten toteuttamat vaativat uudistukset sen yhdentymiseksi Euroopan unioniin; kehottaa Serbian hallitusta erityisesti tukemaan Bosnian valtiollisten elinten vakauttamista, vahvistamista ja modernisoimista;

48. kehottaa Serbian viranomaisia jatkamaan lainsäädännön lähentämistä EU:n ympäristölainsäädäntöön ja -normeihin sekä panemaan hyväksytyt lainsäädännön täytäntöön ja valvomaan sen soveltamista;

49. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä Serbian hallitukselle ja parlamentille.

Alzheimerin tautia ja muita dementioita koskeva eurooppalainen aloite

P7_TA(2011)0016

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 Alzheimerin tautia ja muita dementioita koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta (2010/2084(INI))

(2012/C 136 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 168 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 35 artiklan,
- ottaa huomioon neuvoston suosituksen hermoston rappeutumissairauksien, erityisesti Alzheimerin taudin, torjuntakeinoja koskevista yhteistä ohjelmasuunnittelua hyödyntävistä tutkimustoimista ja neuvoston päätelmät kansanterveysohjelmista ikään liittyvien hermoston rappeutumissairauksien ja erityisesti Alzheimerin taudin torjumiseksi,
- ottaa huomioon Alzheimer Europe -järjestön Euroopan unionissa toteuttaman ja komission terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston rahoittaman EuroCoDe-hankkeen (European Collaboration on Dementia, 2006/2008) tulokset ja Alzheimer's Disease Internationalin (ADI) maailman Alzheimer-päivänä 21. syyskuuta 2010 julkaiseman maailman Alzheimer-raportin vuodelta 2010,
- ottaa huomioon Alzheimer European toteuttaman ja komission rahoittaman eurooppalaisen EuroCoDe-hankkeen (European Collaboration on Dementia) tulokset,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Alzheimerin tautia ja muita dementioita koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta (KOM(2009)0380),
- ottaa huomioon hyvän terveydentilan edistämistä ikääntyvässä Euroopassa koskevan EU:n strategisen tavoitteen, joka perustuu komission valkoiseen kirjaan "Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013", jossa puolestaan korostetaan, että palliatiivista hoitoa koskevaa ja hermoston rappeutumissairauksien parempaan ymmärtämiseen tähtäävää tutkimusta on tehostettava,
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ikääntyneiden pitkäaikaishoidosta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman naisten asemasta ikääntyvässä yhteiskunnassa ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0313.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0306.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A7-0366/2010),
- A. ottaa huomioon, että arviolta 35,6 miljoonaa ihmistä maailmassa kärsi erityyppisistä demenciasairauksista vuonna 2010 ja että tämän luvun arvioidaan lähes kaksinkertaistuvan joka kahdeskymmenes vuosi ja se saattaa nousta 65,7 miljoonaan vuonna 2030 (Alzheimer's Disease Internationalin raportti vuodelta 2010); ottaa huomioon, että varhaisen diagnoosin vaikeuden vuoksi Alzheimerin tautia sairastavien lukumäärää aliarvioidaan,
- B. toteaa, että dementioista kärsii Euroopassa arviolta 9,9 miljoonaa ihmistä ja että valtaosalla näistä on Alzheimerin tauti (Alzheimer's Disease Internationalin raportti vuodelta 2010); ottaa huomioon, että hermoston rappeutumissairauksia voivat sairastaa kaikenikäiset ihmiset, mutta ne ovat yleisimpiä ikääntyneiden huonontuneen toimintakyvyn ja riippuvuuden syitä ja että näistä sairauksista kärsivien lukumäärän odotetaan kasvavan voimakkaasti vuoteen 2020 mennessä, mikä johtuu eliniänodotteen noususta ja eläkeläisten sosiaalisen elämän puutteesta; toteaa, että näistä sairauksista kärsivien lukumäärä lähes kolminkertaistuu, kun otetaan huomioon myös dementiaopotilaiden omaishoitajien lukumäärä,
- C. ottaa huomioon, että vuoden 2009 maailman Alzheimer-raportin mukaan dementiasta kärsivistä henkilöistä yli 28 prosenttia elää Euroopassa, joten Eurooppa on toisella sijalla Aasian (35 prosenttia) jälkeen, ja että kaikista maailman alueista Länsi-Euroopassa on suhteellisesti eniten sairastuneita (19 prosenttia),
- D. ottaa huomioon, että Euroopan väestö vanhenee ja yli 80-vuotiaat ovat useimmissa Euroopan maissa nopeimmin kasvava väestöryhmä; ottaa huomioon, että työssäkäyvien suhde eläkkeellä oleviin pienenee, minkä vuoksi demenciasairauksien odotetaan olevan yksi suurimmista haasteista kansallisten terveydenhoito- ja sosiaaliturvajärjestelmien kestävyydelle niin omaishoidon kuin pitkäaikaissairaanhoidon alalla tulevana vuosikymmeninä,
- E. ottaa huomioon, että tiettyjen arvioiden mukaan (Alzheimer's Disease Internationalin raportti vuodelta 2010) Alzheimerin taudin välittömät sosiaali- ja terveydenhuollon kustannukset Euroopassa olisivat 135,04 miljardia dollaria,
- F. katsoo, että varhainen diagnoosin tekeminen voi auttaa hallitsemaan terveydenhuollon kustannuksia kaikkialla Euroopassa,
- G. katsoo, että Euroopan unionilla ei ole tällä hetkellä riittävän tarkkoja lukuja dementioista ja erityisesti hermoston rappeutumissairauksista ja että joidenkin tutkimusten arviot ovat jopa kolminkertaisia toisiin verrattuina; pitää näin ollen välttämättömänä toteuttaa eurooppalaisia epidemiologisia tutkimuksia yhteisten ja täsmällisesti määriteltujen indikaattoreiden pohjalta,
- H. ottaa huomioon, että dementian seuraukset ovat sekä sosiaalisia että taloudellisia ja ne vaikuttavat jäsenvaltioiden kaikkiin terveydenhuoltojärjestelmiin,
- I. katsoo, että Alzheimerin ja muiden dementian muotojen taloudellisiin ja sosiaalisiin vaikutuksiin varautumista varten on investoitava tieteelliseen tutkimukseen ja hoitojärjestelmien tehokkaisiin toimintamalleihin,
- J. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot tekevät valtaosan tämän alan tutkimustyöstä ja tutkimustyön koordinointi jäsenvaltioiden välillä on melko vähäistä, minkä vuoksi toiminta on hajanaista ja tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihto jäsenvaltioiden välillä rajallista, ja että Alzheimerin taudin tutkimus on jäljessä muiden merkittävien tautien tutkimuksesta Euroopassa,
- K. ottaa huomioon, että Alzheimer Europan äskettäiset tulokset osoittavat, että Alzheimerin tauti on edelleen alidiagnosoitu Euroopan unionissa ja että jäsenvaltioissa esiintyy monenlaista ennaltaehkäisyyn, hoitoonpääsyyn ja asianmukaisten palvelujen tarjontaan liittyvää eriarvoisuutta,

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- L. ottaa huomioon, että nykyinen tutkimus antaa viitteitä siitä, että ruokavalio saattaa vaikuttaa merkittävästi Alzheimerin taudin kehittymiseen, ja katsoo tämän vuoksi, että painopisteenä olisi oltava dementiaan ehkäiseminen tarpeisiin sovitettavilla toimenpiteillä ja että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä ehkäiseviin tekijöihin, kuten terveelliseen ruokavalioon, fyysisen ja kognitiivisen aktiivisuuden edistämiseen ja diabeteksen, korkean kolesterolin, korkean verenpaineen, tupakoinnin ja muiden sydämeen ja verisuoniin liittyvien riskitekijöiden vähentämiseen,
- M. toteaa, että yhä paremmin tiedostetaan, että hermoston rappeutumissairauksien vaikutus Euroopan väestöön on niin suuri, ettei yksikään jäsenvaltio pysty ratkaisemaan ongelmaa yksin; pitää siksi välttämättömänä, että jäsenvaltiot ja EU vahvistavat merkittävästi innovatiivisen ja monialaisen kliinisen tutkimuksen alalla tehtävää yhteistyötä ja koordinoitua Alzheimerin taudin syitä, ehkäisemistä ja hoitoa koskevassa tutkimuksessa ja tiedonvaihossa ja että alalle investoidaan enemmän varoja, jotta voidaan ehkäistä hermoston rappeutumissairauksia, etenkin Alzheimerin tautia, joka on merkittävä haaste eurooppalaisille yhteiskunnille,
- N. katsoo, että nykyisellä eurooppalaisella hankkeella ei voida korvata jo olemassa olevia Alzheimerin taudin ja muiden dementiaan muotojen torjuntaan tähtääviä kansallisia suunnitelmia, vaan sen avulla olisi pyrittävä parantamaan asiaa koskevan eurooppalaisen tutkimuksen koordinoitua,
- O. toteaa, että dementia on tuhoisa potilaalle itselleen, mutta jos riittäviä ja korkealaatuisia palveluja ei ole saatavana, siitä voi tulla raskas taakka myös potilaan omaisille ja hoitajille niiden henkisten, fyysisten ja taloudellisten vaikeuksien vuoksi, joita erityyppisistä demensiasairauksista kärsivien omaiset ja ystävät joutuvat kohtaamaan; ottaa huomioon, että jokaisessa perheessä, jossa on dementiapotilas, keskimäärin kolme henkilöä kantaa suoraan pääasiallisen taakan, mikä tarkoittaa, että dementiat koskettavat suoraan arviolta 19:ää miljoonaa eurooppalaista,
- P. toteaa, että Alzheimerin taudista kärsiville henkilöille ei ole tarjolla riittävästi laitoshoidoa ja että tilanne vielä pahenee tulevaisuudessa; toteaa, että ei ole riittävästi terveydenhoitohenkilöstöä ja sosiaalityöntekijöitä huolehtimaan Alzheimerin taudista kärsivistä henkilöistä ja että tämä pula pahenee entisestään tulevaisuudessa; toteaa myös, että on selvää, että näiden potilaiden kannalta parasta on auttaa heitä pysymään tutussa kotiympäristössä,
- Q. katsoo, että dementiaa sairastavien hoidon ja hoitajien tukitoimien yhteydessä Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on pyrittävä kolmeen tavoitteeseen, jotka ovat laadukkaan hoidon takaaminen sairaille, lepoajan takaaminen hoitajille heidän tarpeitaan vastaavasti ja sen varmistaminen, että sairaat voidaan hoitaa kotona tai laadukkaissa ja innovatiivisissa hoitolaitoksissa,
- R. katsoo, että nykyisten etälääketieteen palvelujen avulla voidaan tukea huomattavasti Alzheimerin taudista kärsiviä potilaita ja heidän hoitajiaan ja siten parantaa potilaiden elämänlaatua heille tutussa ympäristössä ja tarjota hyvä vaihtoehto laitoshoidolle,
- S. katsoo, että Alzheimerin tauti leimaa siihen sairastuneet ja että muiden ihmisten suhtautuminen sairauteen ja siitä kärsiviin henkilöihin johtaa sairaiden ja heidän läheistensä eristymiseen; katsoo, että yleinen suhtautuminen ongelmaan on edelleen väärä, mikä johtaa sekä potilaiden että heidän perheidensä sosiaaliseen syrjäytymiseen; katsoo tämän vuoksi, että olisi tiedettävä enemmän dementiaan liittyvästä leimautumisesta, ennakkoluuloista ja syrjinnästä, ja että tarvitaan tutkimusta myös siitä, miten estetään dementiaa sairastavien sosiaalinen syrjäytyminen ja kannustetaan heitä aktiiviseen kansalaisuuteen, joka auttaa heitä säilyttämään ihmisarvon ja arvostuksen,
- T. katsoo, että potilaiden elämänlaadun parantaminen liittyy usein potilaiden omaisten tunne-elämään,
- U. toteaa, että tukiryhmät ovat potilaiden omaisille soveltuvia kohtauspaikkoja, joissa he saavat tukea ja oppivat "tietoista vastuuta",
- V. katsoo, että Alzheimerin tautia ja muita dementiaan muotoja ei saisi pitää ikääntymiseen kuuluvana normaalina ongelmana, vaan potilailla olisi oltava oikeus sopivaan hoitoon, lääkärin apuun ja erityishoitomuotoihin,

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- W. toteaa, että vaikka Alzheimerin tautia koskeva yleinen tietoisuus ja tieteellinen tietämys ovat lisääntyneet huomattavasti erityisesti sen suhteen, miten tautia luonnehditaan paitsi kliinisenä dementiana myös dementiaa edeltävien oireiden esiintymisenä, hoitovaihtoehdot rajoittuvat edelleen oireenmukaiseen lääkitykseen; toteaa, että jäsenvaltioiden välillä ja jopa niiden sisällä on tällä hetkellä hätkähdyttäviä eroja ja puutteita henkilökunnan koulutuksessa ja pätevyudessa sekä hoitolaitteissa diagnoosin tekemistä ja tutkimusta varten, ja ottaa huomioon, että Alzheimerin taudin diagnoosi tehdään usein vasta vuosien kuluttua taudin puhkeamisesta, mikä viivyttää sairauden hidastamiseksi mahdollisesti annettavaa hoitoa,
- X. ottaa huomioon, että viimeaikaiset edistysaskeleet luotettavien biomarkkereiden käytössä ovat kannustaneet kehittämään uusia kriteereitä Alzheimerin taudin määrittämiseksi kliinisenä kokonaisuutena, joka kattaa muistin ja kognitiivisten taitojen huononemismuutoksen lisäksi myös varhaisemman vaiheen,
- Y. toteaa, että Alzheimerin tauti ja muut dementiat eivät koske ainoastaan ikääntyneitä vaan ne voivat kehittyä myös nuorille; katsoo, että olisi syytä parantaa nuorten sairastuneiden diagnoosin saantia, tutkimusta ja hoito-, tuki- ja asumispalveluja,
- Z. ottaa huomioon, että lisäämällä yleisön ja ammattihenkilöstön tietoisuutta Alzheimerin taudista sekä kansallisella että eurooppalaisella tasolla voidaan auttaa ihmisiä tunnistamaan taudin ensimmäiset merkit, hakemaan varhaista diagnoosia ja hoitoon pääsyä sekä palveluja varhaisessa vaiheessa,
- AA. katsoo, että huomion kiinnittäminen enemmän Alzheimerin taudin dementiaa edeltävään vaiheeseen voisi osaltaan auttaa kehittämään asianmukaisia hoitotoimia, joilla kyetään hidastamaan taudin etenemistä ja viime kädessä viivyttää potilaan tilan kehittymistä vakavaksi Alzheimerin taudiksi, joka on taudin kaikkien vammauttavin muoto,
- AB. ottaa huomioon, että tehokkaiden tautiin vaikuttavien lääkeaineiden kehittäminen (pelkästään oireita lieventävien lääkeaineiden sijasta) on Alzheimerin tautia sairastavien kannalta ratkaisevan tärkeä ja kiireellinen tehtävä, joka on vielä täyttämättä,
- AC. toteaa myös, että Alzheimerin taudin diagnoosissa, joka tehdään lähes 70 prosentissa dementia-tapauksista, ei oteta täysin huomioon taudin yhteydessä havaittavien aivovaurioiden moninaisuutta ja sitä, että tauti ei patologisesti ja kliinisesti ole samanlainen nuorilla ja vanhoilla,
1. kehottaa neuvostoa julistamaan dementian hoidon EU:n terveydenhuollon painopisteeksi ja kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita laatimaan Alzheimerin tautia koskevia erityisiä kansallisia suunnitelmia ja strategioita dementian sosiaalisten ja terveydellisten vaikutusten huomioon ottamiseksi sekä palvelujen ja tuen tarjoamiseksi dementiaa kärsiville ja heidän omaisilleen, kuten jo tehdään useissa jäsenvaltioissa, joissa vuonna 2008 käynnistetyn Alzheimeria ja vastaavia tauteja koskevan suunnitelman avulla on koordinoitu sairauteen liittyviä sosiaali- ja terveysalan hoitopalveluja sekä kliinistä ja perustutkimusta kansallisella tasolla;
 2. suhtautuu myönteisesti jäsenvaltioiden edistämään EU:n yhteistä ohjelmasuunnittelua koskevaan aloitteeseen, jolla pyritään lisäämään Alzheimerin ja muiden hermoston rappeutumissairauksien tutkimusta, ja kehottaa komissiota jatkamaan toimenpiteiden toteuttamista terveyteen liittyvien, sosiaalisten, teknologisten ja ympäristöllisten haasteiden selvittämiseksi Alzheimerin taudin ja muiden hermoston rappeutumissairauksien hoidossa;
 3. kehottaa neuvostoa ja komissiota ottamaan huomioon dementian, kun ne valmistelevat tulevia toimia ennaltaehkäisevän terveyspolitiikan alalla, erityisesti sen yhteyden sydän- ja verisuonisairauksiin, mielenterveyteen, fyysiseen aktiivisuuteen, terveyskasvatukseen ja uuteen teknologiaan,
 4. kehottaa jäsenvaltioita antamaan unionin kansalaisille elintapavalistusta korostamalla terveiden elintapojen merkitystä terveille aivoille tavoitteena Alzheimerin taudin ja muiden dementian muotojen puhkeamisen estäminen tai viivyttäminen;
 5. ehdottaa, että neuvosto ja komissio harkitsevat eurooppalaisen mielenterveyden teemavuoden järjestämistä 21. syyskuuta vietettävän maailman Alzheimer-päivän lisäksi, jotta voitaisiin lisätä tietoisuutta ikääntymisestä johtuvista aivoihin liittyvistä sairauksista ja tavoista havaita ja tunnistaa niiden varhaisia oireita, sekä tiedotuskampanjoita niiden ennaltaehkäisystä sekä aivohalvauksien hoidosta; katsoo, että eurooppalaisella teemavuodella olisi myös edistettävä hyvien käytäntöjen vaihtamista unionin jäsenvaltioissa;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

6. korostaa, että a) väestön ikääntyminen ja b) tämän ikääntyvän väestön kustannusten kasvun aiheuttama paine julkiselle taloudelle ja yksityissektorin tuotantokyvyllle luo jäsenvaltioihin rakenteellisen ongelman; toteaa, että tästä syystä Euroopan unionin olisi pitkän aikavälin strategiassaan edistettävä pontevasti ennalta ehkäisemistä (hoitokäytännöissä ja terveempien elintapojen edistämisessä); katsoo, että terveysindikaattoreilla autetaan merkittävästi parantamaan talouden indikaattoreita;
7. pyytää neuvostoa ja komissiota tunnustamaan hermoston rappeutumissairauksista kärsivien henkilöiden potilasjärjestöjen aseman ja ottamaan ne mukaan tiedotus- ja ennaltaehkäisykampanjoihin ja dementiaa sairastavien henkilöiden tukikampanjoihin sekä tutkimusohjelmien määrittelyyn;
8. ehdottaa, että komissio harkitsi "hoitajien päivän" järjestämistä, jotta voitaisiin lisätä tietoisuutta virallisesta hoitohenkilöstöstä ja omaishoitajista kaikkialla Euroopassa ja tunnustaa heidän tärkeä tehtävänsä;
9. korostaa, että Alzheimerin taudin puhkeamista tai sen etenemistä hidastavan tehokkaan hoidon löytämistä on pidettävä äärimmäisen tärkeänä;
10. kehottaa neuvostoa ja komissiota toimimaan dementiaa koskevan yleisen tietoisuuden lisäämiseksi unionissa, jotta helpotetaan dementian ensioireiden tunnistamista ja varhaista diagnosointia sekä sopivaa hoitoa ja tukea;
11. korostaa ennaltaehkäisemisen ensisijaisuutta ja varhaisen diagnoosin merkitystä tehokkaan hoidon kannalta; korostaa tutkimuksen, kuntouttamisen ja toimien suuntaamista helpottavan epidemiologisen ja kliinisen tiedon tarvetta erityisesti taudin oireettomassa vaiheessa ennen kuin potilaasta tulee toimintakyvyttö ja kehottaa jäsenvaltioita parantamaan tämän tiedon laatua;
12. toteaa, että tällä hetkellä ei ole olemassa erityisesti Alzheimerin tautia koskevaa ennaltaehkäisyohjelmaa, ja kehottaa tämän vuoksi käynnistämään myös EU:n tasolla tällaista toimintaa, jonka perustekijöitä olisivat potilaiden fyysistä ja älyllistä aktiivisuutta edistävä ympäristö, ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevän Euroopan toimintafoorumin suositusten mukainen ruokavalio sekä kaikkien niin aktiivisen kuin passiivisen tupakoinnin vähentämiseen tähtäävien toimien tukeminen;
13. on vakuuttunut, että Alzheimerin taudin uusia kriteerejä käsittelevän kansainvälisen työryhmän (IWG on the New criteria for AD) äskettäin ehdottamat varhaisen diagnoosin testit, riskitekijöitä koskeva tutkimus ja varhaisen diagnoosin kriteerien määrittely ovat äärimmäisen tärkeitä;
14. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti yhteisten menettelytapojen määrittelyyn, kehittämiseen ja toteuttamiseen varhaista diagnosointia varten, määrittelemään biomarkkereita dementian ja sen esiasteiden uusien hoitomuotojen hyödyntämiseksi ja kehittämään hermoston rappeutumissairauksia koskevan yhteisen tutkimusohjelman sekä vaihtamaan näitä sairauksia koskevia parhaita käytäntöjä, niin että vähennetään nykyisiä eroavaisuuksia jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä diagnosoinnin ja hoidon alalla; huomauttaa, että tautimarkkereiden arviointiin tarkoitetut standardisoidut operatiiviset menettelyt ovat ratkaisevan tärkeitä uusien lääkkeiden keksimisen ja Alzheimerin tautia sairastavien tehokkaamman teknologia-avusteisen hoidon kehittämisen kannalta;
15. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että Alzheimerin taudin puhkeamista hidastavat lääkkeet ovat kaikkien taudista kärsivien saatavilla eivätkä pelkästään niiden, joiden tauti on todettu vakavaksi;
16. kannustaa komissiota laatimaan yhteisiä suuntaviivoja sellaisen varhaisen diagnoosin kehittämistä ja toteuttamista varten, joka perustuu muistien monialaiseen tutkimiseen, ja asiasta ilmoittamista ja tiedon antamista koskevista ohjeista, joiden avulla potilas ja hänen läheisensä saavat käsitellä sairauden puhkeamista parhaissa mahdollisissa puitteissa;
17. kannustaa jäsenvaltioita perustamaan erikoistuneita keskuksia ja ottamaan käyttöön sopivia lääketieteellisiä laitteita (erityisesti magneettiresonanssikuvauslaitteita, joiden merkitys dementian tutkimuksessa on kiistaton) kaikkialla alueellaan;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

18. kehottaa neuvostoa ja komissiota ottamaan huomioon dementian ja Alzheimerin taudin nopean yleistyksen ja niiden vaikutuksen tutkimuksen toimintasuunnitelmia laatiessaan;
19. vaatii jäsenvaltioita kehittämään toimia sellaisen rahoituksen saannin helpottamiseksi dementian ja Alzheimerin tautia koskevaa tutkimusta varten, ennaltaehkäisevä tutkimus mukaan luettuna, joka olisi oikeassa suhteessa tautien taloudelliseen merkitykseen yhteiskunnalle;
20. pitää tärkeänä tarkastella monialaisesti sitä, kuinka Euroopan laajuisen tutkimusyhteistyön ja tutkimuksen koordinoinnin avulla voidaan edistää tietämystä näistä sairauksista, niiden diagnosointia, hoitoa ja ehkäisyä sekä potilaiden ja heidän perheidensä ja hoitajiensa hyvinvointia koskevaa sosiaalitutkimusta; katsoo, että uusien diagnoosikriteerien validointia koskeva tutkimus, varhaisessa vaiheessa tehtävien seulontatestien kehittäminen ja taudin etenemistä esi- ja myöhemmistä vaiheissa koskevien riskitekijöiden tunnistaminen ovat ratkaisevan tärkeitä; suosittaa, että potilaiden edustajat, terveydenhuollon organisaatiot ja lääketieteellisten palvelujen tarjoajat otetaan mukaan tähän prosessiin; katsoo, että jäsenvaltioiden välisen yhteistyön pohjalta tehtävistä laajamittaisista epidemiologisista ja kliinisistä tutkimuksista syntyy tällöin selvää lisäarvoa;
21. tunnustaa merkityksen, joka 34:lle hermoston rappeutumissairauksia koskevalle hankkeelle annettavalla Euroopan unionin 159 miljoonan euron tuella on; katsoo kuitenkin, että tulevan tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelman yhteydessä on ehdottomasti puututtava erityisesti Alzheimerin tautia koskevan tutkimuksen pirstoutuneisuuteen ja että olisi ehdottoman tärkeää ottaa mukaan muiden kuin lääkehoitojen sekä kognitiivisen ja käyttäytymisterapian vähän tutkituilla aloilla toteutettavia hankkeita;
22. katsoo, että varhaiset diagnoositestit, riskitekijöiden tutkimus ja varhaisen diagnoosin kriteerit ovat ratkaisevan tärkeitä; katsoo, että jäsenvaltioiden välisen yhteistyön pohjalta tehtävistä laajamittaisista epidemiologisista ja kliinisistä tutkimuksista syntyy tällöin selvää lisäarvoa; pitää yhtä tärkeänä myös Euroopan terveystarkastuskyselyä, jonka kognitiivisen testimoduulin avulla saadaan arvokasta tietoa niiden henkilöiden määrästä, joilla on varhaisvaiheen kognitiivisia vajavuuksia;
23. kehottaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita ottamaan lääketieteellisessä ja yhteiskunnallisessa tutkimuksessa, terveydenhoidossa, työllisyydessä ja sosiaalipolitiikassa huomioon erityistarpeet naisilla, jotka kärsivät taudista kaksi kertaa useammin ja joiden osuus hoitohenkilöstössä on suhteettoman suuri;
24. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään hoidon ja ennaltaehkäisyn alalla pitkän aikavälin toimintalinjoja ja -suunnitelmia, joiden avulla varaudutaan ja puututaan yhteiskunnallisiin ja väestökehityksen suuntauksiin, ja keskittymään potilaita hoitaville perheille annettavaan tukeen ja täten tarjoamaan sosiaalista suojelua dementiaa kärsiville suojaamattomassa asemassa oleville henkilöille;
25. korostaa, että on tärkeää ehkäistä Alzheimerin tautia edistämällä terveellistä elämäntapaa, johon kuuluu muun muassa pysyminen henkisesti ja sosiaalisesti aktiivisena, oikea ruokavalio ja liikunta;
26. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään strategisen toimintasuunnitelman, jossa vahvistetaan keskipitkän ja pitkän aikavälin tutkimustarpeet ja -tavoitteet, mukaan luettuna hoitoa koskevat tarpeet, hermoston rappeutumissairauksien, erityisesti Alzheimerin taudin alalla; katsoo, että näillä toimintasuunnitelmilla olisi pyrittävä vahvistamaan nuorten tutkijoiden potentiaalia ja tukemaan innovoivia tutkimusmalleja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien pohjalta; suosittelee huippututkimuskeskusten kehittämistä erityisiä tutkimusalueita varten ja ottamaan mukaan potilaiden, hoitohenkilöstön järjestöjen sekä julkisen/yksityisen terveydenhuollon tarjoajien edustajat;
27. kehottaa jäsenvaltioita toimimaan yhteistyössä komission kanssa ja kartoittamaan mahdollisia komission aloitteita, joiden kautta jäsenvaltioita voitaisiin auttaa yhteisen tutkimusohjelman kehittämisessä ja toteuttamisessa;
28. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään toimintasuunnitelmia, joiden avulla pyritään parantamaan Alzheimerin taudista ja muista dementioista kärsivien potilaiden sekä heidän perheidensä hyvinvointia ja elämänlaatua;
29. kehottaa unionin toimielimiä mahdollisuuksiensa mukaan tukemaan Alzheimer Europan dementia-tutkimuksen seurantakeskusta välineenä, jota tarvitaan parhaiden käytäntöjen ja tutkimustulosten levittämisessä potilaille ja heidän hoitajilleen;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

30. toteaa, että on tärkeää tutkia ikääntymisprosessin ja dementian välistä, dementian ja ikääntyneiden masentuneisuuden sekä sukupuolierojen ja dementian eri tyyppien välistä yhteyttä ja myös niiden erillisyyttä; kannustaa jäsenvaltioita lisäksi edistämään erityisiä terveydenhoito- ja tutkimusohjelmia, joissa painotetaan potilaan valintaa ja tulevaisuudensuunnitelmia ja laatimaan suosituksia, joissa keskitytään ihmisarvon ja sosiaalisen osallisuuden ydinperiaatteisiin ja edistetään siten potilaiden itsenäisyyttä ja itsemääräämisoikeutta;
31. kehottaa jäsenvaltioita myöntämään riittävästi varoja kyseisistä sairauksista kärsivien potilaiden hoitoon, tietojenvaihtoon ja alalla saavutettujen tulosten verkottamiseen;
32. korostaa kotiavun merkitystä sairaille ja vanhuksille sekä hyväntekeväisyys- ja vapaaehtoisjärjestöjen huomattavaa panosta Alzheimerin tautia ja muita ikään liittyviä sairauksia sairastavien potilaiden auttamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään kumppanuuksia tällaisten järjestöjen kanssa tukemalla niiden toimintaa; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita osoittamaan arvostusta kyseisiä sairauksia potevien henkilöiden omaishoitajien antaman hoidon merkitykselle ja tunnustamaan sen;
33. korostaa, että tarvitaan toimia, joilla ei keskitytä pelkästään Alzheimerin taudin lääkehoitoon taudin puhjettua, vaan myös ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin, kuten ruokavalioon ja ravitsemukseen Alzheimerin taudin kehittymisen todennäköisyyden vähentämiseksi; kehottaa tutkimaan kattavasti ruokavalion ja ravitsemuksen vaikutuksia Alzheimerin tautiin ja tarjoamaan ravitsemusneuvoja ja muita neuvoja siitä, miten tautia estetään kehittymästä, ja levittämään tietoa yleisölle tiedotuskampanjoiden avulla;
34. korostaa, että dementian psykologisten ja sosiaalisten näkökohtien ymmärtämiseksi tarvitaan myös terveystalouden, yhteiskuntatieteiden ja humanististen tieteiden tutkimusta ja muita kuin lääkehoidon lähestymistapoja;
35. katsoo, että muistihäiriöiden varhaisten oireiden diagnoosin olisi oltava yhtenä huomion painopisteenä työterveydenhuollossa;
36. pyytää komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita pohtimaan sellaisten turvallisuusstandardien laatimista, joita sovellettaisiin ikääntyneiden hoitoon erikoistuneisiin laitoksiin, heidän elinympäristöihinsä ja kotihoitojärjestelyihin;
37. kehottaa jäsenvaltioita tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja yhdessä tutkimuslaitosten kanssa laatimaan yhteisiä suuntaviivoja kaikenlaisen Alzheimerin tautiin sairastuneiden parissa työskentelevän henkilöstön (lääketieteellisten ammattien ja avustavan hoitohenkilöstön ammattien harjoittajat) sekä omaishoitajien ja muiden sairaudesta perillä olevien hoitajien kouluttamiseen ja seurantaan, jotta voidaan varmistaa käytettävissä olevien varojen pätevä ja tehokas käyttö; toteaa, että dementiasta kärsivien henkilöiden parissa työskentelevän ammattitaitoisen henkilöstön tarve kasvaa nopeasti;
38. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan Eurooppa 2020 -strategioiden "Uusia työpaikkoja" ja "Uudet taidot uusia työpaikkoja varten" tarjoamia mahdollisuuksia lisätä tulevaisuudessa työvoimaa Alzheimerin taudista ja muuntymisestä dementiasta kärsivien ihmisten hoitamiseen; on edistettävä uusia ammatillisia työpaikkoja kaikkialla Euroopassa, jotta voidaan huolehtia yhä enemmän hoitoa tarvitsevista ikääntyvistä;
39. kehottaa komissiota lisäämään Eurooppa 2020 -strategian lippulaiva-aloitteen "innovaatiunioni" ja suunnitellun aktiivista ja tervettä ikääntymistä koskevan pilottikumppanuuden (joka on määrä käynnistää vuoden 2011 alussa) resursseja dementiakysymyksen ratkaisemiseksi Euroopassa;
40. korostaa, että kuvantamisen ja biomarkeritutkimuksen alalla viime aikoina saavutetut edistysaskeleet avaavat tietä Alzheimerin taudin hiljaisten molekyyliprosessien ja varhaisten merkkien havaitsemiseen muun muassa parhaillaan tutkittavana olevan merkkiaineen avulla, joka mahdollistaa amyloidiplakkien – jotka ovat toinen tähän tautiin liitettyistä vaurioista – havaitsemisen aivoissa;
41. tunnustaa suuren panoksen, jolla perheet, hoitajat ja yhteisöt auttavat potilaita toteuttamaan potentiaaliaan ja pyytää jäsenvaltioita tukemaan perheitä, hoitajia ja yhteisöjä;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

42. pitää tärkeänä Alzheimerin tautia sairastavien ja heidän perheidensä henkistä tukemista; korostaa, että on tärkeää yhdistää ikääntymiseen liittyvä psykososiaalinen lähestymistapa sekä lääketieteen ja biolääketieteen tutkimustulokset; kannattaa tutkimusta terveystalouden, yhteiskunnallisten ja humanististen näkökohtien sekä muun kuin lääkehoidon aloilla, jotta ymmärrettäisiin dementiaan psykologista, taloudellista ja yhteiskunnallista puolta ja edistettäisiin olemassa olevan tekniikan käyttöä (sähköiset terveyspalvelut, tieto- ja viestintätekniikka, tekniset apuvälineet jne.);
43. suosittelee, että komissio tutkisi, miten dementiaa sairastavien ihmisen oikeuksia, mukaan luettuna hoitotestamentit (living will) ja huoltajuusjärjestelmät, koskevia EU:n aloitteita voidaan laajentaa;
44. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan sitä, että Alzheimerin tautia sairastavien auttamista koskevissa toimintaohjelmissa rajoitettaisiin antipsykoottisten lääkkeiden käyttöä, kun otetaan huomioon, että vaikka näitä lääkkeitä määrätään nykyisin yleisesti dementiaan vaikuttavien torjumiseen, niiden hyöty on osoitettu vähäiseksi ja niiden määrääminen on myös osaltaan lisännyt joka vuosi kuolemantapauksia;
45. korostaa, että Alzheimerin tautia sairastavien ihmisarvo on säilytettävä ja heidän leimaamisensa ja syrjintänsä on lopetettava;
46. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kehittämään uusia poliittisia aloitteita, joilla edistetään tiedon levittämistä ja sellaisten innovatiivisten hoitojen ja taudinmäärittämissä pääsyä markkinoille, joilla vastataan Alzheimer-potilaiden nykyisin täyttämättä oleviin tarpeisiin;
47. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään terveys- ja sosiaalipalveluita, joiden lähtökohtana on mahdollisimman kattava, oikeudenmukainen ja tasa-arvoinen integroitujen palvelujen tarjonnan kehittäminen yhteisöissä ja kodeissa demensiasairauksista kärsiville henkilöille iästä, sukupuolesta, etnisestä alkuperästä, varallisuudesta ja vammaisuudesta riippumatta ja riippumatta siitä, asuvatko he maalla vai kaupungissa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joilla käsitellään näitä tekijöitä, jotka luovat kansanterveyteen liittyvää, mutta vältettävissä olevaa eriarvoisuutta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään edelleen tiedonkeruuta terveydenhuollon eriarvoisuudesta;
48. kehottaa jäsenvaltioita olemaan tietoisia ennaltaehkäisevästä hoidosta, joka auttaa hidastamaan dementiaan sairastumista sekä varmistamaan, että taudista kärsivät saavat kohtuuhintaista ja korkealaatuista hoitoa; painottaa jäsenvaltioille, että tällaiset palvelut on turvattava talouden vakauttamisen aikana kaikkialla Euroopassa;
49. kehottaa jäsenvaltioita perustamaan toisiinsa yhteydessä olevien osaamiskeskusten eurooppalaisen verkoston, jossa keskitytään dementiaan ja Alzheimerin taudin diagnosoimista ja hoitoa koskevaan asiantuntemukseen ja jonka avulla voitaisiin vaihtaa ja arvioida erilaisia tietoja jäsenvaltioiden välillä;
50. kannustaa jäsenvaltioita kehittämään eri ammattikuntia yhdistäviä ja monialaisia henkilökohtaisia hoitosuunnitelmia, joita koordinoi yksi vastaava lääkäri diagnoosin ilmoittamisesta lähtien, ja helpottamaan kotihoitoa käyttämällä tehokkaammin monialaisia ja erikoistuneita kotihoito- ja kotiapupalveluja, älykotoisuuksia ja uutta tieto- ja viestintätekniikkaa;
51. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään hoitajia varten monipuolisia, innovoivia ja laadukkaita virkistysjärjestelyjä, kuten tilapäisiä majoitustiloja ja vastaanottokeskuksia, ja varmistamaan hoitajien terveyden seurannan tarjoamalla heille esimerkiksi asianmukaista terveydenhoitoa ja psykologista ja sosiaalista tukea;
52. kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita tehostamaan tutkimusta, parantamaan diagnoosin saantia ja mukauttamaan hoito- ja tukipalveluja nuorten sairastuneiden tarpeisiin;
53. kannustaa jäsenvaltioita saattamaan niin pian kuin mahdollista tautiin sairastuneiden potilaiden saataville uusia lääkkeitä, joiden hoitoteho on varmistettu ja todettu;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

54. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan yleisön ja terveydenhoitoalan ammattilaisten ja avustavien työntekijöiden sekä alan poliittisten päättäjien ja tiedotusvälineiden tietoisuutta dementiaasta, jotta Alzheimerin taudin oireita, luonnetta ja hoitoa ymmärrettäisiin paremmin; tietoisuutta on lisättävä erityisesti diagnooseista, hoidosta ja asianmukaisesta tuesta;

55. muistuttaa komissiota vuonna 2006 hyväksytystä Bowisin mietinnöstä, jossa kehoitettiin työnantajia ottamaan käyttöön mielenterveyttä työssä edistäviä toimintatapoja keskeisenä osana työterveyttä ja turvallisuutta koskevaa vastuutaan varmistaakseen, että psyykkisistä häiriöistä kärsivien ottaminen mukaan työmarkkinoille tapahtuu parhaalla mahdollisella tavalla, ja että toimintatavat olisi julkaistava ja niitä olisi valvottava nykyisen terveyttä ja turvallisuutta koskevan lainsäädännön puitteissa; muistuttaa komissiota siitä, että parlamentti odottaa yhä näiden toimintatapojen julkaisemista;

56. korostaa Alzheimerin taudista ja muista dementiaan muodoista aiheutuvien sairaanhoitokustannuksien määrää ja sitä, että on tärkeää löytää toimivia ratkaisuja, joissa otetaan huomioon seuraavat seikat: välittömät sairaanhoitokustannukset (jotka kattavat terveydenhuoltojärjestelmän kulut: erikoislääkärikulut, lääkkeet, lääketieteelliset tutkimukset ja säännölliset tarkastukset); välittömät sosiaalikulut (jotka kattavat terveydenhuoltojärjestelmän ulkopuolisten virallisten palvelujen kulut: kunnan palvelut, kotihoito, ateria- ja kuljetuspalvelut sekä potilaiden sijoittaminen ikääntyneiden hoitoon erikoistuneisiin hoitokoteihin, joissa potilaat voivat saada lääketieteellistä hoitoa); epäviraaliset kustannukset (jotka kattavat työurien pidentyessä alentuneeseen tuottavuuteen liittyvät kustannukset ja työpanoksen menetyksen varhaiseläkkeiden, sairauslomien tai kuoleman johdosta);

57. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan yleisölle ja erityisryhmille, kuten koululaisille, terveydenhoitohenkilöstölle ja sosiaalityöntekijöille, suunnattavia tiedotuskampanjoita, vertaamaan omaishoitajien, potilas-yhdistysten ja hallituksista riippumattomien järjestöjen tukemiseen tarkoitettuja toimia ja vaihtamaan kokemuksia niistä, edistämään vapaaehtoistyöntekijöiden ja oikeudellista, psykologista ja terveydenhoidollista apua niin kotona kuin päivähoitokeskuksissa tarjoavien työntekijöiden koulutusta ja organisoitumista koskevien tiedotteiden julkaisemista ja levittämistä – myös internetissä – sekä edistämään Alzheimer-yhdistysten perustamista asianomaisten henkilöiden kokemustenvaihdon helpottamiseksi; korostaa, että kyky tunnistaa dementiaan oireet on tärkeää kaikissa tiedotus- ja koulutuskampanjoissa;

58. kehottaa jäsenvaltioita edistämään vapaaehtoisuuteen perustuvia ja ilmaisia muistiin kohdistuvia seurantatutkimuksia niille väestöryhmille, joilla tieteellisen tiedon mukaan on riski sairastua Alzheimerin tautiin tai muihin dementia sairauksiin;

59. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota edistämään eettistä toimintamallia ja suhtautumista sairastuneisiin ihmisarvon kunnioituksen varmistamiseksi sekä käynnistämään pohdinnan hermoston rappeutumissairauksista kärsivien henkilöiden juridisesta asemasta, jotta sairaan henkilön oikeudellista suojaa ja vapautumista koskeville kysymyksille saadaan oikeudelliset puitteet;

60. kehottaa tunnustamaan Alzheimer-yhdistykset keskeisiksi kumppaneiksi ja ottamaan ne mukaan 1) määrittelemään ennaltaehkäisyä koskevia suosituksia ja parhaita käytäntöjä sekä levittämään niitä ruohonjuuritasolle, 2) antamaan kipeästi kaivattua tietoa ja tukea dementiaa sairastaville ja heidän hoitajilleen, 3) edustamaan dementiaa sairastavien henkilöiden ja heidän hoitajiensa etuja yhteyksissä poliittisiin päättäjiin ja 4) vahvistamaan kumppanuuksia lääketieteen ammattilaisten kanssa, jotta voidaan edistää holistista lähestymistapaa; korostaa, että tämän saavuttamiseksi unionin toimielimien olisi tutkittava Euroopan kansanterveysalan toimintaohjelman mahdollisuuksia tarjota säännöllistä perusrahoitusta Euroopan Alzheimer-yhdistyksille ja kannustaa jäsenvaltioita tukemaan Alzheimer-yhdistyksiä kansallisella tasolla;

61. kehottaa jäsenvaltioita luomaan tukiryhmiä laitoksissa työskenteleville terveydenhuollon ammattilaisille, sairaalassa olevien potilaiden omaisille, potilaita kotona hoitaville omaisille ja kotisairaanhoito palveluissa työskenteleville terveydenhoitoalan ammattilaisille;

62. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä parlamentin kanssa vaalimaan dementiaan kärsivien henkilöiden itsenäisyyttä ja edistämään heidän ihmisarvoaan ja sosiaalista osallisuuttaan terveysalan toimintasuunnitelmalla sekä tarjoamaan tietoa parhaista käytänteistä haavoittuvien henkilöiden oikeuksien kunnioittamisen ja dementia-potilaiden huonon kohtelun torjumisen alalla;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

63. kehottaa komissiota ja neuvostoa tutkimushankkeiden yhteydessä vaalimaan kumppanuuksien kehittämistä sekä julkisten laitosten että yksityisten ja julkisten laitosten välillä ja siten valjastamaan yksityisen ja julkisen sektorin välineet, resurssit ja kokemuksen Alzheimerin taudin ja muiden dementian muotojen vaikutusten torjumiseen;

64. tähdentää, että tarvitaan vielä paljon edistystä Alzheimerin taudista tai vastaavista sairauksista kärsivien potilaiden pääsyssä hoitokokeiluihin, jotta voidaan varmistaa uusien molekyylien toimivuus; korostaa myös, että näitä kysymyksiä olisi käsiteltävä vielä lääkkeiden klinisiä tutkimuksia koskevan EU:n direktiivin 2001/20/EY tulevan tarkistamisen yhteydessä;

65. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon Alzheimerin taudin tuhoisan vaikutuksen muistiin ja henkisiin kykyihin ja laatimaan kansallisia strategioita, joiden avulla taloudellisesta tuesta taudista kärsiville vastaavat viranomaiset voivat seurata tukea ja varmistaa, että se käytetään yksinomaan taudista kärsivien hyväksi;

66. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenmaiden hallituksille ja parlamentteille.

Astmasumutteet

P7_TA(2011)0017

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 vetoomuksesta nro 0473/2008 (Christoph Klein, Saksan kansalainen), komission puutteellisesta toiminnasta kilpailuasiassa ja tämän haitallisista vaikutuksista asianomaiseen yritykseen

(2012/C 136 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 10. marraskuuta 2010 päivätyn kysymyksen komissiolle vetoomuksesta nro 0473/2008 (Christoph Klein, Saksan kansalainen), komission puutteellisesta toiminnasta kilpailuasiassa ja tämän haitallisista vaikutuksista asianomaiseen yritykseen (O-0182/2010 – B7-0666/2010),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 227 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 201 ja 202 artiklan,
- A. ottaa huomioon, että tässä asiassa sovellettava oikeudellinen kehys on lääkinnällisistä laitteista annettu neuvoston direktiivi 93/42/ETY⁽¹⁾, jossa säädetään, että I luokkaan kuuluvien lääkinnällisten laitteiden valmistaja voi saattaa tällaisen laitteen markkinoille ilman ilmoitetun laitoksen tai viranomaisen osallistumista ja että valmistajan on voitava osoittaa, että laite vastaa direktiivin vaatimuksia,
- B. ottaa huomioon, että näiden vaatimusten täyttämiseksi jäsenvaltioiden on harjoitettava markkinavalvontaa ja toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, kuten käynnistettävä 8 artiklan mukainen suojalausekemenettely tai ryhdyttävä 18 artiklan mukaisiin toimiin perusteettomasti kiinnitetyn CE-merkinnän vuoksi,
- C. ottaa huomioon, että kyseinen valmistaja on osoittanut jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, että laite täyttää kaikki lakisääteiset vaatimukset I luokkaan kuuluvan ja CE-merkinnällä varustetun lääkinnällisen laitteen saattamisesta markkinoille,

⁽¹⁾ EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- D. katsoo, että kun jäsenvaltio toteuttaa tarpeelliset väliaikaiset toimenpiteet laitteen vetämiseksi markkinoilta tai sen markkinoille saattamisen kieltämiseksi tai rajoittamiseksi, jäsenvaltion on toimivaltaisen viranomaisen välityksellä ilmoitettava näistä toimenpiteistä komissiolle viipymättä ja selvittävä päätoimensä syyt,
- E. ottaa huomioon, että Saksan viranomaiset ovat olleet huolestuneita kyseisen laitteen (inhalaattori) turvallisuudesta vuodesta 1996 lähtien ja ilmoittaneet siitä komissiolle suojalausekemenettelyn käynnistämiseksi, mutta komissio ei ole ottanut yhteyttä valmistajaan eikä tehnyt päätöstä asiassa; ottaa huomioon, että tässä asiassa odotetaan sen vuoksi edelleen päätöstä eikä vetoomuksen esittäjällä ole enää käytössään muita oikeussuojakeinoja,
- F. ottaa huomioon, että Saksi-Anhaltin viranomaiset kielsivät laitteen myynnin vuonna 1997 Baijerin viranomaisten vaatimuksesta,
- G. ottaa huomioon, että yhtiö myi tuotteita laillisesti ennen ensimmäistä myyntikieltoa vuonna 1997 ja noudatti toimivaltaisen viranomaisen mukaan kaikkia neuvoston direktiivin 93/42/ETY säännöksiä,
- H. ottaa huomioon, että valmistaja saattoi laitteen markkinoille uudella nimellä vuonna 2003 ja että vuonna 2005 Ylä-Baijerin hallitus määräsi laitteen vedettäväksi markkinoilta lääkinnällisiä laitteita koskevan Saksan lain nojalla ilmoittamatta asiasta komissiolle,
- I. ottaa huomioon, että vuonna 2006 valmistaja ilmoitti komissiolle toisesta myyntikiellosta, jotta Saksaa vastaan käynnistettäisiin rikkomismenettely direktiivin 93/42/ETY 8 artiklan 1 kohdan rikkomisesta,
- J. ottaa huomioon, että komission mukaan ei ollut riittävää näyttöä siitä, että inhalaattori täyttää direktiivissä 93/42/ETY säädetyt olennaiset vaatimukset, ja että sen mielestä uutta tuoteturvallisuusarviointia ei tarvittu, koska asia kuului direktiivin 18 artiklan soveltamisalaan 8 artiklan sijasta,
- K. ottaa huomioon, että valmistaja lähetti Euroopan parlamentille vuonna 2008 vetoomuksen, jossa todettiin, että komissio oli asian käsittelyn yhteydessä rikkonut direktiivissä sille asetettuja velvoitteita ja siten laiminlyönyt velvollisuutensa toimia perussopimusten vartijana,
1. katsoo, että komission vastauksessa vetoomusvaliokunnalle ei vastattu riittävällä tavalla vetoomuksen esittäjän ja valiokunnan jäsenten esittämiin kysymyksiin eikä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnossa esille nostettuihin huolenaiheisiin;
 2. kehottaa komissiota ryhtymään välittömästi tarvittaviin toimiin direktiivin 93/42/ETY 8 artiklan mukaisesti vuonna 1997 käynnistetyn menettelyn loppuun saattamiseksi;
 3. kehottaa komissiota vastaamaan pikaisesti vetoomuksen esittäjän oikeutettuihin huolenaiheisiin, sillä hän on ollut sietämättömässä tilanteessa 13 vuoden ajan ja kärsinyt sinä aikana huomattavia tulonmenetyksiä, ja ryhtymään tarvittaviin toimiin vetoomuksen esittäjän oikeuksien ottamiseksi huomioon;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja Saksan liittotasavallan hallitukselle.
-

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

Haitin tilanne vuosi maanjäristyksen jälkeen: humanitaarinen apu ja jälleenrakentaminen

P7_TA(2011)0018

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 Haitin tilanteesta vuosi maanjäristyksen jälkeen: humanitaarinen apu ja jälleenrakennus

(2012/C 136 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon New Yorkissa 31. maaliskuuta 2010 pidetyn Haitin tulevaisuutta käsitelleen kansainvälisen avunantajien konferenssin ja New Yorkiin matkustaneen Euroopan parlamentin kehitysyhteistyövaliokunnan valtuuskunnan matkakertomuksen,
- ottaa huomioon tulevaisuuden suuria hankkeita koskevan, maaliskuussa 2010 esitetyn toimintasuunnitelman Haitin tilan kohentamiseksi ja maan kehittämiseksi,
- ottaa huomioon Brysselissä 18. tammikuuta 2010 järjestetyn ulkoasianneuvoston ylimääräisen kokouksen päätelmät,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 19. tammikuuta 2010 antaman julkilausuman Haitin maanjäristyksestä,
- ottaa huomioon Montrealissa 25. tammikuuta 2010 järjestetyn ministeritason valmistelukonferenssin päätelmät,
- ottaa huomioon parlamentin, neuvoston ja komission joulukuussa 2007 allekirjoittaman eurooppalaisen konsensuksen humanitaarisesta avusta,
- ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman⁽¹⁾ Haitin äskettäisestä maanjäristyksestä,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin kehitysyhteistyövaliokunnan matkakertomuksen sen matkasta Haitiin (25.–27. kesäkuuta 2010),
- ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 30. elokuuta 2010 päivätyn kertomuksen tiedonhankintamatkasta Haitiin ja Dominikaaniseen tasavaltaan,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin ja komission jäsenen Kristalina Georgievan kesäkuussa 2010 julkaistun yhteisen asiakirjan, jossa käsitellään sitä, mitä Euroopan unionin toimista Haitin katastrofin aikaan on otettava opiksi,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon eurooppalaisista hätäapuvalmiuksista (KOM(2010)0600),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien Haitin vakautusoperaation (MINUSTAH),
- ottaa huomioon toukokuussa 2006 julkaistun Michel Barnier'n selonteon "Pour une force européenne de protection civile: europe aid",
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 5.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että Haitia 12. tammikuuta 2010 koetelleessa, voimakkuudeltaan 7,3 Richterin asteikolla olleessa maanjäristyksessä kuoli 222 750 ihmistä, että sen vaikutuspiirissä oli 3 miljoonaa ihmistä ja että kotinsa menetti lähes 1,7 miljoonaa ihmistä, joista yli miljoona asuu edelleen tilapäisiksi tarkoitetuissa rähjäisissä leireissä, ja että ihmisoikeusjärjestöt tuomitsevat rähjäisten leirien "hirmittävät" elinolosuhteet ja etenkin sen, että naiset joutuvat raiskausten ja seksuaalisen väkivallan uhreiksi,
- B. ottaa huomioon, että 2,5–3,3 miljoonaa ihmistä kärsii ruokapulasta maassa, jossa 60 prosenttia väestöstä elää maaseudulla ja 80 prosenttia absoluuttisessa köyhyydessä,
- C. ottaa huomioon, että vuosi maanjäristyksen jälkeen Haitin tilanne on edelleen kaottinen ja että maassa vallitsee edelleen hätätilanne eikä jälleenrakennusta ole saatu kunnolla käyntiin,
- D. ottaa huomioon, että vuosikymmeniä jatkunut köyhyys, ympäristön tuhoutuminen, alttius monenlaisille luonnonkatastrofeille, väkivalta, poliittinen epävakaus ja diktatuuri ovat tehneet tästä maasta Amerikoiden köyhimmän maan ja että ennen katastrofia suurin osa 12 miljoonasta haitilaisesta eli alle kahden dollarin päivätuloilla; ottaa huomioon, että maanjäristyksen aiheuttamat tuhot ovat heikentäneet entistään valtion kykyä tuottaa julkisia peruspalveluja ja näin ollen reagoida aktiivisesti avustus- ja jälleenrakennustoimiin,
- E. ottaa huomioon, että New Yorkissa 31. maaliskuuta 2010 pidetyssä kansainvälisessä avunantajien konferenssissa Haitin jälleenrakentamiseen luvatuista 10 miljardista dollarista (joiden maksamiselle asetettiin kaksi määräaikaa: 18 kuukautta ja kolme vuotta) on käytännössä maksettu vasta 1,2 miljardia dollaria,
- F. katsoo, että Haitin viimeaikainen tragedia on osoittanut, että Euroopan unionin käytettävissä olevien välineiden (humanitaarisen avun ja yhteisön pelastuspalvelumekanismien) tehokkuutta, nopeutta ja koordinaointia on parannettava ja niiden näkyvyyttä on lisättävä katastrofeihin vastaamiseksi,
- G. ottaa huomioon, että haitilaisten ehdotuksesta on perustettu Haitin väliaikainen jälleenrakennuskomissio huolehtimaan resurssien koordinoinnista ja tehokkaasta käytöstä sekä toteuttamaan Haitin kehittämistä koskeva toimintasuunnitelma; ottaa huomioon, että Euroopan komissio suurimpana rahoittajana on väliaikaisen jälleenrakennuskomission jäsen ja että sillä on äänioikeus,
- H. katsoo, että raunioiden raivaus on yksi tärkeimmistä haasteista maan jälleenrakentamisen kannalta – pieni osa raunioista on raivattu – ja ottaa huomioon, että nykyvauhdilla kestää ainakin kuusi vuotta ennen kuin miljoonat kuutiometrit kiviainesta on saatu raivattua,
- I. ottaa huomioon, että 19. lokakuuta 2010 puhjennut koleraepidemia on vaatinut tähän mennessä yli 3 000 uhria ja että sairastuneita on yli 150 000; ottaa huomioon, että epidemian leviäminen on tuonut korostuneesti esiin Haitin valtion selvät rakenteelliset puutteet ja kansainvälisen avustussjärjestelmän sekä MINUSTAH-operaation rajoitukset ja että vaaleista seurannut nykyinen poliittinen kriisi vaikuttaa koleraan torjuntatoimiin,
- J. ottaa huomioon, että YK on saanut koleraepidemian torjuntaan vasta 44 miljoonaa dollaria kaikkiaan 174 miljoonasta dollarista,
- K. toteaa, että WHO:n ennusteiden mukaan seuraavien 12 kuukauden aikana vielä 400 000 ihmistä sairastuu koleraan, jollei epidemiaa saada loppumaan,
- L. ottaa huomioon, että 28. marraskuuta 2010 pidetyt vaalit, joiden alustavat tulokset julkistettiin joulukuun alussa, johtivat Haitissa väkivaltaisiin mielenosoituksiin ja lukuisiin väitteisiin vaalivilpistä; katsoo, että kansainvälisen yhteisön olisi tuettava avointa ja laillista vaaliprosessia, jotta saadaan varmistettua vaalien rehellisyys, joka on välttämätöntä maan jälleenrakentamisen kannalta, ja että siviiliväestön suojeleminen on ensisijaisen tärkeää,
1. ilmaisee toistamiseen solidaarisuutensa maanjäristyksen ja koleraan uhreiksi joutuneille Haitin asukkailla ja korostaa, että jälleenrakentaminen on toteutettava Haitin väestöä ja kansalaisyhteiskuntaa kuullen ja yhteistyössä heidän kanssaan;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

2. vaatii kansainvälistä yhteisöä, myös Euroopan unionia, antamaan vahvan ja pitkäaikaisen sitoumuksen kaikkien New Yorkissa pidetyssä kansainvälisten avunantajien konferenssissa annettujen lupauksen täyttämiseksi ja toimimaan viipymättä; painottaa lisäksi, että kaikki unionin humanitaarinen apu ja jälleenrakennussapu on myönnettävä avustuksina eikä velkaa kerryttävinä lainoina;
3. palauttaa mieliin, että Haitin tuhoisa maanjäristys sai kansainvälisen yhteisön voimakkaasti liikkeelle ja osoitti, että sillä on todellista poliittista tahtoa tukea Haitin jälleenrakentamista uudella tavalla vanhoihin virheisiin sortumatta ja paneutua kerralla Haitin köyhyden perimmäisiin syihin;
4. on pahoillaan Haitin katastrofin laajuudesta ja toteaa, että sen jäljet ovat edelleen näkyvissä vuosi maanjäristyksen jälkeen; on tyytyväinen Euroopan komission Haitille myöntämän humanitaarisen avun määrään, joka on 120 miljoonaa euroa (josta 12 miljoonaa on tarkoitettu koleran torjuntaan), ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden myöntämään noin 200 miljoonan euron määrään sekä kansainvälisestä yhteistyöstä, humanitaarisesta avusta ja pelastuspalveluasioista vastaavan Euroopan komission jäsenen samoin kuin humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasioiden pääosaston ja sen asiantuntijoiden tekemään työhön;
5. korostaa, että "klustereiden" käyttöönotto on mahdollistanut humanitaaristen toimien koordinoinnin kentällä mutta että menetelmän rajoitukset ovat kuitenkin tulleet esiin tilanteessa, jossa humanitaaristen toimijoiden kirjo on suuri ja hätätilanne monimutkainen tiheän asutuksen vuoksi;
6. on tyytyväinen humanitaaristen järjestöjen (Punainen Risti, kansalaisjärjestöt, YK) ja jäsenvaltioiden ponnisteluihin ja toimintaan ja korostaa, että on tiedotettava humanitaaristen operaatioiden näkymättömissä olevista vaikutuksista, ja painottaa, että tilanne on saatu hallintaan nimenomaan huolehtimalla loukkaantuneista, toimittamalla juomavettä ja elintarvikkeita sekä rakentamalla tilapäisiä suojia;
7. huomauttaa, että koleraepidemia paljasti Haitin valtion olevan lähes täysin toimintakyvytön, vaikka sairaus olisi helposti ehkäistävissä ja parannettavissa, ja että kansainvälisen avun keinot ovat rajallisia huolimatta siitä, että maassa toimii valtava määrä humanitaarisia järjestöjä (12 000 kansalaisjärjestöä); painottaa, että humanitaariset toimijat eivät saa eivätkä voi jatkuvasti paikata Haitin valtion heikkouksia tai toimia sen puolesta ja että varsinkin terveyspalvelujen ja juomaveden saannin sekä vesihuollon alalla on jo aika toteuttaa kiireisiä pitkän tähtäimen toimia;
8. on tyytyväinen kansainvälisessä avunantajien konferenssissa tehtyyn komission ja jäsenvaltioiden yhteiseen sitoumukseen osoittaa Haitin jälleenrakennukseen 1,2 miljardia euroa, josta 460 miljoonaa euroa saadaan komissiolta muuna kuin humanitaarisena apuna; toistaa, että tärkeimpänä avunantajana Euroopan unionilla olisi oltava jälleenrakennustoimissa poliittinen johtajuus;
9. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita niveltämään Haitin jälleenrakennustoimiin paikallisen elintarviketuotannon ja elintarviketurvan niin, että kehitetään maaseudun infrastruktuuria ja tuetaan pienviljelijöitä, samalla kun ne toteuttavat yhteistä suunnitelmaansa Haitin jälleenrakennusresurssien käytöstä ja kun komission ohjelmassa jäljellä olevien varojen käytöstä tehdään väliarviointi (New Yorkissa ilmoitetusta 460 miljoonasta eurosta on edelleen käyttämättä 169 miljoonaa euroa); kehottaa panemaan täytäntöön uuden elintarviketurvaa koskevan toimintakehyksen, josta komissio ilmoitti maaliskuussa 2010;
10. on pahoillaan, että Haitin väliaikainen jälleenrakennuskomissio, jolla pitäisi olla jälleenrakennuksen koordinoinnissa keskeinen rooli, käynnisti toimintansa myöhään; on pahoillaan, ettei sen toiminnasta ja tehokkuudesta ole saatu tietoa, ja kehottaa jälleenrakennuskomissioon kuuluvaa Euroopan komissiota toteuttamaan toimia, joiden tarkoituksena on nopeuttaa jälleenrakennuskomission toimeksiannon toteuttamista ja tarkistaa sen toimintaa, ja esittämään Euroopan parlamentille kertomuksen jälleenrakennuskomission toiminnasta, resurssien käytöstä sekä siitä, miten New Yorkin konferenssissa luvatut varat on todella käytetty jälleenrakennukseen;
11. myöntää, että Haitin väliaikainen jälleenrakennuskomissio, joka on jälleenrakennuksen keskeinen hallintoelin, ei voi toimia tehokkaasti ennen kuin Haiti vahvistaa valtiollisia valmiuksiaan ja saa uudet johtajat, jotka on valittava avoimin, laillisin vaalein ja joilla on oltava todellista poliittista tahtoa tehdä tarvittavat päätökset, joita tähän jättämiseen urakkaan ryhtyminen edellyttää;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

12. vaatii Haitin hallitusta jatkamaan kansalliseen jälleenrakennussuunnitelmaan sisältyviä sitoumuksiaan, jotka koskevat julkisen vallan lujittamista, paikallishallinnon tehostamista, paikallisten ja kansallisten toimielinten valmiuksien kehittämistä sekä poliittisen, taloudellisen ja institutionaalisen hajauttamisen periaatteen ottamista huomioon, ja panemaan ne täytäntöön;
13. katsoo, että paikallisviranomaisia ja kansalaisyhteiskunnan edustajia olisi tuettava paremmin ja heidät olisi otettava mukaan päätöksentekoprosessiin;
14. pitää valitettavana, että haitilaisilla, jotka raivaavat pääkaupunkia sitä tukkivasta tuhansien kilojen kivimurskasta, on käytössään vain lapioita, kuokkia ja kottikärryjä, mikä on tässä mittakaavassa naurettavaa; korostaa, että kivimurska täytyy saada pois ennen kuin Haitia voidaan jälleenrakentaa; pahoittelee, että raunioiden raivaamiseen ei ole annettu käytännössä lainkaan varoja, ja kehottaa komissiota tarjoamaan taloudellista apua ja teknistä tukea raunioiden raivaukseen;
15. kehottaa YK:ta tarkastelemaan MINUSTAH-operaation toimeksiantoa uudelleen kiinnittämällä erityistä huomiota turvallisuuskysymyksiin ja ilmaisee huolensa operaation tehokkuudesta viimeaikaiset tapahtumat, koleraepidemia ja meneillään olevat vaalit huomioon ottaen;
16. pitää valitettavana Haitin laajamittaista asutuskriisiä; kiinnittää huomiota siihen, että kodittomia, joista useimmat ovat leiryntyneet väliaikaisesti pääkaupunkiin Port-au-Princeen, on vaikea sijoittaa uudelleen, koska maa-alueita ei ole riittävästi, maanomistussuhteet ovat olemattomat ja maanlunastus on vaikeaa maanomistajien asuessa ulkomailla, ja vetoaa Haitin viranomaisten poliittiseen tahtoon ryhtyä määrätietoisiin toimiin erityisesti maan pakkolunastamiseksi;
17. kantaa kasvavaa huolta haavoittuvimmassa asemassa olevien ihmisten, erityisesti naisten ja lasten, tilanteesta, sillä maanjäristyksestä kärsi vakavasti yli 800 000 lasta, jotka altistuivat väkivallalle, seksuaaliselle ja muulle hyväksikäytölle, ihmiskaupalle ja hylkäämiselle, ja vaatii Euroopan unionia (komissiota) sitoutumaan määrätietoisesti siihen, että lapsille tarjotaan suojaavat ja turvalliset elinolosuhteet ja että Haitin sosiaaliturvajärjestelmän kehittämistä ja koulutusudistusta tuetaan; kehottaa parantamaan leirien elin- ja turvallisuusoloja;
18. kehottaa Euroopan unionia tekemään Haitin hallituksen kanssa yhteistyötä yleisen lastensuojelulainsäädännön kehittämiseksi, jotta Haitin ratifioimista lukuisista kansainvälisistä sopimuksista johtuvat lasten oikeuksia, ihmisoikeuksia, orjuuden hävittämistä ja lasten oikeuksien suojelua koskevat velvoitteet otettaisiin osaksi kansallista lainsäädäntöä;
19. pitää erittäin tärkeänä sitä, että komissio tukee vanhemmistaan eroon joutuneiden lasten tunnistamista, rekisteröintiä ja perheenjäsenten jäljittämistä ja rajavalvonnan tehostamista erityisesti lapsikaupan ja laittoman adoption estämiseksi;
20. painottaa, että on luotava välittömästi Haitin valtion valmiudet toimivaan demokratiaan ja hyvään hallintoon, mikä on maan jälleenrakennuksen kannalta välttämätöntä, ja valvottava, että tähän prosessiin otetaan mukaan Haitin kansalaisyhteiskunnan ja väestön edustajat;
21. on syvästi huolissaan maassa tällä hetkellä vallitsevasta poliittisesta kriisistä, koska presidentin- ja parlamenttivaalien tulokset aiheuttivat suurta kiistaa, vaikka vaalit saivatkin ulkomaisilta vaalitarkkailijoilta varovaisen hyväksynnän, ja toteaa, Amerikan valtioiden järjestön paikalle kiirehtivät asiantuntijat laskevat ääniä parhaillaan uudelleen ja suosittavat torstaina 13. tammikuuta 2011 antamassaan selonteossa, että hallitsevan puolueen ehdokas Jude Célestin olisi siirrettävä syrjään varmistuneen vilpin vuoksi ja tämän sijalle olisi nostettava Michel Martelly;
22. kehottaa Euroopan unionia tukemaan laillisia ja avoimia vaaleja ja helmikuussa järjestettävän toisen kierroksen moitteetonta sujumista kaikin käytettävissä olevin keinoin, jotta vältettäisiin Haitin suistuminen syvempään kriisiin; katsoo, että ainoastaan vaaleilla valittu ja laillisen oikeutuksen saanut presidentti ja laillisen oikeutuksen saaneet parlamentin jäsenet voivat tehdä tarvittavat päätökset ja että jälleenrakennus edellyttää vakautta ja poliittista tahtoa;

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

23. kehottaa kansainvälistä yhteisöä ja Euroopan unionia tekemään tiivistä yhteistyötä Haitin tulevien viranomaisten kanssa ja tukemaan niitä maan hallinnollisten rakenteiden ja valtiollisten valmiuksien järjestämisessä, jotta edistettäisiin uutta tasapainoa kaikilla tasoilla ja täysin toimintakykyistä demokratiaa koko jälleenrakennuksen ajan;
24. korostaa ulkomailla asuvien haitilaisten rahälähetysten keskeistä merkitystä, koska ne ovat suoraan Haitin väestön käsiin päätyvää pääomaa, jonka väestö voi käyttää nopeasti kiireellisiin tarpeisiin; kehottaa jäsenvaltioita ja Haitin hallitusta helpottamaan rahälähetysten toimituksia ja pyrkimään alentamaan niiden kustannuksia;
25. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita pitämään Haitin elpymistä ja jälleenrakentamista ensisijaisena asiana; korostaa, että on aika auttaa Haitia kehittymään taloudellisesti ja poliittisesti vahvaksi ja itsenäiseksi maaksi; kehottaa kansainvälistä yhteisöä hyödyntämään tätä tilaisuutta poistaakseen Haitissa vallitsevan köyhyyden perimmäiset syyt lopullisesti;
26. pyytää komissiota toteuttamaan humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen hengessä huomattavia toimia, jotta katastrofeihin valmistautuminen ja katastrofiriskien pienentäminen yhteistyössä hallituksen, paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa otettaisiin huomioon hätäapuvaiheessa ja pitkän aikavälin kehityksessä;
27. kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian ehdotuksia, joissa esitetään Euroopan unionin pelastuspalvelumekanismiin pohjautuvien Euroopan unionin pelastuspalvelujoukkojen perustamista;
28. toteaa, että Haitille on annettu humanitaarista apua vuosikymmenten ajan ja että kriisi on tehnyt selväksi hätäavun, jälleenrakentamisen ja kehityksen välisen yhteyden merkityksen; pitää ehdottoman tärkeänä, että YK vastaa edelleen kaikkien sellaisten siviili- ja sotilasoperaatioiden koordinoinnista, joilla pyritään palauttamaan turvallisuus ja tarjoamaan humanitaarista apua sekä tekemään jälleenrakennus- ja kehitysyhteistyötä;
29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille, Haitin presidentille ja hallitukselle, YK:n humanitaaristen asioiden alipääsihteerille ja hätäapukoordinaattorille sekä Maailmanpankille ja Kansainväliselle valuuttarahastolle.

Ilmaisunvapauden rikkominen ja seksuaalisen suuntautumisen perusteella tapahtuva syrjintä Liettuassa

P7_TA(2011)0019

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2011 ilmaisunvapauden loukkaamisesta ja seksuaalisen suuntautumisen perusteella tapahtuvasta syrjinnästä Liettuassa

(2012/C 136 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kansainväliset asiakirjat, joilla taataan ihmisoikeudet ja perusvapaudet ja kielletään syrjintä, sekä erityisesti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 ja 7 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 19 artiklan, jotka velvoittavat Euroopan unionin ja jäsenvaltiot vaalimaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia ja joissa vahvistetaan keinot syrjinnän ja ihmisoikeusloukkausten torjumiseksi Euroopan tasolla,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 11 artiklan, jossa taataan sananvapaus, ja sen 21 artiklan, jossa kielletään sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä,

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon rangaistavaa tekoa koskevaan Liettuan tasavallan hallintolakiin tehdyn muutosehdotuksen (nro XIP-2595),
 - ottaa huomioon Liettuan tasavallan oikeusministeriön lausuntoluonnoksen (nro 11-30-01),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toimet sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän ja homofobian torjumiseksi,
 - ottaa huomioon perusoikeusviraston marraskuussa 2010 julkaiseman selonteon, jossa käsiteltiin homo- ja transfobiaa sekä sukupuoliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvaa syrjintää,
 - ottaa huomioon 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Liettuan tilanteesta alaikäisten suojelemista koskevan lain antamisen jälkeen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa, jotka koskevat homofobiaa, alaikäisten suojelemista, syrjinnän vastaista politiikkaa ja erityisesti homofobiaa Euroopassa ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Liettuan parlamentti (Seimas) lykkäsi 16. joulukuuta 2010 äänestystä lainsäädäntöehdotuksesta, jolla olisi muutettu rangaistavaa tekoa koskevaa hallintolakia siten, että homoseksuaalisten suhteiden julkisesta edistämisestä olisi langetettu 2 000–10 000 litin (580–2 900 euron) sakko, sillä asiasta vastaavat parlamentin valiokunnat eivät olleet vielä käsitelleet muutoksia ja ne ovat edelleen Liettuan kansallisten viranomaisten tarkasteltavana,
- B. ottaa huomioon, että Seimasin koulutus-, tiede- ja kulttuuriasioiden valiokunta poisti 8. joulukuuta 2010 sukupuolisen suuntautumisen sellaisten tekijöiden luettelosta, joiden katsottiin tarvitsevan suoje-lua koulutusta koskevan lain yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskevien äännösten (5 artiklan 1 kohta) nojalla,
- C. toteaa, että rangaistavaa tekoa koskevaan hallintolakiin tehdyt muutosehdotukset ovat ristiriidassa Liet-tuan tasavallan perustuslain 25 artiklan kanssa, sillä siinä todetaan, että ihmisiä ei saa estää hakemasta, vastaanottamasta eikä levittämästä tietoja ja ajatuksia, ja maan perustuslain 29 artiklan kanssa, sillä siinä todetaan, että kaikkien henkilöiden on oltava yhdenvertaisia lain, tuomioistuinten sekä muiden valtion laitosten ja virkamiesten edessä ja että ihmisoikeuksia ei voida rajoittaa eikä etuoikeuksia voida myöntää sukupuolen, rodun, kansallisuuden, kielen, alkuperän, yhteiskunnallisen aseman, uskon, vakaumuksen tai mielipiteen perusteella,
- D. ottaa huomioon, että Liettuan tasavallan oikeusministeri on todennut, että rangaistavaa tekoa koskevaan hallintolakiin tehdyt muutosehdotukset ovat ristiriidassa Liettuan velvoitteiden kanssa, jotka ovat seu-rausta maan perustuslaista, perusoikeuskirjasta, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi teh-dystä eurooppalaisesta yleissopimuksesta sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevasta kan-sainvälisestä yleissopimuksesta,
- E. ottaa huomioon, että perusoikeuksien viraston uusimmassa, marraskuussa 2010 julkaistussa homo- ja transfobiaa sekä sukupuoliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvaa syrjintää käsitte-levässä selonteossa pääteltiin, että muutoksilla voitaisiin kriminalisoida lähes kaikki homoseksuaalisuutta koskevat ilmaiset, kuvaukset tai tiedot,
- F. ottaa huomioon, että Seimas hyväksyi kesäkuussa 2009 selvällä enemmistöllä muutokset lakiin, jolla alaikäisiä suojellaan julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta, ja että muutosten seurauksena alaikäisiltä kiellettiin homoseksuaalisuutta koskevien tietojen saaminen,
- G. katsoo olevan epäselvää, mitä mainontaa koskevassa laissa tarkoitetaan 'sukupuolisen suuntautumisen ilmaisuna tai edistämisenä',

⁽¹⁾ EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 18.

⁽²⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 179, EUVL C 300 E, 9.12.2006, s. 491, EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 776.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- H. toteaa, että tämä päätöslauselma annettiin eräiden huolestuttavien tapahtumien seurauksena, joita olivat esimerkiksi laki, jolla alaikäisiä suojellaan julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta, paikallisten viranomaisten yritykset estää tasa-arvon puolesta järjestettävät kulkueet ja gay pride -kulkueet sekä johtavien poliitikkojen ja parlamentaarikkojen kiihottava tai uhkaava kielenkäyttö ja vihaa lietsovät puheet,
- I. ottaa huomioon, että komission varapuheenjohtaja Viviane Reding, komission varapuheenjohtaja / unionin korkea edustaja Catherine Ashton, Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Herman van Rompuy ja Euroopan parlamentin puhemies Jerzy Buzek tuomitsivat 17. toukokuuta 2010 pidettynä homofobian vastaisena kansainvälisenä päivänä yksimielisesti kaikenlaisen homofobian ja sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän,
- J. ottaa huomioon, että Maailman terveysjärjestö poisti homoseksuaalisuuden luokittelun psyykkiseksi sairaudeksi vuonna 1990, ja toteaa, ettei mikään uskottava tutkimus ole osoittanut, että seksuaalisuutta koskeva opetus saattaisi vaikuttaa lasten ja nuorten seksuaaliseen suuntautumiseen, ja että seksuaalista monimuotoisuutta koskeva opetus kannustaa suvaitsevaisuuteen ja erilaisuuden hyväksymiseen,
1. vaalii erityisesti ihmisoikeuksien ja kaikkien vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamista koskevia arvoja ja periaatteita, joiden varaan unioni on perustettu;
 2. vahvistaa uudelleen, että EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisoikeuksia kunnioitetaan, suojellaan ja edistetään Euroopan unionissa – kuten ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa edellytetään – tekemättä eroa sukupuolisen suuntautumisen perusteella;
 3. kehottaa Seimasia hylkäämään rangaistavaa tekoa koskevaan hallintolakiin tehdyt muutosehdotukset, sisällyttämään sukupuolisen suuntautumisen koulutusta koskevan lain nojalla suojeltaviin tekijöihin, antamaan alaikäisille vapaasti tietoja sukupuolisesta suuntautumisesta ja täsmentämään mainontaa koskevassa laissa olevan kiellon merkitystä;
 4. huomauttaa, että Liettuan parlamentin täysistunto ei ole vielä äänestänyt muutosehdotuksista ja että ne ovat edelleen Liettuan kansallisten viranomaisten tarkasteltavana;
 5. kiittää Liettuan tasavallan presidenttiä Dalia Grybauskaitėä tämän omaksumasta päättäväisestä kannasta, että homofobinen lainsäädäntö haittaa Liettuan kansalaisia ja maan imagoa, ja kehottaa presidenttiä käyttämään veto-oikeuttaan, jos rangaistavaa tekoa koskevan hallintolain muutokset hyväksytään;
 6. pitää myönteisenä, että homofobia sisällytettiin äskettäin rikoksissa raskauttaviin asianhaaroihin;
 7. kiittää komissiota sen tähänastisista kahdenvälisistä toimenpiteistä; kehottaa komissiota arvioimaan oikeudellisesti rangaistavaa tekoa koskevaan hallintolakiin ehdotettuja muutoksia sekä julkaisemaan EU:n etenemissuunnitelman, jossa on konkreettisia toimia homofobian ja sukukupoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi;
 8. pitää myönteisenä Liettuan viranomaisten suunnitelmaa tarkastella uudestaan muutosehdotuksia, joiden on katsottu olevan ristiriidassa EU:n oikeuden kanssa, etenkin sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjimättömyyden periaatteen osalta;
 9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden hallituksille ja parlamenteille, Liettuan tasavallan presidentille ja parlamentille, EU:n perusoikeuksien virastolle ja Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetulle.

Torstai 20. tammikuuta 2011

Kristittyjen tilanne ja uskonnonvapaus

P7_TA(2011)0021

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 kristittyjen tilanteesta ja uskonnonvapaudesta

(2012/C 136 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa ja erityisesti 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman vakavista tapahtumista, jotka uhkaavat kristillisten yhteisöjen ja muiden uskonnollisten yhteisöjen olemassaoloa ⁽¹⁾, 21. tammikuuta 2010 antamansa päätöslauselman uskonnollisiin vähemmistöihin viime aikoina kohdistuneista hyökkäyksistä ⁽²⁾, 6. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman laajoista julmuuksista Nigerian Josissa ⁽³⁾, 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman uskonnonvapaudesta Pakistanissa ⁽⁴⁾ sekä 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Irakista: kuolemanrangaistus (varsinkin Tariq Azizin tapaus) ja hyökkäykset kristittyjen yhteisöjä vastaan ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon vuosittaiset kertomukset maailman ihmisoikeustilanteesta ja erityisesti 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 18 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1981 annetun YK:n julistuksen kaikkinaisen uskontoon tai vakaumuksen perustuvan syrjinnän ja suvaitsemattomuuden poistamisesta,
- ottaa huomioon uskonnon- ja uskonvapautta käsittelevän YK:n erityisedustajan kertomukset ja erityisesti 29. joulukuuta 2009, 16. helmikuuta 2010 ja 29. heinäkuuta 2010 päivätyt kertomukset,
- ottaa huomioon vuonna 1950 tehdyn Euroopan ihmisoikeussopimuksen 9 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 10 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohdan,
- ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 17 artiklan,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin julkilausuman Aleksandriassa Egyptissä 1. tammikuuta 2011 koptikirkon jäseniin kohdistetun iskun johdosta,
- ottaa huomioon parlamentin puhemiehen Jerzy Buzekin julkilausuman egyptiläiskirkossa 1. tammikuuta 2011 tapahtuneen kuolettavan pommi-iskun johdosta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 474.

⁽²⁾ EUVL C 305 E, 11.11.2010, s. 7.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0157.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0194.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0448.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on toistuvasti vakuuttanut olevansa sitoutunut uskonnon, omantunnon ja ajatuksen vapauteen ja korostanut, että hallituksilla on velvollisuus taata nämä vapaudet kaikkialla maailmassa; katsoo, että ihmisoikeuksien, demokratian ja kansalaisvapauksien kehittäminen on yhteinen perusta, jolle Euroopan unioni rakentaa suhteensa kolmansiin maihin, ja että siitä on määrätty demokraatialausekkeella EU:n ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa,
- B. toteaa, että kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 18 artiklan mukaan kaikilla on oikeus ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauteen; toteaa tämän oikeuden sisältävän vapauden tunnustaa omavalintaista uskontoa tai uskoa taikka omaksua se, vapauden joko yksinään tai yhdessä muiden kanssa julkisesti tai yksityisesti harjoittaa uskontoaan tai uskoaan jumalanpalveluksissa, uskonnollisissa menoissa, hartaudenharjoituksissa ja opetuksessa,
- C. toteaa, että ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapaus koskee sekä uskontokuntiin kuuluvia että ateisteja, agnostikkoja ja uskonnottomia,
- D. toteaa, että kristittyjen yhteisöihin kohdistuvien hyökkäysten määrä on kasvanut maailmanlaajuisesti vuonna 2010 samoin kuin jumalanpilkan vuoksi nostettujen oikeusjuttujen ja annettujen kuolemantuomioiden määrä, ja panee merkille, että ne usein koskevat naisia; toteaa, että uskonnonvapautta koskevista tilastoista viime vuosien ajalta näkyy, että suurin osa uskontoon liittyvistä väkivaltaisuuksista kohdistuu kristittyihin, kuten kerrotaan Aid to the Church in Need -järjestön laatimassa uskonnonvapautta maailmassa koskevassa raportissa vuodelta 2009; korostaa, että joissakin tapauksissa kristittyjen yhteisöjen tilanne on sellainen, että niiden olemassaolon jatkuminen on uhattuna, mikä voi johtaa asianomaisten maiden uskonnollisen perinnön merkittävän osan katoamiseen,
- E. ottaa huomioon, että taas kerran tapettiin viattomia ihmisiä hirvittävässä hyökkäyksessä, joiden tarkoituksena oli iskeä kristittyjen yhteisöön Nigeriassa 11. tammikuuta 2011; ottaa huomioon, että useita kirkkoja vastaan hyökättiin 24. joulukuuta 2010 Maidugurissa ja 25. joulukuuta 2010 Josin kaupungissa Nigeriassa tehtiin pommihyökkäyksiä, joissa kuoli 38 siviiliä ja kymmeniä muita haavoittui; ottaa huomioon, että 21. joulukuuta 2010 Turun kaupungissa Nigeriassa miekoilla ja viidakkoveitsillä aseistautuneet miehet hyökkäsivät paikallisten kristittyjen kylälaisten kimppuun, surmasivat kolme ja haavoittivat kahta ihmistä; ottaa huomioon, että 3. joulukuuta 2010 Josin kaupungissa Nigeriassa tapah-tuneessa hyökkäyksessä surmattiin seitsemän kristittyä, myös naisia ja lapsia, ja neljä muuta loukkaantui;
- F. toteaa, että Punjabin kuvernöörin Salmaan Taseerin salamurha 4. tammikuuta 2011 sekä Asia Noreenin tapaus Pakistanissa johtivat kansainvälisen yhteisön protestointiin,
- G. toteaa, että koptilaiskristittyihin Aleksandriassa 1. tammikuuta 2011 kohdistuneessa terrori-iskussa surmattiin ja vahingoitettiin viattomia siviilejä,
- H. ottaa huomioon, että 25. joulukuuta 2010 Filippiineillä Sulun kaupungissa sijaitsevassa kappelissa tehdyssä joulupäivän pommi-iskussa loukkaantui yhteensä 11 henkilöä, heidän joukossaan pappi ja yhdeksänvuotias tyttö,
- I. panee merkille, että Rizokarpason ja Ayia Triadan kylissä Pohjois-Kyproksessa 25. joulukuuta 2010 pidetty joulumessu keskeytettiin voimakeinoin,
- J. ottaa huomioon, että Bagdadin kristittyjen koteihin kohdistetuissa pommihyökkäysten sarjassa 30. joulukuuta 2010 jihadistiterroristit iskivät assyrialaisia kristittyjä perheitä vastaan, jolloin ainakin kaksi ihmistä kuoli ja 14 loukkaantui; ottaa huomioon, että 27. joulukuuta 2010 tienvarsipommi surmasi assyrialaisen kristityn naisen ja haavoitti tämän aviomiestä Irakin Dujailissa; panee merkille, että kaksi Irakin kristittyä surmattiin Mosulissa 22. marraskuuta 2010; ottaa huomioon, että kristittyjen alueille suunnattu iskujen sarja surmasi viattomia siviilejä Bagdadissa 10. marraskuuta 2010; ottaa huomioon, että Bagdadissa sijaitsevassa Syyrian katoliseen kuuluvassa Our Lady of Deliverance -kirkossa 1. marraskuuta 2010 tehdyssä joukkomurhassa kuoli 52 ihmistä, heidän joukossaan naisia ja lapsia,

Torstai 20. tammikuuta 2011

- K. ottaa huomioon, että Iranin islamilaisen tasavallan hallitus on kiihdyttänyt kristittyjen vastaista kampanjaa maassa ja että yli sata ihmistä on pidätetty viime kuukausien aikana, monien on ollut pakko paeta maasta tai kohdata syytteitä rikoksista tai mahdollisesti kuolemantuomion,
- L. korostaa, että myös Vietnamin katolisen kirkon ja muiden uskonnollisten yhteisöjen toimintaa on tukahdutettu voimakkaasti, mistä osoituksena on Vietnamin "vuoristolaisyhteisöjen" vakava tilanne; katsoo kuitenkin, että voidaan pitää myönteisenä Vietnamin hallinnon mielenmuutosta Isä Nguyen Van Lyn tapauksessa, mikä johti tämän vapauttamiseen,
- M. katsoo, että väkivaltaisten ääri-islamistien hyökkäykset kohdistuvat myös kyseisten valtioiden nykyisiin hallituksiin ja että niillä pyritään luomaan sekasortoa ja aloittamaan sisällissota eri uskonnollisten ryhmien välillä,
- N. ottaa huomioon, että muun maailman tavoin myös Euroopassa loukataan uskonnonvapautta, kun uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluviin henkilöihin kohdistetaan hyökkäyksiä heidän vakaumuksensa vuoksi ja harjoitetaan uskontoon perustuvaa syrjintää,
- O. katsoo, että yhteisöjen välinen vuoropuhelu on ratkaisevan tärkeää maailman kansojen välisen rauhan ja keskinäisen ymmärtämyksen edistämiseksi,
1. tuomitsee kristittyjen yhteisöihin eri maissa kohdistuneet äskettäiset iskut ja ilmaisee myötätuntonsa uhrien perheille; on syvästi huolissaan kristittyjen yhteisöihin kohdistuvan suvaitsemattomuuden, painostuksen ja väkivallan lisääntymisestä etenkin Afrikan, Aasian, ja Lähi-idän maissa;
 2. pitää tervetulleina kyseisten maiden viranomaisten pyrkimyksiä saada selville kristittyjen yhteisöjä vastaan tehtyjen hyökkäysten suunnittelijat ja tekijät; kehottaa hallituksia varmistamaan, että kaikki näihin rikoksiin syyllistyneet ja henkilöt, jotka ovat vastuusta näistä iskuista sekä muista väkivaltaisuuksista kristittyjä tai muiden uskontojen tai vähemmistöjen edustajia kohtaan, saatetaan tuomioistuimen eteen ja tuomitaan asianmukaisesti;
 3. tuomitsee ankarasti kaiken väkivallan kristittyjä ja muita uskonnollisia yhteisöjä vastaan sekä kaikenlaisen uskontoon ja uskoon perustuvan syrjinnän ja suvaitsemattomuuden, joka kohdistuu uskonnon harjoittajiin, uskonnostaan luopuneisiin ja uskonnottomiin; korostaa jälleen kerran, että ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapaus on perusihmisoikeus;
 4. on huolestunut kristittyjen laajasta muutosta pois monista maista viime vuosina, erityisesti Lähi-idän maista;
 5. ilmaisee huolensa siitä, että Pakistanin jumalanpilkkalakia, jota edesmennyt kuvernööri Salman Taseer avoimesti vastusti, käytetään edelleen vainoamaan tiettyjä uskontokuntia, mukaan lukien kristittyjä, kuten Asia Noreenia, kristittyä viiden lapsen äitiä, joka on tuomittu kuolemaan, ja että kuvernööri Salman Taseerin murhaajaa pidetään Pakistanin yhteiskunnassa laajalti sankarina;
 6. on ilahtunut Egyptin suuren yleisön reaktiosta, kun se päättäväisesti tuomitsi terroriteon ja ymmärsi nopeasti, että hyökkäyksen tarkoituksena oli heikentää syvälle juurtuneita, perinteisiä yhteyksiä kristittyjen ja muslimien välillä Egyptissä; on tyytyväinen Egyptin koptikristittyjen ja muslimien yhteisistä mielenosoituksista hyökkäystä vastaan; on tyytyväinen myös siitä, että Egyptin presidentti Hosni Mubarak, Al-Azharin suursheikki ja Egyptin päämufti ovat tuominneet hyökkäyksen julkisesti;
 7. ei hyväksy, että Turkin viranomaiset keskeyttivät voimakkein joulupäivänä Kyproksen pohjoisosassa jäljellä olevien 300 kristityn pitämän joulumessun;
 8. on hyvin huolissaan siitä, että terroritekojen toteuttajat käyttävät uskontoa väärin monilla alueilla maailmassa; arvostelee ankarasti uskonnon välineellistämistä erilaisissa poliittisissa konflikteissa;

Torstai 20. tammikuuta 2011

9. kehottaa sellaisten valtioiden viranomaisia, joissa tiettyjä uskontokuntia vastaan on hyökätty hälyttävän usein, kantamaan vastuunsa siitä, että taataan kaikkien uskontokuntien jäsenille mahdollisuus harjoittaa uskontoaan normaalisti ja julkisesti, lisäämään pyrkimyksiään tarjota luotettavaa ja tehokasta suojelua maansa uskontokunnille sekä takaamaan maansa kaikkien uskontokuntien jäsenten henkilökohtaisen turvallisuuden ja fyysisen koskemattomuuden ja näin ollen noudattamaan velvoitteita, joihin he jo ovat sitoutuneet kansainvälisesti;
10. korostaa jälleen, että ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien kuten uskonnon- ja uskonvapauden kunnioittaminen kuuluu Euroopan unionin perusperiaatteisiin ja -tavoitteisiin ja muodostaa yhteisen perustan sen suhteille kolmansiin maihin;
11. kehottaa neuvostoa, komissiota ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa kiinnittämään kolmansien maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa ja yhteistyössä sekä ihmisoikeuskertomuksissa entistä enemmän huomiota uskonnonvapauten ja uskonnollisten yhteisöjen, myös kristittyjen, asemaan;
12. kehottaa 31. tammikuuta 2011 pidettävää tulevaa ulkoasiain neuvostoa keskustelemaan kristittyjen vainoista ja uskonnon- ja uskonvapaudesta ja katsoo, että keskustelun pitäisi synnyttää konkreettisia tuloksia, erityisesti välineitä, joita voidaan käyttää tarjoamaan turvaa ja suojelua uhattuina oleville kristittyjen yhteisöille kaikkialla maailmassa;
13. kehottaa unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa / Euroopan komission varapuheenjohtajaa kehittämään kiireellisesti EU:n strategiaa panna uskonnonvapaus ihmisoikeutena täytäntöön, mukaan lukien luettelo toimista niitä valtioita vastaan, jotka tietoisesti jättävät suojelematta tiettyjä uskontokuntia;
14. pyytää korkeaa edustajaa, viimeaikaisten tapahtumien valossa ja ottaen huomioon kasvavan tarpeen analysoida ja ymmärtää kulttuuriin ja uskontoon liittyvien seikkojen kehittymistä kansainvälisissä suhteissa ja nykyajan yhteiskunnissa, kehittämään Euroopan ulkosuhdehallinnon ihmisoikeuksia käsittelevään osastoon pysyvän valmiuden seurata hallitusten asettamia ja yhteiskunnallisia rajoituksia uskonnonvapaudelle ja liitännäisoikeuksille, ja raportoidaan niistä vuosittain parlamentille;
15. kehottaa neuvostoa, komissiota ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa / Euroopan komission varapuheenjohtajaa ja parlamenttia lisäämään uskonnonvapautta koskevan luvun vuotuisen ihmisoikeusraporttiinsa;
16. kehottaa EU:n toimielimiä noudattamaan SEUT:n 17 artiklan mukaista velvoitetta pitää yllä avointa, läpinäkyvää ja säännöllistä vuoropuhelua kirkkojen ja uskonnollisten, filosofisten ja tunnustuksettomien organisaatioiden kanssa sen varmistamiseksi, että kristittyjen ja muiden uskonnollisten yhteisöjen vaino on ensisijainen asia, josta keskustellaan järjestelmällisesti;
17. kehottaa Euroopan kaikkien uskonnollisten yhteisöjen johtajia tuomitsemaan hyökkäykset kristittyjen yhteisöjä ja muita uskonnollisia ryhmiä vastaan kaikkien uskontokuntien tasapuolisen kunnioituksen pohjalta;
18. toistaa tukevansa kaikkia aloitteita, jolla pyritään edistämään uskonnollisten ja muiden yhteisöjen vuoropuhelua ja vastavuoroista kunnioitusta; kehottaa kaikkia uskonnollisia auktoriteetteja edistämään suvaitsemista ja tekemään aloitteita vihaa sekä väkivaltaisia ja radikaaleja ääriilmiöitä vastaan;
19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Egyptin parlamentille ja hallitukselle, Iranin parlamentille ja hallitukselle, Irakin parlamentille ja hallitukselle, Nigerian parlamentille ja hallitukselle, Pakistanin parlamentille ja hallitukselle, Filippiinien parlamentille ja hallitukselle, Vietnamin parlamentille ja hallitukselle ja Islamilaisien maiden järjestölle.

Torstai 20. tammikuuta 2011

Valko-Venäjän tilanne

P7_TA(2011)0022

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 Valko-Venäjän tilanteesta

(2012/C 136 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Valko-Venäjän tilanteesta ja erityisesti 17. joulukuuta 2009 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon tiettyihin Valko-Venäjän virkamiehiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 25. lokakuuta 2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/639/YUTP ⁽²⁾, jolla sekä rajoittavien toimenpiteiden että keskeytyksen voimassaoloa jatketaan 31. lokakuuta 2011 asti,
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2010 kokoontuneen ulkoasiainneuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon Etyjin demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) ja Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen 20. joulukuuta 2010 esittämät alustavat havainnot ja päätelmät Valko-Venäjän presidentinvaaleista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että itäistä kumppanuutta koskevassa Prahan huippukokouksen julkilausumassa vahvistetaan muun muassa Valko-Venäjän sitoutuminen kansainvälisen oikeuden periaatteisiin ja perusarvoihin, myös demokratiaan, oikeusvaltion periaatteeseen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen,
- B. ottaa huomioon, että neuvosto kehotti 25. lokakuuta 2010 ”Valko-Venäjän viranomaisia varmistamaan, että (presidentin)vaalit järjestetään demokraattisia vaaleja koskevien kansainvälisten normien ja sääntöjen sekä Valko-Venäjän Etyjissä ja YK:ssa tekemien sitoumusten mukaisesti”,
- C. ottaa huomioon, että Valko-Venäjä oli sitoutunut harkitsemaan Etyjin ja ODIHR:n suosituksia, jotka koskevat vaalilakiin tehtäviä parannuksia, jotta se olisi demokraattisia vaaleja koskevien kansainvälisten normien mukainen, sekä kuulemaan Etyjiä ehdotetuista muutoksista; toteaa, että Valko-Venäjän kansalliskokous hyväksyi vaalilain uudistuksen kuulematta Etyjiä etukäteen,
- D. ottaa huomioon, että neuvosto ”on edelleen valmis syventämään suhteitaan Valko-Venäjään sen mukaan, miten Valko-Venäjä edistyy demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion alalla, ja auttamaan Valko-Venäjää saavuttamaan nämä tavoitteet. Mikäli Valko-Venäjällä edistytään näillä aloilla, neuvosto on valmis ryhtymään toimiin sopimusperusteisten suhteiden kohentamiseksi sen kanssa.”,
- E. ottaa huomioon, että arvioituaan Valko-Venäjän kehitystä neuvosto päätti jatkaa tiettyihin Valko-Venäjän virkamiehiin kohdistettavia rajoittavia toimenpiteitä mutta keskeyttää matkustuskiellon Euroopan unioniin 31. lokakuuta 2011 asti,
- F. ottaa huomioon, että Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen ja ODIHR:n lausunnossa Valko-Venäjän presidentinvaaleja koskevista alustavista havainnoista ja päätelmistä todettiin, että vaalien edellä toteutettiin joitakin uudistuksia, mutta vaalipäivänä tapahtuneet vakavat säännönvastaisuudet ja vuoden 2010 joulukuun 19. päivän iltana puhjenneet väkivaltaisuuudet jättivät ne varjoonsa,

⁽¹⁾ EUVL C 286 E, 22.10.2010, s. 16.

⁽²⁾ EUVL L 280, 26.10.2010, s. 18.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- G. ottaa huomioon, että yli 700 henkilöä pidätettiin heidän osallistuttuaan 19. joulukuuta 2010 Minskissä järjestettyyn mielenosoitukseen ja että useimmat heistä on vapautettu lyhyiden hallinnollisten rangaistusten jälkeen, kun taas 24:ää opposition aktivistia ja toimittajaa ja heidän joukossaan myös kuutta presidenttiehdokasta syytetään "yleisten levottomuuksien järjestämisestä" ja niihin liittyneistä väkivaltaisista hyökkäyksistä ja aseellisesta vastarinnasta, mistä rangaistuksena saattaa olla jopa 15 vuoden vankeustuomio; ottaa huomioon, että syytteen saattaa saada vielä 14 muuta henkilöä,
- H. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin puhemies, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja YK:n pääsihteeri tuomitsivat jyrkästi sen, että poliisi hajotti mielenosoituksen 19. joulukuuta 2010, samoin kuin lainvalvontaviranomaisten muut demokraattisen opposition, vapaiden tiedotusvälineiden ja kansalaisyhteiskunnan aktivistien vastaiset toimet,
- I. ottaa huomioon, että mielenosoittajia ja poliittisen opposition edustajia ja heidän perheitään edustavat asianajajat ovat vaarassa menettää toimilupansa ja oikeutensa toimia ammatissaan,
1. katsoo Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen ja ODIHR:n esittämissä alustavissa päätelmissä tehtyjen havaintojen perusteella, että 19. joulukuuta 2010 pidetyt presidentinvaalit eivät täyttäneet vapaiden, oikeudenmukaisten ja avoimien vaalien kansainvälisiä normeja; pitää näitä vaaleja jälleen yhtenä menetettynä tilaisuutena siirtyä demokratiaan Valko-Venäjällä ja pyytää ODIHR:n raportoimien lukuisten vakavien säännönmukaisuuksien vuoksi, että järjestettäisiin uudet vaalit Etyjin normien mukaisissa vapaissa ja demokraattisissa olosuhteissa;
 2. tuomitsee poliisin ja KGB-joukkojen vaalipäivänä harjoittaman raa'an väkivallan mielenosoittajia kohtaan ja on erityisen närkästynyt Nekljajeviin kohdistuneesta raa'asta hyökkäyksestä, ja katsoo kummankin tapahtuman osoittavan, että demokratian keskeisiä periaatteita, kuten kokoontumisvapautta ja ilmaisunvapautta, sekä ihmisoikeuksia on loukattu vakavasti; on myös erityisen huolissaan siitä, että Valko-Venäjän viranomaiset ovat yrittäneet ottaa 19. joulukuuta 2010 pidetyistä vaaleista lähtien vangittuina olleiden presidenttiehdokkaan Andrei Sannikovin ja tutkivan toimittajan Irina Halipin kolmevuotiaan pojan Danil Sannikovin valtion huostaan; on erityisen huolestunut viimeksi kuluneiden 31 päivän ajan nälkälakossa olleen Mikalay Statkevichin terveydentilasta;
 3. tuomitsee jyrkästi rauhanomaisten mielenosoittajien ja lähes kaikkien presidenttiehdokkaiden (kuten Uladzimir Nekljajev, Andrei Sannikov, Mikalay Statkevich ja Aleksey Michalevich), demokraattisen opposition johtajien (kuten Pavel Sevryaynets ja Anatoly Lebedko) ja useiden kansalaisyhteiskunnan aktivistien, toimittajien, opettajien ja opiskelijoiden pidätykset ja vangitsemisen, sillä heitä uhkaavat jopa 15 vuoden vankeustuomiot; vaatii suorittamaan näistä tapahtumista riippumattoman ja puolueettoman kansainvälisen tutkinnan Etyjin tuella; vaatii, että poliittisin perustein nostetuista syytteistä luovutaan välittömästi;
 4. tuomitsee kaiken painostuksen ja kehottaa Valko-Venäjän viranomaisia lopettamaan välittömästi kansalaisyhteiskunnan aktivistien kaikenlaisen häirinnän, pelottelun ja uhkailun, myös ratsiat, etsinnät ja aineiston takavarikoinnin yksityisasunnoissa, riippumattomien tiedotusvälineiden toimitiloissa ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen toimistoissa sekä karkotukset korkeakouluista ja työpaikoilta;
 5. vaatii vapauttamaan välittömästi ja ehtoitta kaikki vaalipäivänä ja sen jälkeen pidätetyt henkilöt, myös Amnesty Internationalin tunnustamat mielipidevangit; kehottaa samalla Valko-Venäjän viranomaisia päästämään pidätetyt tapaamaan esteettä omaisiaan ja tarjoamaan heille oikeusapua ja terveydenhoitoa;
 6. pahoittelee Valko-Venäjän viranomaisten päätöstä sulkea Etyjin toimisto maassa ja kehottaa Valko-Venäjän viranomaisia peruuttamaan tämän päätöksen;
 7. tuomitsee monien tärkeiden verkkosivustojen sulkemisen Valko-Venäjän vaalipäivänä, mukaan lukien verkkosivustot ja opposition sivustot; korostaa, että Valko-Venäjän nykyinen medialainsäädäntö ei ole kansainvälisten normien mukainen, ja kehottaa Valko-Venäjää näin ollen tarkistamaan ja muuttamaan sitä;
 8. kehottaa neuvostoa, komissiota ja korkeaa edustajaa tarkistamaan Euroopan unionin Valko-Venäjän-politiikkaa ja harkitsemaan myös kohdennettuja talouspakotteita ja kaiken Kansainvälisen valuuttarahaston

Torstai 20. tammikuuta 2011

lainojen kautta myönnetyn makrotaloudellisen avun sekä Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin lainaoperaatioiden jäädyttämistä; korostaa, että Euroopan naapurisuuspolitiikan painopisteitä ja Valko-Venäjälle annettavaa kansallista apua olisi kohdennettava uudelleen sen varmistamiseksi, että kansalaisyhteiskuntaa tuetaan asianmukaisesti; toistaa, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista rahoitusvälinettä on käytettävä tehokkaasti;

9. pyytää komissiota tukemaan kaikin taloudellisin ja poliittisin keinoin Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan, riippumattomien tiedotusvälineiden (kuten TV Belsat, European Radio for Belarus, Radio Racja) ja Valko-Venäjällä toimivien valtiosta riippumattomien järjestöjen ponnisteluja demokratian edistämiseksi ja nykyhallinnon vastustamiseksi; katsoo, että olisi tehostettava ja helpotettava Valko-Venäjän valtiosta riippumattomien järjestöjen ja kansainvälisten valtiosta riippumattomien järjestöjen suhteita; kehottaa komissiota samalla keskeyttämään nykyisen yhteistyön Valko-Venäjän valtion omistamien tiedotusvälineiden kanssa ja perumaan niille myönnetyn tuen; samalla komission olisi rahoitettava se, että Uladzimir Nekljajevin runokirjat, jotka Valko-Venäjän viranomaiset takavarikoivat ja polttivat hiljattain, painetaan uudelleen ja saatetaan jakeluun;

10. kehottaa komissiota kehittämään rekisteröintijärjestelmän valtiosta riippumattomille järjestöille, joilta on poliittisista syistä evätty rekisteröintioikeus Valko-Venäjällä, jotta ne voisivat hyödyntää unionin ohjelmia;

11. kehottaa komissiota jatkamaan ja lisäämään rahoitustukea Liettuan Vilnassa sijaitsevalle eurooppalaiselle humanistiselle yliopistolle, myöntämään kansalaisaktiivisuuden vuoksi vainotuille ja yliopistoista erotetuille valkovenäläisille opiskelijoille enemmän stipendejä sekä tukemaan Varsovassa 2. helmikuuta 2011 järjestettävää tuenantajien "Solidarisuutta Valko-Venäjälle" -konferenssia ja seuraavaa Vilnassa 3.–4. helmikuuta 2011 järjestettävää konferenssia;

12. kehottaa neuvostoa, komissiota ja korkeaa edustajaa soveltamaan välittömästi uudelleen viisumikieltoa Valko-Venäjän korkeisiin viranomaisiin ja laajentamaan sen koskemaan muita sellaisia valtion virkamiehiä, oikeuslaitoksen jäseniä ja turvallisuuspalvelun virkamiehiä, joiden voidaan katsoa olevan vastuussa vaalivilpistä ja vaaleja seuranneista opposition jäsenten vainosta ja pidätyksistä, sekä jäädyttämään heidän varansa; katsoo, että seuraamusten olisi oltava voimassa vähintään niin kauan, kunnes kaikki poliittiset vangit ja pidätetyt henkilöt ovat päässeet vapaiksi ja heidät on vapautettu syytteistä; on tyytyväinen Puolan hallituksen näyttämään hyvään esimerkkiin, koska se on asettanut omat matkustusrajoitteensa Minskin hallinnon edustajille mutta samalla helpottanut Valko-Venäjän kansalaisten pääsyä Euroopan unioniin;

13. kehottaa neuvostoa harkitsemaan mahdollisuutta keskeyttää Valko-Venäjän osallistuminen itäistä kumppanuutta koskeviin toimiin viimeistään Budapestissa pidettävässä itäistä kumppanuutta koskevassa huippukokouksessa, jos Valko-Venäjän tilanteesta ei saada hyväksyttävää selvitystä ja se ei merkittävästi parane; toteaa, että tätä keskeyttämistä ei tule soveltaa valtiosta riippumattomiin järjestöihin ja kansalaisyhteiskuntaan;

14. kehottaa komissiota ja neuvostoa tehostamaan työtään takaisinottoa koskevien sopimusten ja viisumihuojeennuksien – joihin kuuluvat kohtuulliset viisumimaksut, jotta voidaan tehostaa suoria kansalaisyhteyksiä – neuvotteluohjeita varten;

15. luottaa siihen, että Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät heikennä unionin toimia sellaisilla kahdenvälisillä aloitteilla Valko-Venäjän hallinnon kanssa, jotka vaarantavat yhteisen ulkopolitiikan uskottavuuden ja tehokkuuden;

16. katsoo, että vuoden 2014 jääkiekon MM-kisojen kaltaisia urheilutapahtumia ei pitäisi järjestää Valko-Venäjällä niin kauan kuin maassa on poliittisia vankeja;

17. pitää valitettavana, että Venäjän federaatio pitää Valko-Venäjän puolia tunnustamalla vaalituloksen ja luonnehtimalla tukahduttamistoimia maan "sisäiseksi asiaksi; suosittelee, että komissio käy käynnistää vuoropuhelun unionin ulkopuolisten Valko-Venäjän naapureiden kanssa, joilla on perinteisesti erityiset suhteet tähän maahan ja jotka ovat myös Euroopan unionin kumppaneita, kuulee niitä ja koordinoi politiikkaa niiden kanssa, jotta voidaan maksimoida Euroopan unionin Valko-Venäjän-politiikan tehokkuus ja tehdä yhteistyötä, jossa yhdistyvät asianmukaisesti demokratiavajeen ja ihmisoikeusrikkomusten torjunta ja tarve välttää eristämistä Valko-Venäjää kansainvälisesti;

18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, korkealle edustajalle, Euroopan unionin jäsenvaltioille, Valko-Venäjän presidentille, hallitukselle ja parlamentille sekä Euroopan neuvoston ja Etyjin parlamentaarisisille yleiskokouksille.

Torstai 20. tammikuuta 2011

Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus 2009

P7_TA(2011)0023

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 kilpailupolitiikkaa koskevasta kertomuksesta 2009 (2010/2137(INI))

(2012/C 136 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission vuoden 2009 kertomuksen kilpailupolitiikasta (KOM(2010)0282) ja komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, joka täydentää komission vuoden 2009 kertomusta kilpailupolitiikasta (SEC(2010)0666),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 yrityskeskitymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission 13. lokakuuta 2008 antaman tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta maailmanlaajuisen finanssikriisin seurauksena rahoituslaitosten suhteen toteutettuihin toimenpiteisiin ⁽³⁾ (pankkitiedonanto),
- ottaa huomioon komission 5. joulukuuta 2008 esittämän tiedonannon rahoituslaitosten pääomapohjan vahvistamisesta tämänhetkisessä finanssikriisissä: tuen rajaaminen välttämättömään vähimmäismäärään ja suojaotimet kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämiseksi ⁽⁴⁾ (pääomapohjan vahvistamista koskeva tiedonanto),
- ottaa huomioon komission 25. helmikuuta 2009 esittämän tiedonannon arvoltaan alentuneiden omaisuuserien käsittelystä yhteisön pankkisektorilla ⁽⁵⁾ (alentuneita omaisuuseriä koskeva tiedonanto),
- ottaa huomioon komission 23. heinäkuuta 2009 antaman tiedonannon elinkelpoisuuden palauttamisesta ja rahoituslalla tämänhetkisessä kriisissä toteutettujen rakenneuudistustoimenpiteiden arvioinnista valtiontukisääntöjen perusteella ⁽⁶⁾ (rakenneuudistustiedonanto) ja käyttää näistä viimeksi mainituista neljästä komission tiedonannosta tästä lähin yhteisnimitystä ”neljä rahoitusalan tiedonantoa”,
- ottaa huomioon komission 17. joulukuuta 2008 esittämän tiedonannon valtiontukitoimenpiteitä rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkisessä finansi- ja talouskriisissä koskevien tilapäisten yhteisön puitteiden muuttamisesta ⁽⁷⁾ (väliaikaiset puitteet),
- ottaa huomioon komission 9. helmikuuta 2009 esittämän tiedonannon ”Ohjeita komission ensisijaisista täytäntöönpanotavoitteista sovellettaessa EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa yritysten määräävän aseman väärinkäyttöön” ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 24, 29.01.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 270, 25.10.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ EUVL C 10, 15.1.2009, s. 2.

⁽⁵⁾ EUVL C 72, 26.3.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL C 195, 19.8.2009, s. 9.

⁽⁷⁾ EUVL C 16, 22.01.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL C 45, 24.2.2009, s. 7.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon komission ilmoituksen valtiontukien valvonnassa sovellettavista käytännestä (1), komission tiedonannon yksinkertaistetusta menettelystä tietyn tyyppisten valtiontukien käsittelyssä (2) ja komission ilmoituksen valtiontukilainsäädännön täytäntöönpanosta kansallisissa tuomioistuimissa (yksinkertaistamispaketti) (3),
 - ottaa huomioon yhteisön suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle (4),
 - ottaa huomioon valtiontuen tulostaulut keväällä 2009 (KOM(2009)0164), syksyllä 2009 (KOM(2009)0661) ja keväällä 2010 (KOM(2010)0255),
 - ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman kilpailupolitiikkaa koskevista kertomuksista 2006 ja 2007 (5) ja 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kilpailupolitiikkaa koskevasta kertomuksesta 2008 (6),
 - ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman elintarvikkeiden hinnoista Euroopan unionissa (7),
 - ottaa huomioon 19. helmikuuta 2008 antamansa kannanoton Euroopan unionissa toimivien suurten supermarketien vallan väärinkäytön tutkimiseen ja siihen puuttumiseen (8),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energia-valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnot (A7-0374/2010),
- A. toteaa, että viimeisten kahden vuoden rahoitus- ja talouskriisiin liittyneet poikkeukselliset olosuhteet ovat edellyttäneet poikkeuksellisia toimia; katsoo, että komission toimet ovat auttaneet rahoitusmarkkinoiden vakauttamisessa suojellen samalla yhteismarkkinoiden yhtenäisyyttä,
- B. toteaa, että kriisiaikoina on olennaista varmistaa rahoituksellinen vakaus, palauttaa luottovirrat ja uudistaa rahoitusjärjestelmää, jotta markkinat toimisivat hyvin; katsoo, että kilpailusääntöjä olisi sovellettava joustavasti mutta tinkimättä,
- C. toteaa, että protektionismi ja kilpailusääntöjen noudattamatta jättäminen vain syventäisivät ja pidentäisivät kriisiä,
- D. toteaa, että kilpailupolitiikka on keskeinen väline, jolla mahdollistetaan EU:lle dynaamiset, tehokkaat ja innovatiiviset sisämarkkinat ja maailmanlaajuinen kilpailukyky sekä rahoituskriisistä selviäminen,
- E. toteaa, että kasvavat budjettivajeet ja yhä suurempi julkinen velka monissa jäsenvaltioissa voivat hidastaa talouden elpymistä ja talouden kasvua vielä monien vuosien ajan,
- F. toteaa, että jäsenvaltioiden hallitukset ovat vastauksena rahoituskriisiin myöntäneet huomattavia valtiontukia käyttäen esimerkiksi takuujärjestelmiä, pääomapohjan vahvistamista ja pankkien rahoituksen maksuvalmiustuen täydentäviä muotoja; toteaa, että tällaiset toimet ovat antaneet pankeille merkittävän rahoituslähteen ja toimineet vakuutuksena rahoitusalan tavallisesti kohtaamien riskien varalta,
- G. toteaa, että empiiriset analyysit viittaavat siihen, että tällainen valtionapu on aiheuttanut erilaisia vaikutuksia ja vääristymiä, kuten yksityisten velkakirjojen tuottoerojen pienenemisen, mikä on otettava huomioon harkittaessa avun ulottamista laajemmalle tai tällä hetkellä voimassa olevien poikkeussääntöjen pidentämistä,

(1) EUVL C 136, 16.6.2009, s. 13.

(2) EUVL C 136, 16.6.2009, s. 3.

(3) EUVL C 85, 9.4.2009, s. 1.

(4) EUVL C 82, 1.4.2008, s. 1.

(5) EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 43.

(6) EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 16.

(7) EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 180.

(8) EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 23.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- H. toteaa, että verohallinto on tärkeä tekijä pidettäessä yllä kilpailulle suotuisia olosuhteita ja parannettaessa sisämarkkinoiden toimintaa,
- I. katsoo, että kilpailu on edelleen epätäydellistä energia-alalla, maataloustuotannossa ja muilla aloilla,
- J. katsoo, että pk-yritysten menestyksekkäs kehittyminen vapaassa kilpailutilanteessa on finanssikriisin ratkaisemisen perusedellytyksiä,

Yleisiä huomiota

1. pitää myönteisenä kilpailupolitiikkaa koskevaa kertomusta 2009;
2. panee tyytyväisenä merkille, että komissio reagoi kriisiin nopeasti; kiittää komissiota siitä, että se on käyttänyt kilpailupoliittisia toimia tehokkaasti poikkeuksellisissa olosuhteissa;
3. tukee edelleen parlamentin entistä aktiivisempaa roolia kilpailupolitiikan määrittämisessä mahdollistamalla sen osallistuminen lainsäädäntään; vaatii saada säännöllisesti tietoja kaikista tätä alaa koskevista aloitteista;
4. kehottaa jälleen komissiota, joka on ainoa EU:n laajuinen toimivaltainen kilpailuviranomainen, kertomaan parlamentille yksityiskohtaisesti ja vuosittain parlamentin suositusten seurannasta ja selittämään kaikki poikkeamat parlamentin suosituksista; huomauttaa, että komission vastaus parlamentin kilpailupolitiikkaa koskevaan vuoden 2008 kertomukseen on pelkkä tiivistelmä toteutetuista toimista eikä sen perusteella saada minkäänlaista kuvaa toimenpiteiden tehokkuudesta;
5. korostaa, että avointen markkinoiden ja kaikilla aloilla vallitsevien tasavertaisten toimintaedellytysten periaatteisiin perustuva EU:n kilpailupolitiikka muodostaa toimivien sisämarkkinoiden kulmakiven ja on pysyvien ja tietoon perustuvien työpaikkojen luomisen edellytys;
6. painottaa vaatimuksiaan varmistaa johdonmukaisuus kaikkien EU:n politiikkojen ja Eurooppa 2020 -strategiassa kasvulle ja työllisyydelle asetettujen ensisijaisten tavoitteiden välillä; tähdentää, että tämä on erityisen tärkeää kilpailupolitiikan osalta;
7. painottaa yleishyödyllisten palvelujen merkitystä, sillä niiden avulla voidaan vastata kansalaisten keskeisiin tarpeisiin; pyytää komissiota tarkastelemaan Lissabonin sopimuksen antamaa kehystä sen saattaessa loppuun työnsä, joka liittyy EU:n kilpailusääntöjen soveltamiseen yleistä taloudellista etua koskeviin palveluihin; pyytää saada olla tiiviisti mukana, kun komissio jatkaa työtään yleiseen taloudelliseen etuun liittyvien palveluiden valtioneuvoston sääntöjä koskevan avoimen kuulemisen jälkeen;
8. korostaa tarvetta laatia selkeät, pk-yrityksiä tukevat ja hyödyttävät kilpailusäännöt;
9. huomauttaa, että pk-yritykset ovat erityisen tärkeitä koko Euroopan taloudelle; painottaa lisäksi pk-yritysten suurta innovointipotentiaalia ja toistaa komissiolle aiemmin esittämänsä pyynnön sisällyttää kertomukseensa erityinen luku, jossa keskitytään oikeudenmukaisten ja syrjimättömien kilpailuolosuhteiden luomiseen pk-yrityksiä varten;
10. kehottaa komissiota käyttämään riippumattomia ja luotettavia asiantuntijoita kilpailupolitiikan kehittämisen kannalta välttämättömiin arviointeihin ja tutkimuksiin; kehottaa sitä julkistamaan saadut tulokset;
11. pyytää komissiota varmistamaan, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 12 artikla, jonka mukaan ”kuluttajansuojaa koskevat vaatimukset otetaan huomioon unionin muita politiikkoja ja muuta toimintaa määriteltäessä ja toteutettaessa”, pannaan täytäntöön tulevassa sisämarkkinalainsäädännössä;
12. kehottaa komissiota tuomaan kilpailupolitiikkaa koskevassa vuosittaisessa kertomuksessaan paremmin esiin kilpailusta kuluttajille koituvat edut;

Torstai 20. tammikuuta 2011

13. panee kiinnostuneena merkille komission esittämän kertomuksen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 toimevuudesta viisi vuotta sen voimaan astumisen jälkeen, ja vaikka parlamentti onkin samaa mieltä siitä, että asetus on kilpailusääntöjen uudistamisen kulmakivi, jonka varassa EU ja kansalliset viranomaisten voivat niin ikään koordinoita toimintaansa, se panee kuitenkin merkille tarpeen selvittää painopisteiden määrittelyyn liittyvät erimielisyydet, jotka koskevat kilpailupolitiikan kehittämiseen ja yhteistyömekanismien toimintaan liittyviä merkittäviä näkökulmia, jotta asetusta voitaisiin soveltaa tehokkaammin;

14. korostaa, että on kehitettävä kilpailu- ja kuluttajasuojapolitiikan välisiä synergioita ja myös otettava kilpailulainsäädännön rikkomusten uhreja varten käyttöön eurooppalainen ryhmäkanne, joka perustuu opt-in-periaatteeseen ja jossa otetaan huomioon parlamentin 26. maaliskuuta 2009 antamassa päätöslauselmassa vahvistetut kriteerit, joiden mukaan vain todellinen vahinko olisi korvattava ja korvaus olisi maksettava yksilöidylle henkilöryhmälle tai näiden henkilöiden nimittämille henkilöille; kehottaa komissiota tarkastelemaan, miten kyseinen mekanismi voitaisiin sisällyttää voimassa olevaan kansalliseen oikeusjärjestelmään;

15. muistuttaa 25. huhtikuuta 2007 antamastaan päätöslauselmasta⁽¹⁾ vihreästä kirjasta yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvista vahingonkorvauskanteista ja korostaa, että siihen liittyvään käsiteltävänä olevaan lainsäädäntöehdotukseen olisi sisällytettävä 26. maaliskuuta 2009 yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskevasta valkoisesta kirjasta annetun parlamentin päätöslauselman⁽²⁾ sisältö; toistaa kehotuksensa, jonka mukaan komission olisi tehtävä viipymättä lainsäädäntöaloite, jolla helpotettaisiin yksittäisiä ja yhteisiä vaateita korvauksen saamiseksi EU:n kilpailuoikeuden rikkomisesta aiheutuneista vahingoista, ja katsoo, että lainsäädäntöaloitetta ei ole syytä lieventää liikaa; kehottaa komissiota myös varmistamaan, että lainsäädäntöaloite on laaja-alainen, että siinä vältetään Pohjois-Amerikan järjestelmät ylilyönnit ja että se hyväksytään tavallisella lainsäätämisyksityksellä;

16. korostaa, että se on tukenut komission pyyntöä saada vuoden 2011 talousarviossa lisää määrärahoja kilpailualalla toimivalle komission henkilöstölle; pyytää saada tietoja lisämäärärahojen käytöstä; pyytää jälleen, että komission nykyisen henkilöstön tehtävät määriteltäisiin uudelleen komission tärkeimpien toimivaltuuksien mukaisella tavalla;

17. korostaa, että menestyksekkään kilpailupolitiikan täytäntöönpano ja sisämarkkinoiden rajoittamaton toimivuus ovat Euroopan unionin kestävästä taloudellisesta kasvusta ratkaisevia perusedellytyksiä;

18. korostaa, että jäsenvaltioiden olisi käytettävä nykyisiä pyrkimyksiä julkisen talouden vakauttamiseksi ja kestävästä elpymisestä toteuttamiseksi saavuttaakseen yhdenmukaisemmat julkisen talouden kilpailuedellytykset;

19. katsoo, että kilpailupolitiikalla olisi edistettävä ja vahvistettava avoimia standardeja ja yhteentoimivuutta, jotta estetään tilanne, jossa markkinoiden toimijoiden pieni vähemmistö epäkuluttajilta ja asiakkailta mahdollisuuden päästä osalliseksi tekniikan kehityksestä;

Erikoisluku: kilpailupolitiikka sekä rahoitus- ja talouskriisi

20. pitää myönteisenä väliaikaisia valtiontukea koskevia sääntöjä, jotka laadittiin vastauksena rahoitus- ja talouskriisiin, eli neljää rahoitusalan tiedonantoa sekä muita aloja koskevaa väliaikaista kehystä; panee merkille, että valtiontukea koskevien väliaikaisten toimenpiteiden soveltamista jatketaan vielä vuodella;

21. on huolissaan siitä, että nämä väliaikaiset toimet eivät ehkä jääkään väliaikaisiksi; korostaa, että väliaikaiset toimet ja poikkeusjärjestelyt on kumottava mahdollisimman pian erityisesti autoteollisuudessa; kehottaa komissiota kertomaan selkeästi toimien vähittäistä käytöstäpoistoa koskevista perusteista, joiden avulla päätetään toimien mahdollisesta pidentämisestä;

22. kehottaa komissiota arvioimaan uudestaan, auttaako nykyinen väliaikainen järjestelmä tehokkaasti takaamaan yhtäläiset toimintaedellytykset koko unionissa ja johtaako järjestelmän harkinnanvarainen soveltaminen tässä suhteessa parhaaseen mahdolliseen tulokseen;

23. kehottaa komissiota laatimaan yksityiskohtaisen arvioinnin päätöksistä, jotka tehtiin rahoitus- ja talouskriisin ratkaisemiseksi toteutettujen väliaikaisten valtiontukitoimenpiteiden täytäntöönpanon puitteissa; kehottaa ottamaan siinä huomioon järjestelmään perustuvien toimien laajuuden, avoimuuden asteen ja johdonmukaisuuden ja kehottaa liittämään arvioinnin komission seuraavaan vuotuisen kertomukseen kilpailupolitiikasta;

⁽¹⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 653.

⁽²⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 161.

Torstai 20. tammikuuta 2011

24. pyytää jälleen komissiota julkaisemaan vuoden 2010 aikana kattavan kertomuksen vihreälle elvytys-ohjelmalle ja ympäristönsuojeluun myönnettyjen valtiontukien tehokkuudesta;
25. korostaa, että sellaisten rahoituslaitosten kilpailuasema on palautettava, jotka eivät ole turvautuneet valtiontukea koskeviin tilapäissääntöihin;
26. kehottaa komissiota varmistamaan, että pankit palauttavat valtiontuen heti, kun rahoitusala on elpynyt, ja varmistamaan näin tasavertaisen kilpailun sisämarkkinoilla sekä yhtäläiset tukitoimista irrottautumisen edellytykset;
27. kehottaa komissiota antamaan selvityksen velvoittavista rakennemuutostoimenpiteistä, jotka liittyvät jäsenvaltioiden välisistä takaisinmaksamissehtojen eroista aiheutuvista mahdollisista vääristävästä vaikutuksista;
28. korostaa kuitenkin, että käynnissä oleva pankkialan vakauttaminen on tosiasiallisesti kasvattanut monien tärkeiden rahoituslaitosten markkinaosuutta, ja kehottaa sen vuoksi komissiota seuraamaan edelleen tiivistä tätä alaa, jotta kilpailu EU:n pankkimarkkinoilla lisääntyy, ja laatimaan myös rakenneuudistussuunnitelmia, jotka edellyttävät pankkitoimintojen erottamista toisistaan, jos vähittäistalutuksia on käytetty korkeamman riskin pankkitoimintojen ristikkäistukemiseen;

Kriisin ratkaisemiseksi annettujen väliaikaisten valtiontukisääntöjen tarkistaminen

29. kehottaa komissiota laatimaan selonteon, josta käy ilmi valtiontukitoimenpiteiden vaikutus talouteen;
30. kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille perinpohjaisen selvityksen valtiontuen vaikutuksista kilpailuun kriisin aikana;
31. kehottaa komissiota tällaisen kattavan vaikutustendarvioinnin jälkeen panemaan vaadittaessa täytäntöön korjaavia toimenpiteitä, joilla varmistetaan yhtäläiset toimintaedellytykset yhtenäismarkkinoilla;
32. kehottaa komissiota toteuttamaan perinpohjaisen selvityksen vastauksena kriisiin hyväksytyjen tarkistettujen valtiontukimekanismien vaikutuksista ja tarkastelemaan erityisesti kilpailua, yhtäläisten toimintaedellytysten ylläpitämistä EU:ssa, rahoitusuudistusta sekä työpaikkojen luomista;
33. kehottaa jäsenvaltioita tekemään komission kanssa aktiivista yhteistyötä, jonka avulla kehitetään ja arvioidaan rahoitus- ja talouskriisin ratkaisemiseksi käyttöön otettuja tilapäisiä sääntöjä antamalla ajantasaisia ja yksityiskohtaisia kertomuksia sääntöjen täytäntöönpanosta ja tehokkuudesta; kehottaa komissiota laatimaan arvion toimistaan ja selonteon kolmansien maiden hyväksymien toimenpiteiden vaikutuksesta Euroopan unioniin;
34. kehottaa komissiota varmistamaan, että valtiontukea hyväksyttäessä ja divestointitoimia laadittaessa toimitaan mahdollisimman avoimesti ja syrjimättömyyden periaatetta tiukasti noudattaen;
35. kehottaa komissiota laatimaan tutkimukseen, jossa tarkastellaan EKP:n maksuvalmiustuen mahdollisia vaikutuksia kilpailun vääristymiseen;
36. kehottaa komissiota seuraamaan tarkoin liikkeellä olevaa rahamäärää (M3) suhteessa valtiontukeen, joka on hyväksytty kilpailua vääristävän yritysten tahattoman liiallisen pääoman käytön estämiseksi;

Valtiontuen valvonta

37. toteaa, että valtiontukia koskeva politiikka on keskeinen osa kilpailupolitiikkaa ja että valtionavun valvonta heijastaa tarvetta pitää yllä yhtäläisiä toimintaedellytyksiä kaikille yrityksille, jotka toimivat yhtenäismarkkinoilla;

Torstai 20. tammikuuta 2011

38. korostaa, että komission on tärkeää valvoa valtiontuen käyttöä huolellisesti sen takaamiseksi, että tällaisia tukijärjestelyitä ei käytetä kansallisen teollisuuden suojaamiseen tavalla, joka heikentää sisämarkkinoita ja unionin kuluttajien asemaa;
39. pitää olennaisena, että arvioitaessa valtiontuen yhteensopivuutta perustamissopimuksen kanssa löydetään oikea tasapaino valtiontuen kilpailulle ja julkistaloudelle aiheuttamien kielteisten vaikutusten ja yhteisiin etuihin kohdistuvien myönteisten vaikutusten välillä;
40. kehottaa laatimaan selkeät perusteet divestoinneille ottaen huomioon divestointien keskipitkän aikavälin vaikutukset asianomaisiin yrityksiin erityisesti niiden kasvun, innovoinnin ja työpaikkojen osalta sekä tällaisten yritysten merkityksen vähenemisen globaaleilla markkinoilla;
41. kehottaa komissiota arvioimaan tarkoin finanssipoliittisia valtiontukimenettelyjä, joita sovelletaan joissakin jäsenvaltioissa, ja kehottaa tarkistamaan, ovatko ne syrjimättömiä ja avoimia;
42. kehottaa komissiota perustamaan uudelleen finanssipoliittisen valtiontukiyksikkönsä ja tehostamaan sen toimintaa;
43. katsoo, että sen varmistamiseksi, että komissio voi paremmin yksilöidä haitallisia verokilpailujärjestelmiä, on erittäin tärkeää, että EU:n yritysverotuksen käytännesääntöjä käsittelevän työryhmän vuonna 2002 tekemä päätös veropäätösten automaattisesta ilmoittamisesta (neuvoston asiakirja 11077/02) pannaan asianmukaisesti täytäntöön jäsenvaltioissa;
44. panee huolestuneena merkille, että laittoman valtiontuen takaisinperintä on pitkä ja hankala prosessi; kehottaa komissiota tiukentamaan menettelyjä entisestään ja jatkamaan jäsenvaltioiden ja erityisesti toistuvien rikkojien painostusta;
45. kehottaa komissiota tutkimaan, missä määrin liian antelias Euroopan unionin vapaiden päästöoikeuksien jakaminen tietyillä aloilla voi vääristää kilpailua, kun otetaan huomioon, että nämä päästöoikeudet, joiden tehokkuus on vähentynyt taloudellisen toiminnan hidastuessa, ovat tuottaneet satunnaisvoittoja tietyille yrityksille ja vähentäneet niiltä kannustimia huolehtia omasta osuudestaan siirtymisessä kohti ekotehokasta taloutta;
46. korostaa, että valtiontuki olisi ensisijaisesti ohjattava yhteistä etua unionissa ajaviin hankkeisiin, kuten laajakaista- ja energiainfrastruktuurin käyttöönottoon;
47. pitää myönteisenä nyt hyväksytyjä laajakaistaverkkojen suuntaviivoja, jotka kattavat valtiontuet peruslaajakaistaverkoille (ADSL-, kaapeli-, mobiili-, satelliitti- tai langattomat laajakaistapalvelut) sekä tuen erittäin nopeille seuraavan sukupolven NGA-verkoille (kuitupohjaiset tai nykyiset kehittyneet parannetut kaapeliverkot), ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita jakamaan ja edistämään parhaita käytäntöjä ja lisäämään kilpailua;
48. kehottaa komissiota julkaisemaan – ottaen huomioon, että kaikkien liikennemuotojen sisämarkkinoiden toteuttaminen on tarpeen – kertomuksen, jossa esitetään katsaus kaikista julkisen liikenteen alalle tarjotuista valtiontuista;
49. toistaa kannattavansa liikenteen alan valtiontukea ja ympäristönsuojelua koskevia komission suuntaviivoja, joiden tarkoituksena on parantaa Euroopan liikenteen kestävyyttä; rohkaisee komissiota tehostamaan liikenteen alalla hyväksytyjen valtiontukien kannustavuuteen perustuvaa luonnetta;

Kilpailuoikeus

50. pitää myönteisenä komission omaksumaa tiukkaa suhtautumista kilpailua vääristäviin toimiin viime vuosina;
51. pitää myönteisenä vertikaalisen ryhmäpoikkeusasetuksen jatkamista, sillä sen avulla varmistetaan tasapaino valmistajien ja kauppiaiden välillä; panee kuitenkin merkille, että komissio ei ole ottanut riittävästi huomioon verkkokauppaan liittyviä erityisolosuhteita etenkin digitaalisten sisältöjen ja palvelujen osalta eikä sen nykyisten toimien osalta, jotka koskevat sisämarkkinoiden sähköisen kaupankäynnin toteuttamista;

Torstai 20. tammikuuta 2011

52. panee erityisesti merkille komission parhaillaan käynnissä olevien markkinavalvontatoimien yhteydessä heränneet kartellilainsäädäntöä koskevat epäilyt, jotka liittyvät kansainvälisellä tasolla toimivien suurten kauppaketjujen ostajaryhmiin;
53. toteaa kuitenkin, että kilpailulausekkeiden ajallisen sitovuuden huomioimatta jättäminen ei käytännössä suinkaan ole epätavallista, ja kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota tällaisiin väärinkäytöksiin;
54. kehottaa komissiota harkitsemaan immateriaalioikeuksien suojelemista koskevan yhtenäisen lainsäädännöllisen kehyksen mukaisesti kilpailulainsäädännön käyttämistä välineenä immateriaalioikeuksien väärinkäytön ehkäisemiseksi;
55. kehottaa komissiota kiinnittämään riittävästi huomiota kansallisten tuomioistuinten päätöksiin kilpailulainsäädännön täytäntöönpanossa, jotta varmistetaan sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta ja kilpailuoikeudellisten sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen EU:ssa, ja hyväksymään näin ollen kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
56. muistuttaa, että kartellit ovat yksi kilpailuoikeutta vakavimmin rikkovista tekijöistä; katsoo, että tällaiset kilpailuoikeuden rikkomiset ovat vastoin EU:n kansalaisten etuja, koska ne eivät anna kuluttajille mahdollisuutta hyötyä matalammista hinnoista;
57. toistaa komissiolle esittämänsä pyynnön parantaa komission aloitteissa koordinoitua kilpailulainsäädäntöön ja toisaalta kuluttajaoikeuteen liittyvän menettelyn välillä;
58. kehottaa komissiota arvioimaan käyttäytymistä muuttavien toimien vaikutusta kilpailuun sekä niiden seurauksia asiakkaille ja kuluttajille;
59. kehottaa komissiota tutkimaan tarkemmin taloudellisia seurannaisvaikutuksia sen arvioidessa mahdollista määrävän markkina-aseman väärinkäyttöä, jos se havaitsee, että määrävää markkina-asemaa ei ole käytetty väärin;
60. katsoo, että yhä korkeammat sakot ainoana välineenä kilpailuoikeuden rikkomisen käsittelyssä voi olla liian jäykkä menettely etenkin, kun otetaan huomioon mahdolliset työpaikkojen menetykset maksukyvyttömyyden seurauksena, ja pyytää laajempaa valikoimaa pitemmälle kehitettyjä välineitä, jotka kattavat sellaiset kysymykset kuin yritysten oma vastuu, avoimuus ja tilintekovelvollisuus, lyhyemmät menettelyt, oikeus puolustukseen ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, mekanismi sakkojen lieventämistä koskevien hakemusten tehokasta käsittelyä varten (erityisesti siksi, että voidaan korjata esitutkintaprosesseista Yhdysvalloissa aiheutuvat häiriöt), säännösten noudattamisohjelmat yrityksissä ja eurooppalaisten standardien kehittäminen; kannattaa keppi ja porkkana -strategiaa, jossa rangaistukset toimivat tehokkaana pelotteena ennen kaikkea rikkomisten uusijoille ja sääntöjen noudattamiseen kannustetaan;
61. kehottaa uudelleen komissiota tarkistamaan sakkojen laskentaperusteen ja tarvittaessa sisällyttämään uudet sakottamisperiaatteet asetukseen (EY) N:o 1/2003;
62. kehottaa komissiota käynnistämään rautamalmin hinnoittelua koskevan yleisen tutkimuksen;

Yrityssulautuminen valvonta

63. korostaa, kun yrityskeskittymien valvontaa koskevan asetuksen (EY) N:o 139/2004 voimaantulosta on kulunut yli viisi vuotta, että on tärkeää tunnistaa, millä aloilla byrokratiaa voidaan vähentää ja kansallisia sääntöjä yhdenmukaistaa EU:n sääntöjen kanssa;
64. korostaa, että käynnissä oleva talouskriisi ei oikeuta höllentämään yrityssulautumien valvontaa koskevaa EU:n menettelyä;
65. korostaa, että kilpailusääntöjen soveltamista yrityssulautumiin on arvioitava koko sisämarkkinoiden kannalta;

Torstai 20. tammikuuta 2011

Alakohtainen kehitys

66. kehottaa komissiota seuraamaan perustuotteisiin liittyvien markkinoiden kehitystä Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 2008 antamien päätelmien mukaisesti (40 kohta) ja puuttumaan keinotteluun tarvittaessa;

67. toteaa, että pitkälle edennyt keskittyminen ja avoimuuden puute hyödykemarkkinoilla voivat haitata merkittävästi kilpailua ja vaikuttaa kielteisesti Euroopan teollisuuteen; kehottaa siksi komissiota tutkimaan hyödykemarkkinoita, kuten rautamalmin ja erityisesti komission määrittelemien 14:n kriittisen tärkeän raaka-aineen markkinoita, jotta selvitetään, missä määrin kyseisille markkinoille on saatava enemmän avoimuutta ja kilpailua, koska jotkut näistä raaka-aineista ovat huomattavan tärkeitä ekotehokkaiden teknologioiden (kuten aurinkopaneelien ja litiumioniparistojen) kehittämisen kannalta;

68. vahvistaa, että avoimuus on rahoitusmarkkinoiden asianmukaisen toiminnan ehdoton edellytys; kehottaa komissiota tekemään kaikkensa varmistaakseen, että julkistettavat rahoitusmarkkinoita koskevat tiedot noudattavat tinkimättömästi EU:n kilpailulain säädöksiä, ja pitää tässä yhteydessä tervetulleena aloitteita, joiden avulla pyritään estämään ISIN- ja RIC-turvallisuustunnistekoodien väärinkäyttöä;

69. kehottaa komissiota valvomaan yhteistä euromaksualuetta (single euro payments area, SEPA) varmistaakseen, että maksujärjestelmä on helposti käytettävissä, syrjimätön, avoin ja tehokas ja ettei se millään muulla tavalla estä kilpailua; kehottaa seuraamaan tiiviisti niitä järjestelmän näkökohtia, jotka vaikuttavat EU:n kilpailupolitiikkaan;

70. kehottaa komissiota jatkamaan työtään varmistaakseen tehokkaan kilpailun maksukorttimarkkinoilla ja niiden toiminnan euromaksualueen periaatteiden mukaisesti, jotta rajatylittävät maksut helpottuvat ja sisämarkkinoiden mahdollisuudet saadaan maksimoitua; kehottaa seuraamaan järjestelmällisesti näiden markkinoiden kehitystä ja sisällyttämään tuleviin vuosittaisiin kilpailupolitiikkaa koskeviin kertomuksiin tähän liittyviä indikaattoreita;

71. katsoo, että kilpailulainsäädännön rikkominen maksukorttimarkkinoilla vaikuttaa haitallisesti kuluttajiin; tukee komissiota sen pyrkimyksissä torjua epätavallisen korkeita rajat ylittävään monenväliseen vaihtoon liittyviä maksuja, joista on seurauksena kuluttajahintojen nousu;

72. pahoittelee, että EU:n energiankuluttajat kärsivät edelleen vääristyneistä energiamarkkinoista; korostaa, että energia-alan tehokas kilpailu edistää innovointia, parantaa energiansaannin varmuutta entistä edullisemmin hinnoin ja vähentää ympäristövaikutuksia; panee merkille, että energia-alaa haittaavat edelleen muun muassa yhteyksien puute, siirtoverkko-operaattoreiden epäselvät menettelyt, joita ne käyttävät energian jakamisessa tuottajille, sekä palvelun vastaanottajaryhmien määrittelyn erot eri jäsenvaltioissa;

73. pyytää komissiota seuraamaan tarkasti energian vapauttamista koskevan kolmannen paketin toteuttamista jäsenvaltioissa ja arvioimaan sen tehokkuutta toimivien sisämarkkinoiden luomisessa; kehottaa komissiota käynnistämään uuden energia-alaa tarkastelevan selvityksen, mikäli arvioinnissa päädytään kielteisiin päätelmiin;

74. korostaa tieto- ja viestintätekniikoiden merkitystä innovoinnille, digitaalitalouden mahdollisuuksien maksimoinnille ja tietoyhteiskunnan edistämiseksi; katsoo, että on erittäin tärkeää varmistaa yhteentoimivuus, parantaa verkostojen kehittymistä ja pitää markkinat avoimina, jotta taloudelliset toimijat voivat kilpailla tuotteidensa ansioilla;

75. muistuttaa, että digitaalinen konvergenssi ja yhteentoimivuuden ja standardien kasvava merkitys ovat avainkysymyksiä tieto- ja viestintätekniikan alalla sen toimiessa yhä tiiviimmin yhteenliitettyssä maailmanlaajuisessa ympäristössä; korostaa lisäksi, että on tärkeää pitää jatkuvasti huolta kilpailun vapaudesta TVT:n alalla uusien digitaalisten tuotteiden ja palveluiden ilmestyessä markkinoille; kehottaa siksi komissiota tarkastelemaan näitä kysymyksiä tulevien horisontaalisia yhteistyösopimuksia koskevien suuntaviivojen yhteydessä;

Torstai 20. tammikuuta 2011

76. tukee komission tukitoimia, joilla se pyrkii tarjoamaan riittävää laajakaistapeittoa kaikille EU:n kansalaisille kohtuuhinnoin ja kehottaa komissiota tehostamaan toimiaan, jotta se voi valvoa sähköisen viestinnän rajatylittävien verkkovierailumaksujen kehitystä ja antaa tähän liittyvästä edistyksestä tietoja tulevissa vuosittaisissa kilpailupolitiikkaa koskevissa kertomuksissaan;
77. korostaa kilpailupolitiikan uutta ja tärkeää merkitystä digitaalisessa taloudessa; pyytää komissiota seuraamaan tarkasti teknologian kehitystä digitaalimarkkinoilla sekä reagoimaan tarvittaessa ripeästi digitaalisten alustojen pitämiseksi mahdollisimman avoimina soveltamalla kilpailusääntöjä tinkimättömästi;
78. korostaa digitaalisten sisämarkkinoiden edistämisen tärkeyttä; painottaa tässä yhteydessä, että on tärkeää edistää sekä kuluttajien luottamusta verkkopalveluihin että niiden käytettävyyttä erityisesti parantamalla kuluttajien oikeuksia ja henkilötietojen suojelua sekä poistamalla viimeiset rajat ylittävää verkkokauppaa koskevat esteet;
79. kehottaa komissiota varmistamaan, että kansalliset sääntelyviranomaiset noudattavat sen suositusta kohdeverkkomaksuista, jotta voidaan poistaa kilpailun vääristymät; kehottaa komissiota harkitsemaan lisätoimia, jos odotettuihin tuloksiin ei päästä eli jos kuluttajahinnat eivät laske;
80. panee merkille verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella annetun asetuksen (EY) N:o 544/2009, jonka voimaantulo 1. heinäkuuta 2010 hyödyttää kuluttajia äänipuheluita ja tekstiviestejä koskevien verkkovierailupalveluiden hintojen alenemisen myötä; huomauttaa kuitenkin, että kilpailu ei vielä ole kehittynyt riittävästi verkkovierailumarkkinoilla ja että alalla on edelleen rakenteellisia ongelmia; pyytää komissiota sen arvioidessa asetusta vuonna 2011 uudelleen harkitsemaan vaihtoehtoa, jossa kaikista verkkovierailumaksuista EU:n alueella luovutaan;
81. pitää valitettavina tapauksia, joissa uusia neljännen sukupolven matkapuhelintaajuuksia koskeva huu-tokauppa ei ole ollut avointa eräissä jäsenvaltioissa; rohkaisee komissiota jatkamaan jäsenvaltioiden toiminnan tiukkaa valvontaa tässä suhteessa ja vaatimaan, että jäsenvaltiot selvittävät perusteellisesti radiotaajuuspäätösten vaikutukset kilpailuun ja ryhtyvät aiheellisiin ja tarkistetun GSM-direktiivin mukaisiin toimiin kilpailua rajoittavien lopputulosten ehkäisemiseksi, jotta varmistetaan tasavertaiset toimintaedellytykset markkinatoimijoille ja uusille tulokkaille;
82. ottaa huomioon julkisesta yleisradiotoiminnasta heinäkuussa 2009 annetun tarkistetun komission tiedonannon, jossa vahvistetaan jäsenvaltioiden toimivalta määrittellä julkisen yleisradiotoiminnan tehtävät, rahoitus ja organisaatio samalla, kun myönnetään komission vastuu valvoa selviä virheellisyyksiä; kehottaa jäsenvaltioita säilyttämään tasapainon tarjolla olevien erilaisten digitaalisten mediapalvelujen välillä, varmistamaan oikeudenmukaisen kilpailun julkisen yleisradiotoiminnan ja yksityisten tiedotusvälineiden välillä ja säilyttämään näin verkkoympäristön elinvoimaisen mediakentän;
83. kehottaa komissiota kertomaan tutkimuksistaan, jotka koskevat valtiontukea koskevien sääntöjen soveltamista postialaan, ja kehottaa jouduttamaan niitä;
84. painottaa, että komission ja kansallisten kilpailuviranomaisten on tehtävä tiiviimpää yhteistyötä kehittämiseen elintarvikemarkkinoilla käytävää kilpailua koskevan yhteisen suunnitelman, joka perustuu jatkuvaan tietojenvaihtoon, ongelma-alueiden varhaiseen tunnistamiseen ja Euroopan kilpailuviranomaisten verkoston jäsenten väliseen tehokkaaseen tehtäväjakoon, koska elintarvikemarkkinat ovat pikemminkin kansallisesti rajoittuneet ja niillä on erilaisia oikeudellisia, taloudellisia ja kulttuurisia erityisominaisuuksia;
85. painottaa, että tämän tehostetun yhteistyön tavoitteena olisi oltava johdonmukaisen menettelyn kehittäminen, kun on kyse kilpailusäännösten suojelusta, valvonnasta ja täytäntöönpanosta, niin että voidaan varmistaa oikeudenmukainen kilpailu elintarvikemarkkinoilla sekä elintarvikeketjun optimaalinen toiminta kuluttajien parhaaksi;
86. katsoo, että komission olisi parhaillaan käynnissä olevat markkinavalvontatoimet huomioon ottaen tarkasteltava kriittisesti kansainvälisten kauppaketjujen ostajaryhmien toimintaa, koska ostovoiman ansiosta näin syntyviä hintaetuja ei ilmeisestikään siirretä kuluttajille alempina vähittäiskaupan hintoina;
87. muistuttaa, että lokakuussa 2009 maitoalan tuottajia perinpohjaisesti ravisuttaneen kriisin yhteydessä perustettu korkean tason työryhmä on antanut suosituksensa, jotka koskevat muun muassa sopimussuhteita ja tuottajien neuvotteluvaltaa; kehottaa komissiota toimimaan välittömästi edistykseen tukemiseksi EU:n kilpailulainsäädännön mukaisesti;

Torstai 20. tammikuuta 2011

88. kehottaa komissiota yhteisyyssä kansallisten kilpailuviranomaisten kanssa tutkimaan entistä tarkemmin maatalousalaan liittyvän kilpailun avoimuutta ja kuluttajahintojen kehitystä; pyytää komissiota tekemään tutkimuksen, jossa keskitytään erityisesti sellaisen markkinavoiman vaikutuksiin, joita suurimmilla elintarvikkeiden toimittajilla ja tukkujakelijoilla on ja jonka avulla ne voivat vaikuttaa elintarvikemarkkinoiden toimintaan;
89. toistaa tässä yhteydessä aikaisemmat alakohtaiset tutkimuspyyntönsä verkkomainonnasta, hakukoneista ja elintarviketeollisuudesta; pyytää tutkimaan mediatyhteistyä ja myös kaikkia sisällönjakelukanavia, kuten painoteollisuutta, televisiota ja radiota sekä internetiä; pyytää komissiota esittämään analyysin kilpailusta telealalla ja autoteollisuudessa;
90. katsoo, että maataloustuotannon alan kilpailu on matalampien kuluttajahintojen edellytys Euroopan unionissa, ja kehottaa komissiota tutkimaan entistä tarkemmin maatalousalaan liittyvän kilpailun tukemismahdollisuuksia ja kuluttajahintojen kehitystä;
91. pitää valitettavana, että kilpailu lääkealalla ei ole lisääntynyt, ja kehottaa komissiota edistämään lääkkeiden sisämarkkinoiden päätökseen saattamista muun muassa antamalla Euroopan lääkevirastolle vahvemman aseman lääkkeiden keskitetyssä hyväksymisessä; pyytää komissiota torjumaan patenttiklustereiden järjestelmällisestä käytännöstä mahdollisesti aiheutuvia väärinkäytöksiä, sillä nämä hidastavat geneeristen lääkkeiden markkinoille pääsyä ja rajoittavat potilaiden mahdollisuuksia saada kohtuuhintaisia lääkkeitä; kehottaa komissiota ryhtymään rangaistustoimiin aina, jos geneerisiä lääkkeitä vastaan käydään harhaanjohtavia tiedotuskampanjoita;
92. katsoo, että kilpailu terveydenhuoltoalalla voisi parantaa terveydenhuoltopalvelujen laatua ja siten hyödyttää eurooppalaisia potilaita; kehottaa komissiota valvomaan terveydenhuoltoalaa ja erityisesti julkisten ja yksityisten sairaaloiden välistä kilpailua; pyytää komissiota tutkimaan perusteellisemmin tapaukset, joissa yksityissairaalat valittavat julkisille sairaaloille maksettavista ristikkäistuista maissa, joissa terveydenhuoltoala on vapautettu säännöstelystä;
93. korostaa, että on tarpeen luoda ja valvoa oikeudenmukaista kilpailua liikennemuotojen sisällä ja niiden välillä avoimien ja suorien hinnoittelurakenteiden ja -politiikkojen luomiseksi;
94. kehottaa komissiota analysoimaan viime vuosina esimerkiksi autoteollisuudelle annetun huomattavan tuen vaikutuksia eri liikennemuotojen väliseen kilpailuun;
95. kehottaa komissiota varmistamaan lähtö- ja saapumisaikojen jakamisen ja tehokkaan käytön avoimuuden, jotta varmistetaan, että lentoliikenteen alalla vallitsee todellinen kilpailu;
96. kehottaa komissiota laatimaan katsauksen tapauksista, joissa halpalentoyhtiöt ovat muihin lentoyhtiöihin verrattuna hyötynneet niille myönnettyistä erityisohjelmista tiettyjä lentokenttiä käyttäessään lentoyhtiöiden käynnistystuella asetetun kolmen vuoden määräajan päätyttyä;
97. korostaa, että on tarpeen asianmukaisesti rajoittaa konttiliikennettä harjoittavien merialan konsortioiden markkinaosuutta ja jakaa operatiiviset hyödyt – sekä meriliikenteen että sisämaan liikenteen palveluissa – oikeudenmukaista kilpailua koskevien EU:n yleisten sääntöjen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevassa asetuksessa (EY) N:o 906/2009 säädettyjen ehtojen mukaisesti; korostaa myös, että on tarpeen varmistaa operatiivinen yhteistyö ottaen huomioon varustamoiden yhteisesti tarjoamat linjaliikennepalvelut meriliikennepalveluiden tehokkuuden ja laadun takaamiseksi;
98. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan liikenteen sisämarkkinoiden toteuttamisen ja oikeudenmukaisen kilpailun liikenteen alalla ja samalla ottamaan huomioon muut Euroopan unionin poliittiset tavoitteet, kuten asianmukaisesti toimivat liikenne- ja liikkuvuuspalvelut, julkisten palveluiden, turvallisuuden ja ympäristönsuojelun alojen poliittiset tavoitteet sekä CO₂-päästöjen vähentämistä ja öljyriippuvuutta koskevat Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet;

Torstai 20. tammikuuta 2011

99. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset sekä eri liikennemuodoille että julkisten ja yksityisessä omistuksessa oleville yrityksille tietyn liikennemuodon puitteissa;

100. kehottaa komissiota lisäämään valtion ja julkisessa omistuksessa olevien rautatieyhtiöiden ja niiden maantiekuljetuksiin erikoistuneiden tytäryhtiöiden välisten suhteiden sekä varojen siirtojen avoimuutta;

101. kehottaa komissiota laatimaan katsauksen eri liikennemuotojen verotuksesta, maksuista, infrastruktuurin rahoittamisesta ja käyttömaksuista sekä alv-järjestelmistä ja yksittäisten jäsenvaltioiden osalta niiden vaikutuksista liikennemuotojen sisäiseen ja niiden väliseen kilpailuun ja esittämään siinä, miten pakolliset ja määrältään rajoittamattomat rautateiden käytöstä aiheutuvat maksut vaikuttavat verrattuna tieliikenteen infrastruktuurin käytöstä aiheutuviin vapaaehtoisin ja määrältään rajoitettuihin maksuihin;

102. kehottaa komissiota matkustajien oikeuksia ja viivästyksistä maksettavia korvauksia koskevaa lainsäädäntöä tarkistaessaan varmistamaan oikeudenmukaiset ja tasapuoliset viivästymisiin sovellettavat korvausjärjestelmät kaikissa liikennemuodoissa sekä perustamaan toimijoiden ja asiakkaiden väliset riippumattomat sovitteluelimet;

103. korostaa, että vapautetulla maantieliikenteen alalla on tarpeellista ehkäistä vilpillistä kilpailua varmistamalla, että sosiaali-, turvallisuus- ja ympäristönormeja sovelletaan asianmukaisesti kiinnittäen erityistä huomiota näiden markkinoiden avaamiseen kabotaasi- ja polkumyöntikäytännöille;

104. kehottaa komissiota saattamaan päätökseen raideliikenteen sisämarkkinat avaamalla kansalliset matkustajaliikenteen markkinat; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita ja komissiota ehdottamaan siirtymäajaksi vasta-vooroisuuslauseketta niille jäsenvaltioille, jotka päättävät avata markkinansa etuajassa;

105. kiinnittää huomiota kilpailun epäsuoriin esteisiin, jotka johtuvat erilaisuudesta liikenteen alalla, turvallisuutta koskevista säännöistä, yhteentoimivuudesta ja tyyppihyväksynnästä;

106. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita olemaan valppaina, jotta sekä EU:n tasolla että kansallisella tasolla tehtyjen päätösten avulla varmistetaan yhtenäinen ja yhdenmukainen kilpailusääntöjen täytäntöönpano rautatiealalla; korostaa erityisesti, että rautateiden valvontaviranomaisten (sääntelyviranomaiset) sekä kansallisten ja Euroopan kilpailuviranomaisten välillä tarvitaan johdonmukaisuutta;

107. kannattaa vahvasti sitä, että luodaan EU-patentti ja koko EU:n kattava mekanismi patenttiriitojen ratkaisemiseksi, jotta voidaan torjua nykyisten patenttisäädösten aiheuttamia kilpailun vääristymiä;

108. painottaa, että tieteellisten ja teknisten innovaatioiden, patenttien ja kulttuuriteollisuuden merkitys Euroopan talouden kilpailukykyyn ylläpitämiselle on valtava; kehottaa siksi jäsenvaltioita löytämään nopeasti ratkaisut yhteen ainoaan patenttijärjestelmään EU:ssa liittyviin avoimiin kysymyksiin; pitää tästä syystä tervetulleena Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeessa ”Innovaatiounioni” asetettua tavoitetta, jonka mukaan ensimmäiset EU-patentit myönnetään vuonna 2014;

109. toteaa jälleen, että EU:n kilpailukyky riippuu suuresta määrin innovointikapasiteetista, tutkimus- ja kehitysresursseista sekä innovaatioiden yhdistämisestä valmistusprosesseihin;

110. korostaa tutkimuksen avainasemaa Euroopan kilpailukykyyn parantamisen kannalta; kehottaa näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että tutkimus- ja kehitysinvestoinneille asetettu 3 prosentin tavoite saavutetaan;

*

* *

111. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 20. tammikuuta 2011

Pohjoisimpien alueiden kestävä EU-politiikka

P7_TA(2011)0024

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 pohjoisimpien alueiden kestävästä EU-politiikasta (2009/2214(INI))

(2012/C 136 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS), joka tuli voimaan 16. marraskuuta 1994,
- ottaa huomioon mannerjalustan rajaamista käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien toimikunnan,
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen (CBD),
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2007 annetun Yhdistyneiden kansakuntien alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen,
- ottaa huomioon 19. syyskuuta 1996 allekirjoitetun Arktisen neuvoston perustamisjulistuksen (Declaration on the Establishment of the Arctic Council),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen neljännen osan sekä Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen,
- ottaa huomioon Kirkkoniemessä 11. tammikuuta 1993 allekirjoitetun julistuksen yhteistyöstä Barentsin euroarktisella alueella,
- ottaa huomioon komission 20. marraskuuta 2008 antaman tiedonannon Euroopan unionista ja arktisesta alueesta (KOM(2008)0763),
- ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman arktisten alueiden hallinnasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 8. joulukuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät arktista aluetta koskevista kysymyksistä ⁽²⁾ ja 8. joulukuuta 2008 annetut neuvoston päätelmät Euroopan unionista ja arktisesta alueesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Pohjoisen jäämeren konferenssissa 28. toukokuuta 2008 annetun Ilulissatin julistuksen,
- ottaa huomioon Norjan, Yhdysvaltojen, Tanskan, Ranskan, Italian, Japanin, Alankomaiden, Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan merentakaisien dominioiden ja Ruotsin välillä 9. helmikuuta 1920 tehdyn Huippuvuorisopimuksen (Svalbardin sopimus),
- ottaa huomioon pohjoisen ulottuvuuden politiikan ja sen kumppanuudet sekä EU:n ja Venäjän yhteiset alueet (Common Spaces),
- ottaa huomioon EU:n ja Grönlannin kumppanuussopimuksen vuosiksi 2007–2012,
- ottaa huomioon EU:n tutkimuksen ja teknologian kehittämisen viidennen, kuudennen ja seitsemännen puiteohjelman,

⁽¹⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 41.

⁽²⁾ Ulkoasiainneuvoston 2985. kokous.

⁽³⁾ Neuvoston 2914. kokous.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon 27. kesäkuuta 1989 hyväksytyyn Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen 169,
- ottaa huomioon marraskuussa 2005 esitetyn pohjoismaisen saamelaisopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 13. syyskuuta 2007 hyväksymän alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen 61/295,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 28. syyskuuta 2007 hyväksymän päätöslauselman 6/12, 14. joulukuuta 2007 hyväksymän päätöslauselman 6/36, 24. syyskuuta 2008 hyväksymän päätöslauselman 9/7, 1. lokakuuta 2009 hyväksymän päätöslauselman 12/13 ja 5. lokakuuta 2010 hyväksymän päätöslauselman 15/7,
- ottaa huomioon 4. kesäkuuta 2010 hyväksytyyn Suomen arktisen strategian,
- ottaa huomioon Ruotsin valtiopäivien ulkoasiainvaliokunnan kannan komission tiedonantoon KOM(2008)0763 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon toukokuussa 2008 hyväksytyyn Tanskan ja Grönlannin yhteisen arktisen strategian siirtymäkautta varten,
- ottaa huomioon vuonna 2007 hyväksytyyn pohjoisimpia alueita koskevan Norjan hallituksen strategian ja sen maaliskuussa 2009 hyväksytyt seurantatoimet,
- ottaa huomioon Nordregion raportin 2009:2 ”Strong, Specific and Promising – Towards a Vision for the Northern Sparsely Populated Areas in 2020”,
- ottaa huomioon Pohjoismaiden ministerineuvoston arktisen yhteistyön ohjelman vuosiksi 2009–2011, Barentsin euroarktisen neuvoston (BEAC) ohjelman ja Arktisen neuvoston puheenjohtajavaltion ohjelman,
- ottaa huomioon elokuussa 2009 hyväksytyyn Kanadan pohjoisen strategian ja 20. elokuuta 2010 annetun Kanadan arktisia alueita koskevan ulkopolitiikan seurantajulkilausuman,
- ottaa huomioon Kanadan lain, jolla muutetaan elokuussa 2009 hyväksyttyä arktisen alueen vesien saastumisen torjumista koskevaa lakia (Arctic Waters Pollution Prevention Act),
- ottaa huomioon 18. syyskuuta 2008 hyväksytyt ”Puitteet Venäjän federaation arktisia alueita koskevalle politiikalle vuoteen 2020 ja sen jälkeen” ja toukokuussa 2009 hyväksytyyn, vuoteen 2020 ulottuvan Venäjän kansallisen turvallisuusstrategian,
- ottaa huomioon 9. tammikuuta 2009 annetun Yhdysvaltojen kansallista turvallisuutta koskevan presidentin direktiivin ja Yhdysvaltojen sisäistä turvallisuutta koskevan presidentin direktiivin,
- ottaa huomioon vuonna 2010 hyväksytyyn arktisten alueiden energiavarojen vastuullista kehittämistä koskevan Yhdysvaltojen lain (Responsible Arctic Energy Development Act),
- ottaa huomioon vuonna 2009 hyväksytyyn arktisilla alueilla tapahtuvien öljypäästöjen tutkimusta ja torjumista koskevan Yhdysvaltojen lain (Arctic Oil Spill Research and Prevention Act),
- ottaa huomioon vuonna 2009 hyväksytyyn arktisen merenkulun arvioinnin täytäntöönpanoa koskevan Yhdysvaltojen lain (Arctic Marine Shipping Assessment Implementation Act),
- ottaa huomioon marraskuussa 2008 annetun Monacon julistuksen,
- ottaa huomioon ensimmäisessä pohjoisen ulottuvuuden parlamentaarisessa foorumissa Brysselissä 26. syyskuuta 2009 annetun loppulausuman,
- ottaa huomioon yhdeksännessä arktisen alueen parlamentaarikkojen konferenssissa 15. syyskuuta 2010 annetun julkilausuman,

⁽¹⁾ 2009/10:UU4.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon NATO:n uuden strategisen toimintaperiaatteen, jonka valtioiden ja hallitusten päämiehet hyväksyivät Lissabonin huippukokouksessa marraskuussa 2010, ja sen vaikutukset arktisen alueen turvallisuusnäkömiin, etenkin pohjoisimpien alueiden sotilaallisiin näkökohtiin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0377/2010),
- A. katsoo, että komission tiedonanto on ensimmäinen muodollinen vaihe sen vastauksessa Euroopan parlamentin kehoitukseen hahmotella arktisia alueita koskevaa EU-politiikkaa; katsoo, että neuvoston päätelmiä arktista aluetta koskevista kysymyksistä olisi pidettävä lisätoimena, joka liittyy arktisia alueita koskevan EU:n politiikan määrittelyyn,
- B. toteaa, että Euroopan parlamentti on osallistunut aktiivisesti arktisen alueen parlamentaarikkojen pysyvän komitean työhön suhteista Sveitsiin, Islantiin ja Norjaan vastaavan valtuuskuntansa kautta noin kahden vuosikymmenen ajan ja että osallistuminen huipentui arktisen alueen parlamentaarikkojen konferenssin isännöintiin Brysselissä syyskuussa 2010,
- C. ottaa huomioon, että Tanska, Suomi ja Ruotsi ovat arktisia maita ja sekä Suomi että Ruotsi sijaitsevat osittain pohjoisen napapiirin pohjoispuolella; ottaa huomioon, että EU:n ainoa alkuperäiskansa saamelaiset elää Suomen ja Ruotsin sekä Norjan ja Venäjän arktisilla alueilla,
- D. katsoo, että EU:n on Islannin jäsenyyshakemuksen myötä otettava arktiset alueet geopolitiiselta kannalta entistä paremmin huomioon,
- E. ottaa huomioon, että luotettava kumppani Norja on osallisena EU:n toiminnassa ETA-sopimuksen kautta,
- F. katsoo, että EU on jo kauan ollut sitoutunut arktisiin alueisiin, koska se osallistuu yhteisen pohjoisen ulottuvuuden politiikan – arktinen ikkuna mukaan luettuna – täytäntöönpanoon Venäjän, Norjan ja Islannin kanssa, Barentsin alueen yhteistyöhön ja erityisesti Barentsin euroarktiseen neuvostoon, strategisiin kumppanuuksiin Kanadan, Yhdysvaltojen ja Venäjän kanssa (kaikkine niihin liittyvine seurauksineen) sekä aktiivisena tapauskohtaisena tarkkailijana Arktiseen neuvostoon,
- G. katsoo, että arktisia alueita koskevaa EU:n politiikkaa olisi hahmoteltava vaiheittain voimassa olevien kansainvälisten, monenvälisten ja kahdenvälisten oikeudellisten kehyksien tunnustamisen pohjalta – tällaisia kehyksiä ovat UNCLOS-merioikeusyleissopimuksessa vahvistetut kattavat säännöt ja lukuisat alakohtaiset, kahdenväliset ja monenväliset sopimukset, joilla säännellään jo nyt joitakin arktisen alueen kannalta tärkeitä seikkoja,
- H. katsoo, että EU ja sen jäsenvaltiot osallistuvat merkittävästi arktisen alueen tutkimiseen ja että seitsemännnen puiteohjelman kaltaiset EU:n ohjelmat tukevat tärkeitä tämän alueen tutkimiseen liittyviä hankkeita,
- I. ottaa huomioon, että arvioiden mukaan noin viidesosa maailman löytämättä olevista hiilivetyvaroista sijaitsee arktisilla alueilla, mutta alueen kaasu- ja öljyvarojen määrän ja niiden hyödyntämisen taloudellisen kannattavuuden tarkempi määrittely edellyttää lisätutkimuksia,
- J. katsoo, että maailmanlaajuinen kiinnostus myös arktisten alueiden muihin uusiutuviin ja uusiutumattomiin luonnonvaroihin, kuten mineraaleihin, metsiin, kalavaroihin ja koskemattomiin matkailumaisema-alueisiin, on suuri,
- K. katsoo, että Kiinan kaltaisten arktisten alueiden ulkopuolella sijaitsevien toimijoiden kasvava kiinnostus arktisia alueita kohtaan ilmentää erilaista ja laajamittaisempaa geopolittista kiinnostusta niitä kohtaan – Kiina on esimerkiksi tilannut ensimmäisen jäänmurtajansa, napa-alueiden tutkimusta varten on myönnetty rahoitusta ja Etelä-Korea, Kiina, Italia, EU, Japani ja Singapore ovat hakeneet pysyvän tarkkailijan asemaa Arktisessa neuvostossa,
- L. ottaa huomioon, että Grönlannin tuore itsehallinto, joka koskee olennaisia politiikan aloja, mukaan lukien ympäristölainsäädäntö ja luonnonvarat, sekä EU:n ja Grönlannin kumppanuussopimuksen päivittäminen jonkin aikaa sitten ovat lisänneet kiinnostusta Grönlannin ja sen mannerjalustan luonnonvarojen tutkimiseen ja hyödyntämiseen,

Torstai 20. tammikuuta 2011

- M. katsoo, että pääasiassa muista kuin arktisiin alueisiin liittyvistä tekijöistä johtuvasta ilmastonmuutoksesta aiheutuvat seuraukset ja maailmantalouden globalisoituminen vaikuttavat kyseisiin alueisiin; katsoo, että erityisesti merijään vetäytymisestä sekä luonnonvarapotentiaalista ja uusien tekniikoiden mahdollisesta käytöstä aiheutuu todennäköisesti ennalta arvaamattomia ympäristövaikutuksia ja heijastusvaikutuksia muissa osissa maailmaa sekä merenkulun lisääntymistä varsinkin Euroopan, Aasian ja Pohjois-Amerikan välillä, kaasun, öljyn ja muiden mineraalien mutta myös kalavarojen kaltaisten luonnonvarojen tutkimisen ja hyödyntämisen ja merien geneettisten varojen hyödyntämisen lisääntymistä, kaivos- ja hakkuutoiminnan kasvamista sekä matkailun ja tutkimustoiminnan laajenemista; katsoo, että nämä seuraukset asettavat uusia haasteita mutta tarjoavat myös uusia mahdollisuuksia arktisilla alueilla ja muualla,
- N. ottaa huomioon, että ilmastonmuutosta hallitaan seurannan, lieventämisen ja sopeutumisen menetelmillä; katsoo, että kestävä kehityksen edistämistä luonnonvarojen käytössä ja uusien infrastruktuurien rakentamisessa hallitaan strategisilla suunnitteluprosesseilla,

EU ja arktiset alueet

1. muistuttaa, että EU:n jäsenvaltioista kolme – Tanska, Suomi ja Ruotsi – on arktisia valtioita; toteaa, että yksikään EU:n nykyisistä jäsenvaltioista ei sijaitse Pohjoisen jäämeren rannalla; vahvistaa uudelleen EU:n ja muiden kolmansien valtioiden perustellun intressin asianosaisina tahoina niiden kansainvälisen oikeuden mukaisten oikeuksien ja velvoitteiden nojalla sekä sen nojalla, että EU on sitoutunut ympäristö- ja ilmastopolitiikkaan ja muuhun politiikkaan ja toteuttaa rahoitus- ja tutkimustoimia ja että sillä on taloudellisia intressejä, kuten merenkulku; muistuttaa lisäksi, että EU:lla on Suomessa ja Ruotsissa laajoja arktisia alueita, joita asuttaa Euroopan ainoa alkuperäiskansa, saamelaiset;
2. ottaa huomioon, että arktiset politiikat vaikuttavat EU:hun sen pohjoisten jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden kautta ja se vaikuttaa vastaavasti arktisiin politiikkoihin, ja tunnustaa pohjoisen ulottuvuuden, joka on EU:n sekä Venäjän, Norjan ja Islannin yhteinen politiikka, monien kumppanuuksien puitteissa parhaillaan tehtävän työn;
3. korostaa, että jotkin arktisiin alueisiin liittyvät politiikan alat, kuten meren biologisten luonnonvarojen säilyttäminen yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa, kuuluvat yksinomaan unionin toimivaltaan, kun taas toisten politiikan alojen kohdalla toimivalta on osittain jaettu jäsenvaltioiden kanssa;
4. korostaa, että EU on sitoutunut tekemään arktisia alueita koskevat poliittiset ratkaisunsa parhaan käytettävissä olevan, arktisiin alueisiin vaikuttavia prosesseja koskevan tieteellisen tiedon ja ymmärtämyksen pohjalta ja panostaa jo nyt melkoisesti tutkimukseen tuottaakseen pitäviä tieteellisiä todisteita politiikan tueksi;
5. on tietoinen tarpeesta suojella arktisten alueiden herkkää ympäristöä sekä korostaa alueen yleisen vakauden ja rauhan merkitystä; korostaa, että EU:n olisi jatkettava sellaisten politiikkojen täytäntöönpanoa, joilla taataan, että ympäristöongelmiin puuttumiseksi toteutettavissa toimenpiteissä otetaan huomioon arktisen alueen asukkaiden, myös alkuperäisväestön, edut suojeltaessa ja kehitettäessä aluetta; korostaa komission tiedonannon ja arktisissa valtioissa laadittujen poliittisten asiakirjojen lähestymistavan, analyysin ja painopistealojen samankaltaisuutta; korostaa, että on tarpeen panna täytäntöön politiikkaa, jossa otetaan huomioon arktisen alueen maan ja meren uusiutumattomien ja uusiutuvien luonnonvarojen kestävään hallintaan ja käyttöön liittyvät edut – kyseiset luonnonvarat ovat nimittäin merkittäviä Euroopan kannalta ja alueen asukkaiden tärkeä tulonlähde;
6. korostaa, että Islannin liittyminen EU:hun tulevaisuudessa muuttaisi unionin arktiseksi rannikkoalueeksi, ja huomauttaa samalla, että Islannin asema EU:n ehdokasmaana korostaa koordinoitua arktisen politiikan tarvetta EU:n tasolla ja merkitsee EU:lle strategista tilaisuutta saada aktiivisempi rooli ja osallistua monenväliseen hallintoon arktisella alueella; katsoo, että Islannin liittyminen EU:hun vahvistaisi edelleen EU:n näkyvyyttä Arktisessa neuvostossa;
7. korostaa, että on tärkeää olla vuorovaikutuksessa arktisten yhteisöjen kanssa ja tukea toimintaedellytysten kehittämiseen keskittyviä ohjelmia alueen alkuperäis- ja paikallisyhteisöjen elämänlaadun parantamiseksi ja näiden yhteisöjen elinoloja ja kulttuureja koskevan ymmärryksen lisäämiseksi; kehottaa EU:ta edistämään vahvempaa vuoropuhelua alkuperäisväestön ja arktisen alueen paikallisten asukkaiden kanssa;

Torstai 20. tammikuuta 2011

8 korostaa, että on tarpeen ottaa käyttöön yhteinen ja koordinoitu arktisia alueita koskeva EU:n politiikka, jossa on määritely selkeästi sekä EU:n painopistealueet että mahdolliset haasteet ja strategia;

Uudet maailmanlaajuiset liikennereitit

9. painottaa arktisten alueiden kautta kulkevien uusien maailmanlaajuisten kauppamerenkulun reittien turvallisuuden suurta merkitystä erityisesti EU:n ja sen jäsenvaltioiden talouden kannalta, koska ne hallitsevat 40:ää prosenttia maailman kauppamerenkulusta; pitää myönteisenä toimia, joita Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) on toteutettu napa-alueilla harjoitettavaa merenkulkua koskevan velvoittavan säännösten (Polar Code for Shipping) edistämiseksi, sekä Arktisen neuvoston työryhmissä, erityisesti etsintä- ja pelastustoimia tarkastelevassa työryhmässä (Taskforce on Search and Rescue), toteutettuja toimia; painottaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on aktiivisesti ylläpidettävä merten vapautta ja oikeutta liikkua vapaasti kansainvälisillä vesiteillä;

10. korostaa Barentsin euroarktisen liikennealueen (BEATA) uusien rautatie- ja liikennekäytävien sekä pohjoisimpien alueiden lentoliikenneyhteyksien kehittämisen merkitystä kansainvälisen kaupan, kaivostuotannon ja muun taloudellisen kehityksen kasvaviin tarpeisiin vastaamiseksi; kiinnittää tältä osin huomion uuteen pohjoisen ulottuvuuden liikenne- ja logistiikka-alan kumppanuuteen;

11. ehdottaa, että arktisten alueiden ulkopuolella sijaitsevat merkittävät merenkulkuvaltiot, jotka käyttävät Pohjoista jäämerta, otettaisiin mukaan Arktisen neuvoston etsintä- ja pelastustyöaloitteen tuloksiin; kehottaa siten komissiota ja neuvostoa yhdessä Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) kanssa koordinoimaan EU:n ja jäsenvaltioiden politiikkaa tällä alalla IMO:ssa, Arktisessa neuvostossa ja muissa järjestöissä;

12. huomauttaa, että huolimatta ponnisteluista saada aikaan napa-alueilla harjoitettavaa merenkulkua koskeva velvoittava säännöstö (Polar Code for Shipping) nopeampi ratkaisu arktisten alueiden merenkulun turvallisuuskysymykseen voisi löytyä koordinoimalla ja yhdenmukaistamalla kansallista lainsäädäntöä, ja kehottaa Euroopan meriturvallisuusvirastoa panostamaan niin paljon kuin mahdollista arktisten alueiden merenkulkuun;

13. pitää myönteisinä muita yhteistyöaloitteita, jotka koskevat arktisilla alueilla harjoitettavan merenkulun turvallisuutta ja paremman pääsyn takaamista pohjoisille merireiteille; painottaa, ettei tässä ole kyse ainoastaan kaupallisesta liikenteestä vaan myös laajasta ja kasvavasta EU:n kansalaisia kuljettavasta matkustajalaivaliikenteestä; vaatii lisätutkimuksia vaikutuksesta, joka ilmastonmuutoksella on arktisten alueiden navigointi- ja merenkulkureitteihin; kehottaa myös arvioimaan merenkulun ja kaupankäynnin, myös avomeren toimintojen, lisääntymisen vaikutusta arktiseen ympäristöön ja alueen asukkaisiin;

14. kehottaa alueen valtioita varmistamaan, että kaikki nykyiset – ja mahdolliset tulevat – liikennereitit ovat avoimia kansainväliselle merenkululle, ja pidättymään ottamasta käyttöön mitään yksipuolisia mielivaltaisia esteitä, olivat ne sitten taloudellisia tai hallinnollisia, jotka voisivat vaikeuttaa merenkulkua arktisilla alueilla, lukuun ottamatta turvallisuuden tai ympäristönsuojelun lisäämiseksi kansainvälisesti sovittuja toimia;

Luonnonvarat

15. on tietoinen siitä, että maailman kasvava väestömäärä vaatii luonnonvaroja, ja toteaa luonnonvarojen herättämän kiinnostuksen lisääntymisen, ja tunnustaa arktisten valtioiden kansainväliseen oikeuteen perustuvat suvereniteettioikeudet; suosittelee kaikille asianomaisille tahoille toimien toteuttamista sen varmistamiseksi, että luonnonvaroja tutkittaessa ja hyödynnettäessä noudatetaan mahdollisimman korkeita sosiaalisia, turvallisuus- ja ympäristönormeja;

16. korostaa, että ympäristövaikutusten arvioinnin samoin kuin strategisten ja sosiaalisten vaikutusten arvioinnin prosessit ovat keskeisiä välineitä arktisten alueiden konkreettisten hankkeiden ja ohjelmien hallinnassa; kiinnittää huomion tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annettuun direktiiviin 2001/42/EY⁽¹⁾ ja siihen, että Suomi, Ruotsi ja Norja ovat ratifioineet Euroopan talouskomission yleissopimuksen valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista (Espoon yleissopimus), joka antaa hyvän perustan vaikutustenarviointimenettelyjen aktiiviselle edistämiseksi arktisilla alueilla; viittaa tässä yhteydessä myös OSPAR-komission ministerikokouksen 23.–24. syyskuuta 2010 antamaan Bergenin julistukseen;

(1) EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

Torstai 20. tammikuuta 2011

17. kehottaa alueen valtioita ratkaisemaan nykyiset ja mahdolliset tulevat konfliktit arktisten alueiden luonnonvarojen käytöstä rakentavan vuoropuhelun avulla, mahdollisesti Arktisessa neuvostossa, joka on hyvä foorumi tällaiselle keskustelulle; korostaa mannerjalustan rajaamista käsittelevän YK:n toimikunnan (CLCS) roolia etsittäessä ratkaisuja arktisten valtioiden välisiin konflikteihin, jotka liittyvät niiden yksinomaisten talousvyöhykkeiden rajaamiseen;

18. viittaa erityisesti arktisten valtioiden velvollisuuteen varmistaa, että öljy-yhtiöillä, jotka suunnittelevat öljynporauksen aloittamista ulkomerellä näiden valtioiden merirajojen sisällä, on käytössä tarvittava turvallisuusmekaniikka ja -asiantuntemus ja että ne ovat taloudellisesti varautuneet ehkäisemään öljynporauslaitoilla tapahtuvia katastrofeja ja öljyvahinkoja ja reagoimaan niihin; huomauttaa, että arktisten alueiden äärimmäisten sääolosuhteiden ja ympäristön herkkyyden takia kyseisten öljy-yhtiöiden on kehitettävä öljyvahinkojen ehkäisemistä ja käsittelyä alueella koskevaa erityisasiantuntemusta;

19. pitää myönteisenä rajojen määrittämistä koskevaa uutta Norjan ja Venäjän välistä sopimusta⁽¹⁾, erityisesti ilmaistua halua toteuttaa tiiviimpää yhteistyötä varojen yhteisessä hallinnassa sekä kalakantojen yhteisen hallinnan jatkamista Barentsinmerellä, myös kestävyyttä koskevat seikat huomioon ottaen; katsoo erityisesti, että Norjan ja Venäjän kahdenvälinen yhteistyö on osoitus ympäristönsuojelun alalla käytettävissä olevien korkeimpien teknisten normien yhteisestä soveltamisesta etsittäessä öljyä ja kaasua Barentsinmerellä; toteaa, että suuri merkitys on etenkin erityisesti arktista ympäristöä varten kehitettyjen uusien tekniikoiden, kuten merenpohjan alaisiin asennelmiin liittyvän tekniikan, kiistanalaisella kehittämisellä;

20. on tietoinen Huippuvuorisopimuksen (Svalbardin sopimus) erilaisista tulkinnoista siltä osin, mikä on sen sovellettavuus mannerjalustaan ja Huippuvuorten merialueeseen; ottaa huomioon mannerjalustassa sijaitsevien luonnonvarojen suhteellisen helpon saatavuuden ja pitäisi siksi myönteisenä mannerjalustan oikeudellista asemaa koskevaa sopimusta, jossa tunnustettaisiin mannerjalustan rannikkovaltioiden lakisäätöiset oikeudet ja velvollisuudet; on vakuuttunut siitä, että mahdolliset tulevat kiistat käsitellään rakentavasti;

21. muistuttaa EU:n asemasta arktisen alueen luonnonvarojen merkittävänä kuluttajana sekä eurooppalaisten talouden toimijoiden osallisuudesta; kehottaa komissiota jatkamaan yhteistyön ja teknologian siirron edistämistä, jotta varmistetaan korkeimpien normien ja asianmukaisten hallinnollisten menettelyjen noudattaminen, luodaan järkevä tieteellinen perusta arktisen alueen varoja, kuten kalavaroja, kaivostoimintaa, metsätaloutta ja matkailua, koskeville tuleville suuntauksille ja hallinnollisille tarpeille, ja hyödynnetään täysimääräisesti EU:n sääntelyvaltuuksia tältä osin; taloudellisen toiminnan lisääntyessä arktisilla alueilla kehottaa EU:ta tukemaan kestävän kehityksen periaatteita sen puitteissa;

22. vaatii, että ennen kuin arktisilla alueilla käynnistetään uutta kaupallista kalastustoimintaa, on tehtävä luotettavia ja ennakoivia tieteellisiä arvioita kalakannoista, jotta voidaan määrätä kalastustasot, jotka säilyttävät kalastettavat kalakannat eivätkä johda muiden lajien kantojen heikentymiseen tai meriympäristön vakaviin vaurioihin, sekä pitää välttämättömänä, että kaikkea valtamerikalastusta sääntelee alueellinen kalastuksenhoitojärjestelmä, joka noudattaa tieteellisiä ohjeita ja jolla on vankka valvonta- ja seurantaohjelma hallintatoimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi, ja katsoo, että yksinomaisten talousvyöhykkeiden sisällä tapahtuvan kalastuksen on täytettävä samat normit;

23. katsoo, että riittävän kokoisten ja monipuolisten merisuojealueiden perustaminen ja valvonta on merkittävä väline meriympäristön suojelussa;

Ilmastonmuutos ja saasteista aiheutuvat seuraukset arktisella alueella

24. myöntää, että EU, kuten kaikki maailman muut kehittyneet alueet, vaikuttaa huomattavasti ilmastonmuutokseen ja että sillä on siten erityinen vastuu, minkä vuoksi EU:n on oltava johtavassa asemassa tämän ilmiön torjumisessa;

25. myöntää, että paras tapa suojella arktisia alueita on pitkän aikavälin kunnianhimoinen maailmanlaajuinen ilmasopimus, mutta ymmärtää, että arktisten alueiden nopea lämpeneminen pakottaa lisäksi etsimään mahdollisia muita lyhyen aikavälin keinoja niiden lämpenemisen rajoittamiseksi;

⁽¹⁾ Allekirjoitettu 15. syyskuuta 2010.

Torstai 20. tammikuuta 2011

26. katsoo, että arktinen alue on herkkä alue, jossa ilmastonmuutoksen seuraukset ovat erityisen selvästi havaittavissa ja aiheuttavat vakavia heijastusvaikutuksia muihin maailman alueisiin; tukee näin ollen neuvoston päätelmiä yhteistyön lisäämisestä UNFCCC:n ja arktisen alueen kansainvälisten havainnointijärjestelmien (Sustained Arctic Observation Networks, SAON) kanssa sekä pyrkimyksiä toteuttaa Huippuvuorten integroitu tarkkailujärjestelmä (Svalbard Integrated Observation System, SIOS) ja Euroopan monitieteinen merenpohjan seurantaverkosto (EMSO), sillä näillä aloitteilla varmistetaan ainutlaatuinen eurooppalainen panostus arktisten alueiden ilmastoon ja ympäristön muutosten ymmärtämiseen;

27. myöntää, että nokipäästöt EU:sta ja muilta pohjoisen pallonpuoliskon alueilta aiheuttavat suhteettoman paljon arktisten alueiden lämpenemistä, ja korostaa tarvetta sisällyttää nokipäästöt YK:n Euroopan talouskomission ja EU:n asiaa koskeviin sääntelyjärjestelmiin, kuten valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan yleissopimukseen ja kansallisia päästörajoja koskevaan direktiiviin;

28. pitää myönteisenä, että Kansainvälisen merenkulkujärjestön meriympäristön suojelukomitean raskaan polttoöljyn käyttöä ja kuljetusta antarktisisilla alueilla toimivilla aluksilla koskevan kiellon on määrä astua voimaan 1. elokuuta 2011; korostaa, että vastaava kielto saattaisi olla tarpeen arktisilla vesillä ympäristöön kohdistuvien riskien vähentämiseksi onnettomuuksien tapahtuessa;

29. tukee yhteistyön lisäämistä arktisten valtioiden ja muiden valtioiden arktisten alueiden havainnointiverkoston (SAON) kehittämiseksi ja kannustaa Euroopan ympäristövirastoa jatkamaan arvokasta työtään ja edistämään yhteistyötä Euroopan ympäristötieto- ja seurantaverkoston (EIONET) kautta yhteisen ympäristötietojärjestelmän ohjaavia periaatteita noudattaen;

30. korostaa EU:n ja napa-alueiden valtioiden tärkeää asemaa pyrittäessä torjumaan saastumista, jota pitkän matkan kuljetukset, muun muassa merenkulku, aiheuttavat arktisilla alueilla; painottaa tässä yhteydessä unionin lainsäädännön, kuten asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁽¹⁾, täytäntöönpanon merkitystä; huomauttaa, että arktisella alueella tapahtuva ilmastonmuutos vaikuttaa merkittävästi Euroopan ja muiden maanosien rannikkoalueisiin sekä ilmastosta riippuvaisiin toimialoihin Euroopassa, kuten maatalouteen ja kalastukseen, uusiutuvaan energiaan, poronhoitoon, metsästykseseen, matkailuun ja liikenteeseen;

Kestävä sosioekonominen kehitys

31. myöntää, että jään sulamisesta ja korkeammista lämpötiloista aiheutuvat vaikutukset eivät pelkästään pakota alkuperäisväestöä siirtymään muualle ja siten uhkaa alkuperäistä elämäntapaa vaan luovat myös tilaisuuksia talouden kehittämiseksi arktisella alueella; tunnustaa arktisen alueen asukkaiden ja hallitusten, joilla on täysivaltaisen valtion oikeudet ja velvollisuudet, halun edistää jatkossakin kestävästä taloudellisesta kehityksestä suojellen samalla alkuperäiskansojen perinteisiä tulonlähteitä ja arktisen alueen ekosysteemien hyvin herkkää luonnetta ja ottaa huomioon niiden kokemuksen alueen eri luonnonvarojen käyttämisestä ja kehittämisestä kestäväällä tavalla; suosittaa ekosysteemeihin perustuvan hallinnan periaatteiden soveltamista ympäristötieteellisen tiedon yhdistämiseksi sosiaalisiin arvoihin ja tarpeisiin;

32. korostaa, että EU:n on tärkeää yhdessä alueen alueellisten edustajien kanssa keskustella rakennerahojen merkityksestä kehitykselle ja yhteistyölle, jotta voidaan kohdata tulevat maailmanlaajuiset edistyksen haasteet ja pystytään tarttumaan alueen kehityspotentiaaliin;

33. katsoo, että jotta voidaan tunnistaa tämän seudun erityinen potentiaali ja kehittää asianmukaisia asutusstrategioita siten, että otetaan huomioon alueelliset erot, tarvitaan kattavaa prosessia kansallisen ja EU:n tason avustuksella; uskoo, että kumppanuudet ja vuoropuhelu eri hallintotasojen välillä takaavat, että politiikat voidaan panna täytäntöön tasolla, jolla ne ovat tehokkaimpia;

34. panee merkille arktisen alueen alkuperäisväestön erityisaseman ja tunnustaa alkuperäisväestön oikeudet sekä kiinnittää erityisesti huomiota alkuperäisväestön oikeudelliseen ja poliittiseen tilanteeseen arktisissa valtioissa ja niiden edustukseen Arktisessa neuvostossa; vaatii alkuperäisväestölle suurempaa osallisuutta päätöksenteossa; korostaa tarvetta ryhtyä erityistoimenpiteisiin alkuperäisväestön kulttuurin ja kielen ja maa-alueiden suojelemiseksi ILO:n yleissopimuksessa 169 määritellyllä tavalla; kehottaa säännölliseen vuoropuheluun alkuperäisväestön edustajien ja EU:n toimielinten välillä ja kehottaa EU:ta ottamaan huomioon harvaan asuttujen syrjäseutujen erityistarpeet alueellisen kehityksen, elinkeinojen ja koulutuksen aloilla; korostaa, kuinka tärkeää on tukea toimia alkuperäisväestön kulttuurin, kielen ja tapojen edistämiseksi;

⁽¹⁾ EUVL L 136, 29.5.2007, s. 3.

Torstai 20. tammikuuta 2011

35. huomauttaa, että alkuperäisväestön talous on suuressa määrin riippuvainen luonnonvarojen kestävästä käytöstä ja siten ilmastonmuutoksen ja sen vaikutusten vähentäminen sekä alkuperäisväestön oikeus puhtaaseen luontoon ovat myös ihmisoikeuskysymyksiä;
36. pitää myönteisenä alkuperäisväestön ihmisoikeuksien ja perusvapauksien tilannetta käsittelevän YK:n erityisraportoijan työtä sekä alkuperäiskansojen oikeuksia käsittelevän YK:n asiantuntijamekanismin työtä;
37. pitää myönteisenä asiantuntijamekanismin menestyksekkäästi päätökseen viemää väliraporttia tutkimuksesta alkuperäisväestöstä ja oikeudesta osallistua päätöksentekoon;
38. kannustaa arktisia jäsenvaltioita käynnistämään neuvottelut uuden ratifioidun pohjoismaisen saamelaisoikeusjärjestelmän aikaan saamiseksi;
39. kehottaa EU:ta edistämään aktiivisesti Pohjois-Venäjällä asuvien suomalais-ugrialaisten kansojen kulttuuri- ja kielioikeuksia;
40. ottaa huomioon viimeaikaisen oikeudellisen kehityksen, joka liittyy EU:n asettamaan hyljetuotteita koskevaan kieltoon, ja erityisesti unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olevan asetuksen (EY) N:o 1007/2009 ⁽¹⁾ kumoamiskanteen (asia T-18/10, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto); panee merkille kuulemismenettelyn, joka toteutetaan Maailman kauppajärjestön (WTO) tuella ja jota Kanada ja Norja ovat pyytäneet yhdessä Islannin kanssa WTO-sopimuksen liitteen 2 mukaisesti; toivoo, että osapuolten väliset erimielisyydet voidaan ratkaista unionin tuomioistuimen päätöksien ja WTO:n menettelyjen tuloksen mukaisesti;
41. on tietoinen kasvavasta kiinnostuksesta luonnonvarojen hyödyntämiseen; huomauttaa siltä osin, että tarvitaan laajaa, kaiken kattavaa ekosysteemeihin perustuvaa lähestymistapaa, jonka avulla todennäköisesti parhaiten pystytään käsittelemään arktisten alueiden edessä olevia moninaisia haasteita, jotka liittyvät ilmastomuutokseen, merenkulkuun, ympäristöriskeihin ja saasteisiin, kalastukseen ja muuhun ihmisen toimintaan, EU:n yhdenmisen meripolitiikan tai Norjan Barentsinmerta ja Lofoottien merialueita koskevan yhdenmisen hallintasuunnitelman linjojen mukaisesti; suosittelee jäsenvaltioille Arktisen neuvoston vuonna 2009 tarkistamien avomeren öljy- ja kaasuohteiden (Offshore Oil and Gas Guidelines) tukemista;

Hallinto

42. tunnustaa toimielimet sekä yleisen toimintakehyksen, joka muodostuu kansainvälisestä oikeudesta ja arktisen alueen kannalta tärkeitä aloja koskevista sopimuksista, kuten UNCLOS-yleissopimus (merenkulun vapauden ja viattoman kauttakulun peruseriaatteen mukaan luettuna), IMO, OSPAR-yleissopimus ⁽²⁾, Koillis-Atlantin kalastuskomission (NEAFC), CITES-yleissopimus ⁽³⁾ ja Tukholman yleissopimus sekä voimassa olevat lukuisat kahdensivuiset sopimukset ja kehykset arktisissa valtioissa noudatettavien kansallisten säännöksiensä lisäksi; toteaa näin ollen, että arktista aluetta ei voida pitää oikeudellisenä tyhjiönä vaan alueena, jolla on asianmukaisesti kehitettyjä hallintovälineitä; huomauttaa kuitenkin, että ilmastonmuutoksen ja talouskehityksen kasvun asettamien haasteiden vuoksi näitä voimassa olevia sääntöjä on jatkossakin kehitettävä ja lujitettava ja kaikkien osapuolien on pantava ne täytäntöön;
43. korostaa, että vaikka valtiot ovat avainasemassa arktisten alueiden hallinnassa, myös muilla toimijoilla, kuten kansainvälisillä järjestöillä, alkuperäis- ja paikallisväestöillä ja alueellisilla viranomaisilla on tärkeä tehtävä; korostaa, että arktisiin alueisiin liittyviä oikeutettuja etuja omaavien toimijoiden välisen luottamuksen lisääminen osallistavien ja vuoropuheluun perustuvien menetelmien avulla on tärkeää yhteisen arktisia alueita koskevan näkemyksen kehittämiseksi;
44. katsoo, että joidenkin tarkkailijoiden antama kuva ”ryntäyksestä” arktisille alueille ei edistä rakentavaa yhteisymmärrystä ja yhteistyötä alueella; huomauttaa, että arktiset valtiot ovat useassa yhteydessä julistaneet olevansa sitoutuneita ratkaisemaan ja ovat joissakin tapauksissa pyrkineet ratkaisemaan mahdolliset eturistiriidat kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti;
45. myöntää, että Arktinen neuvosto on tärkeässä asemassa koko arktisen alueen merkittävimpiä alueellisia yhteistyöfoorumina; palauttaa mielin, että Arktisen neuvoston jäsenenä olevien EU:n jäsenvaltioiden Tanskan, Ruotsin ja Suomen sekä ehdokasvaltio Islannin lisäksi EU:n jäsenvaltiot Saksa, Ranska, Yhdistynyt kuningaskunta, Alankomaat, Espanja ja Puola ovat aktiivisia pysyviä tarkkailijajäseniä; vahvistaa

⁽¹⁾ EUVL L 286, 31.10.2009, s. 36.

⁽²⁾ Yleissopimus Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelusta.

⁽³⁾ Luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus.

Torstai 20. tammikuuta 2011

sitoumuksensa olla tukematta järjestelyjä, joilla suljetaan pois arktisen alueen EU-jäsenvaltioita, ehdokasmaita tai arktisen alueen ETA/EFTA-valtioita; tunnustaa Arktisen neuvoston työryhmissä tarkkailijoiden läsnä ollessa toteutetut konkreettiset toimet ja kehottaa komissiota ja EU:n virastoja osallistumaan jatkossa aktiivisesti kaikkiin asianomaisiin työryhmiin aina kun se on mahdollista; kannattaa Arktisen neuvoston oikeudellisen ja taloudellisen perustan vahvistamista;

46. myöntää, että arktisten alueiden edessä olevat haasteet ovat maailmanlaajuisia ja niihin olisi siten otettava mukaan kaikki relevantit toimijat;

47. pitää myönteisenä niiden merkittävien raporttien tuloksia, joita Arktisen neuvoston työryhmät ovat laatineet viime vuosina arktisten alueiden öljystä ja kaasusta, lämpenemisen vaikutuksista ja pikaisten toimien tarpeesta;

48. pitää myönteisenä alkuperäisväestön edustajien laajaa poliittista järjestäytymistä saamelaisparlamenteissa ja saamelaisneuvostossa Pohjois-Euroopassa sekä useiden alkuperäisväestön järjestöjen välistä napal alueita koskevaa yhteistyötä ja tunnustaa Arktisen neuvoston ainutlaatuisen roolin alkuperäisväestön osallistumisen edistämiseksi; tunnustaa YK:n alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksessa määritellyt arktisten alueiden alkuperäiskansojen oikeudet ja kehottaa komissiota käyttämään demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista rahoitusvälinettä arktisten alueiden alkuperäisväestön vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen;

49. pitää myönteisenä laaja-alaista yhteistyötä, jota tehdään muun muassa arktisen meriympäristön suojelun parissa (PAME-työryhmä) niin alueellisesti kuin kahdenvälisesti ja kansainvälisesti; pitää tässä yhteydessä etsintä- ja pelastustoimiin liittyviä Arktisen neuvoston toimia ensimmäisenä askeleena kohti sitovan päätöksenteon mahdollistavia järjestelyjä;

50. pitää myönteisenä Arktisen neuvoston jatkuvaa oman työnsä laajuuden ja rakenteen arviointia ja on vakuuttunut siitä, että se jatkaa päätöksien hahmotteluprosessien perustan laajentamista ottaakseen sellaisia toimijoita, jotka eivät ole mukana neuvostossa;

51. toivoo, että Arktinen neuvosto jatkaa tärkeän toimintansa kehittämistä ja laajentaa päätöksien hahmotteluprosessien perustaa ottaakseen mukaan sellaiset toimijat, jotka eivät sijaitse arktisilla alueilla ja jotka lisäävät läsnäoloaan arktisella alueella, ja siten hyödyntämään niiden tietämystä ja valmiuksia sekä ottamaan huomioon niiden kansainvälisen oikeuden mukaiset perustellut intressit, joskin samalla on korostettava arktisten valtioiden intressien selvästi suurempaa merkitystä; pitää myönteisenä Arktisen neuvoston sisäistä menettelyä, joka koskee tarkkailijoiden aseman ja Arktisen neuvoston tehtävien mahdollisen tulevan laajuuden tarkistamista;

52. katsoo, että vahvistetun Arktisen neuvoston olisi toimittava johtoasemassa arktisella alueella tehtävässä yhteistyössä ja sen valmiuksia olisi näin ollen pikaisesti kehitettävä hallinnollisesti ja poliittisesti muun muassa perustamalla pysyvä sihteeristö, josta parhailaan neuvotellaan, jakamalla kustannukset tasavertaisemmin jäsenten kesken, järjestämällä useammin ministerikokouksia ja vuosittain arktisen alueen huippukokous mahdollisimman korkealla tasolla, kuten Suomen – joka on myös Arktisen neuvoston jäsen – ulkoministeri on ehdottanut; pitäisi myönteisenä myös arktisten alueiden parlamentaarikkojen osallistumisen lisäämistä parlamentaarisen ulottuvuuden korostamiseksi ja arktisten alueiden ulkopuolisten toimijoiden osallistumisen varmistamiseksi; korostaa lisäksi, että valtioiden suljetun ydinryhmän jatkuvat korkean tason tapaamiset vain heikentävät Arktisen neuvoston asemaa ja roolia kokonaisuutena; toivoo Arktisen neuvoston säilyttävän avoimen ja osallistavan lähestymistapansa ja pysyvän siten avoimena kaikille sidosryhmille;

53. katsoo pohjoisen ulottuvuuden olevan alueellisen yhteistyön polttopiste Pohjois-Euroopassa; huomauttaa, että neljä kumppania, nimittäin EU, Islanti, Norja ja Venäjän federaatio, sekä Arktinen neuvosto, Barentsin euroarktinen neuvosto, Itämeren valtioiden neuvosto, Pohjoismaiden ministerineuvosto, Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankki, Euroopan investointipankki, Pohjoismaiden investointipankki ja Maailmanpankki ovat osallisina pohjoisessa ulottuvuudessa ja että sekä Kanadalla että Yhdysvalloilla on siinä tarkkailijan asema; painottaa, että on tarpeen yhdenmukaistaa pohjoisen ulottuvuuden politiikkaa ja EU:n kehittyvää arktista politiikkaa; panee merkille pohjoisen ulottuvuuden ns. arktisen ikkunan; korostaa arvokasta kokemusta, jota saadaan pohjoisen ulottuvuuden kumppanuuksista, erityisesti uudesta pohjoisen ulottuvuuden liikenne- ja logistiikka-alan kumppanuudesta, ja sen etuja arktisten alueiden yhteistyölle;

54. vahvistaa kannattavansa ajatusta siitä, että EU:lle myönnetään pysyvän tarkkailijan asema Arktisessa neuvostossa; toteaa, että EU:n jäsenvaltiot ovat mukana Arktisen neuvoston työssä eri kansainvälisten järjestöjen (kuten IMO, OSPAR, NEAFC ja Tukholman yleissopimus) kautta ja korostaa tarvetta johdonmukaisuuteen kaikissa arktista aluetta koskevissa EU:n politiikoissa; kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille asianmukaisesti Arktisen neuvoston ja sen työryhmien kokouksista ja toiminnasta; painottaa kuitenkin, että EU ja sen jäsenvaltiot osallistuvat jo nyt jäseninä tai tarkkailijoina muiden kansainvälisten

Torstai 20. tammikuuta 2011

järjestöjen toimintaan, jotka ovat arktisen alueen kannalta merkittäviä, kuten IMO, OSPAR, NEAFC ja Tukholman yleissopimus, ja että huomiota olisi siten kiinnitettävä johdonmukaisemmin näissä järjestöissä toteutettaviin toimiin; korostaa tältä osin erityisesti johdonmukaisuuden tarvetta kaikissa arktista aluetta koskevissa EU:n politiikoissa; kannustaa Arktista neuvostoa ottamaan mukaan tiiviimmin myös kansalais-yhteiskunnan ja valtiosta riippumattomat järjestöt väliaikaisina tarkkailijoina;

55. katsoo, että Barentsin euroarktinen neuvosto on tärkeä keskipiste Norjan, Ruotsin, Suomen, Tanskan, Venäjän ja Euroopan komission yhteistyölle; panee merkille sen työn terveys- ja sosiaalikeskustelujen, koulutuksen ja tutkimuksen, energian, kulttuurin sekä matkailun aloilla; panee merkille alkuperäiskansojen työryhmän (WGIP) neuvoa antavan roolin Barentsin euroarktisessa neuvostossa;

Päätelmät ja kehotukset

56. kehottaa komissiota kehittämään nykyisestä yksikköjen välisestä ryhmästä pysyvän yksikköjen välisen rakenteen, jotta taataan johdonmukainen, yhteensovitettu ja yhtenäinen toimintatapa arktisen alueen kannalta merkittävillä ja keskeisillä politiikan aloilla, kuten ympäristö-, energia-, liikenne- ja kalastusalalla; suosittelee tämän rakenteen johtamisen antamista Euroopan ulkosuhdehallinnon ja meri- ja kalastusasioiden pääosaston yhteiseksi tehtäväksi jälkimmäisen toimiessa toimialojen välisenä koordinaattorina komission sisällä; suosittelee myös vastaavasti arktisen yksikön perustamista Euroopan ulkosuhdehallintoon;

57. vaatii, että komissio ottaa neuvotteluissa kahdenvälisistä sopimuksista huomioon, että arktisen alueen herkkää ekosysteemiä on suojeltava, että alueen asukkaiden, myös alkuperäisväestöön kuuluvien ryhmien, edut on taattava ja että arktisen alueen luonnonvarojen on hyödynnettävä kestävästi, ja että komissio noudattaa kaikessa toiminnassaan näitä periaatteita;

58. panee merkille, että tieteellinen aineisto osoittaa selvästi, että arktinen ekosysteemi käy parhaillaan läpi valtavia ilmastoon liittyviä muutoksia ja että tämä tilanne vaatii varovaisuusperiaatteen noudattamista ja tieteellisesti kestävästä lähestymistapaa kaikissa arktisen alueen tulevissa kehityshankkeissa; kehottaa solmi-
maan monenkeskisen sopimuksen ja tekemään sen puitteissa tieteellisiä lisätutkimuksia, joiden tuloksilla voidaan vaikuttaa kansainväliseen ymmärrykseen arktisesta ekosysteemistä ja sitä koskevaan päätöksente-
koon, ennen kuin aloitetaan uusia merkittäviä hankkeita luonnonvarojen hyödyntämiseksi;

59. korostaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat keskeisessä asemassa arktiseen alueeseen liittyvän tutkimuk-
sen, alueellisen yhteistyön ja kyseisen alueen sekä muiden alueiden kannalta tärkeän teknisen kehityksen
yhteydessä, ja kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuuksia kehittää napa-alueisiin liittyviä yhteisra-
hoitusta ja yhteistä ohjelmasuunnittelua koskevia aloitteita, jotta edistetään sujuvampaa ja tehokkaampaa
yhteistyötä kyseisten maiden asiantuntijoiden välillä; kehottaa EU:ta edistämään yhteistoimintaa Yhdysval-
tojen, Kanadan, Norjan, Islannin, Grönlannin ja Venäjän kanssa arktisten alueiden monitieteellisen tutki-
muksen alalla ottaen samalla käyttöön koordinoitua rahoitusmekanismeja; kehottaa komissiota tulevan
tutkimustoiminnan helpottamiseksi lisäksi luomaan keinon työskennellä suoraan arktisten jäsenvaltioiden,
alkuperäisväestön järjestöjen ja arktisten tutkimuslaitosten kanssa EU:n informoimiseksi olennaisista kysy-
myksistä, tärkeistä tutkimusaiheista ja asioista, jotka koskevat arktisilla alueilla asuvia ja työskenteleviä;

60. katsoo, että EU:n olisi jatkettava valmiuksiensa kehittämistä ja kehottaa komissiota tarkastelemaan
arktisiin alueisiin liittyvien EU:n toimien toteuttamista ja jatkamista sekä raportoimaan asiasta – tällaisia
toimia ovat napa-alueita koskeva yhteinen monenvälinen tutkimusrahoitusohjelma, jonka ansiosta on mah-
dollista tehdä yhteistyötä helpommin ja vähemmän byrokraattisesti, ja tutkimusyhteisön yhteiset hankkeet;
kehottaa komissiota tutkimaan ensi sijassa EU:n arktisen tiedotuskeskuksen perustamista, minkä olisi oltava
yhteinen verkostohanke, ja ottamaan huomioon sopivat ehdotukset; panee tähän liittyen merkille Lapin
yliopiston ehdotuksen; katsoo, että tiedotuskeskuksen pitäisi pystyä luomaan pysyvä yhteys EU:n ja arktisen
alueen keskeisten toimijoiden välille sekä välittämään arktista aluetta koskevaa tietoa EU:n toimielimille ja
asianomaisille tahoille;

61. korostaa, että arktisten alueiden ympäristössä tapahtuvien prosessien ja muutosten nopeuden objek-
tiivista määrittelyä varten kansainvälisten tutkimusryhmien on voitava esteettä suorittaa tutkimuksia tällä
maapallomme herkällä alueella; panee merkille, että Euroopan unioni vahvistaa läsnäoloaan ja sitoutumis-
taan erityisesti Eurooppaan kuuluvilla arktisilla alueilla rakentamalla yhteistä tutkimusinfrastruktuuria ja
lisäämällä arktisilla alueilla toteutettavien tiedeohjelmien määrää; kannattaa erityisesti useita tieteenaloja
edustavista tiedemiehistä koostuvia ja kaikkia asianomaisia valtioita edustavia tutkimusryhmiä; pitää myön-
teisenä useimmiten hyvää ja avointa tutkimusyhteistyötä ja katsoo, että tutkimuksen olisi oltava avointa ja
sen tulokset olisi annettava koko kansainvälisen yhteisön käyttöön, mikä olisi myös sen etu;

Torstai 20. tammikuuta 2011

62. painottaa EU:n Euroopan alueellisen yhteistyön tavoitteen osuutta selvänä eurooppalaisena lisäarvona, erityisesti rajatylittävän yhteistyön Kolarctic- ja Karelia -ohjelmat sekä Itämeren allasta koskeva ohjelma, johon sisältyy Barentsin alue; kehottaa komissiota tutkimaan, miten asianmukaisesti parannetulla Pohjoinen periferia -ohjelmalla voisi olla samankaltainen vaikutus arktiseen strategiaan seuraavalla ohjelmakaudella;

63. pyytää komissiota tukemaan ponnisteluja SIOS:n ja EMSO:n tarkkailukeskusten toteuttamiseksi nopeasti ja tehokkaasti, sillä ne ovat ainutlaatuinen mahdollisuus edistää arktisen ympäristön ymmärtämistä ja suojelua;

64. pyytää komissiota laatimaan ehdotuksia siitä, miten Galileo-hanketta tai arktiseen alueeseen vaikuttavia hankkeita, kuten ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisia seuranta- (GMES), voitaisiin kehittää, jotta taataan turvallisempi ja nopeampi merenkulku arktisen alueen vesillä, investoiden erityisesti Koillisväylän turvallisuuteen ja käytettävyyteen ja pyrkien parantamaan jään liikkeiden ennustettavuutta ja arktisen alueen merenpohjan kartoittamista ja ymmärtämään alueen geodynamiikan kannalta keskeisiä prosesseja, jotka ovat tärkeitä maapallon geodynamiikalle ja arktisten vyöhykkeiden vedenkierrolle, ja syventämään ekosysteemejä koskevaa tietoa;

65. kehottaa kaikki hallituksia arktisella alueella, erityisesti Venäjän hallitusta, hyväksymään YK:n yleiskokouksen 13. syyskuuta 2007 hyväksymän alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen ja tukemaan sitä;

66. vaatii jäsenvaltioita ratifioimaan kaikki keskeiset alkuperäiskansojen oikeuksia koskevat sopimukset, kuten Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen 169;

67. pyytää EU:ta ja sen jäsenvaltioita ehdottamaan IMO:ssa meneillään olevan, napa-alueilla harjoitettavaa merenkulkua koskevaa velvoittavaa säännöstöä koskevan työn puitteissa, että nokipäästöjä ja raskasta polttoöljyä pitäisi säännellä erityisesti; pyytää komissiota siinä tapauksessa, etteivät nämä neuvottelut kannalta hedelmää, esittämään ehdotuksia säännöiksi, jotka koskevat aluksia, jotka käyvät EU:n satamissa arktisille alueille tehtyjen matkojen jälkeen tai ennen niitä, jotta voidaan luoda tiukka järjestelmä, jolla rajoitetaan nokipäästöjä ja raskaan polttoöljyn käyttöä;

*

* *

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä arktisen alueen valtioiden hallituksille ja parlamenteille.

Mustaamerta koskeva EU:n strategia

P7_TA(2011)0025

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 Mustaamerta koskevasta EU:n strategiasta (2010/2087(INI))

(2012/C 136 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Mustanmeren synergia – uusi alueellinen yhteistyöaloite” (KOM(2007)0160),

— ottaa huomioon neuvoston 14. toukokuuta 2007 antamat päätelmät Mustanmeren synergia -aloitteesta,

— ottaa huomioon 17. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman uudesta poliittisesta lähestymistavasta Mustanmeren alueeseen ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 64.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Mustanmeren alueen valtioiden ulkoasiainministerien Kiovassa 14. helmikuuta 2008 antaman yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Kertomus Mustanmeren synergian ensimmäisestä täytäntöönpanovuodesta” (KOM(2008)0391),
 - ottaa huomioon yhteisen julkilausuman, jolla käynnistettiin Mustanmeren synergian ympäristökumppanuus (Bryssel, 16. maaliskuuta 2010),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta (KOM(2006)0726) ja komission aikomuksen esittää Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) uudelleentarkastelu vuonna 2011,
 - ottaa huomioon Turkin kanssa solmitun liittymiskumppanuuden,
 - ottaa huomioon Armenian, Azerbaidžanin, Georgian, Moldovan tasavallan ja Ukrainan kanssa tehdyt kumppanuus- ja yhteistyösopimukset ja käynnissä olevat neuvottelut uusista assosiaatiosopimuksista sekä vastaavat ENP-toimintasuunnitelmat,
 - ottaa huomioon komission 12. toukokuuta 2010 hyväksymät Armeniaa, Azerbaidžania, Moldovan tasavaltaa, Georgiaa ja Ukrainaa koskevat kertomukset Euroopan naapuruuspolitiikan edistymisestä,
 - ottaa huomioon Venäjän federaation kanssa tehdyn kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen sekä käynnissä olevat neuvottelut uudesta EU:n ja Venäjän välisestä sopimuksesta,
 - ottaa huomioon 3. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle itäisestä kumppanuudesta (KOM(2008)0823),
 - ottaa huomioon 7. toukokuuta 2009 kokoontuneen itäistä kumppanuutta käsitelleen Prahan huippukokouksen yhteisen lausuman,
 - ottaa huomioon äskettäisen edistyksen viisumien myöntämisen helpottamista koskevassa vuoropuhelussa alueen maiden kanssa,
 - ottaa huomioon 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Moldovan tasavallasta, Venäjän federaatiosta, Turkista, Ukrainasta ja Etelä-Kaukasian valtioista sekä yhdenntetystä meripolitiikasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0378/2010),
- A. ottaa huomioon, että Mustanmeren alue on strateginen silta, joka yhdistää Euroopan Kaspianmeren alueeseen, Keski-Aasiaan ja Lähi-itään ja myös Kaakkois-Aasian ja Kiinaan, ja että sille ovat ominaisia tiiviit siteet ja suuret mahdollisuudet, mutta myös erot ja kilpailu; toteaa, että alue käsittää EU:n jäsenvaltioista Bulgarian, Kreikan ja Romanian, ehdokasvaltio Turkin, Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanit Armenian, Azerbaidžanin, Georgian, Moldovan tasavallan ja Ukrainan sekä Venäjän federaation, joka on strateginen kumppani,

⁽¹⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- B. katsoo, että Mustanmeren alue on EU:n kannalta strategisesti merkittävä; ottaa huomioon, että Musta-meri on osittain EU:n sisävesiin kuuluva ja maantieteellisesti suurimmalta osaltaan eurooppalainen meri, minkä vuoksi EU:lla ja alueen valtioilla on yhteisiä haasteita ja mahdollisuuksia sekä yhteinen tarve varmistaa, että Mustanmeren ympärillä on rauhan, demokratian, turvallisuuden, vakauden, alueellisen yhteistyön ja kestävä vaurauden alue; katsoo, että Mustanmeren alueella tarvitaan yhtenäistä ja kestävä strategiaa,
- C. ottaa huomioon, että Mustanmeren alue on sosiaalisesti, kulttuurisesti ja uskonnollisesti rikas ympäristö, jossa kulttuurien ja uskontojen välisellä vuoropuhelulla olisi oltava keskeinen rooli,
- D. katsoo, että Mustanmeren synergian ansiona on ollut, että siinä tunnustetaan Mustanmeren strateginen merkitys EU:n kannalta sekä tarve lisätä EU:n osallistumista alueella; toteaa, että Mustanmeren synergian tulokset ovat toistaiseksi olleet melko niukat eikä sen täytäntöönpanon tämänhetkistä tuloksista ole selvää ja kattavaa kuvaa, mikä antaa aihetta arvostella EU:ta siitä, ettei sillä ole aluetta koskevaa strategista näkemystä ja että se soveltaa täytäntöönpanoon hajanaista lähestymistapaa,
- E. toteaa, että konkreettisia tavoitteita ja vertailukohtia sekä raportointi-, valvonta-, arviointi- ja seuranta-järjestelmiä koskevaa toimintasuunnitelmaa ei ole laadittu, vaikka parlamentin ensimmäisessä Mustanmeren aluetta koskevassa päätöslauselmassa niin pyydettiin,
- F. toteaa, että on laadittu vain yksi edistymiskertomus, vuonna 2008, eikä sen jatkotoimena perustettu mitään säännöllistä raportointijärjestelmää; toteaa, että vain harvoja hankkeita on toteutettu ja että toistaiseksi on käynnistetty vain ympäristökumppanuus,
- G. toteaa, että vuoden 2008 jälkeen ei ole järjestetty ministerikonferenssia, mikä korostaa Mustanmeren synergia -aloitteen näkyvyyden, strategisen näkemyksen ja poliittisen ohjauksen puutetta,
- H. katsoo, että vaikka tähänastiset ponnistelut ovat olleet kiitettäviä, huono hallinnollinen organisointi, institutionaalisen ja poliittisen sitoutumisen puute sekä henkilöresurssien ja tähän tarkoitukseen osoitettujen rahoitusvarojen niukkuus ovat vakavasti haitanneet niitä,
- I. katsoo, että Mustanmeren alueella on tapahtunut paljon kehitystä vuoden 2008 jälkeen, ja vaikka alueellinen yhteistyö vaikuttaa etenevän erällä ympäristön, koulutuksen, tutkimuksen ja teknologian kaltaisilla teknisillä aloilla samoin kuin sääntelyn yhdenmukaistamisessa, monet haasteet, kuten pitkäaikaiset konfliktit Kaukasuksella ja Transnistriassa, meriturvallisuus ja etsintä- ja pelastusoperaatiot, militarisoituminen ja demokraattisen hallinnon heikentyminen, ovat yhä olemassa ja jopa voimistuneet,
- J. ottaa huomioon, että puheenjohtajavaltio Ranskan ja jäsenvaltioiden toimet osoittavat, että EU on sitoutunut Georgian konfliktin hillitsemiseen ja ratkaisemiseen;
- K. ottaa huomioon, että Mustanmeren alue on geostrategisesti tärkeä EU:n energiavarmuuden ja erityisesti energiatoimitusten monipuolistamisen kannalta,
- L. katsoo, että muita EU:n aloitteita, jotka koskevat Mustanmeren alueen valtioita, ei tule pitää Mustanmeren synergian kanssa kilpailevina vaan pikemmin sitä täydentävinä aloitteina,
- M. toteaa, että komissiota on pyydetty laatimaan Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia, jossa olisi otettava huomioon Tonavan alueen läheinen yhteys Mustan meren alueeseen,
1. katsoo, että koska Mustanmeren alue on EU:n kannalta strategisesti merkittävä ja Mustanmeren synergian tulokset ovat melko niukat, olisi käynnistettävä strategia, jolla lisätään EU:n alueella toteuttamien toimien yhtenäisyyttä ja näkyvyyttä, ja että EU:n Mustanmeren strategian olisi oltava olennainen osa EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan laajempaa visiota;

Torstai 20. tammikuuta 2011

2. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) laatimaan Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelun kanssa samanaikaisesti Mustanmeren aluetta koskevan strategian, jossa määritellään tätä aluetta koskeva yhdennetty ja kattava EU:n lähestymistapa ja joka sisältää yksityiskohtaisen toimintasuunnitelman, selviä tavoitteita, lippulaiva-aloitteita ja vertailukohtia; katsoo, että strategia edistää toimien koordinaatiota ja tehtävien jakoa;
3. toistaa komissiolle ja EUH:lle esittämänsä pyynnön, että ne tarkastelisivat säännöllisesti strategian täytäntöönpanoa perustamalla konkreettisia valvonta-, arviointi-, seuranta- ja raportointijärjestelmiä; vaatii, että asiaankuuluvia Euroopan parlamentin valiokuntia kuultaisiin tämän prosessin tärkeimmissä vaiheissa;
4. suosittelee, että EU:n tason politiikan ja EU:n Mustanmeren alueen jäsenvaltioiden kansallisten strategioiden yhtenäisyys varmistetaan;
5. korostaa, että EU:n jäsenvaltioiden on sovittava selkeistä painopisteistä, jotta myöhemmin voidaan laatia realistinen ja rahoitukseltaan terve toimintasuunnitelma ja siihen kuuluva tehokkuudenarvioimisjärjestelmä;
6. korostaa, että uuden strategian tavoitteiden saavuttamiseen on osoitettava riittävästi henkilöresursseja erityisesti ottamalla strategia näkyvästi huomioon EUH:n organisaatorakenteessa ja henkilöstössä;
7. ilmaisee tyytyväisyytensä Eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen (ENPI) rajat ylittävää yhteistyötä koskevan yhteisen toimintaohjelman käynnistämiseen Mustanmeren alueella ja katsoo, että vastaanotettujen hakemusten suuri määrä kuvastaa suurta kiinnostusta yhteistyöhankkeisiin alueella; pitää ilahduttavana sitä, että marraskuussa 2010 yhteinen seurantakomitea hyväksyi 16 uutta hanketta; katsoo kuitenkin, että hankkeen toiminnan hitaus heijastaa nykyisten rahoitusmekanismien puutteita; panee erityisesti merkille oikeudelliset ongelmat, joita liittyy osallistujien rahoittamiseen erilaisista rahoitusvälineistä, ja kehottaa komissiota laatimaan ratkaisuja tällaisten esteiden poistamiseksi; on sitä mieltä, että investointihankkeet voisivat myös kuulua tähän ohjelmaan;
8. kehottaa laatimaan Mustanmeren alueen yhteisen toimintaohjelman seuraavaa ohjelmakautta varten, jotta voidaan käsitellä täysimääräisesti ja jatkaa kaikkia ponnisteluja, joilla pyritään saavuttamaan tavoitteet, jotka on mainittu Euroopan naapurisuuden ja kumppanuuden välineeseen liittyvän rajatylittävän yhteistyöohjelman (ENPI CBC) strategia-asiakirjassa 2007–2013; painottaa, että olisi taattava yhdenmukaiset hakeuksia koskevat ehdot ja antaa tällä tavoin kaikille oikeushenkilöille mistä tahansa ohjelma-alueeseen osallistuvasta maasta mahdollisuus hakemuksen tekemiseen pääasiallisena osallistujana; katsoo, että kaikkien Mustanmeren yhteisen toimintaohjelman maiden olisi oltava mukana ja niitä olisi kannustettava osallistumaan aktiivisesti seuraavaan ohjelmakautteen;
9. on sen vuoksi vakuuttunut siitä, että strategian onnistuminen riippuu riittävän ja tunnistettavan rahoituksen myöntämisestä; kehottaa perustamaan erityisen budjettikohdan Mustanmeren strategiaa varten sekä laatimaan alueen erityispiirteisiin mukautettuja tehokkaita menetelmiä varojen käyttöön antamiseksi ja valvomaan varojen käyttöä tehokkaasti; kehottaa rahoittamaan ensisijaisesti pieniä kehityshankkeita; kehottaa komissiota ja alueita edistämään ihmisten välisiä hankkeita rajatylittävän yhteistyön puitteissa ja mahdollistamaan pientankerahaston rahoitusvälineen ja edistämään sitä;
10. korostaa, että tarvitaan hankeperustaista lähestymistapaa, jotta voidaan ottaa paikalliset viranomaiset, liiketoimintayhteisöt, valtioista riippumattomat järjestöt ja muut kansalaisyhteiskunnan organisaatiot mukaan Mustanmeren strategian toimien suunnitteluun, yhteiseen vastuunkantoon ja täytäntöönpanoon; korostaa, että on tärkeää seurata Mustanmeren koskevan strategian mukaisia toimia määrittelemällä vertailukohtia tai muita asianmukaisia indikaattoreita;
11. kannustaa kehittämään synergioita strategiaan liittyvien Euroopan unionin eri ohjelmien, erityisesti rakennerahaston, tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelman sekä Euroopan laajuisten liikenneverkkojen välille, jotta taataan rahoitettujen toimien kestävyys; katsoo, että tällä tavalla yhdellä taloudellista kehitystä koskevalla aloitteella luodut mahdollisuudet voidaan hyödyntää toisessa täydentävässä aloitteessa;

Torstai 20. tammikuuta 2011

12. pitää osallistavuutta ja alueellista vastuunottoa tärkeinä periaatteina aluetta koskevassa EU:n lähestymistavassa ja näkee Turkin ja Venäjän kumppaneina, jotka olisi hyvä ottaa asianmukaisella tavalla mukaan Mustanmeren alueelliseen yhteistyöhön; katsoo, että Bulgarian, Romanian ja Kreikan kaksoisrooli sekä rannikkovaltioina että EU:n jäsenvaltioina on oleellinen tekijä Mustanmeren aluetta koskevan EU:n politiikan onnistumisessa;

13. katsoo, että näkyvyyden, strategisen ohjauksen ja korkean tason koordinoinnin aikaansaamiseksi olisi järjestettävä säännöllisesti EU:n ja Mustanmeren alueen valtioiden välisiä ministerikokouksia, joihin olisi kutsuttava kaikki alueen toimijat ja valtiot, mukaan luettuna Mustanmeren taloudellinen yhteistyöjärjestö, Mustanmeren suojelemista pilaantumiselta käsittelevä komissio, EBRD ja EIP; on vakuuttunut siitä, että institutionaalinen vuoropuhelu, joka tuo yhteen EU:n ja Mustanmeren taloudellisen yhteistyöjärjestön, voisi olla askel kohti aitoa kumppanuutta alueella; panee kuitenkin merkille, että Mustanmeren taloudellisella yhteistyöjärjestöllä näyttää olevan parhaillaan rakenteellisia ongelmia ja että se tarvitsee piristämistä ja uudistamista tullakseen tehokkaaksi alueelliseksi kumppaniksi;

14. pahoittelee, että alueelliset jännitteet ovat vaikuttaneet haitallisesti vuoropuhelua ja kumppanuutta edistävään Mustanmeren foorumiin ja että sen vuoksi sitä ei ole vielä perustettu; katsoo, että tällaisella foorumilla voisi olla tärkeä tehtävä edistettäessä ideointia ja vuoropuhelua alueellisten toimijoiden keskuudessa;

15. katsoo, että Mustanmeren strategiaa olisi toteutettava alueellisen yhteistyön kaikilla tasoilla; suhtautuu myönteisesti EU:n ja Mustanmeren valtioiden välillä alkaneeseen parlamentaariseen yhteistyöhön;

16. toteaa, että alueelliset ja paikalliset viranomaiset sekä sidosryhmät ovat tärkeitä strategian suunnittelussa ja täytäntöönpanossa, kun otetaan huomioon niiden läheinen yhteys alueeseen ja ihmisiin; kehottaa sen vuoksi tunnistamaan heidän tarpeensa ja osallistamaan heidät kaikilta osin strategiaan;

17. suhtautuu myönteisesti Mustanmeren kansalaisyhteiskunnan foorumin perustamiseen ja kannustaa tehostamaan yhteistyötä paikallisviranomaisten, kansalaisyhteiskunnan ja työelämän välillä; kehottaa komissiota tarjoamaan tehokkaampaa tukea kansalaisyhteiskunnalle esimerkiksi kansalaisyhteiskunnan järjestöjen verkostoille; korostaa hallituksesta riippumattoman sektorin roolia sekä Mustanmeren strategiaan liittyvien toimien tehokkaassa täytäntöönpanossa että luottamusta edistävien toimenpiteiden onnistumisessa;

18. korostaa Mustanmeren synergian ja itäisen kumppanuuden toisiaan täydentävää luonnetta ja kehottaa komissiota hyödyntämään näiden kahden aloitteen erilaisia lähestymistapoja ja täsmentämään kaikilla tasoilla, miten tätä olennaista täydentävyyttä voidaan hyödyntää; kehottaa varapuheenjohtajaa ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa varmistamaan, että EUH koordinoi tehokkaasti EU:n Mustanmeren alueella käyttöön ottamia eri aloitteita ja välineitä;

19. suhtautuu myönteisesti Tonavan aluetta varten laadittavaan EU:n strategiaan, jonka on määrä valmistua tämän vuoden loppuun mennessä, ja kehottaa tukemaan sitä ja sen täytäntöönpanon aloittamista vuoden 2011 ensimmäisen puoliskon aikana; korostaa, että Tonavan aluetta koskevaa EU:n strategiaa olisi laajennettava Mustanmeren aluetta kohti; korostaa, että Tonavan alueen kestävä kehitys vahvistaa entisestään Mustanmeren alueen geostrategista merkitystä; katsoo sen johdosta, että niiden pitäisi täydentää ja vahvistaa toisiaan, mutta toteaa samalla, että kyseiset alueet ovat erilaisia ja niitä koskevilla strategioilla on erilainen maantieteellinen painopiste;

20. painottaa, että Mustanmeren aluetta koskevan EU:n strategian tärkeimpänä tavoitteena olisi oltava sellaisen rauhan, demokratian, vaurauden ja vakauden alueen luominen, joka perustuu ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen; katsoo, että hyvän hallintotavan, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien kunnioittamisen edistämisen, muuttovirtojen hallinnan, energian, liikenteen, ympäristön sekä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen olisi oltava ensisijaisia toiminta-aloja;

Turvallisuus ja hyvä hallintotapa

21. muistuttaa, että Mustanmeren alue tarvitsee aktiivisia toimintatapoja ja pitkäaikaisia ratkaisuja, jotta voidaan kohdata siihen kohdistuvat huomattavat alueelliset ja kansainväliset haasteet, kuten pitkäaikaiset konfliktit, väestön siirtyminen, kahdenväliset kiistat, suljetut rajat ja militarisoitumiseen ja aseiden leviämiseen johtava strateginen kilpailu, heikot instituutiot ja hallinto sekä demokraattisen hallinnon huononeminen, rajat ylittävä rikollisuus ja ihmis-, ase- ja huumekauppa, rajaturvallisuus ja liikkuvuuden hallinta sekä huono meriturvallisuus;

Torstai 20. tammikuuta 2011

22. korostaa Mustanmeren valtioiden välisten hyvien naapurisuhteiden luomisen, edistämisen ja kehittämisen erittäin suurta merkitystä menestyksellisen yhteistyön lähtökohtana eikä voi hyväksyä sitä, että alueella kärsitään edelleen naapurien välisten rajojen kiinni pitämisestä johtuvista ongelmista;
23. katsoo, että EU:lla voi ja sillä pitäisi olla aktiivisempi rooli Mustanmeren alueen turvallisuustyöympäristön muotoilemisessa; kehottaa EU:ta tehostamaan osallistumistaan alueelliseen strategiseen vuoropuheluun ja unionin strategisten kumppanien kanssa tehtävään EU:n turvallisuusyhteistyöhön sekä konfliktien ehkäisyyn ja ratkaisemiseen kansainvälisen oikeuden mukaisesti; korostaa, että Mustanmeren strategian täysi kehittyminen on myös yhteydessä todelliseen edistymiseen ratkaisemattomien konfliktien rauhanomaisessa ratkaisemisessa; kehottaa tämän vuoksi EU:ta osallistumaan välittömämmin rauhanprosesseihin ja ottamaan johtoseman neuvotteluissa ja rauhanturvaamisprosesseissa, nopeuttamaan luottamuksen rakentamistoimia ja avustusohjelmia, jotta voidaan luoda perusta kestäville ja kattaville ratkaisuille ja lieventää paikalliseen väestöön kohdistuvia konfliktien seurauksia; kiittää EUBAMia ja EUMMia niiden tekemästä työstä;
24. kehottaa varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa tehostamaan toimiaan Venäjän kannustamiseksi noudattamaan Sarkozyn kuuden kohdan suunnitelmaa, jotta Georgian konflikti voidaan vakauttaa ja ratkaista;
25. painottaa, että olisi tehostettava valvontajärjestelmiä, ja kehottaa EU:ta kehittämään konfliktien varhaisvaroitusjärjestelmän konflikteja estäväksi ja luottamusta lisääväksi välineeksi Mustanmeren alueelle konfliktien laajentumisen estämiseksi; kehottaa kiinnittämään huomion konkreettisiin tapauksiin eikä yleisiin huolenilmaisuihin; pyytää kiinnittämään huomiota luottamusta edistäviin toimiin, kuten aseiden myynnin ja laivaston sotilastoimien julkistamiseen; on erityisen huolestunut Krimille sijoitetun Venäjän Mustanmeren laivaston satamasopimuksen jatkamisesta ja sen mahdollisista vaikutuksista alueen vakauteen;
26. kehottaa EU:ta ryhtymään toimiin alueellisen oikeuskehyksen ja oikeudellisten mekanismien luomiseksi, jotta puututaan aseiden leviämiseen Mustanmeren alueella;
27. kehottaa puuttumaan Mustanmeren strategiassa rajat ylittävään rikollisuuteen ja salakuljetukseen, erityisesti huumeiden ja ihmisten salakuljetukseen ja laittomaan maahanmuuttoon, ja kehottaa tehostamaan edelleen rajaturvallisuutta ja liikkuvuuden hallintaa koskevaa yhteistyötä;
28. korostaa, että muuttovirtoja on hallittava paremmin Mustanmeren alueella ja alueelta tehostamalla maahanmuuttajien poliittista, taloudellista ja sosiaalista integroitumista EU:n siirtolaisuutta koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan periaatteiden pohjalta;
29. panee merkille, että viime vuosina merionnettomuuksien määrä on lisääntynyt ja että onnettomuudet ovat vaatineet ihmishenkiä sekä aiheuttaneet ympäristövahinkoja ja että rantavaltiot eivät ole kyenneet toteuttamaan koordinoituja ja menestyksellisiä pelastusoperaatioita; kehottaa tässä yhteydessä EU:ta käyttämään yhdenmukaista meripoliittikkaa, jotta voidaan koordinoida etsintä-, pelastustoimia sekä onnettomuuksien ehkäisyä Mustanmeren alueella; kehottaa luomaan Mustanmeren valvontastrategian;
30. katsoo, että Mustanmeren alueen turvallisuusstrategiaan olisi sisällytettävä myös hallintotavan parantamista, demokraattista hallintoa, ihmisoikeuksien kunnioittamista ja valtioiden toimintaedellytyksiä koskevat tavoitteet; kehottaa komissiota ja EUH:ta valtavirtaistamaan aloitteet instituutioiden ja demokraattisen hallinnon kehittämiseksi, sillä ne ovat välttämättömiä kaikille valtioille, jotka haluavat kehittyä menestyksellisesti; korostaa, että hallinnon parantamista, oikeusvaltiota ja valtion rakenteita alueen entisissä neuvosto-osavaltioissa koskeva tavoite on itsessään turvallisuusstrategia, sillä valtion täydellinen tai osittainen muuttuminen toimintakyvyttömäksi tai poliittinen pysähtyneisyys luovat olosuhteet ulkoiselle häirinnälle ja kansainvälisille uhkille;
31. korostaa, että EU:n Mustanmeren alueen strategiassa on korostettava entistä enemmän ihmisoikeuksien puolustamista ja demokratian edistämistä alueen kaikissa osissa ja että siihen on kuuluttava menestyksellisen yhteistyön edistäminen alueen valtioista riippumattomien järjestöjen ja ihmisoikeuksien puolustajien keskuudessa;
32. toteaa, että ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittamisen lisääminen kuuluu EU:n painopisteisiin; toteaa, että ihmisoikeuksien loukkauksia tapahtuu päivittäin miehityksessä Etelä-Ossetiassa ja Abhasiassa; kehottaa sen vuoksi EU:ta ja erityisesti Euroopan ulkosuhdehallintoa vastaamaan aktiivisesti kaikkiin ihmisoikeuksien loukkauksiin Mustanmeren alueella;

Torstai 20. tammikuuta 2011

33. korostaa Etyjin merkittävää roolia alueella ja pitää tärkeänä, että EU toimii yhteistyössä Etyjin kanssa instituutioiden kehittämisen, oikeusvaltion, vaalitarkkailun, tiedotusvälineiden vapauden, demokratian ja ihmisoikeuksien aloilla;

Energia, liikenne ja ympäristö

34. pitää toisaalta Mustanmeren aluetta strategisesti tärkeänä EU:n energiavarmuudelle ja energiatoimistusten monipuolistamiselle ja sen saavuttamiseksi toistaa tässä yhteydessä, että tarvitaan kiireellisesti johdonmukaista Mustanmeren alueen strategiaa; katsoo kuitenkin toisaalta, että energia-, liikenne- ja ympäristöalan yhteistyö on ratkaisevaa alueen harmonisen ja kestäväen kehityksen kannalta; suhtautuu myönteisesti ympäristökumppanuuden käynnistämiseen, mutta odottaa samalla innokkaana kahden muun eli liikennettä ja energiaa koskevan kumppanuuden käynnistämistä; kehottaa panemaan ne nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön; katsoo, että yhteisten oikeudellisten puitteiden luominen alueellisella tasolla olisi erittäin hyödyllistä, sillä se tehostaisi yhteistyötä ja loisi synergiaa näissä kysymyksissä; katsoo, että ammatillisten ja institutionaalisten verkostojen luominen ja tukeminen voisi lisätä valmiuksia yhteistyöhön perustuvaan ja tehokkaaseen päätöksentekoon;

35. korostaa tarvetta tehostaa Mustanmeren alueella monenkeskistä energiayhteistyötä, jota koskevat keskeiset periaatteet on vahvistettu WTO:ssa ja Euroopan energiaperuskirjassa; kannattaa täydellistä markkinoiden ja sääntelyn integroimista EU:n energia- ja ympäristölainsäädännön pohjalta ja rohkaisee koko Mustanmeren alueen maita osallistumaan energiayhteisön perustamissopimukseen ja EU:ta, EIP:tä ja EBRD:tä tukemaan Mustanmeren alueen energiainfrastruktuuriin nykyaikaistamista;

36. korostaa, että on tärkeää, että jäsenvaltioilla on yhteinen Mustanmeren aluetta koskeva strategia, jotta pitkällä aikavälillä saavutetaan energian toimitusvarmuutta koskeva EU:n tavoite ja varmistetaan vakaus naapurialueilla;

37. muistuttaa, että avoimien sekä kilpailuun ja sääntöihin perustuvien kaasualueen markkinoiden edistämiseksi tarvitaan yhteistä sääntelykehystä ja komission voimakkaampia toimia kaasutoimitusten monipuolistamistoimenpiteiden tukemiseksi; kehottaa EU:ta samalla aktiivisesti kehittämään yhteistyötä Mustanmeren alueen valtioiden kanssa ja tarjoamaan niille entistä parempia mahdollisuuksia tukea EU:lle tärkeitä energiahankkeita; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti Moldovan, Turkin ja Ukrainan liittymiseen energiayhteisön jäseniksi;

38. korostaa, että on pikaisesti perustettava Euronestin parlamentaarinen yleiskokous, jossa edistetään itäisen kumppanuuden tavoitteiden saavuttamista ja jolla on tämän vuoksi myönteinen vaikutus energiaturvallisuutta koskeviin kysymyksiin;

39. muistuttaa, että EU:n tavoitteena on monipuolistaa toimitusreittejä ja -lähteitä sekä laatia EU:n yhteinen energiapolitiikka; korostaa jälleen eteläisten kaasulinjahankkeiden merkitystä ja erityisesti EU:n energian toimitusvarmuuden kannalta erittäin tärkeää EU:n ensisijaista strategista Nabucco-hanketta ja sen nopeaa toteuttamista; panee merkille South Stream -hankkeen; korostaa edelleen sitä, miten tärkeitä ovat nesteytetyn maakaasun (LNG) kuljettaminen Eurooppaan AGRI-hankkeen puitteissa sekä LNG-terminaalien rakentaminen Mustanmeren satamiin ja yleiseurooppalainen Constanta–Trieste-öljyputki;

40. kehottaa komissiota tekemään Nabucco-kaasuputken potentiaalisten toimittajamaiden kanssa sopimukset vuoden 2011 loppuun mennessä;

41. katsoo, että energiainfrastrukturipaketissa, jonka komissio aikoo kohta esittää, on asetettava suuri painoarvo Mustanmeren alueen ehdotetuille energiahankkeille; kiinnittää huomiota siihen, että alueen valtioiden halki kulkevien kuljetusreittien avulla voidaan parantaa huomattavasti EU:n energian toimitusvarmuutta;

42. korostaa uusiutuvien energialähteiden tarjoamaa potentiaalia Mustanmeren alueella, joka voi vaikuttaa merkittävästi turvalliseen energiansaantiin tulevaisuudessa ja kestävään talouskasvuun, ja kehottaa komissiota ja Mustanmeren rantavaltioita hyödyntämään tätä potentiaalia;

Torstai 20. tammikuuta 2011

43. kehottaa sisällyttämään EU:n ja Mustanmeren alueen kumppanuuteen tiedon ja teknologian siirron uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta sekä verkkojen suunnittelun teknistä tukea koskevilla aloilla ja korostaa, että energian säästäminen on energiavarmuuden parantamisen keskeinen edellytys; kannattaa, että tutkitaan vaihtoehtoisia energialähteitä ja erityisesti uusiutuvaa energiaa, energiatehokkuutta ja energian säästämistä, koska ne ovat välttämättömiä, jos halutaan kohdata ilmastonmuutoksen haasteet ja edistää maailmanlaajuisia pyrkimyksiä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi;

44. kannattaa TRACECA- ja INOGATE-ohjelmiin kuuluvien aloitteiden kehittämistä edelleen; kehottaa EU:ta tehostamaan entisestään tukeaan alueen infrastruktuurihankkeille sekä suoraan että koordinoimalla muita rahoittajia ja investoijia;

45. katsoo, että kansainvälisen kaupan ja öljytuotteiden kuljetusten vuoksi on tärkeää kehittää Mustanmeren rannalla sijaitsevia EU:n satamia ja Tonavan merisatamia, öljy- ja kaasuterminaalit sekä intermodaaliset liikenneinfrastruktuurit mukaan luettuina; pitää tärkeänä, että Mustanmeren alueen infrastruktuureja nykyaikastetaan ja muodostetaan yhteydet Euroopan liikennekäytäviin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi tehdyn päätöksen 1692/96/EY muuttamisesta 29. huhtikuuta 2004 annetussa päätöksessä 884/2004/EY olevassa II liitteessä mainittujen, Euroopan laajuisiin tärkeimpiin liikennehankkeisiin kuuluvien reittien 7, 18, 21 ja 22 sekä yleiseurooppalaisten liikennekäytävien 8 ja 9 toteuttamista ja niiden asteittaista liittämistä TRACECA-käytävään (Euroopan, Kaukasuksen ja Keski-Aasian välinen liikennekäytävä) keskusväylän ja kansainväliseen liikenteeseen tarkoitettujen meriväylien avulla neuvostolle ja Euroopan parlamentille komission laatimassa tiedonannossa "Euroopan laajuisien tärkeimpien liikennereittien jatkaminen naapurimaihin – Liikennettä koskevat suuntaviivat Euroopassa ja naapurialueilla" (KOM(2007)0032) määritetyllä tavalla;

46. kehottaa Mustanmeren rantavaltioita laatimaan yhteisymmärryspöytäkirjan Mustanmeren merikäytävien kehittämistä ja pyytää komissiota luomaan TEN-T-budjettikohdan, josta myönnetään rahoitusta Mustanmeren merikäytävälle samoin kuin Itämeren, Pohjanmeren ja Välimeren jo olemassa oleville merikäytävälle;

47. suhtautuu myönteisesti toimiin, joilla pyritään laajentamaan EU:n yhteistä ilmailualueutta Mustanmeren maihin; kehottaa komissiota jatkamaan Moldovan tasavallan kanssa vuoropuhelua, joka koskee maan lentoliikenteen alan vapauttamista, ja käynnistämään pikaisesti neuvottelut Moldovan tasavallan liittymisestä EU:n yhteiseen ilmailualueeseen;

48. korostaa Mustanmeren merkitystä luonnonvarana ja on erittäin huolissaan alueen ympäristön tilasta; korostaa, että tarvitaan tasapainoa talouskehityksen ja ympäristönsuojelun välillä ja yhteistä lähestymistapaa tähän haasteeseen; korostaa sen vuoksi, että olisi täysimääräisesti pantava täytäntöön yleissopimus Mustanmeren suojaamisesta pilaantumiselta;

49. kehottaa komissiota asettamaan etusijalle energiatehokkuutta koskevat vaatimukset sekä luonnonsuojelun ja ilmastoasiat, kun se rahoittaa infrastruktuurihankkeita, joiden olisi perustuttava myönteiseen ympäristöarviointiin; palauttaa mieliin ilmastonmuutoksen vaikutukset Mustanmeren alueeseen ja kehottaa siksi lisäämään Mustanmeren rantavaltioiden yhteistyötä erityisesti hätätilanteiden ennaltaehkäisyssä;

50. kehottaa EU:ta sisällyttämään Mustanmeren alueen yhdennettyyn meripolitiikkaan ja erityisesti yhteiseen kalastuspolitiikkaan yhdenvertaisesti Euroopan muiden vesialueiden kanssa; EU:n olisi toteutettava tarvittavat diplomaattiset toimet, jotta EU:n ulkopuoliset Mustanmeren alueen valtiot saadaan noudattamaan mahdollisimman hyvin yhteisen kalastuspolitiikan periaatteita; korostaa, että on tärkeää luoda Mustallemerelle erillinen kalakantojen hallintaelin ja soveltaa monivuotisia hoitosuunnitelmia koskevaa mekanismia;

Taloudellinen, sosiaalinen ja inhimillinen kehitys

51. katsoo, että koko alueen taloudellista, sosiaalista ja inhimillistä kehitystä olisi edistettävä; kiinnittää erityistä huomiota ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen alueella; panee merkille, että alueella on poikkeukselliset luonnonvarat, jotka voivat edistää nopeaa talouskasvua; painottaa, että näiden luonnonvarojen asianmukainen hallinta on erittäin tärkeää tällaisen kehityksen edistämiseksi;

Torstai 20. tammikuuta 2011

52. korostaa, että kaupan vapauttamisen jatkaminen sekä alueen sisäisen kaupan tehostaminen ovat keskeisiä seikkoja alueen talouskehityksen kannalta; korostaa, että paikallisen väestön ja sen kauppakumppaneiden kannalta on tärkeää, että Mustanmeren alueelle luodaan taloudellisten mahdollisuuksien ja vaurauden alue; painottaa, että on tärkeä torjua petoksia ja korruptiota, jotta alueesta tulisi kiinnostavampi sijoittajille; korostaa yhteistyön merkitystä matkailualalla sekä satamien ja rannikon kehittämisessä; kannattaa EU:n yhdenmukaista meripolitiikkaa, jonka tavoitteena on merellisten alueiden sosioekonominen kehitys, mutta pitää valitettavana, että Mustanmeren ulottuvuus on siinä varsin kehittymätön; pitää koulutus-, tutkimus- ja teknologia-alojen yhteistyössä saavutettuja tuloksia tervetulleina; kannustaa edelleen sosiaalisen kehityksen ja vahvan kansalaisyhteiskunnan kehittämisen edistämistä; korostaa, että EU:n olisi edettävä viisumien myöntämisen helpottamista koskevassa vuoropuhelussa alueen maiden kanssa;

53. on vakuuttunut siitä, että EU:lla olisi oltava keskeisempi rooli Mustanmeren alueella ja sen olisi tarjottava alueen maille paremmat näkymät läheisempään integraatioon EU:n politiikkojen kanssa; korostaa, että olisi huolellisesti tarkasteltava, perusteellisesti tutkittava ja edistettävä mahdollisuuksia kaupan vapauttamiseen ja vapaakauppa-alueen luomiseen WTO:n periaatteiden mukaisesti;

54. kiinnittää huomiota EU:n ja Venäjän pitkäaikaiseen strategiseen kumppanuuteen ja näiden kahden tahon yhteisiin etuihin, mitä tulee kahdenvälisen kaupan lisäämiseen, kaupankäynnin helpottamiseen ja vapauttamiseen globaalissa taloudessa sekä kilpailun lisäämiseen ja kehittämiseen myös Mustanmeren alueella;

55. tunnustaa, että maailmanlaajuinen finanssikriisi on runnellut Mustanmeren aluetta pahasti, pysäyttänyt keskimäärin 6 prosentin vuotuisen kasvun ja Mustanmeren alueen valtioiden pidemmän aikavälin talouskehitykselle välttämättömän ulkomaisen pääoman virtauksen sekä ajanut alueen rahoitusjärjestelmän äärimmäisen paineen alle; korostaa, että asiaan on puututtava lujittamalla rahoitusta ja pankkitoimintaa koskevaa sääntelyä, parantamalla rahapolitiikan uskottavuutta ja avoimuutta sekä veropetosten, veronkierron ja korruption torjuntaa, tehostamalla alueellista yhteistyötä ja parantamalla Mustanmeren taloudellisen yhteistyöjärjestön (BSEC) kaltaisten alueellisten organisaatioiden välistä koordinaointia;

56. kannustaa soveltamaan strategian yhteydessä yhtenäistä lähestymistapaa ja EU:n koheesio- ja naapuruuspolitiikan vakiintuneita periaatteita, mikä voi auttaa tehokkaiden tulosten saavuttamisessa ja samalla helpottaa jälkeensä jääneiden alueiden valmiuksien parantamista; katsoo erityisesti, että olisi edistettävä alueiden rajatylittävää yhteistyötä, jotta yhteisiin ongelmiin voidaan puuttua koordinoitun toiminnan avulla; toteaa, että eurooppalainen alueyhteistyöyhtymä (EAY) tarjoaa sopivan yhteistyökehyksen jäsenmmaille monitasoiselle hallinnolle; kehottaa komissiota pohtimaan tapoja koordinoida paremmin erilaisia eurooppalaisia välineitä, jotka mahdollistavat rajatylittävän yhteistyön Euroopan unionin ulkorajoilla;

57. toteaa, että alueiden välinen parhaiden käytänteiden vaihto on erittäin tärkeää kaikilla yhteistyöaloilla, sillä alueet, joilla on pitkä kokemus hankkeiden kehittämisessä ja täytäntöönpanossa, voisivat auttaa muita alueita parantamaan tuloksiaan;

58. katsoo, että kaikkien Mustanmeren alueen paikallisten ja alueellisten sidosryhmien hallinnollisten valmiuksien parantaminen on ensiarvoisen tärkeää, sillä siten taataan EU:n hankkeiden tehokas täytäntöönpano ja järkevä varainhoito, laajempi avoimuus ja vastuu sekä vakaa alueellinen kehitys koko alueella;

59. korostaa viisumin myöntämisen helpottamisen ja henkilöiden liikkuvuuden merkitystä alueella ja kehottaa komissiota harkitsemaan suosituimmuuteen perustuvien viisumijärjestelmien perustamista liikemiehiä, tutkijoita, nuoria henkilöitä, paikallistason virkamiehiä ja muita ryhmiä varten, jotta voidaan lisätä yhteyksiä koko alueella ja erityisesti lisätä luottamusta; kehottaa toteuttamaan EU:n suojeluksessa alueen kulttuuriperinnön edistämiseen ja matkailuun liittyviä yhteisiä hankkeita;

60. katsoo, että kulttuurien ja uskontojen välistä vuoropuhelua edistävät ohjelmat tarvitsevat jatkuvaa kannustamista alueen yhteistyön edistämiseksi, että koulutuksen ja joukkotiedotuksen alalla tarvitaan kipeästi

Torstai 20. tammikuuta 2011

yhteisiä aloitteita, jotta voidaan luoda ja vahvistaa merkityksellisiä yhteyksiä alueen mielipidevaikuttajien välillä ja että Mustanmeren yliopistoverkoston kaltaiset aloitteet ovat hyviä esimerkkejä siitä, miten akateeminen vuorovaikutus voi synnyttää myönteistä synergiaa alueella; kehottaa vahvistamaan akateemisia ja opiskelijoiden verkostoja, sähköisiä infrastruktuureja ja yhteistyöhön perustuvia tutkimushankkeita; pitää ilahduttavana aloitetta Mustanmeren opiston perustamisesta edistämään alueellisen eliitin syntymistä, joka näkee yhteistyön luonnollisena menetelmänä yhteisten haasteiden käsittelemisessä;

61. antaa tunnustusta Mustanmeren alueen alueellisen tutkimus- ja koulutusverkoston perustamiseen liittyvälle Black Sea Interconnection -hankkeelle sen tuloksista ja yhteyksistä GEANTIin ja kehottaa komissiota rahoittamaan edelleen sellaisia Mustanmeren alueen tutkimushankkeita kuin HP-SEE, SEE-GRID, SCE-NE, CAREN ja BSRN;

*

* *

62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä jäsenvaltioiden ja kaikkien Mustanmeren alueen valtioiden hallituksille ja parlamenteille.

Pakistan: Punjabin kuvernöörin Salmaan Taseerin murha

P7_TA(2011)0026

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 Pakistanista ja erityisesti kuvernööri Salmaan Taseerin murhasta

(2012/C 136 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa, jotka koskevat ihmisoikeuksia ja demokratiaa Pakistanissa ja erityisesti 20. toukokuuta 2010 ⁽¹⁾ sekä 12. heinäkuuta 2007 ⁽²⁾, 25. lokakuuta 2007 ⁽³⁾ ja 15. marraskuuta 2007 ⁽⁴⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 16. marraskuuta 2009 tekemät päätelmät, jotka koskevat uskonnon tai vakaumuksen vapautta ja joissa korostetaan tämän vapauden ja uskonnollisen suvaitsemattomuuden torjumisen strategista merkitystä,
- ottaa huomioon EU:n ja Pakistanin 4. kesäkuuta 2010 antaman yhteisen julkilausuman, jossa kumpikin osapuoli vakuutti päättäväisesti käsittelevänsä yhdessä alueellisia ja globaaleja turvallisuuskysymyksiä, edistävänsä ihmisoikeuksia ja tekevänsä yhteistyötä Pakistanin demokraattisten instituutioiden ja hallituksen vahvistamiseksi entisestään,
- ottaa huomioon puhemiehen 19. marraskuuta 2010 antaman julkilausuman Asia Bibille langetetun kuolemantuomion johdosta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 4. tammikuuta 2011 antaman lausuman kuvernööri Salmaan Taseerin murhasta ja 12. marraskuuta 2010 antaman lausuman Pakistanissa ilmenneestä kuolemanrangaistustapauksesta,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0194.

⁽²⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 583.

⁽³⁾ EUVL C 263 E, 16.10.2008, s. 666.

⁽⁴⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 434.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1981 annetun YK:n julistuksen uskontoon tai uskoon perustuvan kaikkinaisen suvaitsemattomuuden ja syrjinnän poistamisesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. katsoo, että Punjabin maakunnan kuvernööri Salmaan Taseer oli yksi Pakistanin jumalanpilkkalakien ja niitä väärin käyttävien ääriyhmien äänekkäimmistä ja näkyvimmistä arvostelijoista esimerkiksi Asia Bibin tapauksessa, kun tämä kristitty nainen tuomittiin kuolemaan jumalanpilkasta Pakistanin rikoslain 295 C osaston nojalla,
- B. ottaa huomioon, että yksi Salmaan Taseerin omista henkivartijoista, Malik Mumtaz Hussein Qadri, murhasi kuvernöörin 4. tammikuuta 2011, koska hän ei hyväksynyt, että Taseer vastusti Pakistanin jumalanpilkkalakeja,
- C. toteaa, että muut kuvernööri Taseerin murhaa todistamassa olleet henkivartijat eivät pyrkineet millään lailla estämään murhaajan tekoa; ottaa huomioon, että sadat lakimiehet osoittivat murhaajalle suosiota ja tukea tämän saapuessa oikeuteen ja että kymmenet tuhannet mielenosoittajat marssivat Karachin kaduilla osoittaakseen hyväksyvänsä tämän teon; toteaa, että johtavassa asemassa olevan imaamin on raportoitu langettaneen fatwan Pakistanin entistä ministeriä, uudistuspoliitikkoa ja tunnettua toimittajaa Sherry Rehmania vastaan ja tehneen tästä siten seuraavan kohteen murhaajille,
- D. ottaa huomioon, että tämän traagisen tapahtuman jälkeen maan papiston laaja allianssi, jonka äänenä toimi maltillista barelvi-koulukuntaa edustava Jamaat-e-Ahl-e-Sunnat Pakistan -järjestö, antoi lausunnon, jossa suvaittiin kuvernööri Taseerin murha ja kohdeltiin murhaajaa sankarina, sillä siinä todettiin, että kenenkään muslimin ei pitäisi osallistua Salmaan Taseerin hautajaisiin tai edes rukoilla hänen puolestaan taikka ilmaista minkäänlaista katumusta tai sympatiaa tämän tapahtuman johdosta, ja lisäksi vaadittiin, että kenenkään muslimin ei pitäisi tarjoutua johtamaan hautajaisrukousta eikä kenenkään papiston edustajan pitäisi järjestää murhatun kuvernöörin hautajaisia,
- E. ottaa huomioon, että Pakistanin vuoden 1973 perustuslain perusoikeuksia koskevassa luvussa taataan vapaus harjoittaa uskontoa ja johtaa uskonnollisia laitoksia (20 artikla), kaikkien kansalaisten yhdenvertaisuus (25 artikla) ja vähemmistöjen legitiimit oikeudet ja edut (26 artikla),
- F. ottaa huomioon, että presidentti Asif Ali Zardari toisti 25. joulukuuta 2009 Pakistanin kansanpuolueen sitoutuneen puolustamaan kaikkien vähemmistöjen oikeutta tulla kohdelluiksi yhdenvertaisina kansalaisina,
- G. toteaa, että vuosina 1982 ja 1986 käyttöön otetut jumalanpilkkalakeina tunnetut säännökset vesittävät perustuslaissa taatut keskeiset uskontoa koskevat oikeudet ja vähemmistöjen oikeudet, että ääriyhvät ja henkilökohtaista kaunaa kantavat käyttävät niitä väärin ja että ne ovat johtaneet uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluviin ja epäoikeudenmukaisuutta arvostelemaan uskaltautuneita kansalaisia vastaan tehtyihin väkivaltaisuuksiin,
- H. ottaa huomioon, että suurin osa jumalanpilkkalakien nojalla syytteen asetetuista henkilöistä on muslimeja, mutta että vähemmistöuskontokuntiin kuuluviin henkilöihin kohdistuvat syytteet voivat laukaista suhteettomia väkivallantekoja, jotka kohdistuvat koko näiden yhteisöön,
- I. ottaa huomioon, että Pakistanin hallitus perui 30. joulukuuta 2010 julkisesti syrjivien lakien uudelleen-tarkastelua koskevan sitoumuksensa ilmoittaen, ettei se aio kumota eikä tarkistaa jumalanpilkkalakeja,
- J. toteaa, että jumalanpilkkatapauksia käsittelevät tuomarit ovat kuvernööri Taseerin murhan vuoksi huolissaan turvallisuudestaan, koska äärimuslimit ovat jo painostaneet Pakistanin alioikeuden tuomareita ja jopa korkeamman oikeusasteen tuomarit saattavat olla vastahakoisia antamaan puolueettomia tuomioita uskonnollista vainoa koskevissa tapauksissa, koska he pelkäävät joutuvansa terroristien murhayritysten kohteiksi,

Torstai 20. tammikuuta 2011

- K. ottaa huomioon, että maltillisten äänenpainojen kannattajien, uskonnollisten vähemmistöjen ja ihmisoikeuksien puolustajien turvattomuuden tunne on lisääntynyt kuvernööri Taseerin murhan jälkeen,
- L. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perustamissopimuksen 3 artiklan 5 kohdassa todetaan, että demokratian edistäminen sekä ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien kunnioittaminen ovat Euroopan unionin perusperiaatteita ja -tavoitteita ja muodostavat yhteisen perustan sen suhteille kolmansiin maihin; ottaa huomioon, että EU:n kaupankäyntiavun ja kehitysavun ehtona on ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittaminen,
1. tuomitsee jyrkästi Islamabadin markkinoilla 4. tammikuuta 2011 tehdyn Punjabin maakunnan kuvernöörin Salmaan Taseerin raa'an murhan, kiittää Taseerin rohkeutta ja moraalista selkärankaa hänen otettuaan kantaa uskonnollisen suvaitsevaisuuden ja vallasta luopumaan joutuneiden humanin kohtelun puolesta Pakistanin poliittisen ilmapiirin polarisoitumisesta huolimatta, ja ilmaisee surunvalittelunsa uhrin perheenjäsenille ja Pakistanin kansalaisille;
 2. kehottaa Pakistanin viranomaisia tutkimaan perinpohjaisesti kaikki murhaa koskevat näkökohdat ja saattamaan kaikki tämän rikoksen tekemiseen osallistuneet nopeasti oikeuden eteen noudattaen tinkimättä oikeusvaltion periaatteita;
 3. ottaa huomioon, että monet ihmisoikeusryhmät ovat arvostelleet sitä, että Pakistanin johtajat – olivatpa he sitten poliitikkoja tai armeijan edustajia – eivät ilmaisseet tukeaan kuvernööri Taseerin rohkeille kannanotoille, ja on tyrmistynyt ja erittäin huolissaan uskonnollisen suvaitsemattomuuden ja avoimen murhaan yllyttämisen saamasta laajasta kannatuksesta mielenosoituksissa ja tappajan saamasta julkisesta tuesta jopa oikeusalan ammattilaisten keskuudessa; kehottaa Pakistanin hallitusta huolehtimaan siitä, että ääriyhmät eivät vaienna maltillisia äänenpainoja;
 4. on erittäin huolissaan siitä, että osa armeijasta sekä oikeuslaitoksen edustajista ja poliitikoista antaisi hiljaisen tai jopa avoimen tukensa Pakistanin poliittisia ja uskonnollisia ääriyhtymä koskevalle myönnetykselle;
 5. esittää huolensa siitä, että Islamabadissa kuvernööri Taseerin murhannut henkilö oli poliisi, joka kuului hänen omaan turvajoukkoihinsa; pyytää Pakistanin hallitusta poistamaan ääri-islamistiset voimat Pakistanin turvallisuusjoukoista ja varmistamaan, että turvallisuusjoukot noudattavat perustuslakia ja oikeusvaltion periaatteita;
 6. antaa tukensa kaikille toimille, joita Pakistanin hallitus toteuttaa estääkseen väkivaltaisen ääriliikkeen leviämisen;
 7. on huolissaan siitä, että edesmenneen kuvernöörin Taseerin julkisesti vastustamia Pakistanin jumalanpilkkalakeja käytetään edelleen kirkkokuntien, kuten kristittyjen, uskonnolliseen vainoamiseen, josta on osoituksena viiden lapsen äidin Asia Bibin saama kuolemantuomio;
 8. kehottaa Pakistanin viranomaisia vapauttamaan viipymättä Asia Bibin ja toteuttamaan toimia, joilla turvataan hänen piileksimään joutuvan perheensä turvallisuus; kehottaa presidentti Zadariä käyttämään hänelle perustuslaissa annettua valtaa armahtaa Asia Bibi sen jälkeen, kun hänen puolestaan tehdyn valituksen käsittely on saatettu päätökseen;
 9. pitää valitettavana, että Pakistanin kaksi suurinta uskonnollista puoluetta on julistanut, että Salmaan Taseer ansaitsi tulla tapetuksi näkemystensä vuoksi, mikä on entisestään lietsonut pelkoa ja merkinnyt sekä poliittisen että uskonnollisen terrorismin ja rikollisuuden hyväksymistä;
 10. on huolissaan Pakistanin sananvapauden mahdollisesta rajoittamisesta myös internetissä kuvernööri Taseerin murhan seurauksena, koska Jamaat-e Ahl-e Sunnat Pakistan -järjestön uskonoppineet ovat ilmaisseet julkisesti, että jumalanpilkkajien tukijat ovat yhtä syyllisiä kuin itse jumalanpilkkajat ja että poliitikkojen, tiedotusvälineiden ja muiden olisi otettava opikseen tästä esimerkin tarjoavasta kuolemantapauksesta;
 11. pitää myönteisenä, että huomattava osa Pakistanin lehdistöstä on tuominnut murhan, ja ottaa huomioon toimet, joita Pakistanin tiedotusvälineitä sääntelevät viranomaiset ovat toteuttaneet tiettyjä televisioasemia vastaan sen perusteella, miten laajasti ne ovat tiedottaneet tästä tapahtumasta;

Torstai 20. tammikuuta 2011

12. kannattaa Pakistanin veteraanitoimittajien vetoomusta, että tutkittaisiin tiedotusvälineiden roolia niiden tarjotessa foorumin äärioppia julistaville saarnaajille ja muille ääriaineksille, jotka ovat uhkailleet avoimesti Taseeria ja muita samalla tavoin ajattelevia julkisuuden henkilöitä;
13. on vakavasti huolissaan siitä, että jumalanpilkkalait, jotka voivat Pakistanissa johtaa kuolemanrangaistukseen ja joita usein käytetään perusteena sensuurille, kriminalisoinnille, vainolle ja joissakin tapauksissa poliittisten tai uskonnollisten vähemmistöjen tai rotuvähemmistöjen jäsenten murhille, mahdollistavat väärinkäytökset, jotka vaikuttavat Pakistanissa kaikkien uskontojen edustajiin;
14. kehottaa uudelleen Pakistanin hallitusta tarkistamaan perusteellisesti jumalanpilkkalakeja ja niiden tämänhetkistä soveltamista, mukaan lukien pakollinen kuolemanrangaistus tai elinkautinen vankeusrangaistus, joista säädetään maan rikoslain 295 C osastossa rangaistuksena syyllistymisestä profeetta Muhammedin pilkkaamiseen ja panemaan tässä tarkoituksessa täytäntöön tarkistuksia;
15. kiittää erityisesti vähemmistöasioiden ministerin Shahbaz Bhattin pyrkimyksiä saada aikaan laki, jolla lopetettaisiin jumalanpilkkasyytteiden nojalla langetettavat kuolemantuomiot; odottaa Pakistanin viranomaisen tekevän kaikkensa suojellakseen kaikkien niiden henkeä, joita islamistiradikaalit ovat uhanneet heidän maallisten tai poikkeavien näkemystensä vuoksi, ja etenkin lakimiesten, tuomarien ja oikeusvaltion periaatteita puolustavien ihmisoikeusaktivistien henkeä;
16. odottaa, että Pakistanin hallitus toteuttaa kaikki tarvittavat toimet taatakseen Pakistanin kaikkien tuomareiden turvallisuuden ja antamaan heille mahdollisuuden hoitaa perustuslailliset tehtävänsä joutumatta pelkäämään uhkailua, väkivaltaa tai ahdistelua;
17. pitää myönteisenä, että Pakistan on allekirjoittanut taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan YK:n kansainvälisen yleissopimuksen ja kidutuksen vastaisen yleissopimuksen ratifointivälineet; kehottaa Pakistanin hallitusta peruuttamaan näitä kahta sopimusta koskevat varauksensa ja takaamaan uskonnon vapauden sellaisena kuin se on kirjattu YK:n yleissopimukseen ja suojelemaan kansalaisiaan, jotta nämä voivat harjoittaa uskontoaan vapaasti;
18. kehottaa Pakistanin hallitusta takaamaan vähemmistöjen ihmisoikeudet, jotka sisältyvät perustuslakiin ja yleismaailmalliseen ihmisoikeuksien julistukseen ja erityisesti sen 18 artiklaan, jonka mukaan "kaikilla henkilöillä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus";
19. tukee kaikkia aloitteita, joilla pyritään edistämään yhteisöjen välistä vuoropuhelua ja keskinäistä kunnioitusta; kehottaa Pakistanin poliittisia ja uskonnollisia auktoriteetteja edistämään suvaitsevaisuutta ja toteuttamaan aloitteita vihaa ja väkivaltaisia ääriilikeitä vastaan;
20. kehottaa Pakistanin hallitusta panemaan täytäntöön koulutusjärjestelmän ehdotetut uudistukset sekä sääntelemään ja tarkistamaan madrassojen toimintaa; kehottaa Pakistanin viranomaisia poistamaan kaiken propagandan, jossa korostetaan vihaa, uskonnollista ylemmyyttä ja uskontojen halveksuntaa oppikirjoista, jotka opetusministeriön kansallinen opetus suunnitelmaosasto hyväksyy;
21. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa sisällyttämään yhteiskunnan uskonnollisen suvaitsevaisuuden Pakistanin kanssa käytävään poliittiseen vuoropuheluun, sillä tämä asia on keskeisen tärkeä uskonnollisen ääriilikehityksen torjumiselle pitkällä aikavälillä;
22. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota jatkamaan taloudellista tukea ihmisoikeusjärjestöille ja ihmisoikeuksien puolustajille sekä hahmottelemaan käytännön toimenpiteitä, joilla tuetaan Pakistanin kansalaisyhteiskunnan liikehdintää jumalanpilkkalakeja ja muuta syrjivää lainsäädäntöä vastaan;
23. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa vaatimaan, että Pakistanin hallitus noudattaa Euroopan unionin ja Pakistanin islamilaisen tasavallan väliseen yhteistyösopimukseen kirjattua demokratia- ja ihmisoikeuslauseketta; kehottaa komissiota esittämään kertomuksen yhteistyösopimuksen sekä demokratia- ja ihmisoikeuslausekkeen täytäntöönpanosta;

Torstai 20. tammikuuta 2011

24. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa auttamaan Pakistanin hallitusta, kun se kehittää ihmisoikeusministeriötään ja asettaa toimivan, riippumattoman ja arvovaltaisen kansallisen ihmisoikeuskomitean;
25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Pakistanin hallitukselle ja parlamentille.

Brasilia: Cesare Battistin luovuttaminen

P7_TA(2011)0027

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 Brasiliasta: Cesare Battistin luovuttaminen

(2012/C 136 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman Brasilian kieltäytymisestä luovuttaa Cesare Battisti ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2009 antamansa suosituksen neuvostolle Euroopan unionin ja Brasilian strategisesta kumppanuudesta ⁽²⁾ ja etenkin sen 1 kohdan n alakohdan, jossa mainitaan nimenomaisesti tuomioistuinten lopullisten päätösten vastavuoroinen tunnustaminen,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Brasilian liittotasavallan yhteistyötä koskevan puitesopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja siinä esitetyt demokratiaa ja oikeusvaltiota koskevat periaatteet, joille Euroopan unioni rakentuu,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että EU:n ja Brasilian välinen kumppanuus perustuu keskinäiseen luottamukseen ja demokratiaan, oikeusvaltion ja perusoikeuksien kunnioittamiseen,
- B. ottaa huomioon, että Brasilian ja Euroopan unionin väliset taloudelliset, poliittiset ja kauppasuhteet ovat erinomaiset ja elinvoimaiset ja ne perustuvat muun muassa ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteiden kaltaisten yhteisten periaatteiden noudattamiseen,
- C. ottaa huomioon, että Italian kansalainen Cesare Battisti on todettu syylliseksi seitsemässä oikeudenkäynnissä ja tuomittu Italian tuomioistuinten antamissa lopullisissa tuomioissa poissaolevana kahteen elinkautiseen vankeusrangaistukseen neljästä murhasta ja kuulumisesta aseelliseen ryhmittymään, ryöstöstä sekä tuliaseiden hallussapidosta,
- D. ottaa huomioon, että Cesare Battisti piileskeli, kunnes hänet pidätettiin Brasiliassa maaliskuussa 2007,
- E. ottaa huomioon, että Cesare Battisti teki Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle valituksen, joka koski hänen luovutustaan Italiaan, ja että joulukuussa 2006 päätettiin, että valitusta ei oteta tutkittavaksi,
- F. ottaa huomioon, että Italian ja Brasilian liittotasavallan välillä vuonna 1989 tehdyn rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan sopimuksen määräysten ja sääntöjen tarkoituksena on määritellä yhteistyöjärjestelyt, joita kyseisten kahden valtion viranomaiset noudattavat luovutusten alalla, kummasakin oikeusjärjestelmässä määrättyä takeita täysimääräisesti kunnioittaen,

⁽¹⁾ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 146.

⁽²⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 168.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- G. ottaa huomioon, että Brasilian korkein oikeus päätti 18. marraskuuta 2009 sallia Cesare Battistin luovuttamisen ja antoi Brasilian liittotasavallan tuolloiselle presidentille luvan luovuttaa vanki Italiaan Italian ja Brasilian välisen, rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan sopimuksen sääntöjen mukaisesti,
- H. ottaa huomioon, että tuolloinen presidentti päätti kieltää Cesare Battistin luovuttamisen 31. joulukuuta 2010,
- I. ottaa huomioon, että Italian hallitus on nostanut päätöstä koskevan kanteen Brasilian korkeimmassa oikeudessa,
- J. ottaa huomioon, että Cesare Battistin asianajajat ovat virallisesti anoneet samalta korkeimmalta oikeudelta hänen välitöntä vapauttamistaan,
- K. ottaa huomioon, että Brasilian korkeimman oikeuden presidentti kielsi 6. tammikuuta 2011 Cesare Battistin välittömän vapauttamisen ja avasi virallisesti uudelleen tämän tapauksen, jota käsitellään helmikuussa, jolloin korkein oikeus aloittaa jälleen työnsä,
1. tunnustaa, että tuomiovallan laillisuuden ja riippumattomuuden kunnioittaminen, johon kuuluu myös rikoksesta tuomittujen kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu, on yksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden samoin kuin Brasilian perusarvoista;
 2. huomauttaa, että EU:n ja Brasilian liittotasavallan kumppanuus perustuu molemminpuoliseen ymmärrykseen, että kumpikin osapuoli noudattaa oikeusvaltion periaatetta ja perusoikeuksia, oikeus puolustukseen ja oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan oikeudenkäyntiin mukaan luettuina;
 3. luottaa siihen, että Brasilian toimivaltaiset viranomaiset käyttävät näiden seikkojen valossa oikeuttaan – ja noudattavat velvollisuuttaan – käsitellä Italian hallituksen uusi pyyntö Cesare Battistin luovuttamista koskevan päätöksen uudelleentarkastelusta ja että ne pyrkivät huolehtimaan, että rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevaa kahdenvälistä sopimusta tulkitaan asianmukaisesti;
 4. kehottaa ulkosuhdehallintoa käymään poliittista vuoropuhelua Brasilian kanssa ja varmistamaan, että kaikissa asiasta tehtävissä päätöksissä noudatetaan täysimääräisesti Euroopan unionin perusperiaatteita ja vaalitaan hyviä suhteita jäsenvaltioihin;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Brasilian hallitukselle, Brasilian liittotasavallan presidentille, Brasilian kongressin puhemiehelle ja suhteista Mercosur-maihin vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajalle.

Iran ja erityisesti Nasrin Sotoudehin tapaus

P7_TA(2011)0028

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 Iranista ja Nasrin Sotoudehin tapauksesta

(2012/C 136 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Iranista, etenkin ihmisoikeuksia koskevat päätöslauselmat ja erityisesti 10. helmikuuta 2010 ⁽¹⁾ ja 8. syyskuuta 2010 ⁽²⁾ antamansa päätöslauselmat,

⁽¹⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 9.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0310.

Torstai 20. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Navi Pillayn 23. marraskuuta 2010 antaman julkilausuman, jossa tämä ilmaisi huolensa Nasrin Sotoudehin tapauksesta ja totesi, että kyse on paljon laajamittaisemmista tukahduttamistoimista ja että ihmisoikeuksien puolustajien tilanne Iranissa on käymässä kaiken aikaa hankalammaksi,
- ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien puolustajista annetussa Yhdistyneiden kansakuntien julistuksessa, jonka YK:n yleiskokous yksimielisesti hyväksyi vuonna 1998, todetaan, että valtioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että toimivaltaiset viranomaiset suojelevat ihmisoikeuksien puolustajia väkivallalta, uhkauksilta, kostoilta, tosiasialliselta tai oikeudelliselta haitalliselta syrjinnältä, painostukselta tai muilta mielivaltaisilta toimilta, joiden kohteeksi he voisivat joutua ihmisoikeuksien edistämistä koskevien oikeutettujen toimiansa seurauksena,
- ottaa huomioon kansalaisyhteiskuntaa ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä lapsen oikeuksista tehdyn yleissopimuksen, joiden sopimuspuolena Iran on,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 21. joulukuuta 2010 antaman päätöslauselman Iranin islamilaisen tasavallan ihmisoikeustilanteesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että tunnettu iranilainen ihmisoikeusjuristi Nasrin Sotoudeh tuomittiin 11 vuodeksi vankeuteen syytettyinä ”kansallisen turvallisuuden vastaisesta toiminnasta”, iranilaisen Centre for Human Rights Defenders -ihmisoikeusjärjestön jäsenyydestä, siitä, ettei hän ollut käyttänyt hijabia (muslimien käyttämä asuste) videoidussa viestissä, ja ”hallituksen vastaisesta propagandasta”; toteaa, että häneltä evättiin myös oikeus harjoittaa lakimiehen ammattia ja oikeus matkustaa 20 vuoteen tuomion loppuun suorittamisen jälkeen,
- B. ottaa huomioon, että Sotoudeh, joka on kahden lapsen äiti, pidätettiin 4. syyskuuta 2010, häntä pidettiin pitkiä aikoja eristyksessä, tietojen mukaan häntä kidutettiin, hänen ei annettu ottaa yhteyttä perheeseensä eikä asianajajaan ja hän oli vähällä kuolla nälkälakkoon, johon hän oli ryhtynyt vastalauseena vankilaolosuhteille ja oikeusturvaa sääntöjen rikkomiselle,
- C. ottaa huomioon, että Sotoudehin aviomies Reza Khandan kutsuttiin poliisiin kuuluttavaksi 15. tammikuuta 2011 ja hän oli pidätettynä yön yli, hänet vapautettiin kolmannen henkilön antamaa takuuta vastaan ja häntä syytetään vaimonsa oikeuksien puolustamisesta,
- D. ottaa huomioon, että Nasrin Sotoudeh on ollut ashura-juhlan aikana järjestettyjen mielenosoitusten jälkeen 27. joulukuuta 2009 pidätetyn Alankomaiden kansalaisen Zahra Bahramin asianajaja ja että tämä tuomittiin hiljattain kuolemaan,
- E. toteaa, että Sotoudehin tuomio on osoitus ihmisoikeusjuristeihin ja -aktivisteihin Iranissa kohdistuvista järjestelmällisistä hyökkäyksistä, kuten myös ihmisoikeuksia puolustavien lehtimiesten komitean (Committee of Human Rights Reporters, CHRR) perustajiin kuuluvan tunnetun aktivistin Shiva Nazaraharinin tuomitseminen 7. tammikuuta 2011 neljäksi vuodeksi vankeuteen ja 74 raipaniskuun sekä tunnetun asianajajan Mohammad Seifzadehin tuomitseminen 30. lokakuuta 2010 yhdeksäksi vuodeksi vankeuteen ja asianajajan ammatin harjoittamisen kieltäminen tältä kymmeneksi vuodeksi; ottaa huomioon, että ihmisoikeusjuristi Mohammad Oliyafar suorittaa vuoden vankeusrangaistusta asiakkaidensa puolustamisen vuoksi; ottaa huomioon, että muita ihmisoikeuksien puolustajia, muun muassa Mohammad Ali Dadkhahia, Abdolfattah Soltania ja Houtan Kiania, uhkaa syytteenpano Iranissa,
- F. ottaa huomioon, että yli vuosi ashura-juhlan yhteydessä joulukuussa 2009 järjestettyjen mielenosoitusten jälkeen sadat pidätetyt Iranin kansalaiset viruvat vankilassa ja viranomaiset ovat jatkaneet pidätyksiä koko vuoden aikana erityisesti 7. joulukuuta 2010 järjestetyn vuosittaisen opiskelijoiden päivän yhteydessä ja että Amnesty International -järjestön antamien raporttien mukaan yli 70 opiskelijaa on yhä pidätettynä,
- G. toteaa, että toimittajat ja verkkopäiväkirjojen kirjoittajat ovat myös edelleen maalitauluna ja tietojen mukaan yli 30 toimittajaa on tällä hetkellä telkien takana ja sananvapaus on evätty jopa Iranin kulttuurielämän maineikkailta edustajilta, kuten elokuvaohjaaja Jafar Panahilta, jolta kiellettiin elokuvien tekeminen 20 vuodeksi ja joka tuomittiin kuudeksi vuodeksi vankeuteen joulukuussa 2010,

Torstai 20. tammikuuta 2011

- H. ottaa huomioon, että pakottamalla saadut tunnustukset, vankien kidutus ja huono kohtelu, valvottaminen, eristäminen, salaiset pidätykset sekä julma, epäinhimillinen ja halventava kohtelu, fyysinen pahoinpitely sekä seksuaalinen väkivalta ja järjestysvallan edustajien rankaisematta jättäminen ovat edelleen yleisiä ilmiöitä Iranissa, mikä antaa aiheen epäillä vahvasti oikeuskäsittelyjen oikeudenmukaisuutta ja avoimuutta Iranissa,
- I. ottaa huomioon, että sen sijaan, että ilman oikeudenkäyntiä suoritettujen teloitusten tutkittaisiin, teloitettujen surevat omaiset saattavat joutua pidätetyksi, kuten kävi Mahdi Ramazanille, joka pidätettiin poikansa haudalla joulukuussa 2010 ja jolle määrättiin kohtuuttomat takuut, joita hänen on mahdotonta maksaa,
- J. ottaa huomioon, että Iran on luvannut kansainväliselle yhteisölle noudattavansa kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta,
1. kehottaa Iranin islamilaisen tasavallan hallitusta vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta Nasrin Sotoudehin ja kaikki muut mielipidevangit ja katsoo, että Nasrin Sotoudehin tuomio on poliittinen ja sillä pyritään estämään yhtä Iranin johtavista ihmisoikeuksien puolustajista harjoittamasta toimintaansa;
 2. tuomitsee jyrkästi Nasrin Sotoudehille langetetun erityisen ankaran tuomion ja tämän aviomiehen pelottelun ja kiittää Sotoudehia tämän osoittamasta rohkeudesta ja sitoumuksesta;
 3. kehottaa Iranin islamilaista tasavaltaa noudattamaan lakimiesten asemaa koskevien YK:n peruseriaaiteiden mukaisia vaatimuksia, joiden mukaan asianajajilla on oltava oikeus suorittaa työnsä ilman uhkailua, esteitä, häirintää tai asiattomia puuttumista ja joissa todetaan, että asianajajilla on oikeus sananvapauteen ja myös oikeus osallistua julkisiin keskusteluihin lakia, oikeudenkäyttöä sekä ihmisoikeuksien edistämistä ja suojaamista koskevissa asioissa;
 4. pitää oikeuskäsittelyjen oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden puutetta erittäin valitettavana ja kehottaa Iranin viranomaisia ja huolehtimaan oikeusturvasta lainsäädännön ja käytännön tasolla; vetoaa Iranin oikeuslaitoksen korkeimpaan oikeusviranomaiseen ajatolla Sadegh Amoli Larijaniin, jotta tämä perustaisi riippumattoman toimikunnan, jonka tehtävänä olisi tutkia ihmisoikeusjuristien syytteenpanoa ja saattaa vastuuseen kaikki julkisen vallan edustajat, jotka ovat osallistuneet laittomiin menettelyihin;
 5. kehottaa viranomaisia toimimaan turvallisuusjoukkoihin kuuluvien ihmisoikeusloukkaajien rankaisemattomuutta vastaan; pyytää toistamiseen antamaan riippumattoman tahon tutkia väitteet kesäkuun presidentinvaalien jälkeen ilman oikeudenkäyntiä suoritetuista teloituksista ja saattamaan syyllisiksi epäillyt oikeuden eteen;
 6. kehottaa Iranin hallitusta tekemään täysipainoista yhteistyötä kaikkien kansainvälisten ihmisoikeusmekanismien kanssa, tutkimaan edelleen ihmisoikeuksiin ja oikeusalan uudistuksiin liittyvää yhteistyötä Yhdistyneiden kansakuntien kanssa sekä panemaan täysimääräisesti täytäntöön yleisen määräaikaisarviointin suosituksen;
 7. kehottaa antamaan uudestaan mandaatin YK:n erityisraportoijalle, joka tutkii ihmisoikeuksiin liittyviä väärinkäytöksiä ja kannustaa siihen, että Iranissa ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyvät henkilöt saatetaan vastuuseen;
 8. vetoaa Iranin viranomaisiin, jotta nämä myöntäisivät Punaiselle Puolikuulle pääsyn tapaamaan kaikkia vankeja ja antaisivat kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen seurata maan tilannetta;
 9. kehottaa Iranin viranomaisia harkitsemaan uudelleen Zahra Bahramille langetettua tuomiota sekä myöntämään hänelle oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja antamaan hänelle Alankomaiden kansalaisena mahdollisuuden tavata Alankomaiden viranomaisia kansainvälisten normien mukaisesti;
 10. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa suunnittelemaan Euroopan ihmisoikeus- ja demokratiaväliseen (EIDHR) yhteyteen lisätoimia, joilla suojellaan aktiivisesti iranilaisia ihmisoikeuksien puolustajia, ja kannustaa jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia tukemaan EU:n turvapaikkakaupunkiohjelmia, kansainvälistä turvakaupunkiverkostoa ja muita vastaavia aloitteita;

Torstai 20. tammikuuta 2011

11. vaatii, että nykyistä luetteloa henkilöistä ja organisaatioista, joihin sovelletaan EU:n matkustuskieltoa ja varojen jäädyttämistä, laajennetaan siten, että se koskee niitä Iranin viranomaisia, jotka ovat vastuussa ihmisoikeusloukkauksista, sorrosta ja vapauden rajoittamisesta Iranissa;
 12. kehottaa EU:n edustajia ja komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa aloittamaan uudelleen ihmisoikeusneuvottelut Iranin islamilaisen tasavallan kanssa;
 13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvostolle, Iranin korkeimman oikeuden presidentille sekä Iranin islamilaisen tasavallan hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 20. tammikuuta 2011

SUOSITUKSET

EUROOPAN PARLAMENTTI

EU:n ja Libyan puitesopimus

P7_TA(2011)0020

Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 20. tammikuuta 2011 EU:n ja Libyan puitesopimuksesta käytävistä neuvotteluista (2010/2268(INI))

(2012/C 136 E/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Ana Gomesin S&D-ryhmän puolesta esittämän ehdotuksen suositukseksi neuvostolle EU:n ja Libyan puitesopimuksesta parhaillaan käytävistä neuvotteluista (B7-0615/2010),
- ottaa huomioon 15. lokakuuta 2007 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät neuvottelujen aloittamisesta EU:n ja Libyan välisestä puitesopimuksesta ja 18.–19. kesäkuuta sekä 29.–30. lokakuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät siirtolaisuuteen liittyvistä politiikoista,
- ottaa huomioon komission jäsenen Ferrero-Waldnerin ja Eurooppa-asioiden sihteerin El Obeidin yhdessä 23. heinäkuuta 2007 allekirjoittaman yhteistyöpöytäkirjan,
- ottaa huomioon EU:n ja Libyan puitesopimuksesta parhaillaan käytävät neuvottelut,
- ottaa huomioon marraskuussa 2004 käyttöön otetun Bengasin HI-virustartuntoja koskevan toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon EU:n ja Libyan nykyisen käytännön yhteistyön siirtolaisasioissa sekä siirtolaisuutta koskevan yhteistyöohjelman, jonka komissio ja Libya allekirjoittivat 4. lokakuuta 2010,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon 28. heinäkuuta 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen ja 31. tammikuuta 1967 tehdyn pöytäkirjan pakolaisten asemasta,
- ottaa huomioon, että Libya on allekirjoittanut useita kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia, kuten kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (1970), taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (1970), kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (1968), kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (1989), kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen (1989), lasten oikeuksia koskevan yleissopimuksen (1993) ja yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelusta (2004),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2007 antaman päätöslauselman 62/149, jossa kehoitetaan keskeyttämään kuolemanrangaistuksen käyttäminen, sekä Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2008 antaman päätöslauselman 63/168, jossa kehoitetaan panemaan täytäntöön vuoden 2007 yleiskokouksen päätöslauselma 62/149,
- ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan sekä siihen liitetyn Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien tuomioistuinta koskevan pöytäkirjan, joista ensiksi mainitun Libya ratifioi 26. maaliskuuta 1987 ja toiseksi mainitun 19. marraskuuta 2003,

Torstai 20. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon syyskuussa 1969 tehdyn Afrikan unionin yleissopimuksen Afrikan pakolaisongelman erityisistä näkökohdista sekä sen, että Libya on ollut yleissopimuksen osapuolena 17. heinäkuuta 1981 lähtien,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
 - ottaa huomioon 18. tammikuuta 2007 Libyassa työskennelleelle hoitohenkilökunnalle langetetusta kuolemantuomiosta ⁽¹⁾ ja 17. kesäkuuta 2010 teloituksista Libyassa ⁽²⁾ antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan 3 kohdan ja 97 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0368/2010),
- A. ottaa huomioon, että jatkuvasta autoritäärisestä hallinnosta ja perusoikeuksia ja -vapauksia koskevien kansainvälisten yleissopimusten järjestelmällisestä rikkomisesta huolimatta Libyan kauppa- ja poliittiset suhteet EU:n jäsenvaltioiden kanssa lisääntyvät ja maa on EU:n Välimeren alueen sekä Afrikan kumppanina monissa eri kysymyksissä, jotka vaikuttavat turvallisuuteen ja vakauteen, kuten siirtolaisuus, kansanterveys, kehitys, kauppa- ja taloussuhteet, ilmastonmuutos, energia ja kulttuuriperintö,
- B. ottaa huomioon, että useilla EU:n jäsenvaltioilla on läheiset suhteet Libyaan ja että niiden yritykset ja pankit toimivat välineinä Libyan Euroopassa tekemille investoinneille, ja ottaa huomioon, että Italia allekirjoitti 30. elokuuta 2008 Libyan kanssa ystävyyssovitimuksen, jolla hallinnoidaan suhteita eri aloilla, kuten siirtolaisuuden hallinnassa tehtävässä yhteistyössä sekä sotaan ja siirtomaahallintoon liittyvien taloudellisten korvausten maksamisessa; ottaa huomioon, että Italian parlamentti pyysi 9. marraskuuta 2010 hallitusta tarkistamaan kyseistä sopimusta,
- C. ottaa huomioon, että EU:n ja Libyan puitesopimuksesta parhaillaan käytävät neuvottelut kattavat monia eri osa-alueita, jotka ulottuvat poliittisen vuoropuhelun vahvistamisesta siirtolaisuuden hallintaan, kauppa- ja taloussuhteiden kehittämiseen, energiavarmuuteen ja yhteistyön parantamiseen eri aloilla; ottaa huomioon, että puitesopimuksen odotetaan tarjoavan mahdollisuuden Libyan ja EU:n välisen poliittisen vuoropuhelun tehostamiseen,
- D. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen, demokratia ja oikeusvaltion periaate sekä kuolemanrangaistuksen vastustaminen ovat EU:n keskeisiä periaatteita; toteaa, että Euroopan parlamentti on vahvasti sitoutunut kuolemanrangaistuksen lakkauttamiseen kaikkialla maailmassa ja että se vaati toistuvasti kuolemantuomioiden peruuttamista sekä Libyassa useita vuosia vangittuina olleiden palestiinalaisen lääkärin ja viiden bulgarialaisen sairaanhoitajan vapauttamista vankilasta sen lisäksi, että se on tuominnut Libyan ja muiden maiden kansalaisten teloitukset, joita Libyassa on suoritettu,
- E. ottaa huomioon, että Libya on ratifioinut Afrikan unionin yleissopimuksen Afrikan pakolaisongelmien erityisistä näkökohdista ja että yleissopimuksen 8 artiklassa painotetaan, että yleissopimuksella täydennetään tehokkaasti Afrikan alueella Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 1951 yleissopimusta pakolaisten asemasta ja että Afrikan unionin jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä UNHCR:n kanssa; toteaa kuitenkin, ettei Libya ole ratifioinut vuoden 1951 YK:n pakolaissopimusta, joka on ainoa kansainvälinen yleissopimus, johon sisältyy kattava pakolaisten määritelmä ja jonka johdosta toteutetaan sitovia suojelutoimenpiteitä ja otetaan käyttöön erityinen mekanismi UNHCR:n viraston suorittamaa valvontaa varten,
- F. ottaa huomioon, että on olemassa kattavia todisteita Libyan siirtotyöläisiin näiden kansallisen tai etnisen alkuperän perusteella kohdistamasta laajamittaisesta syrjinnästä ja erityisesti sen afrikkalaisiin siirtotyöläisiin kohdistamasta rotusyrjinnästä, ja on syvästi huolissaan tiedoista, jotka koskevat naisiin kohdistuvaa seksuaalista väkivaltaa,
- G. ottaa huomioon, että EU:n perusoikeuskirjan 19 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ketään ei saa palauttaa, karkottaa tai luovuttaa sellaiseen maahan, jossa häntä vakavasti uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus tai muu epäinhimillinen tai halventava rangaistus tai kohtelu,
- H. ottaa huomioon, että Libya valittiin 13. toukokuuta 2010 YK:n ihmisoikeusneuvostoon, että se on ratifioinut useita kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia ja että näin ollen sitä sitovat ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevat

⁽¹⁾ EUVL C 244 E, 18.10.2007, s. 208.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0246.

Torstai 20. tammikuuta 2011

kansainväliset velvoitteet, mutta se ei ole tähän mennessä vielä toteuttanut konkreettisia toimenpiteitä ihmisoikeustilanteensa parantamiseksi ja todellisen yhteistyön aloittamiseksi YK:n erityismenettelyjen ja perussopimuksen mukaisten elinten kanssa; ottaa huomioon, että ihmisoikeudet ovat jakamattomia ja että siitä huolimatta, että Libyan kansalaiset ja Libyassa asuvat ulkomaalaiset nauttivat valtion tulonsiirtojen ansiosta tiettyjä taloudellisia ja sosiaalisia etuuksia, he ovat vailla useimpia kansalais- ja poliittisia oikeuksia, kuten sanavapautta, kokoontumis- ja yhdistymisvapautta, oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, työoikeuksia, naisten oikeuksia sekä vapaita vaaleja, ja ottaa huomioon, että mielivaltaisia pidätyksiä, kidutusta, katoamisia ja syrjintää tapahtuu usein varsinkin siirtotyöläisten tapauksessa,

- I. ottaa huomioon, että Libyassa valtion vallankäyttö ei perustu oikeusvaltioperiaatteeseen eikä demokraattiseen vastuuvollisuuteen ja että se on johtanut mielivaltaiseen ja ennalta arvaamattomaan käytökseen ulkomaalaisia ja heidän etujaan kohtaan, kuten äskettäin tapahtui sveitsiläisten liikemiesten ja tavallisen rikollisuuden vuoksi teloitettujen ulkomaalaisten, joiden henkilöllisyyttä ei ole paljastettu, tapauksessa,
 1. esittää meneillään olevien puitesopimusneuvottelujen yhteydessä neuvostolle seuraavat suositukset:
 - (a) panee merkille neuvoston äskettäin tekemän päätöksen sallia lopulta joukon parlamentin jäseniä tutustua komissiolle annettuun EU:n ja Libyan välisen puitesopimuksen neuvotteluvaltuutukseen; pahoittelee kuitenkin tämän päätöksen viivästymistä ja kehottaa suomaan parlamentille mahdollisuuden tutustua kaikkia parhaillaan neuvoteltavia kansainvälisiä sopimuksia koskeviin valtuutuksiin SEUT-sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jossa todetaan, että parlamentin on saatava välittömästi ja täysimääräisesti tietoa menettelyn kaikissa vaiheissa;
 - (b) pitää myönteisenä EU:n ja Libyan välisten neuvottelujen aloittamista, joka on askel kohti EU:n ja Välimeren alueen sekä Afrikan välisen uuden suhteen luomista; pitää Libyan kanssa tehtävää yhteistyötä hyödyllisenä turvallisuuteen ja vakauteen, siirtolaisuuteen, kansanterveyteen, kehitykseen, kauppaan, ilmastonmuutokseen, energiaan sekä kulttuuriin liittyvien näkökohtien käsittelemisessä;
 - (c) kehottaa neuvostoa ja komissiota suosittelemaan painokkaasti, että Libya ratifioi vuoden 1951 Geneven pakolaissopimuksen sekä sen vuonna 1967 tehdyn pöytäkirjan mukaan lukien täysimääräinen yhteistyö UNHCR:n kanssa ja että se hyväksyy sellaisen turvapaikkalainsäädännön, jossa tunnustetaan pakolaisasema sekä siihen liittyvät oikeudet ja jossa kielletään joukkokarkotukset ja vahvistetaan palauttamiskieltoa koskeva periaate;
 - (d) muistuttaa neuvostoa ja komissiota niiden velvollisuudesta varmistaa, että EU:n ulkopolitiikka on kaikilta osin sopusoinnussa perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 19 artiklan kanssa, jossa kielletään joukkokarkotukset ja vahvistetaan palauttamiskieltoa koskeva periaate;
 - (e) kehottaa neuvostoa ja komissiota pyytämään, että Libyan viranomaiset allekirjoittavat yhteistyöpöytäkirjan, jossa UNHCR:lle myönnetään laillinen läsnäolo-oikeus Libyassa ja täysimääräinen liikkumisvapaus sekä valtuudet toteuttaa kaikkia suojaustoimia;
 - (f) kehottaa neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että takaisinottosopimuksen tekeminen Libyan kanssa tulee kyseeseen ainoastaan laittomien maahanmuuttajien tapauksessa, jolloin se ei koske turvapaikanhakijoita, pakolaisia tai suojelun tarpeessa olevia henkilöitä, ja toistaa, että palauttamiskieltoa koskeva periaate koskee kaikkia henkilöitä, joita uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus tai muu epäinhimillinen kohtelu;
 - (g) kehottaa neuvostoa tarjoamaan asettautumismahdollisuuden UNHCR:n Libyassa pakolaisiksi määrittellemille henkilöille 4. lokakuuta 2010 allekirjoitetun, siirtolaisuutta koskevan yhteistyöohjelman mukaisesti;
 - (h) kehottaa neuvostoa ja komissiota lisäämään tukeaan UNHCR:n toiminnalle ja kehottamaan samalla Libyan viranomaisia noudattamaan kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä maassa ilman asianmukaisia asiapapereita oleskelevien henkilöiden kohtelussa sekä sallimaan UNHCR:n järjestelmällisen pääsyn pidätyskeskuksiin;

Torstai 20. tammikuuta 2011

- (i) kehottaa neuvostoa ja komissiota tarjoamaan Libyalle ja UNHCR:lle, Kansainväliselle siirtolaisuusjärjestölle sekä kansainväliselle siirtolaispolitiikan kehittämiskeskukseen ja muille asiantuntijaelimille tukea alueella ilmenevän ihmiskauppaongelman torjumiseksi kiinnittäen erityistä huomiota naisten ja lasten suojeluun, ja tarjoamaan myös apua laillisten siirtolaisten kotouttamiseen ja maassa laittomasti oleskelevien siirtolaisten olojen kohentamiseen; pitää tässä yhteydessä tervetulleena sopimusta siirtolaisuutta koskevasta yhteistyöohjelmasta, jonka komission jäsenet Malmström ja Füle allekirjoittivat Libyan viranomaisten kanssa lokakuussa 2010;
- (j) kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille kaikki yksityiskohtaiset tiedot, jotka liittyvät EU:n ja Libyan väliseen kumppanuussopimukseen käytettäviin ulkoiisiin rahoitusvälineisiin;
- (k) kehottaa neuvostoa vaatimaan Libyaan sitoutumaan kuolemantuomioiden täytäntöönpanon keskeyttämiseen YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 2007 ja 18. joulukuuta 2008 antamien päätöslauselmien mukaisesti kuolemantuomioiden täytäntöönpanon lopettamiseksi kokonaan ja luovuttamaan kaikkia Libyassa vuodesta 2008 lähtien teloitettuja henkilöitä koskevat tiedot sekä ilmoittamaan kyseisten henkilöiden nimet sekä syytteet, joiden nojalla heidät oli tuomittu; kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa korostamaan, että EU pitää kuolemantuomioiden täytäntöönpanon lopettamista kokonaan poliittisena prioriteettina, ottamalla asian järjestelmällisesti esille Libyan viranomaisten kanssa;
- (l) kehottaa neuvostoa vaatimaan, että puitesopimukseen sisällytetään kansainvälistä rikostuomioistuinta koskeva lauseke, minkä johdosta Libyan olisi harkittava Rooman perussäännön ratifiointia;
- (m) kehottaa neuvostoa ehdottamaan Libyalle yhteistyötä sellaisissa ohjelmissa, joilla vahvistetaan kestävää kehitystä sekä ilmastonmuutosta, vesivajetta ja aavikoitumista ja muita ympäristöasioita koskevia alueellisia synergioita;
- (n) kehottaa neuvostoa ja komissiota kannustamaan puitesopimuksesta käytävien neuvottelujen yhteydessä Libyaan osallistumaan Euro-Välimeri-kumppanuuteen sekä Välimeren unionin toimintaan ja sen keskeisiin hankkeisiin;
- (o) kehottaa komissiota noudattamaan täysimääräisesti SEUT-sopimuksen 218 artiklan mukaista velvoitetaan ja ilmoittamaan Euroopan parlamentille asianmukaisesti, mihin EU pyrkii Libyan kanssa puitesopimuksesta käytävien neuvottelujen energiaosioon sisältyvällä ydinalan yhteistyöllä kaikki poliittiset ja turvallisuusnäkökohdat mukaan lukien;
- (p) onnittelee Libyan terveystuomaisia ja hoitohenkilökuntaa huomattavista parannuksista, jotka saavutettiin HI-viruksen/aidsin leviämisen estämiseen liittyvässä lääketieteellisessä ja tutkimuskapasiteetissa EU:n ja Libyan yhdessä toteuttaman Bengasin toimintasuunnitelman avulla, ja tukee pyyntöä kyseisen yhteistyön laajentamiseksi myös muiden tartuntatautiin hoitoon ja muihin sairaaloihin Libyassa; kehottaa EU:n jäsenvaltioita tarjoamaan libyalaisille potilaille erikoissairaanhoidon mukaan lukien eurooppalaisissa erikoissairaaloissa annettavan väliaikaisen hoidon saannin helpottaminen;
- (q) katsoo, että puitesopimukseen olisi sisällyttävä tuki institutionaalisten valmiuksien kehittämiseksi keinoja vahvistaa kansalaisyhteiskuntaa, Libyan nykyaikaistamista, demokraattisia uudistuksia, riippumattomia tiedotusvälineitä ja riippumatonta oikeuslaitosta sekä edistää muita ponnisteluja yritysten, tiedeyhteisön, kansalaisjärjestöjen ja muiden libyalaisen sidosryhmien toiminnan helpottamiseksi;
- (r) kehottaa neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että kaupankäyntiä varten laadittavissa ohjelmissa keskitytään todellisen tuen tarjoamiseen yrityksille ja erityisesti pienille ja keskisuurille liikeyrityksille niiden vientikapasiteetin maksimoimiseksi;
- (s) pyytää neuvostoa ja komissiota kehottamaan Libyaan noudattamaan täysimääräisesti niitä sitoumuksia, joita se on tehnyt liittyessään YK:n ihmisoikeusneuvostoon, ja kehottaa näin ollen Libyaan myöntämään jatkuvasti voimassa olevat kutsut maahan YK:n erityismenettelyjen puitteissa nimitetyille henkilöille, kuten laittomia, summittaisia ja mielivaltaisia teloituksia käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle, kidutustapaauksia käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle, sananvapautta käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle, rasmin, rotusyrjinnän, muukalaisvihamielisyyden ja suvaitsemattomuuden nykyaikaisia muotoja käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle sekä tahdonvastaisia katoamisia käsittelevälle työryhmälle sekä mielivaltaisia pidätyksiä käsittelevälle työryhmälle, kuten äskettäin julkaistussa, Libyaan koskevassa yleisessä määräaikaisarviointissa kehoitetaan; kehottaa samassa hengessä sallimaan riippumattomia arvioita kokonaisvaltaisesta ihmisoikeustilanteesta suorittavien tahojen esteettömän pääsyn Libyaan;

Torstai 20. tammikuuta 2011

- (t) kehottaa neuvostoa varmistamaan, että libyalaisille myönnetään Schengen-viisumeja ilman aiheettomia viivytyksiä, tarkastelemaan muita helpottamismenettelyjä ja pyytämään Libyan viranomaisia helpottamaan viisumien myöntämistä Libyassa asuville tai ammatillista toimintaa harjoittaville EU:n kansalaisille;
 - (u) suosittelee EU:n edustuston perustamista Tripoliin mahdollisimman pian;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja tiedoksi komissiolle sekä Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallituksille.
-

Tiistai 18. tammikuuta 2011

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Osakeyhtiöiden sulautumiset ***I

P7_TA(2011)0001

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. tammikuuta 2011 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi osakeyhtiöiden sulautumisesta (kodifioitu toisinto) (KOM(2010)0391 – C7-0209/2010 – 2008/0009(COD))

(2012/C 136 E/20)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – kodifointi)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0026) ja muutetun ehdotuksen (KOM(2010)0391),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä 17. kesäkuuta 2008 vahvistamansa kannan ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 50 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0209/2010),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 21. lokakuuta 2010 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon nopeutetusta menetelmästä säädöstekstien viralliseksi kodifioimiseksi 20. joulukuuta 1994 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 86 ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0363/2010),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvonantavan ryhmän mukaan käsillä olevassa ehdotuksessa ainoastaan kodifioidaan aikaisemmat säädökset niiden asiasisältöä muuttamatta;
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 286 E, 27.11.2009, s. 60.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽³⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2.

Tiistai 18. tammikuuta 2011

P7_TC1-COD(2008)0009

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. tammikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi osakeyhtiöiden sulautumisesta (kodifikaatio)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2011/35/EU)

EY:n ja Jordanian Euro-Välimeri-sopimukseen Bulgarian tasavallan ja Romanian EU:hun liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekeminen ***

P7_TA(2011)0002

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehtyyn Euro-Välimeri-sopimukseen Bulgarian tasavallan ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekemisestä (06903/2010 – C7-0384/2010 – 2007/0231(NLE))

(2012/C 136 E/21)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (06903/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen pöytäkirjaksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehtyyn Euro-Välimeri-sopimukseen Bulgarian tasavallan ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (09373/2008),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0384/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan, 90 artiklan 8 kohdan ja 46 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A7-0373/2010),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 18. tammikuuta 2011

EY:n ja Länsi-Afrikan talous- ja rahaliiton välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus ***

P7_TA(2011)0003

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Länsi-Afrikan talous- ja rahaliiton välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (06646/2010 – C7-0103/2010 – 2008/0145(NLE))

(2012/C 136 E/22)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (06646/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan yhteisön ja Länsi-Afrikan talous- ja rahaliiton väliseksi tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevaksi sopimukseksi (06190/2009),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan, 218 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0103/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen (A7-0361/2010),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Länsi-Afrikan talous- ja rahaliiton jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistaminen *II**

P7_TA(2011)0004

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. tammikuuta 2011 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD))

(2012/C 136 E/23)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (10753/3/2010 – C7-0267/2010),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0311) ja muutetun ehdotuksen (KOM(2009)0579),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0203/2008),

Tiistai 18. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 25. helmikuuta 2009 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 8. joulukuuta 2010 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä parlamentin toisen käsittelyn kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 8 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 66 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0343/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn toisen käsittelyn kannan;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 441.

⁽²⁾ EUVL C 218, 11.9.2009, s. 15.

P7_TC2-COD(2008)0098

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 18. tammikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 305/2011)

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

Rajatyövässä terveydenhuollossa sovellettavat potilaiden oikeudet ***II

P7_TA(2011)0007

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. tammikuuta 2011 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatyövässä terveydenhuollossa (11038/2/2010 – C7-0266/2010 – 2008/0142(COD))

(2012/C 136 E/24)

(Tavallinen lainsäätämismenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (11038/2/2010 – C7-0266/2010),
 - ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0414),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0257/2008),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan ja 114 artiklan,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 4. joulukuuta 2008 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 12. helmikuuta 2009 antaman lausunnon ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 21. joulukuuta 2010 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 8 kohdan a alakohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 66 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0307/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn toisen käsittelyn kannan;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 368.

⁽²⁾ EUVL C 175, 28.7.2009, s. 116.

⁽³⁾ EUVL C 120, 28.5.2009, s. 65.

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

P7_TC2-COD(2008)0142

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 19. tammikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävissä terveydenhuollossa

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2011/24/EU)

EU:n ja Kamerunin metsälainsäädäntösopimus ***

P7_TA(2011)0009

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja Euroopan unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevan Euroopan unionin ja Kamerunin tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen (FLEGT) tekemisestä (12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE))

(2012/C 136 E/25)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12796/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kamerunin tasavallan vapaaehtoiseksi kumppanuussopimukseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja Euroopan unioniin suuntautuvasta puutuotteiden kaupasta (FLEGT) (13187/2010),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan ja 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0339/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen ja kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0371/2010),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kamerunin tasavallan hallituksille ja parlamenteille.
-

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

EU:n ja Kongon tasavallan metsälainsäädäntösopimus ***

P7_TA(2011)0010

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puutuotteiden kauppaa Euroopan unioniin koskevan Euroopan unionin ja Kongon tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen (FLEGT) tekemisestä (10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE))

(2012/C 136 E/26)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (10028/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kongon tasavallan vapaaehtoiseksi kumppanuussopimukseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja Euroopan unioniin suuntautuvasta puutuotteiden kaupasta (FLEGT) (07636/2010),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan ja 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0170/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön ja kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0370/2010),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kongon tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

EY:n ja Tyynenmeren valtioiden välinen väliaikainen kumppanuussopimus ***

P7_TA(2011)0012

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren valtioiden väliaikaisen kumppanuussopimuksen tekemisestä (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE))

(2012/C 136 E/27)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (05078/2010),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren valtioiden väliaikaiseksi kumppanuussopimukseksi (05558/2/2009),

Keskiviikko 19. tammikuuta 2011

- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0036/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen ja kalatalousvaliokunnan lausunnon (A7-0365/2010),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Tyynenmeren valtioiden hallituksille ja parlamenteille.

EY:n ja Serbian välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus ***

P7_TA(2011)0015

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston ja komission päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemisestä (15619/1/2007 – C7-0341/2010 – 2007/0255(NLE))

(2012/C 136 E/28)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston ja komission päätökseksi (15619/1/2007),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan väliseksi vakautus- ja assosiaatiosopimukseksi (16005/2007),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ja 8 kohdan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 101 artiklan toisen kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0341/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A7-0362/2010),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Serbian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.
-

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2012/C 136 E/17	Brasilia: Cesare Battistin luovuttaminen Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 Brasiliasta: Cesare Battistin luovuttaminen	94
2012/C 136 E/18	Iran ja erityisesti Nasrin Sotoudehin tapaus Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 Iranista ja Nasrin Sotoudehin tapauksesta	95

SUOSITUKSET

Euroopan parlamentti

2012/C 136 E/19	EU:n ja Libyan puitesopimus Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 20. tammikuuta 2011 EU:n ja Libyan puitesopimuksesta käytävistä neuvotteluista (2010/2268(INI))	99
-----------------	--	----

III Valmistavat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 18. tammikuuta 2011

2012/C 136 E/20	Osakeyhtiöiden sulautumiset ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. tammikuuta 2011 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi osakeyhtiöiden sulautumisesta (KOM(2010)0391 – C7-0209/2010 – 2008/0009(COD))	104
	P7_TC1-COD(2008)0009 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. tammikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi osakeyhtiöiden sulautumisesta (kodifikaatio)	105
2012/C 136 E/21	EY:n ja Jordanian Euro–Välimeri-sopimukseen Bulgarian tasavallan ja Romanian EU:hun liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekeminen *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehtyyn Euro–Välimeri-sopimukseen Bulgarian tasavallan ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekemisestä (06903/2010 – C7-0384/2010 – 2007/0231(NLE))	105
2012/C 136 E/22	EY:n ja Länsi-Afrikan talous- ja rahaliiton välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja Länsi-Afrikan talous- ja rahaliiton välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (06646/2010 – C7-0103/2010 – 2008/0145(NLE))	106

2012/C 136 E/23	Rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistaminen ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. tammikuuta 2011 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD))	106
	P7_TC2-COD(2008)0098 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 18. tammikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta	107
Keskiviikko 19. tammikuuta 2011		
2012/C 136 E/24	Rajatyövässä terveydenhuollossa sovellettavat potilaiden oikeudet ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. tammikuuta 2011 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatyövässä terveydenhuollossa (11038/2/2010 – C7-0266/2010 – 2008/0142(COD))	108
	P7_TC2-COD(2008)0142 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 19. tammikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatyövässä terveydenhuollossa	109
2012/C 136 E/25	EU:n ja Kamerunin metsälainsäädäntösopimus *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja Euroopan unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevan Euroopan unionin ja Kamerunin tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen (FLEGT) tekemisestä (12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE))	109
2012/C 136 E/26	EU:n ja Kongon tasavallan metsälainsäädäntösopimus *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puutuotteiden kauppaa Euroopan unioniin koskevan Euroopan unionin ja Kongon tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen (FLEGT) tekemisestä (10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE))	110
2012/C 136 E/27	EY:n ja Tyynenmeren valtioiden välinen väliaikainen kumppanuussopimus *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren valtioiden väliaikaisen kumppanuussopimuksen tekemisestä (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE))	110
2012/C 136 E/28	EY:n ja Serbian välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. tammikuuta 2011 esityksestä neuvoston ja komission päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemisestä (15619/1/2007 – C7-0341/2010 – 2007/0255(NLE))	111

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- **I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- **II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- ***III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursivilla, poistot symbolilla ¶.

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursivilla, poistot symbolilla ¶.

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

